

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ζ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΓ'

Πέμπτη 1 Φεβρουαρίου 2001

Αθήνα, σήμερα την 1η Φεβρουαρίου 2001, ημέρα Πέμπτη και ώρα 18.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΙ - ΤΟΝΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση. Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως δυσπιστίας που υπέβαλαν ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστας Καραμανλής και ενενήντα έξι (96) Βουλευτές του κόμματός του, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 142 του Κανονισμού της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα επιστολή του κ. Ιωάννη Πατάκη, Βουλευτή Λάρισας του Κ.Κ.Ε., προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Απόστολο Κακλαμάνη.

Η επιστολή του κ. Πατάκη έχει ως εξής:

“Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής
κ. Απ. Κακλαμάνη

Αθήνα 31/1/2001

Κυρία Πρόεδρε,
Επειδή αναλαμβάνω τα καθήκοντα του ευρωβουλευτή του ΚΚΕ, υποβάλλω με την παρούσα την παραίτησή μου, από το αξίωμα του βουλευτή του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

Με τιμή
Ιωάννης Πατάκης
Βουλευτής Ν. Λάρισας
του ΚΚΕ”

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Κοσμάς Σφυρίου, Βουλευτής Δωδεκανήσου, έχει το λόγο.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σε αντιδιαστολή προς το κλίμα παραλογισμού που εμπεριέχει η πρόταση μομφής της Νέας Δημοκρατίας κατά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, θέλω να ξεκινήσω από ορισμένες παρατηρήσεις γενικής και πιστεύω ομόφωνης αναγνώρισης στη βάση της κοινής λογικής.

Πρώτον, η οικονομική επιτυχία της χώρας μας, των Ελλήνων πολιτών, της ένταξης της Ελλάδος στον κεντρικό πυρήνα των ευρωπαϊκών κρατών με κοινό ισχυρό νόμισμα, η κοινή λογική λέει ότι πιστώνεται στην Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και βέβαια σε μεγάλο βαθμό στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας.

Και όμως η Αντιπολίτευση απευθύνει μομφή κατά του συγκεκριμένου Υπουργού. Επειδή αυτή η πολιτική πράξη της Αντιπολίτευσης αντιφάσκει με την κοινή λογική, η Νέα Δημοκρατία εστιάζει την πρόταση μομφής στην πορεία του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών.

Δεύτερη παρατήρηση γενικής, θα τόνιζα μάλιστα, διεθνούς αναγνώρισης: Η επένδυση κάθε επενδυτή στο χρηματιστήριο πρέπει να είναι μεσοπρόθεσμη τουλάχιστον πέντε έως επτά χρόνων, γιατί τότε αποδίδει. Στο χρηματιστήριο τοποθετεί ο πολίτης το τμήμα των αποταμιεύσεών του, που μεσοπρόθεσμα δεν χρειάζεται. Αυτή είναι μία, κατά την άποψή μου, διεθνούς αναγνώρισης αρχή.

Και όμως η Αντιπολίτευση απευθύνει μομφή κατά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, γιατί κατά το έτος 2000 σημειώθηκε πτώση του γενικού δείκτη κατά 39%, δηλαδή από πέντε χιλιάδες πεντακόσιες τριάντα πέντε (5.535) στις τρεις χιλιάδες τριακόσιες ογδόντα εννέα (3.389) μονάδες, ενώ στην κοινή λογική της μεσοπρόθεσμης απόδοσης δεν θα έπρεπε να αποσιωπά ό-τι κατά το έτος 1998 είχε άνοδο 85%, δηλαδή από χίλιες τετρακόσιες ογδόντα (1.480) στις δύο χιλιάδες επτακόσιες τριάντα οκτώ (2.738) και κατά το έτος 1999 είχε άνοδο 102% από δύο επτακόσιες τριάντα οκτώ (2.738) στις πέντε πεντακόσιες τριάντα πέντε (5.535).

Αν θεωρήσουμε σωστή την επιχειρηματολογία της Αντιπολίτευσης ως υπόθεση εργασίας ότι κατά το 2000 άλλαξαν δήθεν χέρια τριάντα τρισεκατομμύρια δραχμές εις βάρος των μικροεπενδυτών που είναι βέβαιο ότι ισχύει μόνο για όσους πούλησαν σε τιμές μικρότερες της αγοράς των μετοχών τους, ενώ όσοι τις κρατούν έχουν θεωρητική ζημιά, τότε πρέπει να αναγνωρίσουμε, αν δεχθούμε αυτόν το συλλογισμό της Νέας Δημοκρατίας, με την κοινή λογική ότι άλλαξαν χέρια υπέρ των μικροεπενδυτών πενήντα τρισεκατομμύρια δραχμές.

Αυτό έγινε κατά τα έτη 1998 και 1999, όταν το 1998 είχαμε άνοδο του γενικού δείκτη κατά 85% και όγκο συναλλαγών είκοσι τρία τρισεκατομμύρια δραχμές. Και το 1999 είχαμε άνοδο του γενικού δείκτη κατά 102% και όγκο συναλλαγών εξήντα επτά τρισεκατομμύρια δραχμές. Όμως αυτή η επιχειρηματολογία της Αντιπολίτευσης είναι αναληθής, είναι αποπροσανατολιστική και ας προκαλεί εντυπωσιασμό στην κοινή γνώμη. Με τέτοιες λογικές και τέτοια επιχειρήματα το προσωρινό πρόβλημα που αναμφισβήτητα υπάρχει στη χρηματιστηριακή αγορά επιτείνεται.

Έχουμε τώρα προσπάθεια της Νέας Δημοκρατίας για προσπορισμό βραχυπρόθεσμου πολιτικού οφέλους με την εκμετάλλευση της δυσαρέσκειας που έχει προκαλέσει η πτώση του γενικού δείκτη μεταξύ του 1999-2000. Βέβαια μεταξύ του 2000 και του 1998 ή του 1997 έχουμε ακόμη μεγαλύτερη διαφορά του

γενικού δείκτη. Αντί λοιπόν αυτής της προσπάθειας θα ήταν καλό η Νέα Δημοκρατία να επιδεικνύει σύνεση, νηφαλιότητα και σοβαρότητα.

Είναι αυτή η ίδια η Νέα Δημοκρατία η λαλήστατη σήμερα που όταν ήταν κυβέρνηση ήταν πλήρως άπραγη όσον αφορά το χρηματιστήριο. Το 1990 ο γενικός δείκτης έκλεισε στις εννιακόσιες τριάντα δύο μονάδες. Το 1993 έκλεισε στις εννιακόσιες πενήντα εννέα μονάδες. Η μέση ημερήσια αξία συναλλαγών ήταν στα 2,5 δισεκατομμύρια δραχμές. Το 2000, που ήταν ο κακός χρόνος, ο γενικός δείκτης έκλεισε στις τρεις χιλιάδες τριακόσιες ογδόντα εννέα μονάδες και η μέση ημερήσια αξία συναλλαγών ήταν 135,5 δισεκατομμύρια δραχμές.

Τρίτη παρατήρηση γενικής και διεθνούς αναγνώρισης είναι ότι το χρηματιστήριο είναι ελεύθερη αγορά στην οποία εκδηλώνεται ελεύθερη η ζήτηση και η προσφορά για την πώληση μετοχών. Η πολιτεία δεν κατευθύνει ούτε προσδιορίζει τις τιμές των μετοχών. Οι εποπτικές αρχές δεν είναι αγορανομία. Η Νέα Δημοκρατία πολλές φορές κατηγορήσε τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και την Κυβέρνηση ότι δήθεν παρεμβαίνει στη χρηματιστηριακή αγορά. Μας κατηγορεί δε εκείνη η παράταξη η οποία από το 1991 συγκρότησε την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Τη λειτουργήσε μέχρι το τέλος της κυβερνητικής της θητείας ως εξάρτημα του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας. Τη στέγαζε μέσα στο Υπουργείο και τη στελέχωσε με τρεις μόνο υπαλλήλους αποσπασμένους από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Εστηριζέτο αποκλειστικά στις ελεγκτικές υπηρεσίες του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας. Δηλαδή ήταν ένα παράρτημα του Υπουργείου και δεν είχε καμία διάσταση ανεξαρτησίας αρχής.

Δεν έχω το χρόνο για να αναλύσω την επανάσταση που έγινε το 1994 και κυρίως από το 1997 και μετά στη δημιουργία πιο σύγχρονων υποδομών όσον αφορά στη χρηματιστηριακή αγορά, στην καθιέρωση θεσμών και κανόνων που διέπουν τις αλλαγές, στην εποπτεία και στην άσκηση των ελέγχων. Θέλω όμως πριν κλείσω την τοποθέτησή μου να δώσω τον τόνο της αισιοδοξίας που έχω σε σχέση με την ελληνική χρηματιστηριακή αγορά και να διατυπώσω μία παραίνεση.

Τα καλά στοιχεία και η καλή εξέλιξη της ελληνικής οικονομίας πιστεύω ότι τελικά θα αποτυπωθούν στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών. Η ελληνική αγορά θα δρομολογηθεί απ' αυτόν το μήνα και θα κορυφωθεί μέχρι το τέλος Μαΐου του 2001 με την πλήρη ένταξη στο δείκτη της "MORGAN STANLEY" των ανεπτυγμένων αγορών.

Η Ελληνική Κεφαλαιαγορά είναι ανταγωνιστική σε σχέση με τα ευρωπαϊκά χρηματιστήρια και με την ευρύτατη ενημέρωση που βρίσκεται σε εξέλιξη κυρίως στο εξωτερικό, καθώς και με τις νέες διαρθρωτικές τομές που προωθούνται, υπάρχουν ήδη και έχουν ανακοινωθεί τα σχετικά χρονοδιαγράμματα μέσα στο έτος 2001. Μπορούμε να εκφράσουμε αισιοδοξία και η αισιοδοξία αυτή έχει βάση.

Θα ήθελα όμως κλείνοντας να σταθώ σε μία παραίνεση. Αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω απόλυτα ότι μετά από τη σημερινή ψηφοφορία πρέπει να περιοριστούν οι λαλήστατοι από εμάς τους πολιτικούς περί τα χρηματιστηριακά. Όσο λιγότερο μιλούμε γι' αυτά τόσο καλύτερα. Όσο λαλήστατοι είμαστε και μάλιστα κάνουμε όλοι και τους ειδήμονες και τους ειδικούς, διαμορφώνουμε κλίμα, τόσο βλάπτουμε τελικά την αγορά. Εξάλλου δεν είναι χώρος που προσφέρεται για προώθηση πολιτικών και βέβαια κυρίως μικροπολιτικών επιδιώξεων, όπως νομίζω ότι αποσκοπεί η συζητούμενη Πρόταση Μομφής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Η κ. Παπακώστα έχει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι θα ήθελα πραγματικά να πω ότι όλη αυτή η συζήτηση με κάνει να θυμηθώ τη φράση "ουαί υμίν Φαρισαίοι υποκριταί". Και αυτό βεβαίως αναφέρεται σ' εκείνους στους οποίους αναφέρεται η πρόταση μομφής. Και η πρόταση μομφής ασφαλώς απευθύνεται και στην Κυβέρνηση του

ΠΑΣΟΚ με την έννοια ότι ασφαλώς πρωτίστως απευθύνεται στους Υπουργούς εκείνους οι οποίοι υλοποίησαν μια συλλογική πολιτική παρεμβάσεων στο χώρο του χρηματιστηρίου, πολιτική η οποία κατέληξε να δημιουργήσει στρέβλωση, πολιτική η οποία κατέληξε να δημιουργήσει τα επίχειρα αυτών των συνεπειών, να στραγγαλίσει ουσιαστικά το χρηματιστήριο το τελευταίο χρονικό διάστημα.

Άκουσα με πάρα πολύ ενδιαφέρον τις τοποθετήσεις όλων των συναδέλφων οι οποίοι προηγουμένως τοποθετήθηκαν και ιδιαίτερα του προηγούμενου συναδέλφου ο οποίος ούτε λίγο ούτε πολύ μας είπε ότι εμείς είμαστε λαλήστατοι και δεν πρέπει να μιλούμε για το χρηματιστήριο, ενώ ο ίδιος και οι συν αυτό ομιλούν περί πάντων και, εν πάση περιπτώσει, διαμορφώνουν κλίμα κάθε φορά που κρίνουν ότι αυτό μάλλον μπορεί να αξιοποιηθεί κομματικά από την Κυβέρνησή τους.

Απόδειξη ότι ο φαρισαϊσμός και η υποκρισία έχει περισσέψει είναι οι δηλώσεις που έκανε ο καθ' ύλην αρμόδιος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ο κ. Παπαντωνίου ο οποίος μας είπε χαρακτηριστικότερα ότι σε καμία χώρα της Ευρώπης δεν συνδέεται το χρηματιστήριο με την πορεία της οικονομίας. Και, εν πάση περιπτώσει επειδή *scripta manent* στις 28.3.2000 ο ίδιος ο κύριος Υπουργός μας έλεγε ότι θα πάει καλά το χρηματιστήριο, διότι η οικονομία πάει πολύ καλά, πάει καλύτερα απ' ό,τι περιμέναμε και ότι ο πληθωρισμός κρατιέται πολύ χαμηλά σε εναρμονισμένη βάση στο 2,1%. Άρα μόνος του συνέδεσε την πορεία της οικονομίας με την πορεία του χρηματιστηρίου. Και, εν πάση περιπτώσει, εκείνο το οποίο θέλω να πω είναι ότι στη Βουλή των Ελλήνων έχει περισσέψει από την πλευρά της Συμπολίτευσης η ολοκληρωτική εκείνη νοοτροπία που μας λυπεί και μας θλίβει βαθύτατα που ούτε λίγο ούτε πολύ μας λέει ότι με αφορμή την κατάθεση της πρότασης μομφής εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας στην πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, δια του καθ' ύλην υπουργού της δεν δικαιούσθε να ασκείται το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα του ελέγχου, δεν δικαιούσθε να καταθέτετε προτάσεις μομφής και δεν δικαιούσθε οπωσδήποτε να διαμαρτυρήσθε, διότι εμείς εδώ έχουμε μια αντίληψη η οποία είναι σκοταδιστική, που λέει ότι ομιλούμε μόνο εμείς, η οποία λέει ότι εμείς έχουμε την αυθεντία.

Παρακολουθήσαμε όλοι χθες άφωνοι και εμβρόντητοι τον κ. Παπαντωνίου ο οποίος με σαρκώνιο μυδιαμα παρακολουθούσε να διεξάγεται η συζήτηση στη Βουλή, συζήτηση η οποία δεν αφορά αριθμούς κύριε Πρόεδρε, συζήτηση που δεν αφορά μόνο δείκτες, αλλά συζήτηση που αφορά ένα εκατομμύριο διακόσιες ανθρώπινες ψυχές και πολύ περισσότερους ακόμα αν συνδέσουμε και τα μέλη των οικογενειών τους. Συζήτηση η οποία δεν έχει να κάνει με την προσωπική, κομματική, ή πολιτική επιβίωση του ΠΑΣΟΚ ή του κ. Παπαντωνίου. Και εδώ εμείς στη Βουλή των Ελλήνων έχουμε την ευθύνη μέσα από την πρόταση μομφής την οποία καταθέσαμε να δώσουμε όνομα στις πολιτικές ευθύνες που έχει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Και το όνομα είναι πολύ συγκεκριμένο στη ζημία την οποία υπέστη συνεπεία της άσκησης αυτής της πολιτικής της παρεμβατικής, της κρατικίστικης της κομματικής το χρηματιστήριο ο μικροεπενδυτής.

Και το όνομα αυτής της ευθύνης λέγεται Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, Κυβέρνηση του κ. Σημίτη και βεβαίως των καθ' ύλην αρμοδίων Υπουργών και άρα και του κ. Παπαντωνίου.

Εκείνο το οποίο θέλω εγώ να πω, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι περίσσεψε πραγματικά η υποκρισία και το επαναλαμβάνω, αλλά επίσης περίσσεψε και το θράσος, ας μου επιτραπεί η έκφραση. Διότι και χθες που παρακολούθησα τη συνεδρίαση, ο Υφυπουργός Οικονομικών ο κ. Δρυσ τόλμησε να πει ότι κάποτε σε συνέντευξη που πράγματι έδωσε ο Πρόεδρος του κόμματός μας, ο κ. Κώστας Καραμανλής, είπε ότι εκτιμά ότι στην παρούσα φάση -τότε δηλαδή που το χρηματιστήριο εμφανίτο να έχει μια ανοδική πορεία- ότι πρέπει να πάει καλά και ότι αυτό είναι θετικό κλπ. Και αναλογίζομαι και αναρωτιέμαι, αυτό δεν είναι πολιτική σοφιστεία; Αυτό δεν είναι πολιτική αγυρτεία; Δηλαδή ποιο; Το να εγκαλείται ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, διότι εν πάση περιπτώσει, η εκτίμησή του ήταν ότι το χρηματιστήριο πρέπει να πάει καλά, η εκτίμησή του ήταν ότι πρέπει το πολιτικό κλίμα το οποίο διαμορφώνεται να είναι θετικό προς αυτήν

την κατεύθυνση και να εγκαλείται και πάλι σήμερα η Νέα Δημοκρατία, διότι τώρα που έχουν δημιουργηθεί αυτές οι στρεβλώσεις διαπιστώνει την κακή πορεία του χρηματιστηρίου; Πότε έλεγαν αλήθεια οι κυβερνώντες σ' αυτού του είδους την κριτική την οποία μας ασκούν; Τότε ή σήμερα; Ας αποφασίσετε κάποτε.

Θέλω να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι η αλαζονεία και η ελιτίστικη αντίληψη μετά από μας το χάος πρέπει κάποτε να τελειώνει. Η Βουλή των Ελλήνων δεν είναι Βουλή υπαλλήλων οι οποίοι στρατεύονται σ' έναν πολιτικό φορέα με μόνο τους στόχο, σκοπό και αυτοσκοπό την προσωπική τους πολιτική επιβίωση και όχι την υπηρέτηση των συμφερόντων του ελληνικού λαού. Η Βουλή των Ελλήνων υπάρχει για να ελέγχουν όλες οι πτέρυγες, για να κρίνουν και να επικρίνουν και για να αποδίδουν τις ευθύνες. Και επιδίωξη, εν πάση περιπτώσει, σ' αυτόν τον τόπο πολλά έχουν συμβεί τον τελευταίο καιρό και επειδή σ' αυτόν τον τόπο βλέπουμε ανθρώπους να θρηνούν θύματα, ας αναρωτηθούμε όλοι μαζί τι εννοούσε ο κύριος Υπουργός της Εθνικής Οικονομίας όταν έλεγε στις 7/2/99, αφού καμία παρέμβαση, κατά την άποψή του, καμία παρότρυνση δεν υπήρχε επίσης κατά την άποψή του, ότι δεν θέλουμε να θρηνήσουμε θύματα; Τι είχε κατά νου του ο κύριος Υπουργός, όταν θεωρούσε ότι κάποια στιγμή θα έλθει το πλήρωμα του χρόνου, όπου θα θρηνήσουμε θύματα, όπου θα δούμε να συμβαίνουν φαινόμενα τα οποία θα είναι εκφυλιστικά;

Κύριε Πρόεδρε, αυτό το οποίο εγώ θα ήθελα να πω είναι ότι αν πραγματικά οι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας θέλουν να είναι απόλυτα έντιμοι με τον εαυτό τους και με τη συνείδησή τους, θα πρέπει πρώτα απ' όλα να κοιτάξουν βαθιά μέσα τους και να δουν ποιος είναι ο σκοπός για τον οποίο βρισκόμαστε όλοι μαζί εδώ. Κανείς ασφαλώς -και δεν θα είμαι εγώ αυτή που θα το κάνει- δεν δικαιούται να παραδίδει μαθήματα, ούτε δημοκρατίας ούτε προσωπικής ευαισθησίας ούτε πολιτικής ευσυνειδησίας. Ασφαλώς όμως δικαιούμαστε όλοι μας να επιστημόμαστε, να παρατηρήσουμε και να υπογραμμίσουμε ότι είναι πολιτικά άηθες, προς τους ανθρώπους οι οποίοι μας περιμένουν στις περιφέρειές μας να τους αντιμετωπίσουμε και να τους κοιτάξουμε κατάματα, να μην τους πούμε τι ακριβώς συμβαίνει. Γιατί, αυτοί οι άνθρωποι έχασαν τις περιουσίες τους, επειδή ο Πρωθυπουργός της χώρας τους παρότρυνε να επενδύσουν τις αποταμιεύσεις τους στο χρηματιστήριο, επειδή ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας έλεγε ότι η νευρικήτητα στο χρηματιστήριο έχει ημερομηνία λήξης και την προσδιόρισε ότι ήταν η 9η Απριλίου. Και είπε μάλιστα ότι το ΠΑΣΟΚ θα είναι εκείνο το οποίο θα κερδίσει τις εκλογές και ως εκ τούτου, το ΠΑΣΟΚ θα είναι εκείνο που θα στηρίξει το χρηματιστήριο και θα πάει καλά η οικονομία και η πορεία του χρηματιστηρίου.

Δεν ήμασταν εμείς, κύριε Πρόεδρε, οι οποίοι αξιοποιήσαμε κομματικά ή πολιτικά το χρηματιστήριο για να κερδίσουμε εκλογές. Δεν ήμασταν εμείς εκείνοι οι οποίοι παροτρύνουμε τους μικροεπενδυτές, ακόμα και τις ενώσεις των καθαριστριών, να επενδύσουν στο χρηματιστήριο, λέγοντάς τους μάλιστα να πάρουν και μετοχοδάνεια. Δεν ήμασταν εμείς, κύριε Πρόεδρε, εκείνοι οι οποίοι προωθούσαμε τους Έλληνες σε μια διαδικασία την οποία οι κύριοι συνάδελφοι ονομάζουν τζόγο. Ήλθαν ούτε λίγο ούτε πολύ χθες, χωρίς να αισχύνονται, χωρίς να ερυθριούν, συνάδελφοι οι οποίοι είπαν, "ε, το έχει στο αίμα το ο 'Ελληνας" το στοιχείο του τζόγου!

Δηλαδή, με συγχωρείτε πάρα πολύ, αν πραγματικά ως λαός έχουμε κάποια ιδιώματα ή κάποια ιδιαίτερη πλευρά της προσωπικότητας και της ιδιοσυστάσας μας και έρχονται οι κυβερνώντες και ενθαρρύνουν αυτές τις ενδεχομένως αρνητικές ή σκοτεινές πλευρές μας που υπάρχουν σ' όλους τους λαούς του κόσμου, αυτό αποτελεί άλλοθι για την Κυβέρνηση, το "ας πρόσεχαν" δηλαδή, ή το "ας μην έβγαζαν την κερδοσκοπική πλευρά του εαυτού τους"; Και σε τελική ανάλυση, ας δούμε λιγάκι να νούμερα και τους δείκτες.

Είπε προηγουμένως, ο συνάδελφος, αλλά και ο κύριος Υπουργός χθες ότι η οικονομία μας πάει καλά, και ότι είναι επίτευγμα το ότι μπήκαμε στην ΟΝΕ. Θα πω ένα απλό παράδειγμα για τα παραπάνω.

Επίτευγμα δεν είναι όταν βρίσκεις ένα οικοδόμημα και απλά

βάζεις το κλειδί στην πόρτα, την ανοίγεις και μπαίνεις μέσα. Επίτευγμα είναι όταν έχεις δημιουργήσει τις προϋποθέσεις, όταν έχεις εισάγει τη χώρα, όταν έχεις δημιουργήσει την υποδομή, όταν έχεις κτίσει το οικοδόμημα κι έρχεται ο άλλος και ανοίγει με το κλειδί και περνάει απ' αυτήν την πόρτα, που σήμερα ονομάζουμε ΟΝΕ. Και βεβαίως από την άλλη πλευρά η εξιδανίκευση και ο εξωραϊσμός της εικόνας της οικονομίας πόρρω απέχει από την πραγματικότητα και την εξαθλίωση που ζούμε. Αν οι οικονομολόγοι, επικαλέσθηκαν δείκτες, οι οποίοι όντως ισχύουν στην επιστήμη της οικονομίας, υπάρχουν άλλοι πιο ισχυροί δείκτες, οι οποίοι την απεικονίζουν και την καταγράφουν επακριβώς.

Και αυτοί οι δείκτες είναι τρεις, κύριε Πρόεδρε:

Ο πρώτος είναι ο δείκτης της ανεργίας.

Ο δεύτερος είναι ο δείκτης της φτώχειας.

Και ο τρίτος είναι ο δείκτης της ανάπτυξης και, εν πάση περιπτώσει, ο δείκτης του πραγματικού εισοδήματος του πολίτη. Αυτοί είναι οι πραγματικοί δείκτες της οικονομίας.

Και όταν ελέχθη από εμάς ότι ήταν αυτονόητη η ένταξή μας, ήταν υπό την έννοια ότι χώρες, οι οποίες ήταν πίσω από μας, κατόρθωσαν να μπουν στην Ευρωζώνη πολύ νωρίτερα από εμάς, ενώ εμείς που είχαμε όλες τις δυνατότητες και τις προϋποθέσεις -και θα το αποδείξω αμέσως- καθυστερήσαμε και το θεωρούμε και επιτυχία μας.

Θέλω να σας πω και κάτι άλλο, κύριε Πρόεδρε, επειδή δεν μου αρέσει να μηδενίζω τα πράγματα. Θα εδικαιούτο ο κάθε πολιτικός, ο κάθε Υπουργός να επαίρεται για τις επιτυχίες του. Δεν δικαιούται όμως η παρούσα Κυβέρνηση και ο εγκαλούμενος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών να επαίρεται για τη δόξαν φιλόδοξη προοπτική του για έναν πάρα πολύ απλό λόγο. Ισχυρίζεται ότι θα πλησιάσουμε και θα αγγίξουμε ρυθμούς ανάπτυξης της τάξεως του 5% και αυτό το ονομάζει φιλόδοξο στόχο. Σας πληροφορώ ότι από τα επίσημα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Οικονομικών η δεκαετία του '70 είχαμε το δεύτερο υψηλότερο ρυθμό ανάπτυξης παγκοσμίως και χαρακτηριστικά νούμερα ήταν: Το 1970 9%, το 1971 9,1%, το 1974 5,1%, το 1979 5,8%. Ποιος είναι ο φιλόδοξος στόχος του κ. Παπαντωνίου; Να μας γυρίσει σε εκείνη την εποχή, την οποία είχαμε χωρίς τις προϋποθέσεις που έχουμε σήμερα;

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι η Βουλή και ιδιαίτερα η Συμπολίτευση, κατά τη δική μου εκτίμηση, θα πρέπει πραγματικά να μην προσφέρει στήριξη, γιατί, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να λειτουργεί η Βουλή ως "πλυντήριο" των ανομιμάτων αλλά και των συναλλαγών, οι οποίες συνέβησαν έξω απ' αυτήν και να δίνει βραβείο και εύσημα σε εκείνους οι οποίοι το επιχειρούν. Και τέλος πάντων, ας προσέξει καλά η Κυβέρνηση και οι κυβερνώντες, διότι το 43% και πλέον του ελληνικού λαού και της ελληνικής κοινωνίας θα γίνει ποτάμι. Για να μη φθάσουμε να έρθει η στιγμή όπου "ο Γκουρού" της ελληνικής οικονομίας -όπως ονομάστηκε χθες από μερικούς συναδέλφους του ο κ. Παπαντωνίου- να κάνει αυτό το οποίο έλεγαν οι "TIMES" με τον Ανδρέα Παπανδρέου για το σκάνδαλο Κοσκωτά the loot of Greece, τη λεηλασία της Ελλάδος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Τσουκάτος έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία με την πρόταση μομφής που κάνει και τα λεγόμενα των δύο κεντρικών εισηγητών της ξεκινάει πάλι, απ' ό,τι φαίνεται, μία γενικευμένη επίθεση κατά της οικονομίας, που αποτελεί το θεμελιώδη λίθο για την πρόοδο της χώρας. Αυτό δείχνει και την ποιότητα της αντιπαράθεσης που κάνει η Νέα Δημοκρατία, δείχνει ότι δεν την απασχολούν τα προβλήματα της χώρας αλλά το στενό, μικροκομματικό συμφέρον της. Συνεχίζει την ίδια πολιτική που προεκλογικά είχε, την τακτική του αυτοσχεδιασμού, του μηδενισμού, της δημιουργίας πανικού, γιατί δεν έχει θέσεις, προτάσεις, και αρνητικά μόνο μπορεί να κινηθεί.

Άκουσα χθες τον κ. Αλογοσκούφη να χαρακτηρίζει την είσοδο της χώρας στην ΟΝΕ ως αυτονόητη. Ξαναγύρισε δηλαδή η

Νέα Δημοκρατία στη θέση της για τον αυτόματο πιλότο ότι όλα γίνονται από μόνα τους, αγνοώντας ότι για να πετύχουμε αυτόν το στόχο χρειάστηκε σταθερή πολιτική, σχέδιο, συγκρούσεις με κατεστημένες λογικές, συντεχνιακά συμφέροντα έξω από λογικές του πολιτικού κόστους, τη στήριξη της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού και πάντα στο πηδάλιο υπήρχε ένας άνθρωπος, ο Πρωθυπουργός της χώρας, που με σταθερότητα εφάρμοσε αυτό το πρόγραμμα.

Και τι έλεγε σ' αυτό το διάστημα η Νέα Δημοκρατία για τη πορεία της χώρας προς την ΟΝΕ; Θα θυμάστε τον κ. Καραμανλή μέσα στη Βουλή να μιλάει για ψεύτικα στοιχεία, για "τραβεστί" οικονομία, ο κ. Αλογοσκούφης αμφισβητούσε αν μπορούμε να μπορούμε στην ΟΝΕ και πολλά στελέχη, όταν πήγαιναν στο εξωτερικό -είχε καταγγελθεί από τον Πρωθυπουργό- έλεγαν σε παράγοντες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι δίνουμε και ψεύτικα στοιχεία.

Επίσης, πάλι στην ομιλία του ο κ. Αλογοσκούφης έλεγε ότι πρέπει να αλλάξει η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης. Αφού αμφισβήτησε τα πάντα, αφού ακούσαμε μία μηδενιστική και μία καταστροφολογική ομιλία, ζήτησε να αλλάξει η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης.

Κύριοι, πριν οκτώ μήνες είχαμε εκλογές. Ο ελληνικός λαός ψήφισε αυτή την οικονομική πολιτική για να εφαρμοστεί και αυτή είναι του ΠΑΣΟΚ. Είναι δυνατόν οκτώ μήνες μετά τις εκλογές να λέγονται τέτοια πράγματα; Πιστεύω ότι εάν έχετε μια τέτοια θέση, θα πρέπει να βγείτε με πολιτικό τρόπο και να ζητήσετε να ξαναγίνουν εκλογές, ώστε να αποκτήσουν και πολιτική ουσία τα πράγματα και οι κινήσεις σας.

Κανένας σήμερα δεν αμφισβητεί τα επιτεύγματα της οικονομίας και την επιτυχία των στόχων, ούτε στο εσωτερικό από σοβαρούς αναλυτές ούτε από διεθνείς οργανισμούς, εκτός από τη Νέα Δημοκρατία. Έχουμε μπει στην ΟΝΕ και είμαστε μαζί με τους ισχυρούς της Ευρώπης, εκεί πραγματικά που παίρνονται οι μεγάλες αποφάσεις. Αυτό έγινε πραγματικότητα από τον Κώστα Σημίτη, την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με τη στήριξη του ελληνικού λαού. Σήμερα όμως υπάρχει μία κακή συγκυρία στο χρηματιστήριο και αυτή την κακή συγκυρία έρχεται να εκμεταλλευθεί η Νέα Δημοκρατία και να καταθέσει μία πρόταση μομφής.

Πιστεύω ότι είναι κροκοδείλια τα δάκρυα και ψεύτικο το ενδιαφέρον, γιατί δεν ενδιαφέρεται ούτε για τους επενδυτές, πολύ περισσότερο για τους μικροεπενδυτές. Είναι γενικά παραδεκτό και το είδαμε με έντονο τρόπο και στη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας ότι η Νέα Δημοκρατία όταν πάει καλά το χρηματιστήριο στενοχωριέται, γιατί πιστεύει ότι κερδίζει η Κυβέρνηση και όταν το χρηματιστήριο πάει άσχημα, γελάει και ευχαριστείται.

Άκουσα και αυτό που είπε χθες ο κ. Παυλόπουλος ότι: "Ανέβηκε το χρηματιστήριο χθες, διότι εμείς κάναμε την πρόταση μομφής". Ε, δεν μπορεί όταν πέφτει το χρηματιστήριο να φταίει το ΠΑΣΟΚ και όταν ανεβαίνει να οφείλεται στη Νέα Δημοκρατία.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Η Νέα Δημοκρατία ως υπεύθυνη δύναμη...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ : Συμφωνώ, κύριε Παυλόπουλε, μαζί σας, γι' αυτό σαν όχι υπεύθυνη δύναμη σας έχει τοποθετήσει στην Αντιπολίτευση, για να κάνετε κριτική και να παρεμβαίνετε διαρκώς σε αυτά τα ζητήματα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Όταν θα είστε και εσείς αντιπολίτευση να είστε το ίδιο υπεύθυνοι.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ : Το χρηματιστήριο σαν θεσμός, που μεγάλα στρώματα του πληθυσμού έχουν πρόσβαση, έγινε τα τελευταία χρόνια. Αυτό βοηθήθηκε ιδιαίτερα από την πολύ καλή κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, την αύξηση της ευημερίας των πολιτών και τις νέες τεχνολογίες. Έτσι η συμμετοχή σε κάθε νέο θεσμό έχει και τις υπερβολές της. Το λάθος δεν είναι ότι μπήκαν στο χρηματιστήριο, αλλά ότι ορισμένοι είδαν τη συμμετοχή αυτή σαν τζόγο.

Όποιοι άκουγε τον Πρωθυπουργό -γιατί ακούω διάφορα από άλλους συναδέλφους- και στις ερωτήσεις δημοσιογράφων στη διεθνή έκθεση, αλλά και όποτε μιλούσε, θα θυμάται πως

πάντα έλεγε ότι το χρηματιστήριο δεν είναι τζόγος, ότι χρειάζεται προσοχή για όσους δεν ξέρουν, και πραγματικά το χρηματιστήριο είναι ένας θεσμός της αγοράς. Αυτά τα έλεγε και στις μεγάλες ανόδους του χρηματιστηρίου. Και παρ' όλο που πολλά στελέχη του ΠΑΣΟΚ του έλεγαν να κάνει επίσκεψη στο χρηματιστήριο, δεν πήγε. Ενώ αντίθετα ο κ. Καραμανλής προσπάθησε δημιουργικά να εκμεταλλευθεί την άνοδο του χρηματιστηρίου την περίοδο του καλοκαιριού, στις ευρωεκλογές, επισκέφθηκε το χρηματιστήριο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Δεν φοβόταν να πάει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ : Ακριβώς, κύριε Παυλόπουλε, δείχνει πραγματικά και στην πράξη ποιος εκμεταλλεύτηκε κομματικά το χρηματιστήριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας) : Κύριε Παυλόπουλε, σας παρακαλώ!

Με συγχωρείτε, κύριε Τσουκάτο. Μία διακοπή θα μπορούσαμε να πούμε ότι ζωντανεύει τη συζήτηση, αλλά από εκεί και πέρα οι κατ' εξακολούθηση διακοπές αρχίζουν και γίνονται αμάρτημα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας) : Συνεχίστε, κύριε Τσουκάτο, θα σας κρατήσω το χρόνο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ : Ποια είναι η αλήθεια για την πραγματικότητα και τη σημερινή δύσκολη συγκυρία; Πραγματικά υπάρχουν ευθύνες. Η Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ σε σχέση με το χρηματιστήριο έχουν ευθύνες. Οι ραγδαίες εξελίξεις και η μεγάλη άνοδος μας αιφνιδίασαν και πραγματικά δεν είχαμε δημιουργήσει εγκαίρως το κατάλληλο θεσμικό περιβάλλον για τη λειτουργία του χρηματιστηρίου και έτσι καλλιεργήθηκε πέραν του δέοντος κλίμα ευφορίας. Γι' αυτό ήλθαν συμπληρωματικά νομοσχέδια, για να κατοχυρωθεί και να θωρακισθεί το χρηματιστήριο.

Η Αξιοματική Αντιπολίτευση από την άλλη μεριά έχει και αυτή ευθύνες και για την απαξίωση του χρηματιστηρίου και για την τακτική απαξίωση της οικονομίας και για το αρνητικό κλίμα που πολλές φορές μέσα και από τις διαρθρωτικές απόψεις δημιουργεί.

Σήμερα πιστεύω ότι για να προχωρήσουμε μπροστά και να πετύχουμε τους στόχους μας χρειάζεται σοβαρότητα. Το θέμα της οικονομίας γενικότερα και το ζήτημα του χρηματιστηρίου θέλει ένα καλό κλίμα για τη χώρα, σοβαρότητα, νηφαλιότητα και δεν θέλει καμία αδράνεια.

Εμείς από το Κοινοβούλιο πρέπει να στείλουμε ένα αισιόδοξο μήνυμα μετά το τέλος της πραγματικά κοινοβουλευτικής διαδικασίας με την πρόταση μομφής που κάνει η Νέα Δημοκρατία. Θα καταψηφίσουμε την πρόταση μομφής.

Η Κυβέρνηση θα δώσει τον καλύτερο δυνατό εαυτό της, ώστε η καλή κατάσταση της οικονομίας, οι μεγάλοι ρυθμοί ανάπτυξης, το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 να αποτυπωθούν και στο ελληνικό χρηματιστήριο. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας) : Ο κ. Αδρακτάς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, πείτε μας τη σειρά των ομιλητών, γιατί εδώ γίνεται...

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ : Μπρος-πίσω τον πάτε τον κατάλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας) : Να μην έχετε, κύριοι συνάδελφοι, τέτοιες απορίες. Εφαρμόζουμε τον Κανονισμό. Η σειρά ακολουθείται κατά τη συμφωνία, ώστε να υπάρχει εναλλαγή ομιλητών από τα κόμματα. Επειδή χθες σταμάτησε η συζήτηση σε ομιλητή ενός κόμματος, σήμερα αρχίσαμε από τον ομιλητή του άλλου κόμματος.

Ορίστε, κύριε Αδρακτά, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ : Δημοκρατικά ούτε απορίες δεν επιτρέπονται.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα ενός περίπου έτους που προηγήθηκε των βουλευτικών εκλογών γίναμε όλοι μάρτυρες ενός άκρως παράδοξου φαινομένου, πρωτοφανούς, θα μπορούσαμε να υποστη-

ρίζουμε, για τα διεθνή χρηματιστηριακά δεδομένα. Στην Ελλάδα των ούτως ή άλλως χλωμών οικονομικών μεγεθών το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών αφυπνίζεται αιφνιδιαστικά και τίθεται αναίτιως, ως προς την ύπαρξη αντικειμενικών λόγων, σε πορεία διαρκούς διόγκωσης του ύψους των συναλλαγών, των συναλλασσόμενων και αποδόσεων. Η αφύσικη διόγκωση, το οίδημα, το πρήξιμο δηλαδή στην ουσία του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών, ήταν προφανές για όλους τους γνώστες των κανόνων του χώρου ότι υποδηλώνει την ύπαρξη σοβαρής ασθένειας, της σοβαρότερης για τον πλέον ευαίσθητο, κρίσιμο και χρήσιμο θεσμό των αγορών και της ελεύθερης οικονομίας, που δεν είναι άλλη από τον κρατικό παρεμβατισμό.

Στην περίπτωση μας, μάλιστα, έχουμε την επιβαρυντική επίπτωση ενός παρεμβατισμού, που εκδηλώνεται με κομματική εντολή και με στόχο τη διαρκή πολιτική χειραγώγηση. Έχουμε, δηλαδή, την ταυτόχρονη διάπραξη δύο εγκλημάτων: ενός στιγμιαίου, με το οποίο η Κυβέρνηση πραγματοποίησε τη μεγαλύτερη, μη βίαιη ανακατανομή του εισοδήματος εις βάρος εκατομμυρίων πολιτών και υπέρ ελαχίστων δεκάδων "ημετέρων" κρατικοδίαιτων και ενός εγκλήματος διαρκούς, που είναι η απαξίωση του κορυφαίου μηχανισμού οικονομικής ανάπτυξης και επενδύσεων, γιατί τόσο έφτανε το πολιτικό, βάρβαρο, καθυστερημένο και κρατικοπαρεμβατικά διαπαιδαγωγημένο μυαλό των αρμοδίων Υπουργών της Κυβέρνησης.

Πώς κατέστη όμως εφικτό το αφύσικο πρήξιμο του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών; Στήσατε, κύριε Υφυπουργέ της Εθνικής Οικονομίας -δυστυχώς δεν μας κάνει την τιμή να είναι και ο Υπουργός εδώ- με την έγκριση προφανώς του Πρωθυπουργού και την αποδεδειγμένη ένοχη συμμετοχή κρατικών τραπεζιτών και άλλων στελεχών του καθεστώτος, μηχανισμό ροής των κεφαλαίων του δημοσίου, που κατέληγε παρανόμως, λόγω της ατονίας που επιβάλλετε στα εποπτικά όργανα, στις προεπιλεγμένες συμμετέχουσες επιχειρήσεις των "ημετέρων" αετονύχηδων. Δεκάδες τρισεκατομμύρια το προϊόν της απάτης που αντλήθηκε. Ούτε ελάχιστα δισεκατομμύρια υποχρεωτικές, υποτίθεται, επενδύσεις των αντληθέντων κεφαλαίων. Παρόμοιο φαγοπότι δεν γνώρισε ποτέ αυτός ο τόπος, κύριοι της Κυβέρνησης.

Το πρήξιμο όμως για να επιτευχθεί απαιτούσε εκτός από την εισροή κεφαλαίων του δημοσίου, υπό την ευρεία έννοια, και εισροή θυμάτων. Από εκεί θα γινόταν το ρεφάρισμα. Αι' έπος αι' έργον, λοιπόν, ο προπαγανδιστικός μηχανισμός του καθεστώτος έστησε και τα σενάρια της παραμυθολογίας. Η κεντρική ιδέα που λανσάρατε, κύριε Υπουργέ, απλοϊκή αλλά αποτελεσματική, έλεγε ότι εδώ στο "Ελλάντα" έχουμε μια Κυβέρνηση εξαιρετικών ικανοτήτων, της οποίας ηγείται ένας μάγος Πρωθυπουργός που έχει στη διάθεσή της ένα πρωτοφανούς δεξιότητας οικονομικό επιτελείο, ανέναντος αισιόδοξο και χαμογελαστό, που ανακάλυψε, εγκατέστησε και έθεσε σε λειτουργία την παγκοσμίως αποκλειστική πατέντα της χρυσότοκου όρνιθας.

Στόχος της επικοινωνιακής πολιτικής που εφάρμοσε ανενδοιάστως, κύριε Υπουργέ, ήταν να πείσετε τους Έλληνες ότι όλοι πρέπει να παίζουν, αφού όλοι θα κερδίζουν. Όλοι πλουτίζουν, χωρίς την ανάγκη να εργάζονται και να παράγουν.

Άλλωστε οι έννοιες εργασία, μόχθος, αξιοπιστία, χρηστότητα ήθη στις συναλλαγές είναι ασυμβίβαστες με ένα καθεστώς στην υπηρεσία του εκσυγχρονισμού και δυστυχώς πείσατε πάρα πολλούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι διακρίναμε έγκαιρα την απλοϊστική στη σύλληψη αλλά εκπληκτικών διαστάσεων και αποδόσεων απάτη διακρίναμε και τους πρωταγωνιστές και τους στόχους.

Πρώτος στην τάξη, στους πρώτους, μαέστρος της ορχήστρας ο μεμφομένος Υπουργός. Προφανής βεβαίως η πρωθυπουργική έγκριση και επ' αυτοφώρω αποδεδειγμένη η ένοχη συμμετοχή των κρατικών μεγαλοτραπεζιτών με πρώτο τον περιβόητο πλέον στην αγορά Καρατζά της Εθνικής και εκ των αρχιμαγείρων της διαπλοκής. Αποδεδειγμένη και η συμμετοχή μεγάλου αριθμού διοικητών των ΔΕΚΟ και άλλων κρατικών στελεχών του καθεστώτος. Το ερώτημα που τίθεται ήταν, εάν έπρεπε να προχωρήσουμε τότε με ανεπαρκή στοιχεία στην καταγγελία της διπλής πολιτικής και οικονομικής απάτης που διαπρά-

χθηκε και από την οποία η Κυβέρνηση άντλησε εκατοντάδες, χιλιάδες ψήφους και 35 τρισεκατομμύρια δραχμές από τα θύματα του κραχ προς ενίσχυση των υποψιασμένων και εμπλεκομένων στο μεγαλύτερο έγκλημα απιστίας που διαπράχθηκε ποτέ σε ευρωπαϊκή χώρα.

Η απάντηση είναι εξαιρετικά δύσκολη. Αν καταγγέλλαμε τότε το βάθος της υπόθεσης έχοντας στη διάθεσή μας μόνο αποχρώσεις ενδείξεις, αντιμετωπίζαμε τον κίνδυνο, τα στρατευμένα "παπαγαλάκια" του ειδικού μηχανισμού και της Κυβερνητικής προπαγάνδας να μας έριχναν βόρα σε ένα αφυπνισμένο πλήθος εξαπατημένων που τότε ζούσαν στον πλαστό κόσμο των παραισθήσεων που καλλιεργούσε η κυβερνητική προπαγάνδα. Μην ξεχνάτε τα σποτς για το αδιαίρετο της αγίας τριάδας "Σημίτης-πανίσχυρη οικονομία-πανίσχυρο χρηματιστήριο των 7.500 μονάδων". Εγκλωβισμένοι δηλαδή και εμείς σε ένα πρωτοφανή ιδεολογική τρομοκρατία. Εάν παρ' όλα αυτά υπερβαίναμε τις αναστολές και προχωρούσαμε στις αποκαλύψεις, τότε δεν θα είχαμε καμία πιθανότητα να ανατάξουμε την αξιοπιστία και το κύρος του θεσμού. Πιστεύαμε δε ότι θα το επιτυγχάναμε αυτό σύντομα με την ανάληψη από τη Νέα Δημοκρατία των κυβερνητικών ευθυνών, η οποία βέβαια δεν προέκυψε, αφού το κλίμα δημιουργούσε το "κόμμα του χρηματιστηρίου" και τα "παπαγαλάκια" του. Τη χαριστική βολή έδωσε η παράλληλη βιομηχανία ελαιοπονήσεων που επίσης στήθηκε από την Κυβέρνηση και τον κομματικό μηχανισμό με όρους λειτουργίας καθεστώτος.

Γνωρίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, ότι οι συντριπτικά περισσότεροι από εσάς γνωρίζετε τώρα όλη την αλήθεια και ασφαλώς απήγαγε το εγκλήματος. Αυτά που λέω είναι ό,τι εσείς λέτε στα πηγαδάκια, ό,τι λέτε στο καφενείο, ό,τι λέτε στο περιστέλλιο. Σας απευθύνω έκκληση να μην υποκύψετε άλλη μία φορά στην ιδεολογική τρομοκρατία του εκσυγχρονιστικού μηχανισμού, παραδώστε άσπιλο τον πολιτικό κόσμο στην ελληνική κοινωνία, αποδείξτε ότι η δημοκρατία έχει έσχατη άμυνα τη συνείδηση του Βουλευτή, ταυτίστε την με τη συνείδηση του απλού πολίτη, καταδικάστε τα πεπραγμένα ενός Υπουργού ανάξιου του αξιώματος. Δεν ευθύνεστε εσείς για τα επιτεύγματά του. Η ανοχή σας θα καταστήσει στα μάτια του ελληνικού λαού εσάς μεν συνενόχους και άβουλους, το Εθνικό μας Κοινοβούλιο όμως ανήμπορο να προασπίσει στους θεσμούς και τα συμφέροντα των πολιτών αυτού του κράτους.

Σας καλώ στη γενναία πράξη της υπερψήφισης της πρότασης μομφής κατά του Υπουργού της Εθνικής Οικονομίας ως πράξη δικαιοσύνης, ως ύστατη άμυνα στην συντελούμενη προσπάθεια υποβάθμισης του κορυφαίου θεσμού της δημοκρατίας μας. Τολμήστε το, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Μάνος έχει το λόγο.

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ: Μας μπερδεύετε, κύριε Πρόεδρε. Πηγαίνετε μία πάνω, μία κάτω. Μπορείτε να μας πείτε ποια είναι η σειρά των ομιλητών;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μπορείτε να μας διαβάσετε τους πέντε επόμενους, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι το εξήγησα προηγουμένως και είναι απλό: Τώρα με την παρεμβολή του κ. Μάνου, Ανεξαρτήτου Βουλευτή επανέρχεται ο κατάλογος ομιλητών στην κανονική του σειρά. Έχει συμφωνήσει το Σώμα στην αρχή της συζήτησης να υπάρχει ενυπαλληλία ομιλητών.

Διαβάζω τα ονόματα: Αποστολίδης, Ανδρεουλάκος, Φασούλας, Βουλγαράκης, Μανίκας, Κατσάρος, κλπ.

Ορίστε, κύριε Μάνο, έχετε το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κυρία και κύριοι Βουλευτές, θα αρχίσω με ένα διαδικαστικό θέμα. Η πρόταση μομφής δεν στρέφεται κατά της Κυβέρνησης αλλά κατά του προσώπου του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας. Ο Υπουργός λοιπόν απουσιάζει. Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί απρέπεια προς το Κοινοβούλιο. Και θα αποτελούσε λόγο, κύριε Κολοζώφ, για σας που είπατε ότι θα ψηφίσετε "παρών", γι' αυτό και μόνο το λόγο ότι είναι απρεπής η στάση της Κυβέρνησης και περιφρονητική προς το Κοινοβούλιο, να υπερψηφίσετε τη μομφή. Γι' αυτόν το λόγο, έστω και αν

διαφωνείτε για τα υπόλοιπα.

Σας καλώ, κύριοι συνάδελφοι, να παραβλέψετε τις αλληλοκατηγορίες ΠΑ.ΣΟ.Κ.-Νέας Δημοκρατίας και να συνειδητοποιήσετε κάτι πολύ απλό ότι οι προσδοκίες για το μέλλον, γιατί αυτό είναι το χρηματιστήριο, καθρέφτης μελλοντικών προσδοκιών, δεν διαμορφώνονται οι προσδοκίες αυτές από τις ωραιολογίες των πολιτικών αλλά από την ίδια την αγορά με βάση την πραγματικότητα που διαμορφώνει η συγκυρία και οι συγκεκριμένες πράξεις της Κυβέρνησης. Αυτά διαμορφώνουν τις προσδοκίες.

Και εδώ έχουμε το εξής παράδοξο. Μολονότι πολλά στοιχεία συνθέτουν μια αισιόδοξη εικόνα του μέλλοντος, χαμηλά επιτόκια, μικρά ελλείμματα συναλλαγματική σταθερότητα και ασφάλεια, συμμετοχή στην ΟΝΕ, πακτωλός χρημάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ιδιαίτερα υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης, παρά ταύτα η αγορά είναι πολύ απαισιόδοξη. Αυτό δείχνει το χρηματιστήριο. Γιατί λοιπόν τόσο απαισιόδοξη και έλλειψη εμπιστοσύνης; Διότι παρά τις εξαγγελίες της Κυβέρνησης, η ανεργία φουντώνει και όλο και περισσότεροι νέοι άνθρωποι βρίσκουν πολύ μεγάλη δυσκολία όταν ψάχνουν για δουλειά. Διότι ο επιχειρηματικός κόσμος αντιλαμβάνεται ότι μέρα με τη μέρα μειώνεται η ανταγωνιστικότητά του. Διότι υπάρχει αίσθηση ότι όλα έχουν φρακάρει.

Πείτε μου τι περιμένει η Κυβέρνηση με την Ολυμπιακή Αεροπορία; Να κλείσει βουτηγμένη στα χρέη της; Τι περιμένει για να πάρει μια απόφαση; Γιατί γίνεται αυτό το αλαλούμ με τους Ολυμπιακούς Αγώνες; Γιατί δεν γίνεται τίποτε το ολοκληρωμένο; Τελειώσε το αεροδρόμιο, αλλά σε δύο χρόνια θα φθάνουμε σε αυτό οδικώς. Νοσοκομεία φτιάχνουμε, αλλά δεν έχουν γιατρούς και δεν λειτουργούν. Το μετρό λειτουργεί αλλά ξεχάστηκαν τα πάρκινγκ. Αυτή είναι η σημερινή Ελλάδα που μας τη θύμιζε ο κ. Σημίτης πριν από λίγο καιρό.

Όταν λοιπόν λέμε διαρθρωτικές αλλαγές, αυτό εννοούμε εμείς, τουλάχιστον να αρχίσει να λειτουργεί η Ελλάδα. Να λειτουργεί σωστά αποδοτικά, φθηνά. Πολλοί από εμάς νόμισαν ότι με την ΟΝΕ θα γίνει και αυτό, θα αρχίσουμε να λειτουργούμε καλύτερα. Όχι μόνο δεν έγινε αυτό, αλλά το πρόβλημα της δυσλειτουργίας έγινε εμφανέστερο.

Το επόμενο ερώτημα είναι αν για την έλλειψη αυτής της αισιόδοξίας και την έλλειψη εμπιστοσύνης που ρίχνουν το χρηματιστήριο -αυτά ρίχνουν το χρηματιστήριο- φταίει ο κ. Παπαντωνίου. Η απάντησή μου είναι, ασφαλώς φταίει. Φταίει όμως και η απίστευτη απληστία όλων μας που νομίσουμε ως παλιοί αλχημιστές ότι θα μετατρέψουμε τον τσίγκο σε χρυσό. Πάντως όπως και να το κάνουμε φταίει πάρα πολύ ο κ. Παπαντωνίου και βεβαίως ο κ. Σημίτης. Διότι πώς θέλετε να το κάνουμε; Ο άνθρωπος που προχθές μας είπε εδώ αυτάρεσκα ότι αυτός συντόνιζε, συντονίζει και θα συντονίζει την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, αυτός έχει την κύρια ευθύνη. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και πρέπει να σας πω ότι ο κ. Παπαντωνίου ήταν προειδοποιημένος. Την εποχή της ανόδου του χρηματιστηρίου, τον Αύγουστο και Σεπτέμβριο του 1999, με αλλεπάλληλες δηλώσεις, άρθρα, συνεντεύξεις, ερωτήσεις στη Βουλή, τον είχα προειδοποιήσει, επί λέξει, ότι ανέχεται παιχνίδια θεσμικών κατεργαρέων και οργανωμένων μεγαλοσυμφερόντων, σε βάρος των ανυποψίαστων μικροεπενδυτών.

Καταθέτω τώρα -και παρακαλώ να περιληφθεί στα Πρακτικά- ένα μικρό απόσπασμα από συνέντευξή μου στα "ΝΕΑ" στο Γιάννη Διακογιάννη, γνωστό δημοσιογράφο, στις 31 Αυγούστου 1999.

Και καταθέτω επίσης μια δήλωση την οποία έκανα την 1η Σεπτεμβρίου 1999 που μιλώ για "θεσμικούς κατεργαρέους" και καλώ τον κ. Παπαντωνίου εγκαίρως να λάβει μέτρα. Δεν έγινε απολύτως τίποτα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάνος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες συνέντευξη και δήλωσή του, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ζήτησα από τον κ. Παπαντωνίου να απαιτήσει τότε από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς να εφαρμοστούν οι νόμοι και αν δεν το κάνει, να αντικαταστήσει την επιτροπή. Δεν έγινε απολύτως τί-

ποτα.

Είμαι λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, υποχρεωμένος από τη συνειδήσή μου να ψηφίσω υπέρ της πρότασης μομφής, μολονότι αναγνωρίζω ότι αυτή καθεαυτή η διαδικασία της μομφής θα έχει ως αποτέλεσμα την περαιτέρω καθυστέρηση εφαρμογής των πολιτικών που θα ενίσχυαν την εμπιστοσύνη για το μέλλον και συνεπώς θα βελτίωναν την κατάσταση στο χρηματιστήριο.

Αυτό που ενδιαφέρει εμένα είναι να δημιουργηθούν οι συνθήκες εκείνες που θα πιέσουν για την αλλαγή της κυβερνητικής πολιτικής.

Πριν από ενάμιση χρόνο σ'αυτήν την Αίθουσα είπα στον Υπουργό τον κ. Παπαντωνίου, ότι όπου νά'ναι εξαντλείται το απόθεμα των μέτρων πολιτικής και των έργων που κληρονόμησε το 1993 το ΠΑΣΟΚ από την κυβέρνηση Μητσοτάκη. Και πρόσθεσα ότι τώρα που τελειώνει αυτό το απόθεμα των έτοιμων πραγμάτων πολιτικών και έργων, αν η Κυβέρνηση Σημίτη θέλει να διατηρήσει τη φόρα της θα πρέπει να διαμορφώσει νέες πολιτικές και να θέσει σε κίνηση καινούρια έργα. Από τότε μεσολάβησαν οι εκλογές και κανένα νέο στοιχείο πολιτικής δεν φαίνεται στον ορίζοντα. Τα ίδια και τα ίδια.

Τώρα θα ήθελα με μεγάλη συντομία, διότι πιέζομαι από το χρόνο, να περιγράψω μερικές προσεγγίσεις για τη σημερινή κατάσταση. Οι Φιλελεύθεροι προτείνανε και προτείνουμε τη μείωση του φορολογικού συντελεστή των κάθε είδους εταιρειών στο 23%. Μιλώ για τις επιχειρήσεις, όχι για τα μερίσματα. Σημειώστε ότι στην Ιρλανδία ο συντελεστής είναι 12,5%, η γερμανική κυβέρνηση από το 40% το μείωσε στο 25%, η Γαλλία, η Ιταλία μείωσαν τους συντελεστές, η Κύπρος πριν από δύο εβδομάδες το μείωσε στο 23%. Η πρότασή μας είναι να έχουμε τη δεύτερη φθηνότερη, μετά την Ιρλανδία, φορολογία των επιχειρήσεων στην Ευρώπη. Με τέτοια πολιτική θα δημιουργηθούν χιλιάδες νέες επιχειρήσεις που θα δημιουργήσουν με τη σειρά τους δεκάδες χιλιάδες νέες θέσεις απασχόλησης και φυσικά θα οδηγήσουν στην ανάκαμψη του χρηματιστηρίου.

Επιπλέον προτείνουμε το διπλασιασμό του ποσοστού των επιτρεπόμενων αποσβέσεων όλων των κατηγοριών πάλι για να ενισχύσουμε τις επενδύσεις.

Όλοι μιλούμε για τα διαρθρωτικά. Μίλησα και πριν τι εννοούμε με τα διαρθρωτικά. Κλειδί για τη γρήγορη αναστροφή του κλίματος για να δημιουργηθούν καινούριες συνθήκες, είναι να δείξει η Κυβέρνηση ότι μπορεί να χειριστεί αποτελεσματικά τα κομματοσυνδικαλιστικά κατεστημένα αφ'ενός και τις κληρονομημένες αριστερές ασυναρτησίες που κουβαλάει αφ'ετέρου. Για παράδειγμα: Στον Ο.Τ.Ε. θα αναζητούσα σήμερα ως στρατηγικό επενδυτή μια άλλη τηλεπικοινωνιακή εταιρεία που θα αναλάβει σημαντικό ποσοστό, τουλάχιστον του 30% της επιχείρησης και το μανάτζμεντ. Σύμφωνα με την εταιρεία "UBS Warburg" που συμβουλεύει τον κ. Παπαντωνίου και την μηνιμόνευσε προχθές, η σχέση της χρηματιστηριακής τιμής προς κέρδη, το γνωστό P/E, των ευρωπαϊκών τηλεπικοινωνιακών επιχειρήσεων, κυμαίνεται από 50 για την "Deutsche Telekom", 40 για "France Telecom", 23 για τον πορτογαλικό Ο.Τ.Ε. και στον πάτο με 11 είναι ο δικός μας Ο.Τ.Ε. Η τιμή της μετοχής του ΟΤΕ με διεθνούς κύρους μανάτζμεντ θα αυξανόταν από 5.700 δρχ. σήμερα σε 12.000 έως 20.000 δρχ.

Η περιουσία του ελληνικού δημοσίου θα αυξανόταν κατά δύο το περίπου τρισεκατομμύρια δραχμές. Ο γενικός δείκτης του χρηματιστηρίου -διότι στο χρηματιστήριο ο ΟΤΕ παίζει πολύ μεγάλο ρόλο- θα εκτιναζόταν προς τα επάνω. Οι υπηρεσίες του ΟΤΕ θα γινόντουσαν πολύ καλύτερες και φθηνότερες και η Κυβέρνηση θα είχε στείλει το μήνυμα ότι αρχίζει να ξεπερνά τις φοβίες που την παραλύουν και να απαλλάσσεται από τα βαρίδια των δογματικών της προκαταλήψεων.

Καταθέτω εδώ την αξιολόγηση της "Warburg", παρακαλώ να δημοσιευθεί.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάνος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

"Η ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ
ΤΩΝ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Εταιρεία	P/E
Deutsche Telecom	50

France Telecom	40
Telecom Italia SpA	36
British Telecom	30
Telefonica SA	26
Royal KPN	25
Portugal Telecom	23
OTE	11

Πηγή: UBS Warburg

Δημοσιεύθηκε στον Οικονομικό της 20.1.2001").

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ : 'Ηθελα να σας πω με αυτά, κύριοι συνάδελφοι, ότι λύσεις για όλα μας τα προβλήματα υπάρχουν. Μυαλό χρειάζεται, θέληση και θάρρος. Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Κατσαρέ, σε τι συνίσταται το αίτημά σας να ομιλήσετε επί του Κανονισμού;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Απομένουν να ομιλήσουν σαράντα πέντε συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, μόνον έξι του ΠΑΣΟΚ και δύο του ΚΚΕ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Επί του Κανονισμού, κύριε Κατσαρέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Επί του Κανονισμού. Με ακούσατε; Γιατί βιάζεστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Γιατί πρέπει να επικαλεστείτε -και το γνωρίζετε πολύ καλώς- παραβίαση του Κανονισμού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Σας παρακαλώ πολύ, σε παραβίαση του Κανονισμού θα αναφερθώ.

Η τακτική την οποία ακολουθείτε σημαίνει ότι θα ομιλήσουν όλοι οι Βουλευτές οι απομείναντες του ΠΑΣΟΚ και οι δύο του ΚΚΕ και θα μιλήσουν έναντι αυτών οκτώ ή δέκα Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Σας είπα, όμως, ότι μένουν σαράντα πέντε. Νομίζω ότι το σύμφωνο με το πνεύμα του Κανονισμού θα ήταν η αλλαγή να γίνεται κάπως διαφορετικά. 'Οχι ένας προς έναν, αλλά τουλάχιστον τρεις ή τέσσερις Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, γιατί είμαι βέβαιος ότι αυτοί οι έξι ανασύρθηκαν από πολύ χαμηλά και βαθιά για να μπουν σε αυτήν τη σειρά. Επομένως νομίζω ότι παραβιάζεται ο Κανονισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): 'Οχι, κύριε Κατσαρέ, απορρίπτεται η επίκλησή σας για παραβίαση του Κανονισμού. Δεν υπάρχει καμία παραβίαση του Κανονισμού και υπάρχει τουναντίον συμφωνία του Σώματος να υπάρχει εναλλαγή των ομιλητών. Αυτό είναι μια συνηθισμένη πρακτική και έχει γίνει η συμφωνία του Σώματος κατά το άρθρο 65 παράγραφος 5 του Κανονισμού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ναι, αλλά είναι προφανές ότι δεν υπάρχει προθυμία Βουλευτών να υποστηρίξουν τον Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Αυτό είναι πολιτικό ζήτημα, κύριε Πρόεδρε, δεν είναι θέμα του Κανονισμού.

Ο κ. Αποστολίδης έχει το λόγο.

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν νομίζω ότι υπάρχει συνάδελφος Βουλευτής εδώ ή 'Ελληνας πολίτης, ο οποίος να μη θέλει πραγματικά ένα χρηματιστήριο ώριμο, ένα χρηματιστήριο που θα παίξει τον αναπτυξιακό του ρόλο, που διοχετεύει κεφάλαια στην αγορά για επενδύσεις, για να πάει η ανάπτυξη μπροστά σ' αυτόν τον τόπο, καθώς επίσης και ο μικρός και ο μεγάλος επενδυτής με ασφάλεια να μπορεί να επιστευτεί τα χρήματά του, τις αποταμιεύσεις του στο χρηματιστήριο.

Ειλικρινά όμως πιστεύω ότι σε αυτό το καθολικό αίτημα της κοινωνίας και του πολιτικού κόσμου, βαδίζουμε σε διαφορετικές λογικές και πρακτικές και θεωρώ ότι υπάρχει μια πρακτική και μια λογική από τη Νέα Δημοκρατία, η οποία βαδίζει σε μια αντίληψη και σε μια πολιτική δράση του μαύρου-άσπρου ή του εσείς κτίζετε, εμείς γκρεμίζουμε ό,τι κι αν κτίζετε. Η λογική όμως του μαύρου-άσπρου δεν έχει κατά την άποψή μου προοπτική. Και ειλικρινά πιστεύω ότι και τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας κατάλαβαν με την έναρξη της διαδικασίας στο Κοινοβούλιο ότι η πρόταση μομφής είναι πέρα για πέρα υποκριτική.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Κακώς το νομίζετε.

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ: Και είναι υποκριτική, κύριοι συνάδελφοι, θα σας εξηγήσω αμέσως γιατί. Πρώτον, θα ήταν πιο έντιμο από μέρους σας να κάνετε τη μομφή στην Κυβέρνηση και όχι στο πρόσωπο του Γιάννου Παπαντωνίου, από την άποψη ότι ο Γιάννος Παπαντωνίου δεν αυτονομήθηκε από την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, εφάρμοσε συγκεκριμένη πολιτική.

Θα ήταν λοιπόν πιο έντιμο από σας και απέναντι στον ελληνικό λαό να απευθύνετε μομφή κατά της Κυβέρνησης και όχι κατά του προσώπου του Γιάννου Παπαντωνίου. Αν νομίζετε ότι θα δημιουργήσετε ρήγματα πάλι μέσα στο ΠΑΣΟΚ, πιστεύω ότι ονειρεύεσθε αδικώς.

Δεύτερον, πιστεύω ότι λέτε τις μισές αλήθειες και στην πρόταση μομφής σας. Το πάτε λίγο με την οικονομία, το πάτε λίγο με το χρηματιστήριο και δεν λέτε τα πράγματα με το όνομά τους. Λέτε μισές αλήθειες. Αν θέλετε συζήτηση για την οικονομική πορεία και την ανάπτυξη αυτού του τόπου, -θα ήταν πολύ πιο έντιμο από μέρους σας-, να φέρετε μια προ ημερησίας συζήτησή για το πού πάει η οικονομία, για το πώς ημερησίως η ανάπτυξη σ' αυτόν τον τόπο και όχι να λέτε μισόλογα.

Τρίτον, είναι υποκριτική η συμπεριφορά σας, γιατί δεν λέτε την αλήθεια για το χρηματιστήριο και για την εξέλιξή του. Και δεν τη λέτε διπλά, πρώτον, γιατί γνωρίζετε ότι το 1993 το χρηματιστήριο ήταν ένα μικρομάγαζο στην περιφέρεια της οικονομίας και σήμερα αποτελεί ένα θεσμό ουσιαστικό, μοχλό για την ανάπτυξη αυτού του τόπου. Αυτές είναι αλήθειες. Και αν αυτές τις αλήθειες τις αγνοείτε, όχι για μια φορά, αλλά για πολλά χρόνια θα κάθεσθε στα έδρανα της Αντιπολίτευσης...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Αυτό πιστεύετε;...

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ: Λίγο σεβασμό στον εαυτό σας. Αν δεν έχετε σε μένα, τουλάχιστον στον εαυτό σας λίγο σεβασμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ, μη διακόπτετε. Γίνονται κατ' εξακολούθηση διακοπές και έχει ξεκινήσει από χθες αυτή η τακτική των διακοπών. Θα σας παρακαλέσω να σεβαστείτε τον Κανονισμό.

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ: Τέταρτον, πιστεύω, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν λέτε την αλήθεια, γιατί σας κατέθεσε χθες ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ότι ώριμα χρηματιστήρια έχουν αυτά τα σκαμπανεβάσματα, όπως αυτή η τακτική του δείκτη του NASDAQ έφθασε στο 40%, είτε σε άλλες χώρες που έφθασε στο 51%, στο 50% ή στο 48%. Μιλάμε για ώριμα χρηματιστήρια και όχι για μια νηπιακή ανάπτυξη του θεσμού. Και όμως εκεί δεν προσπάθησαν είτε κυβερνήσεις είτε πολιτικοί να κάνουν πολιτικό ταμείο από τη δυσανεξία των μικροεπενδυτών.

Τέτοια μικροπολιτική ούτε εσάς ωφελεί ούτε τον πολιτικό κόσμο. Αντίθετα σας απαξιώνει, διότι πραγματικά δεν θέλετε να λέτε τα πράγματα με το όνομά τους.

Άκουσα τον κ. Μάνο προηγουμένως και θα επισημάνω μια αντίφαση του. Είπε ότι δεν διαμορφώνεται ο δείκτης και η πορεία του χρηματιστηρίου από τις δηλώσεις των πολιτικών. Και η Νέα Δημοκρατία το μόνο που κατηγορεί στην πρόταση μομφής είναι επειδή ο Γιάννος Παπαντωνίου έκανε κάποιες δηλώσεις και έτσι έβαλε τον κόσμο στο χρηματιστήριο.

Αλλά είπε ο κ. Μάνος -και σωστά- ότι οι προσδοκίες που διαμορφώνονται στο χρηματιστήριο στους μικροεπενδυτές είτε στους επιχειρηματίες εξαρτώνται -και αυτό λένε οι οικονομολόγοι και οι αναλυτές- από τα κοινώς διεθνή παραδεδομένα από τους δείκτες της οικονομίας, από το περιβάλλον που διαμορφώνεται στο ευρωπαϊκό πεδίο, γιατί είμαστε χώρα της Ευρώπης, από το οικονομικό περιβάλλον, από τις προσδοκίες αν η ανάπτυξη αυτού του τόπου πάει μπροστά ή πίσω, αν δηλαδή έχουμε αρνητικούς ή θετικούς δείκτες στην οικονομία. Και σας είπα ότι δεν λέτε την αλήθεια διότι, γνωρίζετε πολύ καλά ότι μπαίνοντας στη ζώνη του ευρώ, τα μεγέθη αυτή τη στιγμή καταγράφονται όχι από τις ελληνικές στατιστικές υπηρεσίες ή από τις δηλώσεις των οικονομικών κυβερνητικών παραγόντων αλλά από τις δηλώσεις είτε της Κεντρικής Τράπεζας της Ευρώπης είτε από τους διεθνείς οργανισμούς που σίγουρα δεν τα έχουν κάνει "πλάκκια" με το Σημίτη και με τον Παπαντωνίου ή με την ελληνική οικονομία, αλλά αντικειμενικά περιγράφουν το περιβάλλον, τα μεγέθη, την πορεία και τις προοπτικές της ελλη-

νικής οικονομίας. Και ακριβώς αυτές οι προοπτικές της ελληνικής οικονομίας είναι θετικές.

Εγώ πραγματικά θα ήθελα και θα δεχόμουν από τη Νέα Δημοκρατία να πει ναι ή όχι σε ορισμένες αλήθειες.

Επιχειρήθηκε από την Κυβέρνηση στην επταετία που πέρασε θεσμικός εκσυγχρονισμός στο χρηματιστήριο;

Προσπαθήσαμε, με συγκεκριμένες νομοθετικές διατάξεις, να διαμορφώσουμε κώδικες συμπεριφοράς για αποφυγή αθέμιτων συμπεριφορών και κάθε λογής σαλταδόρων; Γιατί δεν είναι άγελοι. Τους γνωρίζετε και τους γνωρίζουμε οι πάντες.

Τρίτον, προσπαθούμε να διαμορφώσουμε κανόνες διαφάνειας; Υπήρξαν προτάσεις από την Αξιωματική Αντιπολίτευση που δεν αξιοποιήθηκαν είτε στην Επιτροπή Οικονομικών στη Βουλή είτε κατατέθηκαν προς τον παριστάμενο Υπουργό και δεν αξιοποιήθηκαν θετικά;

Έγιναν από την πλευρά της Κυβέρνησης θεσμικές παρεμβάσεις. Αναφορικά δε με το χρηματιστήριο έγιναν κάθε λογής πολιτικές δηλώσεις απ' όλους, είτε από τα παράθυρα της τηλεόρασης είτε εντός της Αιθούσης είτε στους προεκλογικούς αγώνες. Όποτε δεν μας βόλευε το χρηματιστήριο κάναμε και τις ανάλογες δηλώσεις. Παράδειγμα ο κ. Καραμανλής στη συνέντευξή του Ζάππειο έλεγε ότι το χρηματιστήριο θα πάει ακόμα καλύτερα, γιατί το χρηματιστήριο φερόταν ότι είχε πάρει τον ανήφορο και πήγαινε καλά. Όταν, όμως, βλέπουμε ότι το χρηματιστήριο πηγαίνει προς τα κάτω, φταίει η Κυβέρνηση, φταίει ο Γιάννος ο Παπαντωνίου. Αυτά δεν είναι σοβαρά πράγματα για πολιτικούς άνδρες που σκέπτονται να προχωρήσουν αυτόν τον τόπο σε καλύτερες ημέρες.

Νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι εάν η Νέα Δημοκρατία θέλει να πάει μπροστά αυτός ο τόπος, ενδιαφέρεται πραγματικά για τα συμφέροντα των μικροεπενδυτών, για τα συμφέροντα, αν θέλετε, τα επενδυτικά, των επιχειρηματιών, για να περπατήσει η ανάπτυξη σ' αυτόν τον τόπο, υπάρχουν πολλά πεδία -και υπάρχουν πολλά πεδία λαμπράς δόξης- να αναδείξει. Και εγώ θα περρίμενα να διευκρινιστεί σήμερα από τη Νέα Δημοκρατία το εξής: Πώς είναι δυνατόν στο ένα κείμενο της πρότασης μομφής να λέει επί λέξει ότι ως Κυβέρνηση εντάξαμε αύξηση μετοχικών κεφαλαίων μέσω των αθρόων μετοχοποιήσεων κρατικών εταιρειών, που έγιναν για εισπρακτικούς και μόνο λόγους και την ίδια στιγμή που ξεκίνησε τη διαδικασία μετοχοποίησης καταγγέλλετε την Κυβέρνηση, γιατί δεν περπατάει με γρήγορους ρυθμούς στις διαρθρωτικές αλλαγές. Γιατί τώρα δηλαδή δεν περπατάμε με ακόμη πιο φρενήρεις ρυθμούς; Και πραγματικά μπορεί κανένας με σας. Δηλαδή ποια είναι η αλήθεια; Πού στέκεστε; Δεν μπορεί να στέκεστε σε δύο βάρκες.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Ούτε αυτό δεν καταλάβατε.

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ: Γιατί όταν σε ένα φουρτουνιασμένο χώρο στέκεστε σε δύο βάρκες, θα πνιγείτε. Δεν είναι μακρινή η πορεία σας.

Γι' αυτό, κύριοι συνάδελφοι, θα έλεγα εγώ ότι θα ήταν προς τιμήν σας εάν την πρόταση μομφής την παίρνατε πίσω, έστω και την τελευταία στιγμή, διότι τότε νομίζω ότι θα δείχνατε το πραγματικό ενδιαφέρον και όχι αυτές τις μικροπολιτικές που δεν έχουν αντίκρισμα, ούτε μπορεί κανείς να κάνει πολιτικό ταμείο με τον πόνο των μικρομετόχων και των μικροεπενδυτών. Και αν αυτός ο κόσμος ελπίζει και προσδοκά σε καλύτερες ημέρες σ' αυτόν τον τόπο, είναι γιατί εμπιστεύεται και τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση, αλλά και τα στελέχη που ασκούν τη συγκεκριμένη αν θέλετε πολιτική στο χώρο τον οικονομικό. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊνονας): Ο κ. Ανδρεουλός έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ως αφήσετε τις χαρούλες ότι τάχα με την πρόταση μομφής που συζητούμε σας προσφέρουμε πολύτιμες υπηρεσίες.

Ο κ. Σημίτης αναπόδραστα πέφτει στο πολιτικό δόκανο να υπερασπιστεί το έργο του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, του κ. Παπαντωνίου. Μέχρι τώρα φρόντιζε να βρίσκεται στο απυρόβλητο της κοινωνικής δυσφορίας και κατακραυγής για το μέγα σκάνδαλο του χρηματιστηρίου. Γι' αυτό και δεν υπέδειξε στον κ.

Παπαντωνίου να παραιτηθεί. Το αντίθετο μάλιστα. Απέκρουσε θρυλούμενη παραίτησή του. Τον ήθελε Υπουργό αλεξικέραυνο στους κεραυνούς που πέφτουν από την οργή των κολασμένων του χρηματιστηρίου.

Αναγκάζεται να υποστηρίξει τον αρχιτέκτονα τον πρωταίτιο της λεηλασίας των μικροεπενδυτών και να υποστηρίξει ένα κερδοσκοπικό σύστημα που οδήγησε στην πιο άδικη αναδιανομή πλούτου.

Έτσι, μέρα με τη μέρα βυθίζεται ο κύριος Πρωθυπουργός στο βούρκο της χρηματιστηριακής λεηλασίας και υφίσταται την εντεύθεν πολιτική φθορά αυτός και η Κυβέρνησή του.

Το χρηματιστήριο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν λειτουργεί ως θεσμός, είναι χρήσιμο και στους επιχειρηματίες, γιατί εξασφαλίζουν φτηνό χρήμα για επενδύσεις, παρακάμπτοντας το τοκογλυφικό τραπεζικό κεφάλαιο αλλά και στην κοινωνία, τους απλούς ανθρώπους, τους αποταμιευτές που μετέχουν στο λεγόμενο λαϊκό καπιταλισμό.

Όταν στα χέρια των λίγων γίνεται όργανο λεηλασίας των πολλών, τότε δεν έχει καμία κοινωνική νομιμοποίηση. Από θεσμός γίνεται εσμός και παράλληλα τόπος κλαυθμού και οδυρμού των απειράριθμων θυμάτων του.

Μεμφόμεθα τον κ. Παπαντωνίου, γιατί όντας φύλακας της ποιμνής μετετράπη σε λύκο εναντίον της ποιμνής. Τον μεμφόμεθα ως αρχιτέκτονα μιας καλοστημένης πολιτικοοικονομικής απάτης, μιας πολιτικής που μετέτρεψε το χρηματιστήριο από θεσμό υγιούς οικονομικής ανάπτυξης σε άντρο ανομίας, τζόγου και απάτης, με θύματα εκατοντάδες χιλιάδες μικροεπενδυτές και ύστες μερικές εκατοντάδες απατεώνες επιχειρηματίες των παλαιών αλλά κυρίως των νέων τζακιών. Τους υπηλόβαθμους χαρτογιακάδες της διοίκησης του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών και της Επιτροπής Χρηματαγοράς, μερικές δεκάδες δημοσιογραφικά παπαγαλάκια, λίγους αναστόχους -γιατί λίγοι είναι και αρκετά κυβερνητικά πολιτικά στελέχη και ίδια διοικητάς κρατικών τραπεζών. Οράτε κ. Καρατζά και το διοικητή της Αγροτικής Τραπέζης, ενδεικτικά.

Το χρηματιστήριο χρησιμοποιήθηκε από την Κυβέρνηση εντελώς αμοραλιστικά και προς επίτευξη των ακόλουθων τριών στόχων: Πρώτον, για επικράτηση στις ευρωεκλογές και εθνικές εκλογές. Δεύτερον, για την επίτευξη του κριτηρίου του πληθωρισμού προς ένταξη στη Ζώνη του ευρώ μέσω του περιορισμού της ζήτησης. Ένα άλλο εξίσου καταστροφικό ήταν το μέσο που ανοίξατε τα σύνορα και πλακώσανε εκατοντάδες χιλιάδες για να εξασφαλιστεί μαύρη εργασία και να πέσει ο πληθωρισμός. Και, τρίτον, για την "κονόμα", κύριοι συνάδελφοι. Αυτή την κόνόμα την είδαμε με τα πολυτελέστατα και πανάκριβα εκλογικά κέντρα που ανοίξαν οι του ΠΑΣΟΚ στην Πανεπιστημίου, στη λεωφόρο Θησέως στην Καλλιθέα, σε όλα τα περίοπτα σημεία των Αθηνών από ό,τι γνωρίζω, γιατί δεν έχω εποπτεία όλης της Ελλάδος.

Οι τρεις αυτοί στόχοι για να επιτευχθούν έπρεπε να σπρωχθούν στο χρηματιστήριο οι μάζες, οι οποίες ως στερούμενες χρηματιστηριακής παιδείας και εμπειρίας, εύκολα μπορούν να γίνουν θύματα χρηματιστηριακής εκμετάλλευσης και καταλήστευσης. Και όχι, κύριε Αποστολίδη, να επιάρεστε ότι κάποτε ήταν λίγοι αυτοί που παίζανε και επί των ημερών σας έγιναν πολλοί. Γίναν πολλά τα θύματα κατ' αυτόν τον τρόπο. Αυτό επιτεύχθηκε, πρώτον, με την αυθαίρετη και αδικαιολόγητη εν πολλοίς αποκλιμάκωση των επιτοκίων καταθέσεων, ώστε να μην είναι εκκυστικά για τους αποταμιευτές και αυτοί από τη μια στιγμή στην άλλη να μεταμορφωθούν από καταθέτες αποταμιευτές σε επενδυτές χρυσοφόρους για τους επιτήδειους απατεώνες.

Και, δεύτερον, και κυρίως με μια πρωτοφανή πλύση εγκεφάλων, στην οποία πρωταγωνίστησαν οι κύριοι Παπαντωνίου και Σημίτης, αλλά και άλλοι κυβερνητικοί με αλεπάλληλες δηλώσεις και πολλές διαφημίσεις. Την πλύση εγκεφάλων ανέλαβαν εργολαβικά τα ΜΜΕ, τα οποία αντελήφθησαν αμέσως πού το πάει η Κυβέρνηση και τι στάδιο "κονόμας" διανοίγεται μπροστά τους με τις ευλογίες της Κυβέρνησης και βέβαια σε πλαίσιο ατιμωρησίας. Κυβέρνηση, κυβερνητικά στελέχη, ΜΜΕ, έγιναν τα παπαγαλάκια της Σοφοκλέους.

Μην ξεχνάμε ότι οι εταιρείες που εκμεταλλεύονται τα ΜΜΕ,

αλλά και οι άλλες εταιρείες των φυσικών προσώπων που ελέγχουν τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, άντλησαν τρισεκατομμύρια από το όργιο του χρηματιστηρίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Άρα είχαν κάθε συμφέρον να παίξουν το παιχνίδι της Κυβέρνησης, με το αζημίωτο οι άνθρωποι. Ο κόσμος έπεσε στην παγίδα και μπήκαν στο παιχνίδι όλοι οι άσχετοι, όχι για να επενδύσουν, αλλά για να παίξουν τζόγο, χωρίς να μετράνε τίποτε, χωρίς να ερευνούν τίποτε. Πολλοί αγόραζαν και λίγοι πουλούσαν και οι τιμές ανέβαιναν στα ύψη. Η ψυχολογία που καλλιεργήθηκε στον κόσμο ήταν ότι μπορείς να κερδίζεις πολλά και να ζεις πλουσιοπάροχα χωρίς να εργάζεσαι. Ας είναι καλά το χρηματιστήριο!

Η Κυβέρνηση και οι τράπεζες διευκόλυναν το δανεισμό για το χρηματιστηριακό τζόγο. Άνθρωποι χρεώθηκαν μέχρι το λαιμό. Πολλοί πουλήσαν τα σπίτια τους, το ταξί τους, οικόπεδα, κτήματα και τα έριξαν στον καιάδα του χρηματιστηρίου του κ. Παπαντωνίου. Και οι τιμές και οι δείκτες τραβούσαν την ανηφόρα για να κομπορρημονεί ο κ. Παπαντωνίου και να προεξοφλεί περαιτέρω άνοδο του δείκτη. Έλεγε ότι θα πιάσει τις 7.000 μονάδες. Δήλωνε πανευτυχής και υπερήφανος ότι η ανάπτυξη της οικονομίας και η επιτυχημένη οικονομική πολιτική αντανάκλυνται στο χρηματιστήριο. Το χρηματιστήριο πάει φωτιά γιατί πάει φωτιά η οικονομία. Αυτό έλεγε και έλεγαν. Και να ο ανεκδιήγητος απατεώνας, ο Καραγκούνης, ο πρόεδρος των μικροεπενδυτών, ο αυτοαποκαλούμενος πρόεδρος του κόμματος του χρηματιστηρίου να υμνεί την Κυβέρνηση και να δηλώνει ότι στις εκλογές ψηφίζει το κόμμα του ΠΑΣΟΚ. Να τον χαίρεστε, κύριε Παπαντωνίου, τον κ. Καραγκούνη.

Πλήρης ταύτιση Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και του χρηματιστηρίου. Το σύνθημα ήταν: "Εάν ψηφίσετε Νέα Δημοκρατία, θα πέσει το χρηματιστήριο και θα χάσετε τα λεφτά σας". Τεράστια ποσά με τη βοήθεια των προβατόσκυμων λύκων της Επιτροπής Χρηματογοράς και της ηγεσίας του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών και των κρατικών τραπεζών -και βέβαια με την ευλογία της Κυβέρνησης και πρωτίστως του κ. Παπαντωνίου- άλλαξαν χέρια και βρέθηκαν στις τσέπες μερικών αποτυχημένων επιχειρηματιών, οι οποίοι ξεχρεώθηκαν στις τράπεζες -γι' αυτό και οι τράπεζες είχαν έναν επιπρόσθετο λόγο να παίξουν αυτό το παιχνίδι, γιατί καθάρισαν από τις απαιτήσεις που τις είχαν ξεγράψει -και βρέθηκαν επιπρόσθετα και με αρκετές δεκάδες δισεκατομμύρια ο καθένας τους για τα γεράματά του χωρίς βεβαίως και να τηρήσουν το επενδυτικό πλάνο με βάση το οποίο είτε μπήκαν στο χρηματιστήριο είτε αύξησαν το μετοχικό κεφάλαιο μέσω του χρηματιστηρίου. Ενώ άλλοι νεόκοποι επιχειρηματίες με ασήμαντες επιχειρήσεις, όπως σε προσφυώς ανέφερε για μερικές τεχνικές επιχειρήσεις χθες ο κ. Θανάσης Γιαννόπουλος, μ' ένα σφυρί και μ' ένα καλέμι μπήκαν στο χρηματιστήριο με τιμές εξωφρενικές, άρπαξαν εκατοντάδες δισεκατομμύρια και μην τους είδατε, κύριε Παπαντωνίου.

Αναφέρω το παράδειγμα της "ΘΕΣΣΑΛΙΚΗΣ" που ήταν κλειστή και αδρανής επί χρόνια και η μετοχή της κάλπαζε στο χρηματιστήριο. Αφήστε και τη μετοχή των "Γενικών Αποθηκών", θυγατρικής του κ. Καρατζά, της Εθνικής, μιας διαλυμένης ανώνυμης κρατικής εταιρείας που έφθασε στις εβδομήντα πέντε χιλιάδες δραχμές!! κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και λέει ότι δεν ευθύνεται η Κυβέρνηση. Ποιος ευθύνεται; Η Μαρία η Πενταγιώτισσα;

Με σημαία το χρηματιστήριο η Κυβέρνηση αφ' ενός απέφυγε τη συντριβή στις ευρωεκλογές με το σύνθημα ότι η νίκη της κακής Νέας Δημοκρατίας θα έρχινε το χρηματιστήριο και αφ' ετέρου με την κατευθυνόμενη άνοδο όλο το καλοκαίρι του 1999 πήγαινε για εκλογικό αιφνιδιασμό τον Οκτώβριο. Και ασφαλώς κάτω από συνθήκες παράκρουσης θα κατήγαγε μέγα πολιτικό θρίαμβο. Αλλά τον κυβερνητικό σχεδιασμό τον ανέτρεψε ο σεισμός της 9ης Σεπτεμβρίου του 1999. Με τραυματισμένη την Αττική, δηλαδή με τραυματισμένη τη μισή Ελλάδα δεν πας σε εκλογές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, να ολοκληρώσω το κατηγορητήριο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Έχετε δίκιο. Σαν εισαγγελέας μιλάτε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Αφού είστε κατηγορούμενοι, εισαγγελέας χρειάζεστε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Αλλά το κατάπτυστο πολιτικοοικονομικό παιχνίδι συνεχίστηκε πλέον με τη μορφή της χειραγώγησης των εγκλωβισμένων. "Ψηφίστε ΠΑΣΟΚ, εάν θέλετε να απεγκλωβιστείτε, διότι αν βγει η κακή Νέα Δημοκρατία, θα πέσει το χρηματιστήριο και θα καταστραφείτε".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Τελειώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ένα πελωρίων διαστάσεων έγκλημα με τεράστιες κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές επιπτώσεις. Το έγκλημα αυτό με θύματα εκατοντάδες χιλιάδες επενδυτές και αυτόν τον ίδιο το θεσμό του χρηματιστηρίου δεν μπορεί και δεν πρέπει να μείνει ατιμώρητο. Πρέπει να υπάρξει κάθαρση. Ένα πρώτο βήμα προς την κάθαρση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Τελειώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Αναμένουν πενήντα και πλέον συνάδελφοι να ομιλήσουν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: ...είναι η συζητούμενη πρόταση μομφής κατά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας. Δεν απέρρευσε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, από αντιπολιτευτική υπερβολή. Είναι εκπλήρωση στοιχειώδους πολιτικού χρέους. Και έρχεται ομολογουμένως με καθυστέρηση. Το επιβάλλει το εκτυλισσόμενο κοινωνικό δράμα που εντείνεται μέρα με την ημέρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ευχαριστώ, κύριε Ανδρεουλάκο. Τελειώσατε. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Τα θύματα καλούνται να πληρώσουν τα χρέη τους και αδυνατούν. Οι εγκλωβισμένοι έγιναν εσταυρωμένοι και οι εσταυρωμένοι ζητούν αποκαθήλωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Τελειώσατε, κύριε Ανδρεουλάκο, ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Φασούλας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ευχαριστώ, κύριε Ανδρεουλάκο. Έχετε πάει στα δώδεκα λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Μισό λεπτό θέλω ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Σας παρακαλώ, δεν έχετε κανένα δευτερόλεπτο. Οι Βουλευτές που θέλουν να μιλήσουν είναι σχεδόν εξήντα και οι περισσότεροι είναι από την παράταξή σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Δεν σας άφησε να φθάσετε στην ανάσταση. Μόνο μέχρι την αποκαθήλωση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Είχα και την ανάσταση στην ομιλία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Φασούλας έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΑΣΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση που διεξάγεται τρεις ημέρες τώρα στη Βουλή μου φαίνεται αδιανόητη ως προς τις προθέσεις και τους στόχους αυτών που την επιδίωξαν, γιατί η πρόταση δυσπιστίας που διατύπωσε η Νέα Δημοκρατία κατά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, μου μοιάζει περισσότερο με προσωπική βεντέτα παρά με πολιτική πράξη. Διότι πιστεύω -και ακούστηκε και από άλλους συναδέλφους εδώ- ότι σε καμία χώρα στον κόσμο δεν συμβαίνει να ζητείται αντικατάσταση του Υπουργού, γιατί ο δείκτης του χρηματιστηρίου παρουσιάζει μία μικρή ή μία μεγαλύτερη πτώση.

Και υπάρχουν στοιχεία -όπως έχουν αναφερθεί- ότι και σε άλ-

λες ευρωπαϊκές χώρες ή και στην Αμερική ακόμα, είχαμε ανάλογες πτώσεις. Σε καμία, όμως, δεν διατυπώθηκε ανάλογο αίτημα για αντικατάσταση Υπουργού και από καμία πολιτική δύναμη.

Στην πορεία της συζήτησης φάνηκε μάλιστα πως η πρόταση αυτή, εκτός από εκδικητική -πράγμα που μου φάνηκε απίθανο, γιατί υπάρχει αυτή η εκδικητική μανία απέναντι σε έναν Υπουργό- είναι και προσχηματική. Διότι άκουσα τον κ. Αλογοσκούφη, ο οποίος διεκδικεί και την πατρότητα της πρότασης δυσπιστίας, να λέει πως εξαρχής δεν πίστευαν στη Νέα Δημοκρατία ότι ο Πρωθυπουργός θα αντικαταστήσει τον Υπουργό.

Γιατί, λοιπόν, γίνεται όλο αυτό το πολιτικό παιχνίδι και εγχείρημα; Είναι κάτι στο οποίο πρέπει καθένας από εμάς να δώσει κάποιες απαντήσεις. Διότι όταν κάποιος βάζει ένα στόχο, έχει σκοπό να τον κερδίσει. Τουλάχιστον αυτό επιδιώκει και γι' αυτό παλεύει. Το να ομολογεί κανείς ότι εξαρχής δεν πιστεύει πως θα κερδίσει αυτόν το στόχο, τότε νομίζω ότι δεν είναι ούτε υπεύθυνη πολιτική στάση, αλλά εμένα προσωπικά μου φαίνεται και ολίγον ηττοπάθεια.

Γιατί, λοιπόν, υπάρχει αυτή η πρόταση και πού αποσκοπεί; Αυτό νομίζω ότι απασχολεί και εμάς και τους πολίτες που μας ακούνε σήμερα.

Άκουσα και πάλι από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αλογοσκούφη, αλλά και από άλλους συναδέλφους, πως ο πραγματικός τους στόχος είναι να βάλουν τον Πρωθυπουργό να πάρει μέτρα για το χρηματιστήριο. Έχω την εντύπωση ότι κανένας πολίτης στην Ελλάδα και κανένας μέσα σε αυτή την Αθήνα οπωσδήποτε δεν μπορεί να φαντασθεί, να πιστεύει ότι μπορεί κανείς να ασκήσει πίεση στον Πρωθυπουργό ή ότι αυτός ο Πρωθυπουργός, ο Κώστας Σημίτης, μπορεί να λειτουργήσει κάτω από καθεστώς πίεσεων. Είναι τουλάχιστον αυταπάτη να το πιστεύει κανείς αυτό.

Αλλά και αν δεχθούμε ότι αγαθός και αντικειμενικός στόχος της Νέας Δημοκρατίας ήταν η λήψη μέτρων για το χρηματιστήριο, νομίζω ότι η Νέα Δημοκρατία παραβιάζει ανοιχτές πόρτες. Γιατί η Κυβέρνηση όχι μόνο έχει λάβει όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα για την ομαλή λειτουργία της χρηματαγοράς, αλλά πασχίζει με κάθε τρόπο, κόντρα στις έξωθεν παρεμβάσεις, να αφήσει την αγορά να λειτουργήσει φυσιολογικά, κάτι που δεν το έχει κάνει η Νέα Δημοκρατία με τις συνεχείς παρεμβάσεις και ονομαστικά αναφερόμενοι συνεχώς πολλοί συνάδελφοι Βουλευτές σε μετοχές, σε μία κατεχόμενη ελεύθερη και ευαίσθητη αγορά.

Κάπου, λοιπόν, αποσκοπεί αυτή η πρόταση και φαντάζομαι ότι αποσκοπεί εκεί. Η Νέα Δημοκρατία αντιλαμβάνομαι ότι υπάρχει πραγματικά αγωνία και ανασφάλεια στους επενδυτές μέσα από αυτή την κρίση του χρηματιστηρίου, παίζει ακριβώς πάνω σε αυτή την αγωνία και δημαγωγεί προσπαθώντας να οικειοποιηθεί την όποια αντίδραση πηγάει από αυτή.

Έχω χρέος, όμως, να σταθώ και σε μία άλλη διάσταση της πρότασης της Νέας Δημοκρατίας, στην ηθική διάσταση, εντός ή εκτός εισαγωγικών. Διότι σε αυτόν τον τόπο φαίνεται πως ισχύει αυτό που λένε, ότι δεν αναγνωρίζεται η προσφορά, ότι με μεγαλύτερη ευκολία μηδενίζονται τα πάντα, από τη μία μέρα στην άλλη ξεχνιούνται τα πάντα και άνθρωποι, που κατά γενική ομολογία έχουν προσφέρει σημαντικά, ρίχνονται στην πυρά. Αυτή τη συμπεριφορά ακολουθεί σήμερα η Νέα Δημοκρατία απέναντι στο Γιάννο Παπαντωνίου. Γιατί όταν το 1998 η ένδειξη του γενικού δείκτη ήταν στο 87% και το 1999 ήταν στο 102%, ο Γιάννος Παπαντωνίου ήταν μεν καλός, αλλά έτσι κι αλλιώς ηγέτης μιας οικονομίας η οποία ήταν "στον αυτόματο πιλότο", ήταν "τραβεστί" κλπ., οπότε δεν είχε καμία συμμετοχή στην άνοδο του Χρηματιστηρίου. Όταν το 2000 έχασε 42%, έγινε ξαφνικά ο κακός και ο κύριος υπεύθυνος.

Είναι τουλάχιστον άδικο να τυχάνει αυτής της συμπεριφοράς ο πολιτικός που πάσχισε από την πρώτη γραμμή για να μπει η χώρα μας στην ΟΝΕ, ο άνθρωπος που στα πλαίσια της οικονομικής πολιτικής που ακολούθησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το 1993 μέχρι σήμερα συνέβαλε ως Υπουργός Εθνικής Οικονομίας στη σταθεροποίηση και στην επίτευξη υψηλών ρυθμών ανάπτυξης.

Το λυπηρό όμως είναι ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση και με

την πρόταση δυσπιστίας απέναντι στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας αποδεικνύει ότι δεν συμπεριφέρεται ως εναλλακτική δύναμη εξουσίας, γιατί δεν έχει πολιτική πρόταση υπεύθυνη και αξιόπιστη. Έτσι έχει παρασυρθεί σε μία αντιπολιτευτική τακτική σύγχυσης και τυφλών προσωπικών επιθέσεων. Μία η διαπλοκή, μία το χρηματιστήριο, οι πολιτικές προτάσεις μάλλον λείπουν από τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας.

Η προσωπική μου άποψη είναι ότι η ανθρωποθυσία δεν είναι πολιτική πρόταση. Ως νέος πολιτικός πιστεύω ότι οι ανθρωποθυσίες δεν έχουν θέση στην πολιτική και θέση έχει μόνο η πολιτική ευθύνη. Θεωρώ ότι πρέπει να την αναλαμβάνει όποιος την έχει.

Στην περίπτωση της πτώσης του χρηματιστηρίου πολιτική ευθύνη τουλάχιστον της Κυβέρνησης νομίζω ότι δεν υπάρχει. Αντίθετα, μπορώ να υποστηρίξω ότι ζημιά έκαναν οι παρεμβάσεις της Αντιπολίτευσης. Η στάση της Νέας Δημοκρατίας απέναντι στο θέμα χρηματιστήριο μου δίνει την εντύπωση ότι αυτό το κόμμα αντιλαμβάνεται την πολιτική αυτήν καθαυτή ως χρηματιστήριο. Πιστεύω ότι η πολιτική δεν είναι χρηματιστήριο και αν αυτή είναι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, αυτή η πολιτική δεν μας αφορά.

Θα εξηγήσω τι εννοώ: Στην προεκλογική περίοδο η Νέα Δημοκρατία συνέδεσε την πορεία του χρηματιστηρίου με την πολιτική διαμάχη και την προεκλογική αντιπαράθεση, είναι γνωστό. Δεν μπορεί κανείς να ξεχάσει ότι αντί να μας πει τι θα έκανε για το χρηματιστήριο, εφόσον εκλεγόταν, μας έλεγε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν πρέπει να ψηφισθεί, γιατί έπεσε το χρηματιστήριο. Επένδυσε σ' αυτό το χαρτί, έπαιξε και έχασε.

Αυτό που διαπιστώνω είναι ότι το ίδιο χαρτί παίζει και πάλι με σκοπό να φθείρει την Κυβέρνηση. Έχω την εντύπωση ότι πάλι θα χάσει, γιατί τους χαμένους του χρηματιστηρίου αν επιδιώκει να τους προσεταιρισθεί, δεν μπορούν να τους συγκινήσουν κροκοδείλια δάκρυα. Οι χαμένοι δεν θέλουν προτάσεις μομφής, θέλουν προτάσεις άμεσης λύσης, ούτε μοιρολατρεία ούτε μεμψιμοιρία. Αν υπάρχουν αυτές οι προτάσεις, θα ήταν ευχάριστο να τις ακούσουμε.

Πέρα όμως από τις επιδιώξεις της Νέας Δημοκρατίας υπάρχει ένα πρόβλημα με την πορεία του χρηματιστηρίου σήμερα, που είμαι βέβαιος ότι το αντιλαμβάνεται και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και η Κυβέρνηση και κάνουν το παν για τη θεσμική τόνωσή του, την ένταση των ελέγχων και της φυσιολογικής λειτουργίας του και είναι αλήθεια ότι ίσως θα πρέπει να ενταθούν ακόμα περισσότερο και ιδίως στις εταιρείες που είχαν αυξηθείς μετοχικών κεφαλαίων τα τελευταία δύο χρόνια, για να δούμε εάν έχουν πάει αυτά τα λεφτά σε επενδύσεις ή όχι.

Θα περίμενα από τη Νέα Δημοκρατία να συμβάλει εποικοδομητικά στην προσπάθεια με προτάσεις. Η κρίση όμως και η απαξίωση του πολιτικού συστήματος υφίσταται, γιατί δεν υπάρχει αξιόπιστη και αξιόμαχη Αντιπολίτευση και δεν μπορεί να είναι διαφορετικά, γιατί από αυτό το Βήμα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας μας είπε ούτε λίγο ούτε πολύ ότι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι και αυτός εγκλωβισμένος. Εγώ προσωπικά δεν θα ήθελα να το έχω ακούσει αυτό.

Ο δικός μου προβληματισμός περιστρέφεται γύρω από το εύρος των ρυθμίσεων των αγορών. Πιστεύω ότι έγκυρα πρέπει να παρακολουθήσουμε ως Κυβέρνηση και ως πολιτική ηγεσία αλλά και ως πολίτες αυτής της χώρας τις τάσεις στην παγκόσμια οικονομία, γιατί είτε το θέλουμε είτε όχι επηρεάζουν και την οικονομία και τη ζωή μας. Έχουν χρέος οι γνωρίζοντες να ενημερώσουν τους μη γνωρίζοντες, γιατί αυτοί είναι και οι περισσότεροι, για να μην είμαστε και ως κοινωνία και ως χώρα οι χαμένοι αυτής της υπόθεσης της παγκοσμιοποίησης, την οποία μάλλον δεν μπορούμε να αποφύγουμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Τελειώνοντας θα ήθελα να σταθώ στο τέλος της προχθεσινής ομιλίας του πρώτου εισηγητή της πρότασης μομφής. Είπε ότι παρά το ότι πιστεύουν στη Νέα Δημοκρατία ότι η ευθύνη για το χρηματιστήριο είναι συλλογική της Κυβέρνησης, οι ίδιοι ελπίζουν ότι ο Πρωθυπουργός θα αντικαταστήσει το Γιάννο Παπα-

ντωνίου με κάποιον πιο ικανό και πιο αξιόπιστο Υπουργό. Τελικά πρέπει να αποφασισθεί από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, είναι συλλογική η ευθύνη, οπότε ο Γιάννος Παπαντωνίου έχει μόνο ένα μερίδιο ευθύνης και η πρόταση δυσπιστίας στο πρόσωπό του είναι άδικη ή είναι ατομική του γιατί δεν ακολουθήσε σωστά την καλή κυβερνητική πολιτική;

Επειδή φαίνεται ότι δεν είναι ξεκάθαρες οι προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας αλλά ούτε και οι επιδιώξεις, όπως είπα και στην αρχή, προφανώς θα καταψηφίσω την πρόταση δυσπιστίας και θα ήμουν ευτυχής αν το συμπέρασμα αυτής της συζήτησης θα ήταν όλες οι πολιτικές δυνάμεις να αντιληφθούν πως το πολιτικό παιχνίδι με το χρηματιστήριο πρέπει να τελειώσει εδώ.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος κ. Κωνσταντίνος Μητσotάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτη εξομολόγηση. Μετά τον κ. Φασούλα στο Βήμα για πρώτη φορά στη ζωή μου αισθάνομαι νάνος!

(Χειροκροτήματα)

Είμαι υποχρεωμένος να αρχίσω από το ξεκαθάρισμα ενός θέματος που αναφέρεται στη λειτουργία του Κοινοβουλίου.

Τι είναι πρόταση μομφής και γιατί γίνεται, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Μας ταλαιπωρήσατε σ' αυτήν την τριήμερη συζήτηση να μας κατηγορείτε πότε ότι κάναμε την πρόταση μομφής για να στερεώσουμε τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, πότε ότι δεν θα οδηγήσουμε σε κανένα αποτέλεσμα, αλλά θα προκαλέσουμε συσπείρωση της κυβερνητικής Πλειοψηφίας. Στοιχειώδης γνώση του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος θα σας οδηγούσε στο να πληροφορηθείτε ότι η πρόταση μομφής δεν γίνεται για να ανατρέψει κυβερνήσεις, ούτε περισσότερο για να εκδιώξει μεμονωμένους Υπουργούς, διότι έχει πάντοτε, σχεδόν με ακραίες, ελάχιστες εξαιρέσεις, σαν αποτέλεσμα τη συσπείρωση των κυβερνήσεων εναντίον των οποίων στρέφεται. Αυτό το γνώριζε η Νέα Δημοκρατία. Δεν ήταν ανάγκη να της το μάθετε εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ. Γιατί όμως γίνεται; Διότι αποτελεί την κορυφαία αντιπολιτευτική πράξη. Διότι ορισμένες περιπτώσεις, ορισμένες στιγμές κρίνει ένα κόμμα, ένα υπεύθυνο κόμμα, όπως είναι η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ότι πρέπει να υψώσει την αντιπολίτευσή της, όσο το επιτρέπει ο Κανονισμός και το Σύνταγμα, στην προσπάθεια έστω και αν είναι άπελπις ορισμένες φορές, να συνεφέρει μια κυβέρνηση η οποία ακολουθεί στραβό δρόμο, να επισημάνει τις αδυναμίες της και τα λάθη της και να τη βοηθήσει να ακολουθήσει σωστότερη πολιτική. Αυτός είναι και ο στόχος της Νέας Δημοκρατίας σήμερα. Και αν στρέφεται εναντίον του κ. Παπαντωνίου μόνο, εδώ είναι βέβαιο ότι περισσότερο και από τον κ. Παπαντωνίου και πρώτος υπεύθυνος είναι ο κ. Σημίτης, ο Πρωθυπουργός, ο οποίος στο πρωθυπουργοκεντρικό σύστημα που ισχύει σήμερα έχει την απόλυτο ευθύνη. Θα μπορούσε να πιάσει από το αυτό τον κ. Παπαντωνίου οψέποτε θέλει να τον διώξει και να φέρει οποιονδήποτε άλλον στη θέση του. Αν στρέφεται εναντίον του κ. Παπαντωνίου είναι διότι επιθυμεί να κρατήσει γι' αυτήν την δικαίωμα να κάνει πρόταση μομφής εναντίον της Κυβέρνησεως, εάν αυτό χρειαστεί, χωρίς να έχει το εμπόδιο του εξαμήνου που ορίζει το Σύνταγμα.

Ας μπορούμε και στην ουσία του προβλήματος. Νομίζω, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ -απευθύνομαι τώρα ιδιαίτερα σε σας- ότι οι εισηγητές της Νέας Δημοκρατίας τοποθέτησαν το πρόβλημα πολύ σωστά.

Η πολιτική που ακολούθησε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, οσοδήποτε επιεικής και αν θέλει κανείς να είναι στο θέμα του χρηματιστηρίου, υπήρξε εσφαλμένη, υπήρξε απαράδεκτη και οδήγησε σε τραγωδία.

Οι εγκλωβισμένοι ακόμη δεν έχουν αντιδράσει, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, διότι ζούσαν και ζουν ίσως ακόμη με την ελπίδα της ανάκαμψης. Και ελπίδα ανάκαμψης ασφαλώς υπάρχει για ένα κομμάτι των μετοχών, αυτές που αντιπροσωπεύουν υπαρκτές, υγιείς επιχειρήσεις και τέτοιες, δόξα τω Θεώ υπάρχουν στην Ελλάδα σήμερα. Αλλά δεν υπάρχει καμία ελπίδα ανάκαμψης γι' αυτούς οι οποίοι παρεσύρθησαν και τοποθέτησαν

την αποταμίευσή τους στις φούσκες. Αυτοί χάνουν οριστικά τα λεφτά τους και γίνεται πράγματι μια μεταφορά εισοδήματος για πρώτη φορά τόσο μεγάλη μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Είναι συγκλονιστική η επιρροή που έχει αυτή η εξέλιξη στην ελληνική κοινωνία και τα αποτελέσματα θα τα δούμε δυστυχώς να έρχονται τους μήνες που θα ακολουθήσουν, όσο περισσότερο θα πείθονται αυτοί που τοποθέτησαν τα λεφτά τους στο χρηματιστήριο ότι τα έχασαν ή έχασαν κατά πολύ μεγάλο ποσοστό. Δεν ευθύνεται κανείς γι' αυτήν την εξέλιξη;

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, εγώ δεν επιθυμώ να αδικήσω κανέναν. Η Κυβέρνηση παρακολούθησε αυτήν την εξέλιξη, την τρελή άνοδο του χρηματιστηρίου, χωρίς να αντιδράσει και με την ελπίδα ότι θα μπορέσει να επωφεληθεί πολιτικά. Κερδοσκοπήσε πολιτικά απ' αυτήν την τρελή και αδικαιολόγητη άνοδο. Υπήρξαν φωνές οι οποίες προειδοποίησαν από την Αντιπολίτευση. Και ο κ. Μάνος σας το είπε πρωτίτερα αλλά και εγώ εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα σηκώθηκα όρθιος και είπα "θα φάνε οι επιτιθέοι τα λεφτά του κοσμάκη, προειδοποιώ την Κυβέρνηση".

Δεν ήταν ανάγκη να είναι κάποιος οικονομολόγος, βαθύς γνώστης των χρηματιστηρίων, για να καταλάβει ότι οι τιμές ορισμένων μετοχών υπερέβαιναν κάθε λογική. Ήταν σαφές ότι παιζόταν κάτω από τα μάτια μας ένα παιχνίδι των έξυπνων, οι οποίοι καθοδηγούσαν το χρηματιστήριο.

Ποιος έχει την ευθύνη; Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι την πρώτη ευθύνη την έχει η Κυβέρνηση αλλά και τα όργανα του χρηματιστηρίου: η Επιτροπή του χρηματιστηρίου και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, άνθρωποι οι οποίοι διορίζονται από την Κυβέρνηση και αποτελούν πρόσωπα της εμπιστοσύνης της.

Μιλούσαν τα παρασκήνια, ψίθυροι διέρρεαν προς όλες τις κατευθύνσεις για την άλφα ή τη βήτα ή τη γάμα μετοχή, για τον άλφα, το βήτα ή το γάμα αετονύχη ο οποίος κέρδισε χρήματα. Δεν τα ήξερε αυτά η Κυβέρνηση; Δεν μπορούσε να παρέμβει έγκαιρα; Δεν μπορούσε να λάβει τα μέτρα της η κεφαλαιαγορά;

Η Κυβέρνηση, κύριοι συνάδελφοι, έφερε πολλά νομοθετήματα. Αν τα μετρούσαμε με την ποσότητα θα ήταν καλό το έργο της. Δυστυχώς το ένα μετά το άλλο ερχόντουσαν καθυστερημένα και ανεπαρκή. Δεν θωράκισε θεσμικά ούτε και σήμερα ακόμα το χρηματιστήριο και δεν το θωράκισε πάντως έγκαιρα. Τα παιχνίδια παίχτηκαν και άνθρωποι κέρδισαν χρήματα, τα οποία άλλοι έχασαν οριστικά.

Άκουσα τον κ. Παπαντωνίου να κάνει αυτούς τους περιέργους υπολογισμούς για το ποιος κέρδισε και ποιος έχασε.

Κύριε Παπαντωνίου, ένα πράγμα είναι πολύ απλό: Όταν μια μετοχή μπαίνει χωρίς κανέναν έλεγχο, γιατί καταργήσατε τον έλεγχο στο χρηματιστήριο και παίζεται ένα τρελό παιχνίδι και ανεβαίνει, αυτός ο οποίος πουλά κερδίζει και αυτός ο οποίος αγοράζει "πήρε το μουτζούρη" και έχασε τα λεφτά του. Τι θέλετε από εκεί και πέρα να σας πούμε; Αυτό το παιχνίδι παίχτηκε. Και παίχτηκε διότι:

Πρώτον, είχατε αποθωρακίσει το χρηματιστήριο από την πρόβλεψη την οποία οι προηγούμενοι νόμοι είχαν για να μπαίνουν υπό προϋποθέσεις και να ελέγχεται η είσοδος και η τιμή με την οποία θα μπουν μέσα.

Δεύτερον, επιτρέψατε στη συνέχεια τρελές και αδικαιολόγητες αυξήσεις του εταιρικού κεφαλαίου που κανείς δεν μπορεί να εξηγήσει γιατί έγιναν.

Το αποτέλεσμα το ζήσαμε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Τα λεφτά τα οποία μαζεύτηκαν για να γίνουν επενδύσεις, δεν έγιναν επενδύσεις. Ίσως να έγιναν κατά το 1/3, τα υπόλοιπα όμως δεν έγιναν. Τι έγιναν αυτά τα λεφτά; Γιατί επετράπη να τα εισπράξουν;

Το χειρότερο απ' όλα είναι το εξής: Γιατί ένα όργανο το οποίο χρειάζεται για την ανάπτυξη της χώρας, το οποίο είναι το χρηματιστήριο, που έχει ως προορισμό να βοηθήσει κατά τρόπο υγιεινό τις επενδύσεις, το εξοντώνετε, το καταστρέφετε και θα είναι άχρηστο για αρκετό χρόνο; Διότι τα τραύματα για να επουλωθούν χρειάζονται χρόνο. Θα περάσει χρόνος πολύς μέχρι να επουλωθούν.

Αυτή είναι η πραγματικότητα για την αδυναμία των κυβερνητικών χειρισμών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και αυτή είναι η μεγάλη ευθύνη της Κυβέρνησης.

Εγώ δεν θέλω να πω ότι η υπόθεση αυτή είναι της αρμοδιότητας της ποινικής δικαιοσύνης. Η ποινική δικαιοσύνη θα κάνει το καθήκον της εκεί που πρέπει, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις. Υπάρχουν τέτοιες, είναι πολλές και μερικές είναι χτυπητές και κραυγαλέες. Εγώ και η Νέα Δημοκρατία σήμερα ακριβώς αυτό κάνουμε με την πρόταση μομφής. Αναζητούμε πολιτικές ευθύνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Και υπάρχουν τέτοιες πολιτικές ευθύνες αδιαμφισβήτητες.

Εάν, κύριε Υπουργέ, είχατε περισσότερη σεμνότητα στην παρουσία σας στο Βήμα, θα ήταν καλύτερο για σας, διότι το να έρχεστε σήμερα, όταν κλαίνε εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι τις οικονομίες τους, τις αποταμιεύσεις μιας ζωής και να επιάρεστε για τα κατορθώματά σας, αποτελεί τουλάχιστον απaráδεκτη θρασυότητα.

Θα έπρεπε να δείτε τουλάχιστον τον τρόπο με τον οποίο σας αντιμετωπίζουν οι συνάδελφοί σας Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίοι θα δώσουν μεν την ψήφο τους, αλλά η καρδιά τους το ξέρει.

Μου έκανε εντύπωση, κύριοι συνάδελφοι -το λέω εν παρόδω- ότι δεν μεταδίδεται αυτή η συζήτηση από την τηλεόραση. Γιατί; Μεταδίδονται όλες οι προ ημερησίας διατάξεως συζητήσεις. Αυτή η συζήτηση, όπου μιλούν εκατόν πενήντα Βουλευτές περίπου, δεν έπρεπε να μεταδοθεί στα πάρα τα Ελλάδος για να δείξει και ο κάθε μεμονωμένος Βουλευτής τη θέση την οποία πήρε στους ψηφοφόρους του;

Επίσης μου έκανε εντύπωση -ο κ. Κατσαρός πρωτίτερα έθεσε και θέμα Κανονισμού- ότι δεν ήταν πολύ πρόθυμοι οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να στηρίξουν, τουλάχιστον από το Βήμα-τος, τον κύριο Υπουργό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Γράφτηκαν όσοι χρειαζόνταν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Και γράφτηκαν, λέει, ακριβώς όσοι χρειαζόνταν. Φρόντισαν να μετρήσουν με πολύ μεγάλη ακρίβεια, μπας και περισσέψει κανένας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και όταν μιλούσε ο κ. Κουλούρης από το Βήμα, δεν μπορούσα να καταλάβω αν ήταν ευτυχής ή δυστυχής γιατί μένει ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας. Κατά την άποψή του τον στερεώσαμε με την πρόταση μομφής που καταθέσαμε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Πού είναι και οι συνάδελφοί του Υπουργοί;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία και αυτό πρέπει να είναι ξεκάθαρο ότι το χρηματιστήριο απεικονίζει την οικονομία της κάθε χώρας. Όταν η οικονομία πάει καλά -το βλέπετε στην Αμερική, τώρα στην Αμερική παρουσιάζονται τα πρώτα σύννεφα- το χρηματιστήριο ανεβαίνει. Βλέπετε τι συμβαίνει αντίστοιχα και στα ευρωπαϊκά χρηματιστήρια. Άλλωστε αυτό το ανέφερε κατά κόρον και ο κ. Παπαντωνίου. Ε, είναι εικόνα της οικονομίας το χρηματιστήριο, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Τι σημαίνει λοιπόν αυτή η κρίση του Χρηματιστηρίου; Σημαίνει ότι η αγορά πλέον έπαψε να πιστεύει στις ανακρίβειες τις οποίες ισχυρίζεται η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την πορεία της οικονομίας. Η αγορά δεν ξεγελιέται πλέον από τα χαμόγελα και από την αισιοδοξία του κ. Παπαντωνίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η αγορά γνωρίζει τι συμβαίνει με την ελληνική οικονομία. Το τι συμβαίνει είναι πάρα πολύ απλό. Μπήκαμε στην Ο.Ν.Ε. Ήταν ένα αναμφισβήτητο επίτευγμα. Μην επιάρεται η Κυβέρνηση γιατί μπήκαμε. Η Ελλάδα μπήκε τελευταία και λαχανιασμένη. Εάν η Νέα Δημοκρατία είχε μείνει στην Κυβέρνηση, εγώ είμαι πεπεισμένος ότι θα μπαίναμε τουλάχιστον μαζί με την Ιρλανδία και με την Πορτογαλία. Δεν θα μέναμε καθυστερημένοι κατά δύο χρόνια, διότι εμείς θα τολμούσαμε τις τομές. Το δείξαμε και το πληρώσαμε. Δείξαμε ότι είμαστε αποφασισμένοι να κάνουμε την πολιτική που απαιτούσαν οι περιστάσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν το έκανε. Νόμισε ότι μπορεί να κοροϊδέψει τους πάντες. Υπέκυψε στις κομματικές του ανάγκες και στην πίεση των κομματικών συντεχνιών. Γι' αυτό δεν έκανε διαρθρωτικές αλλαγές. Τι μας παραθέτει πίνακες ο κ. Παπαντωνίου; Δεν ξέρουμε τι συμβαίνει;

Ο συμπαθής Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Αποστολίδης φαίνεται να πιστεύει ειλικρινώς ότι η μετοχοποίηση είναι αποκρατικοποίηση. Δεν είναι, κύριε Αποστολίδη, η μετοχοποίηση αποκρατικοποίηση. Η μετοχοποίηση είναι τρόπος...

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ: Είναι μία μορφή αποκρατικοποίησης και το ξέρετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: ... να ληστέψει το κράτος την αποταμίευση του ιδιώτη. Αυτό που κάνουν οι έξυπνοι ιδιώτες με τις "φούσκες" το κάνει το κράτος με τη μετοχοποίηση. Διότι ποιος θα πάει να αγοράσει μία μετοχή όταν το μάντζιμεντ, η διαχείριση, η διοίκηση είναι κρατική; Βλέπετε πολύ καλά τι συμβαίνει στον Ο.Τ.Ε.

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ: Ο Ο.Τ.Ε. αυτήν τη διαδικασία ακολούθησε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, μη διακόπτετε.

Να μη γράφονται οι διακοπές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Λέει η Κυβέρνηση ότι θα εφαρμόσει τώρα με καθυστέρηση επτά ετών την πολιτική την οποία εμείς είχαμε αποφασίσει και θα την προχωρούσαμε, αν δεν μας είχαν ρίξει τα διαπλεκόμενα. Θα φέρναμε ένα στρατηγικό επενδυτή, ο οποίος πιθανότατα θα ήταν η "Ν.Τ.Τ." μία μεγάλη γιαπωνέζικη εταιρεία, η οποία θα μπορούσε να αποτελέσει την αφετηρία για περαιτέρω ανάπτυξη.

Σήμερα όπως είναι τα πράγματα οι μετοχοποιήσεις είναι αδύνατες, γιατί το χρηματιστήριο έχει κατρακυλήσει. Έτσι ούτε μετοχοποίηση μπορεί να κάνει η Κυβέρνηση. Απομένει ένας και μόνος δρόμος: Να αποφασίσει η Κυβέρνηση ότι τελείωσαν τα ψέματα και να προχωρήσει αποφασιστικά σε διαρθρωτικές αλλαγές και να αναλάβει το κόστος αυτής της υπόθεσης.

Τώρα το πρόβλημα είναι ποιος θα αναλάβει το κόστος. Είναι εσωτερικό πρόβλημα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ο κ. Παπαντωνίου είναι έξυπνος και δεν το αρνούμαι. Έχει την ικανότητα και την εξυπνάδα. Γι' αυτό έχει αντιληφθεί ότι πρέπει να φύγει εγκαίρως, προτού δρέψει ο ίδιος τους πικρούς καρπούς της πολιτικής του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και για πρώτη φορά στην ιστορία μου είδα κάποιος να το διαδλώνει κιάλας εγκαίρως. Αλλά βέβαια ο κ. Σημίτης δεν έχει κανένα λόγο να σας αφήσει, κύριε Υπουργέ, να φύγετε, διότι δύσκολα θα σας αναπληρώσει. Δύσκολα θα βρεθεί άλλος ο οποίος με τόση πειθώ να υποστηρίξει την εσφαλμένη πολιτική που ακολουθείτε.

Είναι υπόθεση εσωτερική, δική σας. Λύστε τις διαφορές σας. Εμάς δεν μας ενδιαφέρει εάν ο κ. Παπαντωνίου θα μείνει Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, εμένα τουλάχιστον προσωπικά.

Να είστε βέβαιοι ότι όσο μένετε, μετά απ' αυτές τις ανακρίβειες που έχετε πει, μετά από τα ψεύδη τα οποία έχετε παρουσιάσει, δεν πρόκειται το χρηματιστήριο να σας πιστέψει σε τίποτα.

Αλλά εγώ φοβούμαι, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι το χρηματιστήριο δεν θα πιστέψει και κανέναν Υπουργό διάδοχο του κ. Παπαντωνίου, διότι πλέον δεν θα πιστέψει σε λόγια. Το χρηματιστήριο πλέον και η ελληνική οικονομία θέλουν έργα, θέλουν αποκρατικοποίηση, θέλουν διαρθρωτικές αλλαγές. Δεν μπορείτε να ρυθμίζετε τις εργασιακές σχέσεις με αποτέλεσμα να επιβαρύνετε την ελληνική οικονομία, η οποία δεν είναι ανταγωνιστική, με 5% περισσότερο. Δεν είναι δυνατόν να συνεχίσει η ελληνική οικονομία αυτήν την πορεία.

Εάν -και αυτό είναι το συμπέρασμά μου, η τελευταία φράση μου, κύριε Πρόεδρε- αυτό συμβεί, τι θα γίνει με το χρηματιστήριο. Κι εδώ θέλω να είμαι σαφής, γιατί δεν είμαι απαισιόδοξος. Το χρηματιστήριο έχει μετοχές οι οποίες είναι υγιείς. Οι μετοχές αυτές, εάν η ελληνική οικονομία συνέλθει με σωστή πολιτική την οποία πρέπει να ακολουθήσει κάποια, επιτέλους, κυβέρνηση, οι ελληνικές επιχειρήσεις θα προχωρήσουν και οι άνθρωποι οι οποίοι έχουν τοποθετήσει τις οικονομίες τους, δεν θα χάσουν τα χρήματά τους.

Αντίθετα, όμως, είναι δυστυχώς βέβαιο ότι αυτοί οι οποίοι έπαιξαν τις φούσκες, έχασαν τα χρήματά τους οριστικά. Είναι μια βαριά ευθύνη, μια ευθύνη για την οποία δίκαια η Νέα Δημοκρατία εγκυβρίζει την Κυβέρνηση και δίκαια αυτήν την ώρα στρέ-

φεται με τη μομφή εναντίον του κ. Παπαντωνίου.

(Ζωνηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε συνάδελφε, είστε ειδικότερα πεπειραμένος. Και διακόψατε, παρά τον Κανονισμό και δεν υπάρχει προσωπικό θέμα.

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι υπάρχει προσωπικό θέμα και θα σας πω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, όχι, καθίστε.

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν αγνώω βασικές έννοιες...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ! Μιλάτε χωρίς να σας δώσω το λόγο.

Μη γράφετε, παρακαλώ, τίποτε στα Πρακτικά.

Πρώτον, καθίστε. Δεύτερον, θα σας επαναλάβω αυτό που είπα χθες και στον κ. Αλογοσκούφη. Ο Πρόεδρος, λέγει ο Κανονισμός, δεν δίνει το λόγο, αν εκτιμήσει ότι δεν υπάρχει προσωπικό θέμα. Και μόνο αν υπάρξουν αμφισβητήσεις, τότε δίνει το λόγο για ένα λεπτό. Είναι σοφός ο Κανονισμός μας, γιατί δεν θέλει διά της πλαγίας οδού να παίρνουν συνάδελφοι το λόγο επικαλούμενοι προσωπικό θέμα. Ειλικρινά σας λέγω, δεν νομίζω ότι υπάρχει προσωπικό θέμα.

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν νομίζω ότι υπάρχει προσωπικό θέμα.

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Χριστοδουλάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάθεση της πρότασης δυσπιστίας από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας δείχνει ότι έχουμε ακόμα πολύ δρόμο να διανύσουμε για να βρούμε μια σωστή και αποτελεσματική σχέση ανάμεσα στο πολιτικό σύστημα και τις αγορές. Πρέπει να καταβάλουμε ακόμη μεγάλη προσπάθεια, για να μπορέσουμε να φτάσουμε σε ένα επίπεδο όπου ο κάθε θεσμός μέσα στην ελληνική κοινωνία και στην ελληνική οικονομία θα ξέρει το ρόλο του, τους κανόνες και τη συμπεριφορά. Δεν θα φορτίζουμε με αδικαιολόγητη ένταση και καχυποψία θεσμούς οι οποίοι είναι κρίσιμοι για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας και την εμπέδωση των προοπτικών ευημερίας του ελληνικού λαού.

Βεβαίως πολλά πράγματα εξηγούνται, εάν παρακολουθήσει κανείς και συνοψίσει...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ οι περί τα αγροτικά ασχολούμενοι και περί την Ήπειρο να ακούσουν τον ομιλητή

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Η τακτική η οποία ακολουθήθηκε τα προηγούμενα χρόνια πάντα και στην Ελλάδα, αλλά και σε πολλές άλλες χώρες, η αντιπαράθεση σε θέματα οικονομικής πολιτικής είναι καθοριστικής σημασίας για την αντιπαράθεση μεταξύ των κομμάτων σε κάθε πολιτικό σύστημα. Αυτό συνέβαινε και στην Ελλάδα για πάρα πολλά χρόνια, όπου οι κεντρικές πολιτικές των κομμάτων είχαν σαν μείζονα αφετηρία τη διατύπωση εναλλακτικών προτάσεων οικονομικής πολιτικής.

Τα τελευταία χρόνια είδαμε αυτό το είδος να εκλείπει και αντί η Νέα Δημοκρατία να παρουσιάζει θέσεις, προτάσεις, διαφορετικές προοπτικές, ελπίζοντας ότι μπορεί να πείσει καλύτερα αυτή τον ελληνικό λαό, είδαμε απέναντι στη συστηματική προσπάθεια για τη σύγκλιση της Ελλάδας στην ΟΝΕ, την οποία κατέβαλε η Κυβέρνηση, μία τακτική υποκατάστατης πολιτικής. Εκεί που χρειαζόταν αντιπαράθεση επιχειρημάτων βλέπαμε μία διαρκή αμφισβήτηση των στοιχείων, ακόμα και σε περιπτώσεις που πολύ αυστηροί και καχύποπτοι διεθνείς οργανισμοί πιστοποιούσαν την πρόοδο της ελληνικής οικονομίας.

Είδαμε πολύ συχνά τη διάβρωση και υπονόμηση των στόχων της σύγκλισης, όπως επίσης είδαμε και μία προσπάθεια να μειωθεί η αξιοπιστία των επιτευγμάτων της ελληνικής οικονομίας.

Σήμερα, αντί μιας διαφορετικής οικονομικής φιλοσοφίας, η οποία ενδεχομένως θα είχε και ένα ενδιαφέρον, θα ενδιέφερε την κοινωνία και τον πολίτη, θα ενδιέφερε τους ίδιους τους παράγοντες της αγοράς προς τους οποίους, υποτίθεται, απευθύνεται η συζήτηση, βλέπουμε απλώς μια επιχείρηση μείωσης της προσωπικής αξιοπιστίας.

Με τον τρόπο αυτό δεν συμβάλλουμε στην καλή λειτουργία των αγορών. Δεν συμβάλλουμε στην αποκατάσταση ενός κλίματος εμπιστοσύνης και αποτελεσματικότητας. Και πιστεύω ότι τα συμπεράσματα απ' αυτήν τη συζήτηση θα τα βγάλουν και οι αγορές και ο ελληνικός λαός, όπως συχνά και επανειλημμένα τα τελευταία χρόνια τα έβγαλαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική πολιτική την οποία ακολούθησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα τελευταία χρόνια άλλαξε ριζικά τα δεδομένα, τις προοπτικές και τη δυναμική της ελληνικής οικονομίας. Μετέφερε την ελληνική οικονομία από μία κατάσταση χρόνιας υστέρησης σε ένα νέο πλαίσιο, στο πλαίσιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης στη ζώνη των δώδεκα. Έβγαλε την ελληνική οικονομία από την παρατεταμένη ύφεση και την έβαλε σε μία δυναμική πορεία ανάπτυξης. Δημιούργησε νέα δεδομένα για τους εργαζομένους και τις επιχειρήσεις. Επίσης, για να έλθω και στο συγκεκριμένο θέμα, άλλαξε ριζικά το πλαίσιο λειτουργίας των αγορών.

Οι αγορές πριν από πέντε, έξι, δέκα χρόνια, ήταν είτε ανύπαρκτες είτε καχεκτικές είτε κλειστές είτε υπολειπόμενες. Οι επιχειρήσεις αλλά και οι εργαζόμενοι δεν είχαν τις δυνατότητες που είχαν οι ανταγωνιστικές επιχειρήσεις να αναπτυχθούν, να δανειστούν ανταγωνιστικά, να μπορέσουν να επενδύσουν σε μια προοπτική.

Όλα αυτά σήμερα έχουν αλλάξει, έχουν διαμορφωθεί νέες, σύγχρονες αγορές, με σύγχρονα θεσμικά πλαίσια, αγορές ομολόγων, αγορές κεφαλαίου, αγορές εταιρικών ομολόγων και μια σειρά από άλλα χρηματοπιστωτικά προϊόντα, τα οποία σε συνδυασμό με την αποκλιμάκωση των επιτοκίων έχουν διαμορφώσει τεράστιες νέες ευκαιρίες για την ανάπτυξη της παραγωγικής μηχανής της χώρας.

Βέβαια, οι νέες αγορές απαιτούν νέους θεσμούς και νέους ρόλους και για το κράτος και για τις επιχειρήσεις και για τους επενδυτές και για τους μετόχους. Είναι αδύνατον να φτάσουμε σε επίπεδα επαρκούς αξιοποίησης των δυνατοτήτων των νέων αγορών, εάν σταθούμε στα παλιά στερεότυπα του ενός προστατευτικού κράτους, ενός επιχειρηματία που μπορεί να συμπεριφέρεται χωρίς κανόνες, ενός επενδυτή ο οποίος αναζητεί πάντα αποκατάσταση και προστασία χωρίς ανάληψη κινδύνων, μετόχων οι οποίοι είχαν συνηθίσει σε μια διαφορετική λογική.

Το νέο οικονομικό πλαίσιο, οι νέες δυνατότητες των αγορών και της ανάπτυξης απαιτούν νέους κανόνες και νέες συμπεριφορές. Πάνω απ' όλα όμως απαιτούν ένα πολύ διαφορετικό κλίμα, όταν τίθενται και εξετάζονται τα ζητήματα της λειτουργίας των αγορών. Οι αγορές δεν είναι πεδία μαχών. Οι αγορές δεν είναι πεδία τα οποία αφήνουν νικητές και ηττημένους, αλλά είναι θεσμοί οι οποίοι λειτουργούν αποτελεσματικά, εφόσον υπάρχει πληροφόρηση, ενημέρωση και κυρίως ένα κλίμα εμπιστοσύνης, όταν υπάρχει διαφάνεια και διαμορφώνονται οι δυνατότητες για υπεύθυνες επιλογές απ' όλα τα συμμετέχοντα μέλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα σε όλη αυτήν την ανάπτυξη των τελευταίων ετών καθοριστική υπήρξε και η ανάπτυξη του ελληνικού χρηματοπιστηρίου. Το ελληνικό χρηματοπιστήριο γνώρισε μία πολύ σημαντική θεσμική εξέλιξη, μία διάδοση, επέκταση και με τον τρόπο αυτό επέτρεψε την υλοποίηση ενός πολύ σημαντικού μέρους του προγράμματος διαρθρωτικών αλλαγών της Κυβέρνησης, πράγμα το οποίο έπαιξε καθοριστικό ρόλο και για τη σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας στην ΟΝΕ αλλά και για την πρόσδοση στην ελληνική οικονομία ταχύτερων ρυθμών ανάπτυξης και την εμπέδωση ενός κλίματος ότι οι επιχειρήσεις της ελληνικής οικονομίας θα πρέπει να γίνουν ανταγωνιστικές σε σύγκριση με τις άλλες ευρωπαϊκές επιχειρήσεις.

Επέτρεψε την άντληση κεφαλαίων με βάση τα οποία πραγματοποιήθηκαν αρκετές επενδύσεις. Και επίσης επέτρεψε και τη διαμόρφωση νέων δυνάμεων μετόχων και επενδυτών, οι οποίοι

μπόρεσαν και μπήκαν -και πιστεύω ότι μακροχρόνια αυτό θα είναι ωφέλιμο- σε μία άλλη λογική αποταμιεύσεων και επιλογών.

Βεβαίως όλα τα πράγματα δεν πήγαν όπως θα μπορούσαν να είχαν πάει. Βεβαίως οι διακυμάνσεις τις οποίες γνωρίζει το ελληνικό χρηματιστήριο δεν ανταποκρίνονται στις διακυμάνσεις ή σε μεταβολές οι οποίες συντελούνται τελευταία στην ελληνική οικονομία. Η σημερινή κατάσταση, η οποία επικρατεί στις ελληνικές αγορές κεφαλαίων, νομίζω ότι αδικεί τα δεδομένα και πολύ περισσότερο αδικεί τις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας.

Υπάρχουν διάφοροι λόγοι που μπορούν να εξηγήσουν αυτές τις διακυμάνσεις, όχι τις υπερβολικές διακυμάνσεις που γνωρίσαμε, ίσως όμως ένα αρκετό μέρος από αυτές.

Κατ'αρχήν υπάρχει η επίδραση μιας ύφεσης στις περισσότερες αγορές. Αρκετές ανεπτυγμένες αγορές, όχι μόνο αναδυόμενες, γνωρίζουν το τελευταίο διάστημα μία σημαντική πτώση της τάξεως του 10%, 20%, 30%, 40% και είναι φυσικό σε κάποιο βαθμό, επειδή είναι και μεγάλες αγορές, να ασκούν μία πίεση και στην ελληνική αγορά. Αυτό όμως δεν ανατρέπει τις μακροχρόνιες προοπτικές που έχουν είτε αυτές είτε η δική μας αγορά κεφαλαίων.

Επίσης υπέστη η ελληνική αγορά κεφαλαίων μία αλλαγή του πλαισίου. Ενώ πριν από την 1.1.2000 η ελληνική αγορά ήταν καταταγμένη στις λεγόμενες αναδυόμενες αγορές, όπου οι επενδυτές και οι εγχώριοι αλλά κυρίως οι ξένοι "αγόραζαν" αυτό το οποίο λέμε σύγκλιση και καθοριστικό ρόλο στις επιλογές τους έπαιζε η συνολική πορεία της ελληνικής οικονομίας, τώρα τα δεδομένα και τα κριτήρια μετεβλήθησαν, γιατί η Ελλάδα περνά σε μία άλλη κατηγορία αγορών, στις λεγόμενες ώριμες αγορές, όπου αλλάζουν και τα κριτήρια, αλλά και οι ίδιοι οι επιλέγοντες επενδυτές ιδίως από το εξωτερικό. Αυτό σε κάποιο βαθμό είναι αναπόφευκτο να φέρει κάποιες μεταβολές και να προκαλέσει διακυμάνσεις. Φαινόμενα τέτοια, άλλωστε, είδαμε και σε άλλες χώρες αναλόγως μεγέθους και βάθους της αγοράς όταν μπήκαν στην ΟΝΕ.

Έτσι αναπτύχθηκε τα προηγούμενα χρόνια το λεγόμενο σύνδρομο της Πορτογαλίας, όπου και εκεί γνώρισε μία διακύμανση άμα τη επιτεύξει της σύγκλισης της χώρας.

Η Κυβέρνηση, ακριβώς για να αντιμετωπίσει αυτό το ενδεχόμενο, εγκαίρως σχεδίασε και προωθεί ένα νέο σύνολο μεταρρυθμίσεων ικανών να προσδώσουν αυτό το οποίο χρειάζεται τώρα η ελληνική οικονομία.

Τα προηγούμενα χρόνια ο δυναμισμός της ελληνικής οικονομίας, ο οποίος ήλκυε και τους εγχώριους και τους ξένους επενδυτές, ήταν η συνολική πορεία και βελτίωση των μακροοικονομικών δεδομένων της χώρας. Από τη στιγμή που γίναμε μέλος της ΟΝΕ και πολύ περισσότερο από τη στιγμή που και η ελληνική αγορά κεφαλαίου θα γίνει μέλος του ευρύτερου συνόλου των ωρίμων αγορών της Ευρώπης, αυτό το οποίο παίζει καθοριστική σημασία είναι η σύγκριση της κάθε επιχείρησης και του κάθε τομέα της ελληνικής οικονομίας με τους αντίστοιχους κλάδους και επιχειρήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν αρκεί πλέον μόνο η σύγκριση της ελληνικής οικονομίας με το παρελθόν της, αλλά χρειάζεται η επίδοση να αναφέρεται στο δυναμισμό και στις προοπτικές των επιχειρήσεων και των κλάδων του ελληνικού συστήματος.

Για να το πετύχουμε αυτό, η Κυβέρνηση από την πρώτη μέρα ήδη μετά τις εκλογές εξήγγειλε μία μεγάλη δέσμη νέων διαρθρωτικών αλλαγών, που περιλαμβάνουν απελευθερώσεις αγορών, διαρθρωτικές μεταβολές, ιδιωτικοποιήσεις, επιταχυνόμενες αποκρατικοποιήσεις σε όλα τα επίπεδα, στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, στον τομέα της ενέργειας, των μεταφορών, της ακίνητης περιουσίας, δημιουργώντας έτσι όχι μόνο επενδυτικές ευκαιρίες με μια μακρά χρονική προοπτική, αλλά ταυτόχρονα διαμορφώνοντας και νέα προϊόντα, τα οποία μπορούν να εμπλουτίσουν τα χαρτοφυλάκια και των εγχώριων αλλά και των ξένων επενδυτών.

Η προώθηση αυτών των αλλαγών όμως, θα είναι καθοριστικής σημασίας για το μέλλον των αγορών κεφαλαίου στη χώρα μας, αλλά ταυτόχρονα προϋποθέτουν και ένα υγιές κλίμα λειτουργίας των αγορών αυτών. Για το λόγο αυτό, πιστεύω, κυρί-

ες και κύριοι, ότι η συκοφάντηση, η ποινικοποίηση, η διαρκής πολιτική εμπλοκή και η καλλιέργεια κλίματος δυσπιστίας απέναντι στη λειτουργία των αγορών δεν επιταχύνουν, αλλά επιβραδύνουν και ενδεχομένως αναστέλλουν σημαντικά πολλές από αυτές τις απαιτούμενες διαρθρωτικές μεταβολές. Και πιστεύω ότι η καλύτερη προσφορά απέναντι στις αγορές είναι να αφευθούν να λειτουργήσουν σύμφωνα με τους νέους ρόλους και συμπεριφορές που επιβάλλει η νέα περίοδος της ελληνικής οικονομίας. Όλους αφορά αυτό και το πολιτικό σύστημα και την Κυβέρνηση και τις επιχειρήσεις και τους μετόχους και τους επενδυτές.

Και εδώ, κυρίες και κύριοι, πρέπει να πούμε ότι βεβαίως είναι υπερβολική όλη αυτή η διακύμανση, η άνοδος και η πτώση του χρηματιστηρίου, αλλά οι υπερβολές δεν θεραπεύονται και δεν αντιμετωπίζονται με πολιτικές υπερβολές. Ενισχύεται η στρέβλωση και η δυσπιστία η οποία επικρατεί σε πάρα πολλές εκδηλώσεις των αγορών. Αυτό το οποίο νομίζω ότι έχει μεγάλη σημασία είναι και για την Κυβέρνηση να προωθήσει και να εμπεδώσει το κλίμα σταθερών κανόνων διαφάνειας και αποτελεσματικότητας, αλλά βεβαίως οι απαιτήσεις δεν σταματούν εδώ. Διότι, οι αγορές εν τέλει οφείλουν να βρουν μόνες τους το κλίμα εμπιστοσύνης και τους νέους ρόλους για τις επιχειρήσεις, τους μετόχους και τους επενδυτές.

Εδώ, κυρίες και κύριοι, πρέπει να πούμε αρκετές αλήθειες, ότι πολλές επιχειρήσεις οι οποίες επωφελήθηκαν από την αγορά κεφαλαίου, δεν προσαρμόστηκαν γρήγορα και ενδεχομένως μερικές δεν έχουν προσαρμοστεί ακόμη σε αυτό το νέο πρότυπο επιχειρηματικής υπευθυνότητας και συμπεριφοράς. Πολλές από αυτές, δεν αξιοποίησαν τα αντληθέντα κεφάλαια για να κάνουν νέες επενδύσεις και να διατηρήσουν έτσι τη δυναμική της ελληνικής οικονομίας. Και πρέπει να επικρατήσουν άλλες συμπεριφορές και στις επιχειρήσεις και στις γενικές συνελεύσεις και στους μετόχους, συμπεριφορές οι οποίες κατατείνουν στην ενδυνάμωση της ανταγωνιστικότητας της επιχείρησης, στην υιοθέτηση νέων τεχνολογιών και επενδύσεων, πράγμα το οποίο αυξάνει μακροχρόνια και την κερδοφορία αλλά και την απασχόληση. Και να φύγουμε από τις κακές συμπεριφορές που αρκετές επιχειρήσεις βλέπουν όλη αυτήν την άντληση κεφαλαίων σαν ένα μέσο εταιρικού ή ατομικού πλουτισμού.

Κυρίες και κύριοι, καθοριστικής σημασίας όμως για να τα πετύχουμε αυτά και να μπορέσουμε στο μέλλον να αντλήσουμε όλες τις θετικές προοπτικές από μια εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία των αγορών, είναι να απαλλάξουμε τις αγορές από τις πολιτικές σκιαμαχίες και να διαμορφώσουμε ένα κλίμα που επιτρέπει την οικοδόμηση εμπιστοσύνης. Τότε και το πολιτικό σύστημα θα βρει το ρόλο του αντιπαράτιθέμενο ως προς τις οικονομικές επιλογές και όχι φέροντας προτάσεις δυσπιστίας για πρόσωπα, πράγμα το οποίο δρα αποπροσανατολιστικά για όλο το σύστημα.

Είναι βέβαιο, κυρίες και κύριοι, ότι η Νέα Δημοκρατία έχει μια ευκαιρία να συμβάλει σε αυτήν την κατεύθυνση: Να αποσύρει την πρόταση, γιατί γνωρίζει όχι μόνο την αναποτελεσματικότητά της, αλλά και την αρνητική επίδραση την οποία θα έχει στο ρόλο που παίζει το πολιτικό σύστημα απέναντι στις αγορές.

Είναι βέβαιο, κυρίες και κύριοι, ότι η Βουλή θα απορρίψει την πρόταση δυσπιστίας. Δεν θα πρέπει, όμως, να αφήσουμε η δυσπιστία αυτή να περάσει στους παράγοντες της αγοράς, γιατί έτσι θα επιβραδυνθεί ακόμη περισσότερο η διαμόρφωση της ελληνικής αγοράς σαν μιας ώριμης ευρωπαϊκής αγοράς, ικανής να αποτελέσει ένα εργαλείο οικονομικής ανάπτυξης και συμμετοχής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κώστας Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ξεκινήσω με μια παρατήρηση συμπέρασμα, θα μπορούσε να είναι και καταγγελία, αλλά δεν έχει πια νόημα. Μιλώ για την απουσία, την άρνηση της κρατικής τηλεόρασης να μεταδώσει τούτη τη συνεδρία-

ση, πράγμα που κάνει πάντα στον προϋπολογισμό, πράγμα που κάνει στις προ ημερησίας διατάξεις συζητήσεις. Αυτό το τρίμηρο και σήμερα το αρνήθηκε.

Το να καταγγείλω ότι η κρατική τηλεόραση είναι φέουδο, βιλαέτι της Κυβέρνησης, δεν έχει πια νόημα. Αυτό είναι γνωστό, το ξέρουν και τα παιδιά. Εκείνο, όμως, που είναι ένα χρήσιμο συμπέρασμα, είναι ποια πολιτική σκοπιμότητα κρύβεται πίσω απ' αυτήν την άρνηση. Και η πολιτική σκοπιμότητα είναι προφανής: αυτά που λέγονται, αυτά που καταγγέλλονται, αυτά που σημειώνονται αυτές τις ημέρες, ει δυνατόν να μην τα δουν, να μην τα ακούσουν άμεσα τουλάχιστον οι πολίτες. Ε, αυτό και μόνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι είναι προσπάθεια απόκρυψης και αποσιώπησης και αποκαλύπτει ενοχές! (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί απαγορεύετε στην κρατική τηλεόραση να μεταδώσει αυτήν τη συζήτηση; Για να κρύψετε αυτά που δεν κρύβονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία δύο χρόνια ζήσαμε όλη την αντιφατικότητα της σύγχρονης Ελλάδος. Ζήσαμε - και ζούμε τώρα - το όνειρο που κατάντησε εφιάλτης. Το όνειρο του εύκολου πλουτισμού, που υποσχόταν η Κυβέρνηση, μετατράπηκε σε εφιάλτη για σχεδόν ενάμισι εκατομμύριο επενδυτές, με ευθύνη της Κυβέρνησης. Και όμως - κι αυτό είναι το ανήκουστο - οι υπαίτιοι του δράματος, αντί να δώσουν εξηγήσεις, αντί να βρουν κάποιες δικαιολογίες, παριστάνουν και τους καταγγέλλοντες. Αντί να απαντήσουν στα αμείλικτα ερωτήματα που εγείρονται, εξαπολύουν εναντίον μας υβριστικές επιθέσεις. Λέει ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος: Ο Καραμανλής χτυπάει πισώπλατα την οικονομία, το χρηματιστήριο και τους επενδυτές. Ε, έξεσσι Κλαζομενίους ασχημονείν. Υπάρχουν και όρια σ' αυτόν τον τόπο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πάει πολύ να μιλάτε εσείς για πισώπλατα μαχαιρώματα, εσείς που πισώπλατα ακρωτηριάσατε σχεδόν ενάμισι εκατομμύριο επενδυτές. Για σχοινί στο σπίτι του εγκλωβισμένου δεν κάνει να λέτε κουβέντα!

Και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας είπε πολλά. Ξεχνά προφανώς ότι οι ύβρεις έχουν μια κακή συνήθεια: την κακή συνήθεια να γυρίζουν πίσω. Ισχυρίζεται ότι η Νέα Δημοκρατία "θέλει να πλήξει το χρηματιστήριο..."! Εκπέμπει και πάλι αλαζονεία, ανευθυνότητα και προκλητικότητα. Φωνάζει ο κλέφτης, για να φοβηθεί ο νοικοκύρης. Κάνει λόγο για ανίερη και ανόητη υπονομευτική προσπάθεια. Χάρισμά του οι συκοφαντικές ακρότητες. Όμως, οι διαδικασίες ελέγχου του Κοινοβουλίου ούτε ανίερους ούτε υπονομευτικές μπορεί να είναι. Είναι απλά δημοκρατικές!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μπορεί να είναι δύσκολο για εσάς να το καταλάβετε αλλά είναι απλά δημοκρατικές και έχουν προβλεφθεί για την προστασία του δημόσιου συμφέροντος.

Το μέγα επιχείρημα που ακούστηκε είναι ότι και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες έπεσε ο δείκτης, αλλά πουθενά δεν κατατέθηκε πρόταση μομφής. Και ερωτώ: πού αλλού υπάρχει κυβέρνηση, που να διανοήθηκε -έστω να διανοήθηκε- να κάνει τις παρεμβάσεις, που έγιναν εδώ; Πού αλλού κυβέρνηση επιστράτευσε το χρηματιστήριο, για να εξαπατήσει, να εκβιάσει, να ενθαρρύνει κερδοσκοπικά παιχνίδια μόνο και μόνο, για να προωθήσει κομματικές σκοπιμότητες; Πού αλλού κυβέρνηση αποτόλμησε να ταυτίσει το χρηματιστήριο με το κόμμα ή με τον Πρωθυπουργό; Ε, πουθενά -στον ανεπτυγμένο τουλάχιστον κόσμο- δεν έγιναν και δεν γίνονται τέτοια πράγματα!

"Η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας", λέει ο Πρωθυπουργός, "αποβλέπει στην καταρρόκωση της οικονομίας"!.

Φθάνει μάλιστα στο σημείο να υποστηρίζει ότι το κριτήριο της κυβερνητικής πολιτικής δεν είναι οι επιδόσεις του χρηματιστηρίου, αλλά η άνοδος, λέει, του βιοτικού επιπέδου και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Δεν τα λέγατε έτσι έως τα χθες. Αλλά και έτσι, όπως τα λέτε σήμερα, πάλι δεν είναι, για να πανηγυρίζετε και να υπερηφανεύεστε. Είδαμε τα αποτελέσματα του χρηματιστηρίου, βλέπουμε και τις θέσεις εργασίας. Κυβέρνηση της ανεργίας είστε, Πρωθυπουργός της ανεργίας είστε -αυτή είναι η αλήθεια.

Κυβέρνηση της απραξίας και Κυβέρνηση των κουρασμένων. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εσείς ο ίδιος, κύριε Πρωθυπουργέ, χαρακτηρίσατε τους μισούς σας Υπουργούς δημοκόπους και τους άλλους μισούς κουρασμένους. Δεν είμαστε εμείς, που τα είπαμε αυτά. Φαίνεται όμως πως περιφρονείτε πολύ και τη μνήμη και την κρίση των πολιτών. Τουλάχιστον όμως μην παίζετε με τον πόνο τους, μην προσποιείσθε αμνησία, γιατί αυτό δεν είναι άλλοθι.

"Το χρηματιστήριο", έλεγε στις 2 Ιουνίου 1999 ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, "πάει κανόνι και ψηφίζει ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η Ελλάδα το καλοκαίρι θα έχει ένα χρηματιστήριο, που θα το ζηλεύουν πολλά άλλα διεθνή χρηματιστήρια. Θα έχουμε φθάσει στην κορυφή των διεθνών χρηματιστηρίων". Η υπευθυνότητα θυσιάζεται ανεπιφύλακτα στην κομματική προπαγάνδα. Έλεγε, λοιπόν, ότι "το χρηματιστήριο πάει κανόνι και ψηφίζει ΠΑ.ΣΟ.Κ.". Ε, λοιπόν σήμερα το χρηματιστήριο βαραί κανόνι και φτάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., φτάνει η Κυβέρνηση, φτάνει ο Υπουργός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τα γεγονότα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πρόσφατα. Τα ελάχιστα, που είναι γνωστά, δείχνουν μόνο την κορυφή του παγόβουνου. Αλλά και αυτά τα ελάχιστα είναι συγκλονιστικά.

Από την άνοιξη του 1999, εν όψει Ευρωεκλογών τότε, η Κυβέρνηση ρίχνει τη Σοφοκλέους στην προεκλογική εκστρατεία. "Το χρηματιστήριο", δήλωνε στις 22 Μαΐου του 1999 ο Οικονομικός Σύμβουλος του Πρωθυπουργού, "είναι παιδί αυτής της Κυβέρνησης". Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πετά τους σοσιαλιστικούς και εκσυγχρονιστικούς μανδύες και εμφανίζεται σαν το κόμμα του χρηματιστηρίου. Κυκλοφορεί αφίσες, καταχωρεί ολοσέλιδες διαφημίσεις και διαθέτει τεράστια ποσά για τηλεοπτικά σποτς. Ο επικεφαλής της κυβερνητικής προπαγάνδας κατασκευάζει στη Χαριλάου Τρικούπη εκβιαστικά διλήμματα. "Σήμερα", δήλωνε στις 8 Ιουνίου του 1999, "ένα εκατομμύριο επενδυτές, όπως και όλοι οι Έλληνες ξέρουν ότι οι μετοχές έχουν αξία. Γι' αυτό δεν θέλουν πειράματα και παιχνίδια. Τα διλήμματα είναι υπαρκτά για όλους τους Έλληνες, είναι υπαρκτά και για τους επενδυτές. Η συντριπτική πλειοψηφία του ενός εκατομμυρίου των επενδυτών λέει όχι στην αστάθεια και στις περιπέτειες. Η συντριπτική πλειοψηφία των επενδυτών ξέρει ότι μόνο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν και είναι η εγγύηση". Κυνδυνολογία, διλήμματα και εκβιασμός για μια πρωτόγνωρη πολιτική απάτη. Γιατί πολιτική απάτη ήταν αυτό που στήθηκε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυβερνητική γραμμή; Το εύκολο κέρδος. Σύνθημα; Ο τζόγος. Η Σοφοκλέους παρομοιάζεται με καζίνο, στο οποίο κανένας δεν χάνει. Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας σε ρόλο γκρουπιέρη την 1η Σεπτεμβρίου του 1999 δηλώνει: "Όλοι θα βγουν κερδισμένοι: και η ελληνική οικονομία και οι ίδιες οι εταιρείες και ο κάθε μέτοχος". Παίξετε και κερδίστε δηλαδή.

Τα λέγατε ή δεν τα λέγατε αυτά; Ρωτώ: Τα λέγατε ή δεν τα λέγατε; Ε, τα λέγατε και μην κάνετε τώρα ότι δεν τα θυμάστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σας λέγαμε -ναι ή όχι;- ότι είναι ανάγκη να ληφθούν μέτρα, για να προστατευθούν οι επενδυτές; Μάταια, βέβαια. Κανέναν δεν ακούγατε. Κανένα μέτρο δεν υιοθετήθηκε τον καιρό που έπρεπε. Καμία προσέγγιση της πραγματικότητας δεν επιχειρήθηκε με σοβαρότητα. "Η τάση", δήλωνε στις 14 Σεπτεμβρίου του 1999 ο αρμόδιος Υπουργός, "θα παραμείνει θετική, διότι αβιανακλά τη βελτιωμένη επίδοση της οικονομίας".

Η Κυβέρνηση αντιλαμβάνεται πολύ αργά την πραγματικότητα. Εισάγει μάλιστα στην οικονομική ορολογία, το Σεπτέμβριο του 1999, τον όρο "φούσκες", αλλά τις αφήνει να πετούν ανεμόδιστα. Το μόνο που την απασχολεί είναι πώς δεν θα σκάσει το κανόνι, μήπως και γίνει το κραχ στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου. Αντί για έλεγχο, προκειμένου να εντοπισθούν οι αδυναμίες και οι απάτες που διαπράττονται, αντί για μέτρα εξυγίανσης της κεφαλαιαγοράς, αντί για ενδιαφέρον για την προστασία των μικροεπενδυτών, η Κυβέρνηση μεθοδεύει καινούριες παρεμβάσεις, για να ρίξει το δείκτη. Αυτά ξέρει, αυτά κάνει.

Λίγο αργότερα, στις 21 Σεπτεμβρίου 1999, ο αρμόδιος Υπουργός προβλέπει ότι "το Χρηματιστήριο θα περάσει μία φά-

ση ανάπαυλας και θα παραμείνει στα επίπεδα αυτά για κάποιο χρονικό διάστημα". Πιο προωθημένοι οι διοικητές κρατικών τραπεζών οργανώνουν -με δημόσιες δηλώσεις τους- την πτώση του γενικού δείκτη. Ένας ολόκληρος κόσμος αιχμαλωτίζεται στη Σοφοκλέους. Πρυτανεύει όμως και πάλι η μεσαιωνική νοοτροπία. Στο Μέγαρο Μαξίμου πραγματοποιούνται συσκέψεις με διοικητή κρατικής τράπεζας, στον οποίο, σύμφωνα με δημοσιεύματα, που ποτέ δεν διαψεύστηκαν, ανατίθεται ο συντονισμός κρατικών χαρτοφυλακίων για τη χειραγώγηση της κεφαλαιαγοράς. Την ίδια στιγμή ο Τύπος κάνει λόγο για το περίφημο σχέδιο "ΣΟΦΟΚΛΗΣ", σύμφωνα με το οποίο η Κυβέρνηση θα ανεβάσει το δείκτη στην προεκλογική περίοδο. Οι διαρροές δίνουν και παίρνουν.

Καθώς πλησιάζουν οι εκλογές, το οικονομικό επιτελείο έμμεσα, αλλά έμπρακτα, ενθαρρύνει ακόμα και εκείνους, που δεν έχουν οικονομική άνεση, που δεν έχουν υστέρημα, που δεν έχουν αποταμιεύσεις, να μπουν στο παιχνίδι.

Αντί να δει τι γίνεται με τις "φούσκες", αντί να πάρει μέτρα, για να ελεγχθούν οι καιροσκοπικοί και οι απατεώνες, μοιράζει δάνεια για το Χρηματιστήριο. Τα ποσά που χορηγούνται από τις τράπεζες αυξάνονται από τα πέντα στα δέκα και δεκαπέντε εκατομμύρια. "Παίξτε, να κερδίσετε". Αυτό είναι το σύνθημα. Υποκινητής και πάλι ο αρμόδιος Υπουργός.

Στις 15 Δεκεμβρίου 1999 διαβεβαιώνει ότι οι τάσεις της οικονομίας οπωσδήποτε θα επηρεάσουν θετικά και την πορεία του Χρηματιστηρίου. Στις 20 Δεκεμβρίου υποστηρίζει ότι το 2000 η πορεία του Χρηματιστηρίου θα είναι δυναμικά ανοδική. Στον Προϋπολογισμό προβλέπει φορολογικά έσοδα από χρηματιστηριακές συναλλαγές 607.000.000.000, που σημαίνει τζίρο 400.000.000.000 την ημέρα.

Δύο μήνες αργότερα, στις 16 Φεβρουαρίου 2000, μεσούσης της προεκλογικής περιόδου, παίρνει φόρα με προφανή σκοπιμότητα. Βεβαιώνει ότι θα έλθουν νέα κεφάλαια και προβλέπει ότι το καλό κλίμα ξεκίνησε ήδη, θα συνεχιστεί και θα επιταχυνθεί. Το μόνο, όμως, που είχε ξεκινήσει ήταν το τελευταίο κόλπο. Με πολιτική ευθύνη του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας μεθοδεύεται η πιο θρασεία κυβερνητική παρέμβαση. Επιστρατεύεται το ευρύτερο σύστημα εξουσίας, ο κρατικός μηχανισμός και το δημόσιο χρήμα. Πρωταγωνιστούν οι κρατικές τράπεζες και η Δ.Ε.Κ.Α.

Στις τελευταίες σαράντα ημέρες της προεκλογικής περιόδου η Δ.Ε.Κ.Α. προβαίνει σε αθρόες αγορές μετοχών του Ο.Τ.Ε., της Ε.Τ.Ε. και των ΕΛ.ΠΕ., αυξάνοντας το χαρτοφυλακίο της κατά 54%, 280% και 70% αντίστοιχα. Καταγράφει μάλιστα ρεκόρ αγορών την τελευταία Παρασκευή πριν από τις εκλογές. Και όλα αυτά, όπως ανέφερε κατόπιν ο επικεφαλής της Δ.Ε.Κ.Α. στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, γίνονταν πάντα με την έγκριση, δηλαδή, με άλλα λόγια, με την εντολή του αρμόδιου Υπουργού.

Ερωτώ: όλη αυτή η επιστρατεύση του κατεστημένου, όλη αυτή η παρέμβαση γίνονταν για λόγους επενδυτικούς; Η τελευταία Παρασκευή πριν από τις εκλογές ήταν η καταλληλότερη ημέρα για τις επενδύσεις; Χρωστούν ή δεν χρωστούν εξηγήσεις οι πρωταγωνιστές αυτής της ιστορίας και ο Υπουργός, που έδινε εγκρίσεις; Πόσο σύννομες ήταν τέτοιες ενέργειες; Είναι ή δεν είναι καθεστωτικές αυτές οι πρακτικές; Πρόκειται -ναι ή όχι για καθαρά αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις; Αν αυτό δεν είναι πολιτική απάτη σε βάρος του δημόσιου συμφέροντος, του κύρους του χρηματιστηρίου, του συμφέροντος των επενδυτών, τότε τι είναι;

Στήθηκε σ' όλο το διάστημα της προεκλογικής περιόδου ένα σκληρό παιχνίδι στο θυσιαστήριο των κομματικών σκοπιμοτήτων του Π.Α.Σ.Ο.Κ. Εντολέας των κρατικών παρεμβάσεων ο αρμόδιος Υπουργός. Τελάλης στη νέα προσπάθεια εξαπάτησης και παραπλάνησης των επενδυτών, ο ίδιος. Στις 28 Μαρτίου, μέσα εβδομάδα περίπου πριν τις εκλογές, ξεσπούν όλοι μαζί. Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας βεβαιώνει: "Η τάση του χρηματιστηρίου θα είναι ανοδική. Διάβαζα χθες" -λέει- "ένα άρθρο στη Wall Street Journal, η οποία έλεγε ακριβώς αυτό, ότι τους επόμενους μήνες θα έχει ανοδική τάση το χρηματιστήριο, το οποίο σημαίνει ότι όσοι είναι στο χρηματιστήριο θα είναι κερδισμένοι... Η περίοδος νευρικότητας" -έλεγε- "έχει ημερομηνία λή-

ξης. Είναι η επανεκλογή της Κυβέρνησης και του Π.Α.Σ.Ο.Κ. Είναι η αποκατάσταση των συνθηκών ηρεμίας στο Χρηματιστήριο. Εμείς, "το Π.Α.Σ.Ο.Κ.", έλεγε, "είμαστε εγγυητές. Η Κυβέρνηση αυτή αγαπάει το χρηματιστήριο".

Ο επικεφαλής της κυβερνητικής προπαγάνδας συμπλήρωνε: "Μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα το ελληνικό Χρηματιστήριο θα είναι ένα χρηματιστήριο -σημείο αναφοράς των επενδυτών, σημείο αναφοράς μιας αισιόδοξης προοπτικής". Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός διαβεβαίωνε ότι "αυτήν τη στιγμή -28 Μαρτίου του 2000- αυτήν τη στιγμή οι τιμές (των μετοχών) είναι χαμηλά" και ότι το χρηματιστήριο θα πάει καλά στους επόμενους μήνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ήταν μόνο αυτά. Έναν ακριβώς μήνα πριν τις εκλογές, στις 9 Μαρτίου, εκπορεύονταν από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και λίγες ώρες αργότερα από τη Χαριλάου Τρικούπη κατασκευασμένα σενάρια "μαύρης" προπαγάνδας, σύμφωνα με τα οποία η Νέα Δημοκρατία είχε παρέμβει τάχατες και είχε προκαλέσει πτώση του γενικού δείκτη την ώρα που μιλούσε ο Πρωθυπουργός. Τα "παπαγαλάκια" του κατεστημένου αναλάμβαναν τη διασπορά των φηλογοιών. Η "μαύρη" προπαγάνδα έπαιρνε εξωφρενικές διαστάσεις.

Ο ίδιος ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας συνεργούσε άμεσα, απροκάλυπτα, αδιάστακτα στη συκοφαντική εκείνη επιχείρηση. Ενώ πρωταγωνιστούσε σ' ένα τεράστιο έγκλημα κομματικού καιροσκοπισμού, είχε ταυτόχρονα το πολιτικό θράσος να καταγγέλλει εμάς για όσα διέπραττε ο ίδιος. Δήλωνε ότι η πτώση του χρηματιστηρίου πρέπει να αναζητηθεί έξω από το χώρο της οικονομίας και διέταξε εσπευσμένα για πρώτη, για πρώτη και μοναδική φορά, έρευνα, που θα ολοκληρωνόταν δήθεν σε λίγες μέρες. Εμφανιζόταν δηλαδή σαν να ήξερε ποιοι προκαλούσαν την πτώση. Έπληττε ευθέως το θεσμό του χρηματιστηρίου. Δημιουργούσε την εντύπωση ότι μπορεί να τον ανεβοκατεβάζει ο καθένας.

Το πόρισμα βέβαια, όπως είναι γνωστό, δεν βγήκε σε δύο-τρεις μέρες, αλλά έναν ολόκληρο μήνα μετά τις εκλογές. Και το πόρισμα εκείνο επιβεβαίωνε ένα πολύ απλό πράγμα: ότι σκοπός της Κυβέρνησης ήταν να μεταθέσει αλλού τις δικές της ευθύνες για τους χιλιάδες, τους εκατοντάδες χιλιάδες εγκλωβισμένους επενδυτές του χρηματιστηρίου. Αποκάλυπτε -πέρα από κάθε αμφιβολία- ότι πολύ απλά είχε στηθεί άλλη μια επιχείρηση λάσπης εναντίον της Νέας Δημοκρατίας.

Ο Υπουργός σιώπησε. Τη δουλειά του την είχε κάνει. Ποτέ δεν εξήγησε γιατί εκείνη ήταν η μοναδική φορά, που διέταξε έρευνα. Δεν είδε άραγε ποτέ καμιά σοβαρότερη κρίση; Και αν είδε, γιατί αδράνησε; Τόσα φοβερά, τόσα συγκλονιστικά έχουν συμβεί, μόνο εκεί, μόνο τότε τον έπιασε ο πόνος; Πόσες φορές έχει κληθεί να απαντήσει στη Βουλή; Και τι έκανε; Ουδέποτε εμφανίστηκε. Γιατί; Από πού και ως πού περιφρονεί με τέτοιο τρόπο το Κοινοβούλιο; Είναι ζήτημα αλαζονείας; Είναι ζήτημα ναρκισσισμού; Είναι αδιαφορία; Είναι ενοχή; Και στους επενδυτές, που ζητούν να μάθουν τι έγινε, ποιος θα απαντήσει; Προφανώς, κανείς.

Και ερωτώ εγώ: Κανένας δεν κυβερνούσε; Κανένας δεν κυβερνά; Κανένας δεν είναι υπεύθυνος;

(Ζωηρά και παταεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ή άνθρωποι καταστρέφονται και κανένας δεν είναι υπεύθυνος γι' αυτό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς όλη αυτήν την περίοδο υπογραμιζαμε ότι το χρηματιστήριο δεν είναι τζόγος και καταθέταμε συγκεκριμένες προτάσεις για την αναβάθμιση, για τη θωράκισή του, για την προστασία των μικροεπενδυτών.

Ποτέ δεν ακουστήκαμε έγκαιρα. Ποτέ δεν έγινε υπεύθυνη έρευνα από την πλευρά της Κυβέρνησης για τον εντοπισμό των νοσηρών φαινομένων, που όλοι, μα όλοι, έβλεπαν στη Σοφοκλέους. Αντίθετα υπήρξε ανοχή, υπήρξε σύμπραξη, υπήρξε προσχεδιασμένη μεθόδευση με ευθύνη του αρμόδιου Υπουργού και άμεση στήριξη του ίδιου του Πρωθυπουργού. Αυτή είναι η αλήθεια.

Μας λένε τώρα ότι πρέπει να σιωπήσουμε και να μη μιλάμε. Ποιοι το λένε αυτό και γιατί το λένε; Αυτοί που βεβαιώναν τον κόσμο ότι όλοι θα βγουν κερδισμένοι; Αυτοί που έκαναν το Χρη-

ματιστήριο κόμμα και κόλπο εκβιασμού; Αυτοί που έρριξαν τα χρήματα του Δημοσίου στο θυσιαστήριο των εκλογικών σκοπιμοτήτων τους; Αυτοί που άφησαν το Χρηματιστήριο να καταρρεύσει μετά τις εκλογές; Ε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα σιωπήσουμε, γιατί δεν έχουμε το δικαίωμα να σιωπήσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και δεν θα μείνουμε εδώ, γιατί στη Σοφοκλέους διαπράχθηκε ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα της ομάδας που κυβερνά. Αυτή είναι η αλήθεια. Διαπράχθηκαν εγκλήματα κατά συρροήν και κατ' εξακολούθηση, εγκλήματα προσχεδιασμένα με κυνισμό και με αναληγσία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Υπουργοί της σημερινής κυβέρνησης, στελέχη του κυβερνώ- ντος κόμματος μέχρι χθες μιλούσαν ακόμα και για ποινικές ευθύνες. Μην ανησυχείτε, όμως, σήμερα θα στηρίξουν. Κάποιοι όμως πρέπει να νοιαστεί πραγματικά για τον κόσμο που εξαπατήσατε και οδηγήσατε στην καταστροφή. Δεν μπορεί να γίνεται λόγος για ευθύνες μόνο και μόνο για προσποίηση. Εάν υπάρχουν ευθύνες, υπάρχουν και υπεύθυνοι. Εάν υπάρχουν εγκλήματα, υπάρχουν και εγκληματίες. Το καθεστώς της ατιμωρησίας δεν πάει άλλο. Εμείς δεν ζητούμε να κοπούν χέρια. Δικά σας στελέχη το είπαν αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συνέπειες από τη χρηματιστηριακή κρίση στην πραγματική οικονομία είναι τεράστιες. Οι ρυθμοί αύξησης της κατανάλωσης επιβραδύνονται. Παρατηρούνται αδυναμίες στην εξυπηρέτηση δανείων. Οι δείκτες ασφυξίας στην αγορά επιδεινώνονται συνεχώς. Επιχειρήσεις -εισηγμένες και μη- αναγκάζονται να αναβάλουν ή και να αναστείλουν επενδυτικά προγράμματα με αποτέλεσμα να χάνονται θέσεις εργασίας και δημόσια έσοδα. Υπάρχει τεράστια οικονομική καταστροφή ενός ολόκληρου κόσμου. Υπάρχουν ανθρώπινα δράματα, υπάρχουν θάνατοι, υπάρχουν αυτοκτονίες. Τσίπα δεν υπάρχει, ιδίως όταν υπάρχουν όλα αυτά; Φιλότιμο δεν υπάρχει; Χάθηκε παντελώς η ευαισθησία; Κανένας δεν συγκινείται; Κανένας δεν κοκκινίζει; Κανένας δεν παραιτείται;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Από το Σεπτέμβριο του 1999 μέχρι και σήμερα ο Γενικός Δείκτης έχει μειωθεί κατά περίπου 50%. Συνολικά 290 μετοχές, δηλαδή το 80%, βρίσκονται σε χαμηλότερα επίπεδα σε σχέση με την τιμή, που είχαν τον Ιούνιο του 1999, ενώ οι μισές από αυτές, οι 145, έχουν απώλειες από 50% έως 95%. Και είναι βέβαιο ότι ο Γενικός Δείκτης δεν λείει όλη την αλήθεια, γιατί οι περισσότεροι επενδυτές και μικροεπενδυτές είναι εγκλωβισμένοι σ' αυτό, που λέγεται "μετοχές της περιφέρειας". Αυτούς τους καταστρέψατε. Αυτή είναι η αλήθεια. Άλλαξαν χέρια περίπου 35 τρισεκατομμύρια δραχμές, σχεδόν τα 3/4 του εθνικού εισοδήματος. Μέσα σε λιγότερο από δύο χρόνια έχει γίνει η μεγαλύτερη αναδιανομή πλούτου, που έγινε ποτέ. Αλλά προσέξτε: σε βάρος τόσων πολλών και σε όφελος τόσων λίγων. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Χάθηκαν τα λεφτά του κόσμου και ο κόσμος ρωτά που πήγαν τα λεφτά του. Κανένας δεν θα τους απαντήσει; Κανένας δεν έχει τη στοιχειώδη υπευθυνότητα σ' αυτήν την Κυβέρνηση; Έρχεστε εδώ και μας λέτε θεωρίες περί οικονομίας και αναρωτιέμαι: έστω μέσα σας, δεν αντιλαμβάνεστε τι έγινε; Δεν αισθάνεστε την ανάγκη, έστω, να δικαιολογηθείτε, αλλά παριστάνετε και τους τιμητές;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση κεφαλαιοποίησε τους κόπους του κόσμου και υπονόμευσε το μέλλον του.

Το μόνο χαμόγελο, που έχει μείνει σήμερα στη Σοφοκλέους, είναι αυτό του κυρίου Υπουργού. Και αυτό όμως ψεύτικο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλλά στο πρόσωπό του εντοπίζονται και οι πολιτικές ευθύνες, γιατί υπόλογοι είναι, πριν απ' όλους, εκείνοι που έπαιρναν ή όφειλαν να παίρνουν τις αποφάσεις. Εκείνοι που έχουν ταχθεί να προστατεύουν τα συμφέροντα του τόπου, να υπηρετούν, να προασπίζουν και να διαφυλάσσουν τη νομιμότητα. Εκείνοι που δεν δίστασαν να χρησιμοποιήσουν το χρηματιστήριο για κομματικές σκοπιμότητες.

Τα ερωτήματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολλά, είναι βαριά, αμείλικτα.

Επιστρατεύσατε -ναι ή όχι- το ευρύτερο σύστημα εξουσίας, για να στηρίξετε προεκλογικά το χρηματιστήριο και να αποκομίσετε κομματικά οφέλη; Ποιος υπήρξε ο ρόλος της Δ.Ε.Κ.Α. και των κρατικών τραπεζών, που έδιναν εντολές για αγορές συγκεκριμένων μετοχών, σε συγκεκριμένες μέρες και ώρες; Με ποια κριτήρια δίδατε εσείς εγκρίσεις για τις αγορές αυτές; Γιατί μόνο προεκλογικά και όχι μετεκλογικά; Γιατί ρεκόρ αγορών την τελευταία μέρα πριν τις εκλογές;

Και κάτι ακόμα: ποιοί είναι αυτοί που ήξεραν σε ποιες μετοχές θα γίνονται οι κυβερνητικές παρεμβάσεις και αγόραζαν τζάμπα το πρωί και πουλούσαν ακριβά το μεσημέρι;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έως πρόσφατα λέγατε ότι το Χρηματιστήριο είναι το κόμμα, που ταυτίζεται με την Κυβέρνηση. Τώρα -και έχει γίνει αυτό μόνη πρακτική σας, σε κάθε Σταύρωση των αθών- παριστάνετε τους Πόντιους Πιλάτους. Τώρα δηλώνετε ότι δεν μπορεί να έχετε καμία σχέση.

Προεκλογικώς συκοφαντούσατε την Αντιπολίτευση ότι επηρεάζει τον δείκτη. Τώρα λέτε πως κανείς δεν μπορεί να κάνει κάτι τέτοιο. Τότε παίζατε με το χρηματιστήριο, τώρα παίζετε με τα νεύρα και με τον πόνο του κόσμου.

Ο Πρωθυπουργός μάλιστα έφτασε στο απίστευτο σημείο να ισχυρίζεται ότι φταίνε οι επενδυτές, γιατί τάχατες δεν πρόσεχαν. Τους καταδικάσατε σε οικονομική καταστροφή. Τώρα, εκδίδετε και παραπεμπτικό βούλευμα εναντίον τους. Μπράβο σας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τεράστιες ευθύνες ανήκουν και στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Έχουμε επισημάνει συγκεκριμένες πράξεις και παραλείψεις της, που συνιστούν σκάνδαλα. Με ευθύνη της επιτροπής η εισαγωγή εταιρειών στο χρηματιστήριο, αλλά και η αύξηση κεφαλαίων εισηγμένων εταιρειών με όρους και με προϋποθέσεις, που οδήγησαν σε μια ανεξέλεγκτη και συνάμα αδικαιολόγητη άντληση κεφαλαίων, που δεν μπορούσε παρά να αποβεί σε βάρος των επενδυτών. Για ορισμένες υποθέσεις έχει ήδη ξεκινήσει η δικαστική έρευνα. Δεν πρόκειται να επεκταθώ σε ζητήματα, που ερευνώνται από τη Δικαιοσύνη. Ποιος όμως δεν αντιλαμβάνεται ότι η κυβερνητική ανοχή σημαίνει ευθύνη; Και ποιος αρνείται ότι η πολιτική ευθύνη ανήκει στον αρμόδιο Υπουργό;

Η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως υπεύθυνη πολιτική δύναμη δεν πρόκειται να παρασυρθεί απ' τις κραυγές και τους ψιθύρους της κυβερνητικής πλευράς. Είναι πρόβλημα της Κυβέρνησης, αν επιμένει να εξετάζει τα πάντα με παραμορφωτικούς φακούς κομματικής σκοπιμότητας. Δεν είναι όμως δικαίωμά της να χρησιμοποιεί τους θεσμούς και τους μηχανισμούς της ελεύθερης αγοράς σαν κομματικό παραμύθα. Επιμένουμε ότι το Χρηματιστήριο μπορεί και πρέπει να βρει το δρόμο του. Αυτό, όμως, δεν μπορεί να γίνει ούτε με την απραξία της Κυβέρνησης ούτε με την απόπειρα ενοχοποίησης των θυμάτων ούτε με την επιβολή σιωπής απέναντι σε όσα έχουν διαπραχθεί. Η σιωπή απέναντι στο έγκλημα δεν είναι δικαίωμα κανενός. Η συγκάλυψη παρεμποδίζει την εξυγίανση. Υπάρχει τεράστιο κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό ζήτημα και απαιτούνται αποφάσεις.

Επιβάλλεται, πριν απ' όλα, η άμεση προώθηση όλων εκείνων των μέτρων, που δεν θέλησε ακόμα να πάρει η Κυβέρνηση, ώστε να υπάρξει μια πραγματικά ανεξάρτητη Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, να γίνονται σεβαστοί οι κανόνες, να μπει φραγμός στα κυκλώματα των καιροσκοπών και των αεριτζήδων, να αποκλειστούν με τρόπο αποτελεσματικό οι μεθοδεύσεις, που οδηγούν στις φούσκες, στην απάτη και στο δράμα.

Επιβάλλεται δεύτερον -και αυτό είναι το καίριο- μια νέα δυναμική οικονομική πολιτική με επίστευση των αναγκών διαρθρωτικών αλλαγών, των αποκρατικοποιήσεων, της απελευθέρωσης των αγορών. Ακόμη επιβάλλεται μια νέα πρωτοβουλία από τις τράπεζες για όλους εκείνους, που εξαπατήθηκαν από την Κυβέρνηση και ενθαρρύνθηκαν από τις ίδιες να χρεωθούν, για να παίξουν. Τώρα, που λήγουν οι προθεσμίες των δανείων και ξε-

σπούν γύρω μας ανθρώπινα δράματα, ας σκεφθούν οι υπεύθυνοι ότι δεν μπορεί να επαναληφθεί η ιστορία με τα παντώκια. Και επιβάλλεται, πριν απ' όλα όμως, η άμεση απομάκρυνση όλων εκείνων, που είχαν την ευθύνη για την ομαλή λειτουργία του Χρηματιστηρίου και δεν ανταποκρίθηκαν στις υποχρεώσεις τους. Όλων εκείνων, που εξαπατούσαν και εκβίαζαν τους επενδυτές, όλων εκείνων που συνέπραξαν σε δημόσιες και προπαισών σε παρασκηνιακές μεθοδεύσεις. Εκείνων που έδιναν και εκείνων που εκτελούσαν εντολές, αλλά και εκείνων που διέτρεχαν σε κερδοσκοπούς τις σχεδιαζόμενες κυβερνητικές παρεμβάσεις δίνοντάς τους την ευκαιρία να θησαυρίζουν χωρίς να διαθέτουν δραχμή.

Η αντικειμενική και υποκειμενική πολιτική ευθύνη για όλα αυτά ανήκει στον αρμόδιο Υπουργό και η αρχή έπρεπε να γίνει από τον ίδιο. Ο Πρωθυπουργός είχε τα περιθώρια, για να πάρει τις αποφάσεις που απαιτούνταν. Επανελημμένα του επισημάναμε, επανελημμένα τον προκαλέσαμε. Δεν το έπραξε! Τώρα, ο λόγος ανήκει στη Βουλή. Και ο λόγος, η ψήφος της κάθε μιας και του καθένα μας είναι θέση απέναντι σε μια τραγωδία, σε ένα έγκλημα, σ' ένα σκάνδαλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, μπορείτε με την ψήφο σας να ανεβάσετε την τιμή της μετοχής του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας. Δικαίωμά σας είναι. Μπορείτε να στείλετε το δικό σας μήνυμα στα θύματα του Χρηματιστηρίου. Δική σας επιλογή είναι. Μπορείτε να επιβεβαιώσετε πόσο μεγάλη είναι η αδυναμία σας να ανταποκριθείτε στο αίτημα μιας ολόκληρης κοινωνίας και την ανάγκη αποκατάστασης εμπιστοσύνης στην Κεφαλαιαγορά. Μπορείτε να παρακολουθείτε ή να σκάτε φούσκες. Όλοι, όμως, έχουμε χρέος να μην ξεχνούμε πως, όταν εκλείπει η ευαισθησία, τότε περισσεύει το θράσος, τότε περισσεύει η υποκρισία. Όταν παντρεύεται η ανοχή με τη συγκάλυψη, τότε γεννιέται ασυδοσία. Υπάρχει πάντα λύση στις δημοκρατίες και στις ευνομούμενες πολιτείες, φθάνει να τη θέλουμε, φθάνει να την επιδιώκουμε.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", δέκα μαθητές και μια καθηγήτρια από το Νυκτερινό Λύκειο Νέας Ιωνίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Παπαντωνίου έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με μεγάλο ενδιαφέρον την αγόρευση του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Καραμανλή, ο οποίος με ένα πάθος το οποίο τον χαρακτηρίζει σε παρόμοιες περιστάσεις, προσπάθησε και πάλι να κάνει αυτό το οποίο επεδίωξε με την κατάθεση της πρότασης μομφής. Να εκμεταλλευθεί μια κάμψη του χρηματιστηρίου, μια κάμψη μιας ελεύθερης αγοράς για να χτυπήσει την Κυβέρνηση και την εθνική μας οικονομία.

Δεν μπορώ να αντισταθώ στον πειρασμό να αναγνώσω και πάλι μία πρόταση την οποία ανέγνωσα χθες.

ΕΝΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ (Από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας - ας): Ολόκληρη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Ολόκληρη.

"Πιστεύουμε ότι σήμερα το χρηματιστήριο είναι σε μια φάση έντονης ανάπτυξης και πιστεύουμε ότι στο μέλλον, κοντινό και απώτερο, θα είναι ακόμη πιο ανθηρό". Κωνσταντίνος Καραμανλής, 1η Σεπτεμβρίου του 1999 όταν ο δείκτης ήταν στις 6.000 μονάδες.

Όταν ανέγνωσα τη δήλωση αυτή, είναι προφανές ότι αποσταθεροποιήθηκε κάπως η Νέα Δημοκρατία. Ο δε ατυχής κ. Παυλόπουλος είπε, μπράβο σας καταφέρατε να παρασύρετε

και τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος όταν ο δείκτης ήταν 6.000, έκανε αυτήν την επίσημη δήλωση προβλέποντας ότι θα πάει ακόμα πιο ψηλά, πού; Δεν γνωρίζω.

Να μην πούμε νούμερα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε ούτε από αριστερά ούτε από δεξιά. Το κέντρο δεν ακούγεται.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Ακολουθώντας, μετά την παγωμάρα που έπεσε στη Νέα Δημοκρατία, η οποία δεν ήξερε κατά πόσο να γελάσει, να χειροκροτήσει, να διαμαρτυρηθεί, έγιναν δύο πράγματα.

Το πρώτον, πληροφορήθηκα από το Γραφείο Τύπου του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας ότι απεσύρθη από το site του INTERNET η σχετική συνέντευξη, την οποία όμως είχα από χθες και την έχουμε και μπροστά μας.

Το δεύτερο είναι ότι παρενέβη εσπευσμένα ο κ. Ρουσόπουλος για να διορθώσει τον κ. Παυλόπουλο και είπε ότι παρέλειψα να αναφέρω ότι ακολουθούσε μια άλλη πρόταση, την οποία θα διαβάσει, μετά την πρόβλεψη περί ανθηρότητας συνεχούς και σταθερής στο κοντινό μέλλον, το ΠΑ.ΣΟ.Κ.ικό μέλλον και το απώτερο, το οποίο ήταν αβέβαιο, γιατί μιλούσαμε για μετά τις εκλογές. Αλλά το κοντινό μέλλον ήταν το μέλλον προφανώς του τέλους του 1999 και της αρχής του 2000. Τότε πρόβλεπε ο κ. Καραμανλής, με βάση βέβαια και τη δήλωσή του κ. Μητσοτάκη ότι αντανάκλα το χρηματιστήριο την κατάσταση της οικονομίας -προφανώς αυτό ίσχυε και το 1999, αν δεν απατώμαι- προέβλεπε ότι θα πάει ακόμη πιο ψηλά το Χρηματιστήριο. Και προσέθετε "είναι πλέον επιτακτική η ανάγκη να διασφαλίσουμε με διάφορες παρεμβάσεις σαν αυτές τις έξι που σας ανέφερα την καλή του λειτουργία, τη διαφάνεια κλπ. Αναφέρομαι λοιπόν στις έξι παρεμβάσεις που είχε προτείνει τότε ο κ. Καραμανλής.

Η πρώτη παρέμβαση ήταν η προώθηση της αποϋλοποίησης των τίτλων. Όταν το έλεγε ήδη υπήρχε αυτή η αποϋλοποίηση. Την είχαμε ψηφίσει πριν από τρία χρόνια, ήταν ήδη γεγονός. Ολοκληρώθηκε εντός του 1999. Όταν μιλούσε ο κ. Καραμανλής ήδη υπήρχε αποϋλοποίηση των τίτλων.

Δεύτερη προϋπόθεση η αναβάθμιση και ο εκσυγχρονισμός του ηλεκτρονικού συστήματος των αλλαγών. Ίσχυσε το 1999. Εκπληρώθηκε και η δεύτερη προϋπόθεση του κ. Καραμανλή για το ανθηρόν του Χρηματιστηρίου.

Τρίτον, η διεύρυνση των ωρών συναλλαγών. Έγινε δύο φορές το 1999. Εκπληρώθηκε και η τρίτη προϋπόθεση του κ. Καραμανλή για το ανθηρόν του Χρηματιστηρίου.

Τέταρτον, η άρση των περιορισμών στα όρια διακύμανσης. Έχουν διευρυνθεί από τον Ιανουάριο του 1999 πολύ πριν από τη δήλωσή του κ. Καραμανλή την 1η Σεπτεμβρίου για περαιτέρω ανθηρή κατάσταση του ελληνικού χρηματιστηρίου πάνω από τις 6.000 μονάδες.

Πέμπτη προϋπόθεση μεγαλύτερη ευελιξία στους όρους εκκαθάρισης, γεγονός πραγματοποιημένο στη διάρκεια του 1999. Οι όροι εκκαθάρισης του ελληνικού χρηματιστηρίου έχουν πλήρως εκπληρωθεί τις προδιαγραφές της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Είναι τρεις μέρες. Άρα, πλήρης εναρμόνιση με τα ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα.

Και τέλος, αναβάθμιση του ρόλου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς η οποία είναι μία διαρκής διαδικασία, και πάλι αναβαθμίστηκε με νόμο που περάσαμε στο ξεκίνημα του 2000 το ν.2836, με τον οποίο δώσαμε περαιτέρω αρμοδιότητες στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς οι οποίες αναγνωρίστηκαν και από την έκθεση του ΟΟΣΑ την οποία σας ανέγνωσα.

Άρα, οι έξι παρεμβάσεις που πρότεινε ο κ. Καραμανλής είχαν ήδη υλοποιηθεί, υλοποιήθηκαν αμέσως μετά αφ' ότου τις είπε, και δεν συνδέονται με την πρόβλεψή του για περαιτέρω άνοδο του ελληνικού χρηματιστηρίου.

Θέλω να θυμίσω τις δικές μου παρεμβάσεις σε δύο κρίσιμες στιγμές, 7.2.1999, στην αρχή της ανόδου, όταν είχα πει ότι "οι φρενήρεις ρυθμοί του ελληνικού Χρηματιστηρίου στο "ΕΘΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ" δε συμβαδίζουν με την εξέλιξη των δεικτών, αφού οι Έλληνες επενδυτές δείχνουν μια υπερβολική βιασύνη

να αποκομίσουν κέρδη χωρίς να λαμβάνουν υπόψη βασικά στοιχεία της λειτουργίας της κεφαλαιαγοράς. Δεν θέλουμε, έλεγα, να θρηνησουμε θύματα στο Χρηματιστήριο ούτε να δημιουργήσουμε ψευδείς εντυπώσεις ότι τα πάντα στο Χρηματιστήριο κερδίζονται εν μια νυκτί". Και ακολούθως, ταυτόχρονα με την πρόβλεψη του κ. Καραμανλή για περαιτέρω ανθηρή εξέλιξη του ελληνικού Χρηματιστηρίου πάνω από τις 6.000 μονάδες, με τις έξι παρεμβάσεις που είτε ήδη είχαν πραγματοποιηθεί είτε πραγματοποιήθηκαν εντός του 1999, στις 14 Σεπτεμβρίου, έλεγα:

Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας -στα "ΝΕΑ" της 14ης Σεπτεμβρίου- συνέστησε για μια ακόμη φορά στους επενδυτές να είναι πολύ προσεκτικοί στις επιλογές τους και πριν απ' όλα να σταθμίσουν τους κινδύνους που υπάρχουν στο χρηματιστήριο και μια σειρά από άλλες συστάσεις. Αυτή λοιπόν είναι η πραγματικότητα σε ό,τι αφορά τη σύγκριση των διαφόρων δηλώσεων.

Αλλά το κύριο ζήτημα, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι το αυτό. Το βασικό είναι το εξής. Ισχύει η πάγια δήλωση της Κυβέρνησης, την οποία και τώρα επαναλαμβάνω και την έχει πει ο Πρωθυπουργός και ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος, ότι το χρηματιστήριο αντανάκλα την πορεία της οικονομίας; Πιστεύω ότι ισχύει. Είναι μια πάγια αρχή, η οποία αναφέρεται στη μεσοπρόθεσμη τάση των χρηματιστηρίων.

Το ερώτημα είναι: αυτή η τάση διασπάται από διακυμάνσεις; Και πόσο κρατάνε αυτές οι διακυμάνσεις; Η απάντηση είναι ότι ναι, διασπάται αυτή η τάση. Υπάρχουν διακυμάνσεις, οι οποίες διαφεύδουν αυτήν την τάση. Υπάρχουν διακυμάνσεις που καταργούν τη σύνδεση μεταξύ οικονομίας και χρηματιστηρίου.

Χθες κατάθεσα στα Πρακτικά της Βουλής ένα πίνακα όπου φαίνονται οι δέκα ώριμες αγορές -όχι αναδυόμενες αγορές- η Γερμανία, η Ελβετία, η Φιλανδία, η Ιαπωνία κλπ., όπου στη διάρκεια της τελευταίας τριετίας για περιόδους που εκτείνονται από τρεις μήνες στην Ελβετία μέχρι δεκαοκτώ μήνες ή είκοσι μήνες στη Νορβηγία και τη Γερμανία, υπήρξαν πτώσεις του δείκτη της τάξης του 29% έως 75%. Η Ελβετία είχε 29%, 51% η Νορβηγία σε διάστημα δώδεκα μηνών, 31% η Γερμανία σε διάστημα δέκα μηνών, 36% πτώση είχε η Ιρλανδία σε διάστημα ενάμιση έτους, 40% είχε "Nasdaq" και 75% είχε η νέα αγορά της Γερμανίας.

Άρα, διακυμάνσεις υπάρχουν. Οι διακυμάνσεις δεν αναιρούν την θετική πορεία της οικονομίας, αγαπητοί συνάδελφοι. Δεν σημαίνει ότι κατέρρευσε η οικονομία της Αυστρίας ή της Ελβετίας για δώδεκα μήνες για να πέσει το χρηματιστήριο.

Το χρηματιστήριο επηρεάζεται από διάφορες συγκυρίες, διάφορες ψυχολογικές καταστάσεις, διαμόρφωση διαφόρων προσδοκιών. Και το ερώτημα είναι, όταν πέφτει το χρηματιστήριο, όπως έπεφτε μετά το Σεπτέμβριο, ποιο είναι το χρέος των πολιτικών αρχών και της Κυβέρνησης; Είναι χρέος να στηρίξουν το χρηματιστήριο με θετικές αναφορές στην πορεία της οικονομίας; Δεν έκανε αυτό ο Πρόεδρος των ΗΠΑ που είχε πέσει το αμερικάνικο χρηματιστήριο; Δεν το έκαναν όλες οι κυβερνήσεις και όλες οι αρχές;

Γιατί, ποιο είναι το κρίσιμο θέμα; Ότι όταν πέφτει το χρηματιστήριο, δημιουργούνται λογιστικές ζημιές. Και οι λογιστικές ζημιές παραμένουν λογιστικές ζημιές στο μέτρο που δεν υπάρχει μεγάλη πώληση μετοχών. Πώς, όμως, θα αποτραπεί η πώληση μετοχών και η μετατροπή των λογιστικών ζημιών σε πραγματικές ζημιές; Μόνο όταν στηριχθεί η εμπιστοσύνη στο μέλλον της οικονομίας, η εμπιστοσύνη στο μέλλον του χρηματιστηρίου.

Μπορεί λοιπόν μια κυβέρνηση, ο αρμόδιος Υπουργός, όπως δέκα φορές είπε και ο κ. Καραμανλής, να παραμένει απαθής και να παρακολουθεί μια πτώση χωρίς να παρεμβαίνει και να στηρίζει λεκτικά, με φράσεις οι οποίες αναδεικνύουν τη δύναμη της οικονομίας στο χρηματιστήριο; Δηλαδή, να το αφήσει να πέσει κι άλλο και να μετατραπούν οι λογιστικές ζημιές που υπάρχουν, όπως υπάρχουν και τα λογιστικά κέρδη, σε πραγματικές ζημιές; Και δεν οφείλουμε ιδιαίτερα σε μια αγορά, όπως πολύ σωστά είπε ο Πρωθυπουργός, που περνά από μια παιδική ηλικία -δεν υπήρχε εδώ καμία εμπειρία Ελβετίας ή Αγγλίας ή Αμερικής- να μην αφήσουμε στην τύχη του τον επενδυτή, ο οποίος μπήκε ξαφνικά στο χρηματιστήριο, να μην τον στηρίξουμε ψυχολογικά, αναδεικνύοντας πραγματικά γεγονότα όπως είναι

η θετική πορεία της οικονομίας;

Αυτό λοιπόν ήταν το μήνυμα όλων των κυβερνητικών δηλώσεων.

Η αγωνία της Κυβέρνησης ήταν και παραμένει να στηρίζει ψυχολογικά το χρηματιστήριο. Θα συνεχίσει να το κάνει, κύριε Καραμανλή, όσο και αν ενοχλείσθε. Διότι γνωρίζω, είναι σαφές πλέον, ότι αυτή η Κυβέρνηση πράγματι συνδέεται με μια θετική τάση στο χρηματιστήριο. Και κακά τα ψέματα, επί των ημερών μας αναπτύχθηκε θεσμικά το χρηματιστήριο αυτό, ενώ εσείς επενδύατε στην πτώση του χρηματιστηρίου, διότι μέσω αυτής έχετε την αφελή εντύπωση ότι πλήττετε την Κυβέρνηση, και πλήττετε την οικονομία. Γιατί στο βάθος της σκέψης σας, το οποίο βεβαίως ευφυώς αποκρύψατε σήμερα, δεν είναι το χρηματιστήριο, είναι η οικονομία. Αναφέρατε στην πρόταση δυσπιστίας, ότι πάει άσχημα το χρηματιστήριο γιατί πάει άσχημα η οικονομία. Ευφυώς σήμερα το αποκρύψατε, αλλά αυτός είναι ο πραγματικός σας στόχος.

Αυτό που σας έχει ερεθίσει, και το έχω επαναλάβει και στη χθεσινή και προχθεσινή μου παρέμβαση, είναι ότι με αυτήν την κυβέρνηση η οικονομία πήγε καλά. Και πήγε εντυπωσιακά καλά, αγαπητοί συνάδελφοι. Δεν είναι λίγα αυτά τα οποία πραγματοποιήθηκαν στην οικονομία τα τελευταία επτά χρόνια. Είναι η ανάκαμψη, η μείωση του πληθωρισμού, η ένταξη στην ΟΝΕ.

Αυτό σας έχει αποπλίσσει. Σας έχει αποπλίσσει και ιδεολογικά και πολιτικά, και γνωρίζετε ότι χάρη στην επιτυχία της οικονομίας χάσατε δύο εκλογές και το 1996 και το 2000.

Αυτό σας ερεθίζει και θέλετε να εκδικηθείτε την Κυβέρνηση. Δεν βρίσκετε τίποτε άλλο. Και τι κάνετε; Προσπαθείτε, με τρόπο άκρως ανεύθυνο, ο οποίος δεν έχει το όμοιο του σε καμία από τις δέκα χώρες στις οποίες παρατηρήθηκαν ισοδύναμες μειώσεις του δείκτη του χρηματιστηρίου, αποσυνδεδεμένες από την πορεία των οικονομιών εκείνων, να εκμεταλλευθείτε αυτήν την κατάσταση, είσαστε το μόνο κόμμα το οποίο προσπάθησε να εκμεταλλευθεί αυτήν την κατάσταση. Είσαστε, και ως με συγχωρήσετε να το πω, ένα τριτοκοσμικό κόμμα, το οποίο επιδιώκει να κυβερνήσει μια ευρωπαϊκή χώρα.

(Θόρυβος-έντονες διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας-κωδωνοκρουσίες)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ(Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): (Εξερχόμενος της Αιθούσης): Είσαι μικρός!

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Γιατί μόνο τριτοκοσμικά κόμματα, μόνο στην Ινδονησία ή το Πακιστάν, κόμματα της αντιπολίτευσης καταθέτουν προτάσεις μομφής στην κυβέρνηση, διότι υπάρχει μια πρόσκαιρη κάμψη στο χρηματιστήριο.

(Θόρυβος-έντονες διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας-κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ. Παρακαλώ ησυχία!

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Το χρηματιστήριο είναι μια ελεύθερη αγορά. Διαμορφώνετε προσδοκίες και ψυχολογία. Επενδύετε στην πτώση του χρηματιστηρίου και προσπαθείτε να εκμεταλλευθείτε αυτήν την πτώση για ίδιο μικροκομματικό όφελος.

(Θόρυβος-έντονες διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας-κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ. Παρακαλώ ησυχία!

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι διαφανείς οι προθέσεις της Νέας Δημοκρατίας. Η Κυβέρνηση θα παραμείνει σταθερή στην πολιτική της. Και η πολιτική της έχει δυο σταθερούς στόχους. Ο πρώτος στόχος είναι να ισχυροποιήσει ακόμη περισσότερο την ελληνική οικονομία για να συνδέσει την πορεία του χρηματιστηρίου με αυτήν την καλύτερη πορεία της εθνικής οικονομίας. Και ο δεύτερος στόχος είναι η συνεχής θωράκιση του ίδιου του χρηματιστηρίου.

Σε ό,τι αφορά την πορεία της οικονομίας θέλω να κάνω μια επισημάνση και να κλείσω με αυτό την παρέμβασή μου. Είναι φανερό, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η οικονομία μας μπαίνει το 2001 μέσα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώ-

της σε ένα δύσκολο ανταγωνιστικό περιβάλλον, ένα δύσκολο ανταγωνιστικό περιβάλλον το οποίο προϋποθέτει και σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές. Και θέλω εδώ να σχολιάσω ένα σχόλιο του κ. Μητσοτάκη σε ό,τι αφορά την πορεία των διαρθρωτικών αλλαγών που συνδέεται και με την πορεία του χρηματιστηρίου. Υπάρχει η κατηγορία, η καταγγελία κατά της Κυβέρνησής μας ότι δήθεν καθυστερεί στις διαρθρωτικές αλλαγές. Ποια είναι όμως η πραγματικότητα; Η πραγματικότητα είναι ότι οι ιδιωτικοποιήσεις οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί είναι σημαντικές ιδιωτικοποιήσεις και στο μεγαλύτερο ποσοστό τους είναι πλήρεις οι πωλήσεις. Σε όλες τις τράπεζες υπήρξε πλήρης ιδιωτικοποίηση και σε όλες τις δημόσιες επιχειρήσεις ανταγωνιστικού χαρακτήρα και εκεί υπήρξε πλήρης πώληση όπως στις αμυντικές βιομηχανίες, όπως στα Καταστήματα Αερολογίων Ειδών, όπως μεθαύριο στην Ολυμπιακή Αεροπορία. Εκεί που προχωρούμε πρώτα σε βήμα μετοχοποίησης όπως όλες οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες είναι στις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, στο νερό, το φως, το τηλέφωνο. Αλλά αυτό συμβαίνει σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες πλην της Αγγλίας και πιστεύουμε ότι αυτό είναι το πρώτο σωστό βήμα για την ιδιωτικοποίηση διότι στις αγορές αυτές υπάρχει ακόμη μονοπώλιο. Και αν δώσουμε τις επιχειρήσεις αυτές, τη ΔΕΗ για παράδειγμα, πλήρως σε ιδιώτη, υπάρχουν κίνδυνοι εφαρμογής μιας μονοπωλιακής πολιτικής. Άρα οι ιδιωτικοποιήσεις προχωρούν και θα προχωρήσουν σύμφωνα με ένα υπόδειγμα το οποίο είναι σύμφωνα απόλυτα με τα ευρωπαϊκά δεδομένα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δυο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω.

Τώρα σε ό,τι αφορά τις υπόλοιπες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, η απελευθέρωση των αγορών ενέργειας και τηλεπικοινωνιών έχει ολοκληρωθεί, και θα ακολουθήσει βεβαίως η μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό σύστημα. Η προώθηση της πολιτικής την οποία εφαρμόζει η Κυβέρνηση, συνίσταται σε τέσσερις κυρίως άξονες: Ο πρώτος είναι η εμπέδωση της δημοσιονομικής εξυγίανσης με τους πλεονασματικούς προϋπολογισμούς. Η δεύτερη είναι η πλήρης αξιοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για την αξιοποίηση των μεγάλων επενδυτικών ευκαιριών οι οποίες παρουσιάζονται σήμερα στη χώρα μας. Η τρίτη είναι η αποτελεσματική προώθηση των διαρθρωτικών αλλαγών. Και η τέταρτη η γρήγορη μετάβαση στη νέα οικονομία. Η αίσθησή μου είναι ότι η Ελλάδα, η χώρα μας, τα επόμενα δυο τρία χρόνια, έχει εξασφαλισμένη μια αναπτυξιακή προοπτική της τάξης του 5%. Και 5%, το επαναλαμβάνω και πάλι, είναι ο δεύτερος υψηλότερος αναπτυξιακός ρυθμός στην Ευρώπη. Και έχω την αίσθηση ότι αν συνεχίσουμε την πολιτική αυτή μπορούμε να πάμε ακόμη καλύτερα. Χρειάζεται όμως εμπιστοσύνη και στο χρηματιστήριο. Χρειάζεται εμπιστοσύνη γενικότερα στους παράγοντες της οικονομίας. Αν προέκυψε ένα συμπέρασμα από τη συζήτηση αυτή και όπως είναι και το κλίμα στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, είναι ότι οι ακραίες προσπάθειες κομματικής και πολιτικής εκμετάλλευσης της οικονομικής πολιτικής, ζημιώνουν όχι μόνο το χρηματιστήριο αλλά και την ίδια εθνική οικονομία.

Η Κυβέρνηση κάνει και πάλι έκκληση για την αποτροπή αυτών των παρεμβάσεων. Ο Τύπος, όπως είδατε σήμερα, σας καλεί στην κατεύθυνση αυτή. Ακόμη και οι εφημερίδες που σας στήριζαν το επιστημαίνουν: Μακριά τα χέρια από το χρηματιστήριο. Μακριά τα χέρια από την οικονομία. Ζούμε σ' έναν κόσμο ελεύθερων αγορών. Πρέπει να σεβαστούμε τους νόμους των ελεύθερων αγορών και να στηρίζουμε τη λειτουργία τους με μία σειρά από παρεμβάσεις, οι οποίες όμως δεν θα έχουν τον ανεύθυνο χαρακτήρα της παρέμβασης η οποία αποτυπώνεται με την κατάθεση της σημερινής πρότασης δυσπιστίας.

Σε ό,τι μας αφορά, η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη, αλλά κι εγώ προσωπικά, θα συνεχίσουμε την πορεία, θα συνεχίσουμε τον αγώνα για ανάπτυξη και κοινωνική δικαιοσύνη, και είμαστε βέβαιοι ότι στον ορίζοντα του 2004 θα δικαιώσουμε και πάλι τις προσδοκίες που έχει αναποθέσει πάνω μας ο ελληνικός λαός.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Βουλγαράκης έχει ζητήσει το λόγο κι έχει σειρά να μιλήσει.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εσείς μιλήσατε. Άλλοι εκπρόσωποι δεν έχουν μιλήσει καν.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω δικαίωμα δευτερολογίας. Έχω συνεννοηθεί με το κόμμα μου κι εκπροσωπώ το κόμμα μου. Παρακαλώ πολύ λοιπόν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Παυλόπουλε, ακούστε με, σας παρακαλώ. Τον Κανονισμό τον ξέρετε άριστα κι εσείς.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχει πρωτολογήσει καν. Γνωρίζετε ότι οι δευτερολογίες έπονται των πρωτολογίων. Το ξέρετε άριστα αυτό. Εφόσον δεν έχουν ολοκληρωθεί οι πρωτολογίες δεν μπορούν να υπάρξουν δευτερολογίες.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ πάρα πολύ. Ο κύριος Υπουργός δευτερολόγησε. Ο κύριος Υπουργός πώς δευτερολογεί; Μπορεί να κάνει παρεμβάσεις, αλλά όχι να δευτερολογεί. Ο κύριος Υπουργός δευτερολόγησε. Ζητώ να δευτερολογήσω κι εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Παυλόπουλε, ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό οι Υπουργοί λαμβάνουν το λόγο όταν τον ζητήσουν.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορούν να μιλήσουν και να παρέμβουν στη συνέχεια, όχι να δευτερολογήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Παυλόπουλε, σας έδωσα χθες το λόγο παρόντος του Αρχηγού σας. Και γνωρίζετε άριστα ότι κατά τον Κανονισμό ο εκπρόσωπος αναπληρώνει τον απόντα αρχηγό. Μην μου λέτε λοιπόν ότι μεροληπτώ ενδεχομένως. Αυτό εννοείτε; Ότι δίνω στον Υπουργό το λόγο και δεν τον δίνω σε σας; Τηρώ τον Κανονισμό κατά γράμμα και κατ' ουσίαν.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν διαφωνώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αν δεν διαφωνείτε λοιπόν, να μου πείτε και με τη συγκατάθεση του Σώματος να κάνω αυτήν την παρέμβαση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σας το ζητώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι όμως να μου λέτε ότι εκ του Κανονισμού το δικαιούσθε. Ούτε χθες είχατε το δικαίωμα και παρ' όλα αυτά παρόντος του Αρχηγού σας -δεν θα έλεγα να βγει ο Αρχηγός σας έξω για να μιλήσετε- σας έδωσα το λόγο. Μην δημιουργείτε λοιπόν εντυπώσεις. Τον Κανονισμό τον σέβομαι προς όλες τις κατευθύνσεις.

Ορίστε, έχετε το λόγο επί του θέματος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, όταν κοίταξα την αίτηση που κάναμε για την πρόταση μομφής ή, ορθότερα, την πρόταση δυσπιστίας κατά του κ. Παπαντωνίου είναι αλήθεια ότι σκεπτόμουν ότι θα μπορούσαμε να προσθέσουμε και άλλα.

Ο κ. Παπαντωνίου με την παρέμβασή του πριν από λίγο τεκμηρίωσε πληρέστερα απ' ό,τι εμείς το είχαμε κάνει την πρόταση αυτή εναντίον του. Προσωπικά πιστεύω ότι όλη η εμφάνισή του, αυτή η θλιβερή εμφάνιση Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, ο οποίος επιδίδεται σε ύβρεις...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Με συγχωρείτε για τη διακοπή.

Μήπως θα έπρεπε κάποτε ν' αποφασίσουμε να μην κάνουμε χαρακτηρισμούς; Εγώ είδα ότι ο Πρόεδρός σας απεχώρησε για ένα χαρακτηρισμό που έγινε. Μήπως λοιπόν -και απευθύνομαι σε όλους- θα πρέπει σ' αυτήν την Αίθουσα να λέμε επιχειρήματα και όχι χαρακτηρισμούς;

Συνεχίστε, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σωστό, κύριε Πρόεδρε, αλλά από τη στιγμή που ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας μιλάει για τριτοκοσμικά κόμματα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Παυλόπουλε, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας άκουσε μία σειρά υβριστικών χαρακτηρισμών και τους άκουσε και όλη η Αίθουσα. Λοιπόν μη

συνεχίζετε. Ελάτε επί της ουσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ : Εσείς γιατί παρεμβαίνετε ανάμεσα στον Υπουργό και στον κ. Παυλόπουλο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Καθήστε κάτω!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ : Με ποιο δικαίωμα παρεμβαίνετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Διότι είμαι ο Πρόεδρος του Σώματος. Καθήστε κάτω!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ : Μας κάνετε λόγο εδώ πέρα! Εσείς παρεμβαίνετε! Σας παρακαλώ πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Καθήστε κάτω! Παραβιάζετε τον Κανονισμό. Αυτό κάνετε. Εγώ οφείλω να παρεμβαίνω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ : Εσείς παραβιάζετε τον Κανονισμό!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ακούστε, κύριε. Όταν χρησιμοποιεί ο ομιλητής χαρακτηρισμούς ανεπίτρεπτους, ο Πρόεδρος οφείλει να διακόψει. Κακώς ανέχομαι...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ : Σας παρακαλώ!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Αλλά μη νομίζετε ότι είναι το θράσος που με εμποδίζει να διακόπτω. Δεν θέλω να δημιουργώ προβλήματα. Κακώς ανέχομαι υβριστικούς χαρακτηρισμούς από την Έδρα. Αρκετά πια!

Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε, συνεχίστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Δεν παίρνω βεβαίως τίποτε πίσω απ' όσα είπα προηγουμένως.

Τονίζω, λοιπόν, ότι ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας τεκμηρίωσε απολύτως την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας. Και νομίζω πως είναι αδύνατον για τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. -ο κύριος Πρωθυπουργός τις αποφάσεις του τις έχει πάρει- αν θέλουν πραγματικά να έχουν ήσυχη τη συνειδήσή τους, να δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στον κύριο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ : Ξέρουμε τι θα κάνουμε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ακολούθησε τη γνωστή μέθοδο την οποία ακολουθούσε κάποτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. του να οικειοποιείται κάθε τι που πάει καλά και στη συνέχεια να μεταθέτει τις ευθύνες. Με τη μόνη διαφορά ότι υπήρξε μια εποχή που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτό ήξερε να το κάνει. Θυμάστε την εποχή της διαστρέβλωσης της πραγματικότητας. Θυμάστε παραδείγματα χάρη και την περίοδο "οι βάσεις μένουν, οι βάσεις φεύγουν". Αλλά εκείνοι που το έκαναν την εποχή εκείνη, ήξεραν τα πράγματα. Είχαν θητεύσει σε άλλη σχολή από εκείνη την οποία θήτευσε ο κ. Παπαντωνίου.

Ο κ. Παπαντωνίου σήμερα δεν μας είπε τίποτε απολύτως για τις τεράστιες ευθύνες που έχει. Και το κυριότερο: Διαστρέβλωσε την πραγματικότητα.

Σας διαβάζω -και θα μου επιτρέψετε, κύριοι συνάδελφοι της πλειοψηφίας, γιατί σε εσάς απευθύνομαι- τι είπε ο κ. Καραμανλής σε εκείνη την περιφημη δήλωση την οποία ανέφερε ο κ. Παπαντωνίου.

Είπε ο κ. Καραμανλής: "Να σας ξεκαθαρίσω, λοιπόν. Δεν με αφορά τι έκανε και τι είπε ο κ. Καρατζάς. Εγώ σας λέω ευθέως τι πιστεύουμε εμείς για το χρηματιστήριο. Και νομίζω ότι καλύτερα απόλυτα η ερώτησή σας από τις προτάσεις μας για τον εκσυγχρονισμό, για τη βελτίωση των μεθόδων εποπτείας και ελέγχου του, ώστε να διασφαλίζεται και να διασφαλιστεί απόλυτα το συμφέρον των μικροεπενδυτών. Κωδικοποιώ: Πιστεύουμε στο θεσμό του χρηματιστηρίου. Πιστεύουμε ότι σήμερα, που είμαστε σε μια φάση έντονης ανάπτυξης -και πιστεύουμε ότι στο μέλλον, κοντινό και απώτερο, θα είναι ακόμα πιο ανθηρό- είναι πλέον επιτακτική η ανάγκη να διασφαλίσουμε με διάφορες παρεμβάσεις, σαν και αυτές τις έξι που σας ανέφερα, την καλή λειτουργία, τη διαφάνειά του και βέβαια κυρίως, επαναλαμβάνω, το συμφέρον των επενδυτών."

Προκειμένου, δηλαδή, να μη δημιουργήσει ο κ. Καραμανλής εντυπώσεις, την ώρα εκείνη λέει "ναι, θα πάει καλύτερα", αλλά υπό τον όρο ότι θα γίνουν αυτά που προτεínουμε.

Αντί, λοιπόν, να διαβάσει ολόκληρη τη δήλωση ο κ. Παπαντωνίου τι έκανε; Διαστρέβλωσε τη δήλωση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ : Μη γελάτε, κύριε Παπαντωνίου. Εγκληματίας είστε. Ντροπή!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : ..Εσκεμμένα ή από απaráδεκτη άγνοια παραπλανούσε τον ελληνικό λαό και τους μικροεπενδυτές. Τους παραπλανούσε λέγοντας, "όλοι κερδίζουν". Και δεν έδωσε μιαν απάντηση για το τι έγινε εκείνη τη μεγάλη Παρασκευή -γιατί περί μεγάλης Παρασκευής πρόκειται- προ των εκλογών. Όταν τότε, μέσα από τις παρεμβάσεις που συνέβησαν, χρησιμοποιήθηκε και την τελευταία στιγμή το Χρηματιστήριο σε βάρος των μικροεπενδυτών. Γι' αυτά δεν είπε απολύτως τίποτα.

Όπως δεν μας είπε και κάτι άλλο: Αν το Χρηματιστήριο είναι καθρέφτης της οικονομίας, τότε δύο τινά συμβαίνουν, όταν πηγαίνει άσχημα φυσικά. Εάν πηγαίνει άσχημα και χάνει πάνω από το μισό της αξίας του, τότε η οικονομία είναι σε κακό χάλι. Και ως μη μιλάει για πτώση, γιατί όταν χάνει πάνω από τη μισή του αξία το Χρηματιστήριο πρόκειται για κραχ. Εάν, όμως, στην πραγματικότητα δεν είναι έτσι τα πράγματα και η πτώση αυτή δεν οδηγεί στα χάλια της οικονομίας, σημαίνει ότι η άνοδος ήταν τεχνητή και ο τρόπος με τον οποίο λειτούργησε το Χρηματιστήριο είναι ύποπτος.

Και δεν μας είπε και κάτι άλλο ο κ. Παπαντωνίου: Ποιος ευθύνεται για αυτό που συνέβη; Δεν μπορεί να χάθηκαν τριάντα πέντε τρισεκατομμύρια, δεν μπορεί να χάθηκαν τα 3/4 του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και να μην φταίει κανείς, ούτε ο ίδιος. Καμία λέξη δεν είπε για τις ευθύνες του.

Απέδειξε έτσι ένα απλό πράγμα. Δεν ξέρω αν χρησιμοποιήθηκε και πώς από τον κύριο Πρωθυπουργό ή τους συνεργάτες του η λέξη "Ιφιγένεια" για τον κ. Παπαντωνίου. Η ουσία είναι μια: Εμείς τη λέξη δεν τη χρησιμοποιήσαμε. Εάν ήταν να χρησιμοποιήσουμε μια εικόνα τραγωδίας, θα χρησιμοποιούσαμε τον Οιδίποδα. Και μάλιστα όχι τον Οιδίποδα τύραννο, αλλά τον Οιδίποδα επί Κολωνών, που ξέρετε πραγματικά τι έκανε. Στο τέλος, ακριβώς υπό το βάρος των ενοχών του, έβγαλε μόνος του τα μάτια του.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ : Έβγαλαν τα μάτια του ελληνικού λαού.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Αλλά φαίνεται ότι σε αυτό τον Τόπο, με αυτήν την Κυβέρνηση δεν υπάρχει ούτε ευθύνη ανάληψης των οποιωνδήποτε βαρύντων ευθυνών υπάρχουν ούτε η ευαισθησία μιας παραίτησης. Αλλά ένα είναι βέβαιο και αυτό είναι σαφές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε Παυλόπουλε, ολοκληρώστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Μία φράση, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Παπαντωνίου είναι εκείνος που θα φέρει την ευθύνη μέχρι την τελευταία στιγμή. Εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όμως θα την φέρετε εις ολόκληρον...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε συνάδελφε, να απευθύνεσθε στον Πρόεδρο και να ολοκληρώσετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Κύριε Πρόεδρε, απευθύνομαι στο Κοινοβούλιο...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Κανονισμός λέει πως, όταν μιλάει κανείς από τη θέση του, απευθύνεται στον Πρόεδρο. Και παρακαλώ να κλείσετε, γιατί έχετε υπερβεί το χρόνο σας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Απευθύνομαι, λοιπόν, σε σας και λέω ότι οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από σήμερα το βράδυ είναι συνυπεύθυνοι των όσων συνέβησαν στην εθνική οικονομία και το χρηματιστήριο, αλλά και των όσων ισχυρίστηκε εδώ ο κ. Παπαντωνίου. Δεν μπορούν να βγουν απ' αυτήν την Αίθουσα και να απευθυνθούν στον Ελληνικό Λαό και στους επενδυτές. Έχουν την πλήρη ευθύνη και για ό,τι συνέβη και για ό,τι θα συμβεί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κα Βάσω Παπανδρέου έχει το λόγο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία που κατέθεσε την πρόταση δυσπιστίας για τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, επιχειρεί να πείσει ότι ο στό-

χος της είναι η στήριξη των μικροεπενδυτών, ότι τάχα είναι το Κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που προσπαθεί να στηρίξει τους ανθρώπους, που έβαλαν τα λεφτά τους στο Χρηματιστήριο και ότι είναι η Κυβέρνηση αυτή, που τους αρπάζει τις οικονομίες τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την πεποίθηση ότι οι πάντες σ' αυτήν τη χώρα, πλην της ηγεσίας της Νέας Δημοκρατίας αντιλαμβάνονται ότι αυτοί είναι ισχυρισμοί που δεν πείθουν ούτε μικρά παιδιά. Ο μοναδικός στόχος της Νέας Δημοκρατίας ήταν και παραμένει η καθήλωση του Χρηματιστηρίου, η καθήλωση της ελληνικής οικονομίας, η καθήλωση της χώρας.

Σε οποιαδήποτε άλλη ανεπτυγμένη χώρα της υδρογείου, καμία αξιωματική αντιπολίτευση δεν θα είχε το θράσος να προκαλέσει μία τέτοια συζήτηση. Σε κανένα άλλο Κοινοβούλιο δημοκρατικής χώρας δεν θα υπήρχε έδαφος για μια τέτοια συζήτηση.

Θέλει -λέει- η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας να αναδείξει τις ευθύνες της Κυβέρνησης, η οποία Κυβέρνηση πολιτικοποίησε το Χρηματιστήριο.

Ακούσαμε σήμερα τον κ. Καραμανλή να έχει μία επιλεκτική μνήμη, σχετικά με τις δηλώσεις που έχουν γίνει κατά διαστήματα και νομίζει ότι και ο ελληνικός λαός έχει ξεχάσει το τι δήλωσε και η Νέα Δημοκρατία κατά διαστήματα.

Θυμούνται άραγε στη Νέα Δημοκρατία τις δηλώσεις του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου τους, όταν νίκησαν στις ευρωεκλογές του 1999, που είπε ότι το χρηματιστήριο ανεβαίνει ακριβώς επειδή βγήκε η Νέα Δημοκρατία πρώτη στις Ευρωεκλογές; Θυμούνται ότι τότε απέδιδαν την άνοδο του Χρηματιστηρίου στη δική τους ανοδική πορεία, γιατί στα διάφορα γκάλοπ προηγούντο; Θυμούνται τις δηλώσεις του κ. Καραμανλή στη Χαλκίδα, λίγο πριν από τις εκλογές του περασμένου Απριλίου, όταν απειλούσε με δικαστήριο τα ταμεία που θα επένδυαν στο Χρηματιστήριο; Θυμούνται την επίσκεψη του κ. Καραμανλή στην Τράπεζα της Ελλάδος λίγους μήνες νωρίτερα, που βγαίνοντας έκανε δηλώσεις και έριξε το ανάθεμα στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και στο Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος ότι είχαν επιχειρήσει να προειδοποιήσουν για την αφύσικη άνοδο του Χρηματιστηρίου το Σεπτέμβριο του '99; Τότε που ο κ. Παπαδήμας και ο κ. Παπαντωνίου προσπάθησαν να προειδοποιήσουν τους επενδυτές για τις μετοχές-φούσκες, υπέστησαν μια μεγάλη επίθεση από τον κ. Καραμανλή;

Νομίζω ότι τα θυμούνται όλα, όπως τα θυμόμαστε και όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα, όπως τα θυμάται και όλος ο ελληνικός λαός. Όσο κι αν θέλετε να ξεχάσει ο ελληνικός λαός, δεν νομίζω ότι θα τα καταφέρετε.

Το ερώτημα είναι: Υπάρχουν ευθύνες για την κατάσταση στο Χρηματιστήριο;

Και η απάντηση είναι ναι, όλοι μας έχουμε ευθύνη για τον ενθουσιασμό του '99, για την ατελή θεσμική θωράκιση της αγοράς, για τον εθισμό της ελληνικής κοινωνίας στη λογική του τζόγου. Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση έχουμε τις ευθύνες μας για την προσπάθεια πολιτικής εκμετάλλευσης του Χρηματιστηρίου. Οι επιχειρήσεις έχουν τις δικές τους ευθύνες όπως και σημαντικό τμήμα της ελληνικής κοινωνίας έχει τις δικές του ευθύνες. Δεν ωφελεί να το κρύβουμε.

Η Κυβέρνηση όμως κρίθηκε για τις δικές της ευθύνες, όπως και η Αντιπολίτευση, στις εκλογές του περασμένου Απριλίου. Ο ελληνικός λαός μας εμπιστεύθηκε και πάλι την τύχη της διακυβέρνησης αυτής της χώρας. Και η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να μηδενίσει τις μεγάλες επιτυχίες της ελληνικής οικονομίας την περίοδο 1993-2000. Δεν μπορεί να μηδενίσει την πορεία προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Δεν μπορεί να μηδενίσει το νοικοκύρεμα της ελληνικής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε περήφανοι για τις επιδόσεις της ελληνικής οικονομίας. Η ελληνική οικονομία χάρι στις προσπάθειες του ελληνικού λαού, αλλά και την υπεύθυνη και σωστή οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, όπου καθοριστικό ρόλο είχε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, έχει πραγματοποιήσει άλματα τα τελευταία χρόνια.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω στον κ. Μητσοτάκης, γιατί είπε ότι εάν είχε παραμείνει στην Κυβέρνηση, θα είχε ενταχθεί η χώρα

μας στην ΟΝΕ νωρίτερα, τα εξής: Ίσως ο ίδιος έχει ξεχάσει, αλλά δεν νομίζω ότι ο ελληνικός λαός έχει ξεχάσει, ότι η Νέα Δημοκρατία υπέβαλε το Πρόγραμμα Σύγκλισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση -ήμουν επίτροπος τότε- και πήρε την πρώτη δόση του δανείου μετά από αρκετές προσπάθειες. Μέσα σε λίγους μήνες το πρόγραμμα αυτό ακυρώθηκε. Επίσης, δεν κατάφερε να πάρει ούτε και τη δεύτερη δόση του δανείου. Μετά από δύο χρόνια περίπου υποβάλατε ξανά ένα καινούριο Πρόγραμμα Σύγκλισης, το οποίο πάλι μετά από λίγες μέρες όταν πήγαμε στην επιτροπή να το εξετάσουμε, ήταν ήδη ακυρωμένο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η οικονομία μας με τις προσπάθειες του ελληνικού λαού, αλλά και την πολιτική που ακολουθήσαμε, έγινε πρόσφατα μέλος της δεύτερης ισχυρότερης οικονομίας στον κόσμο. Και οι προβλέψεις για τα επόμενα χρόνια είναι εξίσου καλές.

Όλοι οι διεθνείς οίκοι αναγνωρίζουν ότι η χώρα μας θα ξεπεράσει κατά πολύ σε ρυθμό ανάπτυξης το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την επόμενη τετραετία. Και τα προηγούμενα χρόνια είχαμε ρυθμούς ανάπτυξης, μεγαλύτερους από το μέσο όρο.

Αναγνωρίζουμε βέβαια την ανάγκη για διαρθρωτικές αλλαγές και παλεύουμε σκληρά γι' αυτές. Ο εκσυγχρονισμός της Δημόσιας Διοίκησης του ασφαλιστικού συστήματος, του συστήματος υγείας και η ολοκλήρωση των ιδιωτικοποιήσεων είναι κυβερνητικές δεσμεύσεις που θα υλοποιηθούν όπως υποσχέθηκαμε στον ελληνικό λαό.

Το ΠΑΣΟΚ πέτυχε την ονομαστική σύγκλιση. Η Κυβέρνησή μας θα πετύχει και την πραγματική σύγκλιση.

Δεν έχει όμως νόημα να μένουμε στο χθες. Πρέπει να δούμε το αύριο.

Σε ό,τι αφορά το χρηματιστήριο, παρά τις αδυναμίες που υπήρχαν, αδυναμίες που χαρακτηρίζουν μία όχι ώριμη χρηματιστηριακή αγορά, έχουν γίνει τεράστια βήματα τα τελευταία χρόνια. Ανέφερε ο κ. Παπαντωνίου τις εξελίξεις και σε άλλες χρηματιστηριακές αγορές αναδυόμενες, αλλά και αναπτυγμένες. Είναι γεγονός ότι η νομοθεσία, αλλά και η υποδομή της ελληνικής κεφαλαιαγοράς την τελευταία πενταετία κάλυψε έδαφος, που οι αναπτυγμένες κεφαλαιαγορές κάλυψαν σε διάστημα δεκαετιών. Σίγουρα ήταν μια καινούρια αγορά και κάθε καινούρια αγορά έχει και τις αδυναμίες της. Και έπρεπε να καλύψουμε ένα έδαφος που άλλοι το κάλυψαν σε δεκαετίες ενώ εμείς μέσα σε λίγα χρόνια. Και όλοι οι διεθνείς οίκοι συμφωνούν ότι τα επίπεδα ισορροπίας της ελληνικής αγοράς είναι υψηλότερα από τα σημερινά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι παραδέχεστε ότι η ελληνική οικονομία βρίσκεται σε καλό δρόμο. Γνωρίζετε ότι επίκειται η αναβάθμιση του ελληνικού χρηματιστηρίου και αυτό γιατί είναι γνωστό σε όλους από μήνες. Πρόκειται για μια σημαντική πρόκληση για τις ελληνικές επιχειρήσεις, για την ελληνική οικονομία.

Επιβάλλεται να τοποθετηθούμε όλοι θετικά απέναντι σ' αυτήν την κατάσταση. Από σήμερα επιβάλλεται να είμαστε όλοι μαζί στην προσπάθεια εμβάθυνσης της ελληνικής κεφαλαιαγοράς. Πρέπει να είμαστε όλοι μαζί στην προσπάθεια περαιτέρω θεσμικής θωράκισης, στην προσπάθεια εμβάθυνσης των ελέγχων, στην καλλιέργεια μακροχρόνιας επενδυτικής συνειδησης. Αυτό χρειάζεται πολύ δουλειά από όλους μας, ψυχραιμία και γνώση, γιατί το χρηματιστήριο δεν είναι τζόγος, είναι μια επενδυτική δραστηριότητα. Όλοι μαζί με τους λόγους μας, αλλά και κάποιες στιγμές και με τη σιωπή μας, πρέπει να βοηθήσουμε προς αυτήν τη κατεύθυνση.

Οι προκλήσεις λειτουργίας της οικονομίας και της κοινωνίας μας μέσα στα πλαίσια της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης είναι μεγάλες. Καλούμαστε να λειτουργήσουμε σε ένα διαφορετικό, ανταγωνιστικό περιβάλλον και χρειάζεται, πέρα από τις διαρθρωτικές αλλαγές που έχουμε προγραμματίσει και θα τις επιταχύνουμε, μια διαφορετική νοοτροπία λειτουργίας από όλους μας.

Οι αγορές πρέπει να λειτουργούν χωρίς πολιτικές ή μικροκομματικές σκοπιμότητες. Δεν μπορεί να κατηγορείται η Κυβέρνηση ότι παρεμβαίνει τη μία φορά ή ότι δεν παρεμβαίνει την άλ-

λη. Χρειάζεται και τα πολιτικά κόμματα να λειτουργήσουν διαφορετικά, γιατί μια ώριμη χρηματιστηριακή αγορά απαιτεί και προϋποθέτει ωριμότητα από την πολιτική ηγεσία στο σύνολό της. Απαιτεί αντιπολίτευση, η οποία να γνωρίζει και να ασκεί το ρόλο της αποτελεσματικά με υπευθυνότητα και σοβαρότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός μάς παρακολουθεί, μας κρίνει και γι' αυτό νομίζω ότι χρειάζεται και εμείς να τον αντιμετωπίζουμε με μεγάλη σοβαρότητα και να λειτουργούμε στα πλαίσια του δημοκρατικού μας πολιτεύματος με υπευθυνότητα και όχι με μικροκομματικές σκοπιμότητες. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση έχει ένα ρόλο πολύ σημαντικό να παίξει για να συμβάλει στη βελτίωση της λειτουργίας συνολικά.

Εμείς ως Κυβέρνηση κάνουμε το χρέος μας, γι' αυτό και ο ελληνικός λαός κάθε φορά μάς δίνει την εντολή να συνεχίσουμε και θα συνεχίσουμε προωθώντας το πρόγραμμά μας, υλοποιώντας τις δεσμεύσεις μας, γιατί θέλουμε να κοιτάζουμε πάντα τους Έλληνες με καθαρή ματιά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Αλέκα Παπαρήγα, έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Μιλώντας προς το τέλος της τριήμερης αυτής συνεδρίασης, ας μου επιτραπεί να ξεκινήσω με ένα γενικό χαρακτηρισμό για την ίδια τη συζήτηση. Πιστεύω ότι είναι από τις πιο σικέ συζητήσεις που έχουμε παρακολουθήσει μέσα σ' αυτό το Κοινοβούλιο, όχι γιατί υπάρχει κάποια προσυνέληση για τη συζήτηση ανάμεσα στα δύο κόμματα, όχι γιατί θέλουμε να παρακάμψουμε υπαρκτές διαφορές στη διαδικασία νομής και διεκδίκησης της εξουσίας, αλλά γιατί αυτή η συζήτηση ήταν κατ' εσχόλη σικέ, διότι και τα δύο κόμματα -δεν μπορούσαν να κάνουν αλλιώς-προσπάθησαν να χρησιμοποιήσουν επιχειρήματα και στοιχεία, τα οποία είναι πλαστά.

Συνιστούν εντελώς ακραίες περιφερειακές πλευρές του μεγάλου προβλήματος που συζητάμε. Επί πλέον είναι σικεδιότι τα δύο κόμματα είχαν κάθε λόγο να μην θελήσουν να αγγίξουν τον πυρήνα του προβλήματος. Τα κόμματα συμφωνούν ότι το πρόβλημα είναι υπαρκτό, ότι αφορά εκατοντάδες χιλιάδες απλούς ανθρώπους πέρα από το ότι αφορά και πολύ μεγάλες επιχειρήσεις, ότι είναι ένα τραγικό πρόβλημα για πολλούς και για πολλές. Σε όλα αυτά συμφωνούμε, αλλά και τα δύο κόμματα Κυβέρνηση και Αξιωματική Αντιπολίτευση κυρίως, είχαν κάθε συμφέρον μέσα από αυτήν τη συζήτηση χτυπώντας τον εγκλωβισμό στο χρηματιστήριο να εγκλωβίσουν ακόμη περισσότερο ένα μεγάλο μέρος του λαού στα δικά τους κριτήρια για το τι έφταξε και τι δεν έφταξε.

Με αυτήν την έννοια η συζήτηση ήταν σικέ και με αυτήν την έννοια καθορίσαμε έγκαιρα, με βάση και την πρόβλεψή μας, τη στάση μας απέναντι στο ζήτημα της μομφής ή της δυσπιστίας προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας. Από πλευράς διάθεσης, επιθυμίας όχι συναισθηματικής αλλά πολιτικής, έχουμε κάθε λόγο να απευθύνουμε μομφή στην Κυβέρνηση και στον καταμερισμό εργασίας που υπάρχει στην Κυβέρνηση και στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας. Και θα μπορούσαμε να το κάνουμε αυτό, έστω και αν διαφωνούμε ριζικά με το περιεχόμενο της στήριξης αυτής της πρότασης μομφής, από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, αν πιστεύαμε ότι η διευρυμένη στήριξη της μομφής θα έδινε έστω και ένα μικρό όφελος στους απλούς εργαζόμενους ή έστω στους μικρομεσαίους που αυτήν τη στιγμή είναι χαμένοι στο χρηματιστήριο.

Θέλουμε να δηλώσουμε την επιθυμία μας και τη διάθεσή μας που την εκφράζουμε και με πρακτικό τρόπο κυρίως εκτός Κοινοβουλίου, να πούμε στους εγκλωβισμένους "απεγκλωβισθείτε και από τους δύο". Δεν θέλουμε να συμβάλουμε στον εγκλωβισμό της συνειδησής τους σε μια διαμάχη που δεν πρόκειται να ασκήσει πίεση ούτε στη κυβέρνηση αλλά ούτε και να βοηθήσει το λαό να ξεκαθαρίσει αυτό το ζήτημα.

Ακούστηκε και από την πλευρά της Κυβέρνησης και από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης -σε αυτήν τη συζήτηση έχει ουσιαστικό μερίδιο ευθύνης και ο Συνασπισμός γιατί συνέ-

βαλε στη καλλιέργεια αυταπατών- ότι πρέπει να παλέψουμε για να μην είναι το Χρηματιστήριο τζόγος. Εμείς δεν θεωρούμε το Χρηματιστήριο τζόγο. Αν ήταν τζόγος κάτι θα μπορούσαμε να συνεισφέρουμε και εμείς στη λειτουργία του.

Είναι άλλο πράγμα το "παιχνίδι" μέσα στο Χρηματιστήριο όταν παίρνει και ορισμένα χαρακτηριστικά τζόγου. Δυστυχώς δεν είναι τζόγος. Δεν είναι ούτε καν ΠΡΟ-ΠΟ ή λαχείο. Έχει συγκεκριμένο χαρακτήρα λειτουργίας και υπάρχει ακριβώς για να εντείνει και να αυξάνει την κερδοσκοπία. Ακούστηκε ότι ο κόσμος έχασε από τις εταιρείες "φούσκες". Δεν θέλουμε να υποστηρίξουμε ότι μέσα στη λειτουργία του Χρηματιστηρίου δεν υπάρχει και αυτός ο παράγοντας. Εδώ όμως έχει χάσει κόσμος και από τα λεγόμενα "βαριά χαρτιά". Έχει χάσει κόσμος που έχει δανεισθεί από τράπεζα για να αγοράσει μετοχές άλλης τράπεζας. Δεν έχω αυτήν τη στιγμή τα στοιχεία για να σας πω πόσοι έχασαν από τις "φούσκες" και πόσοι από τα "βαριά χαρτιά".

Ας πάρουμε μία μόνο πλευρά. Έχουν χάσει ή δεν έχουν χάσει εκατόν είκοσι δισεκατομμύρια τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων εκ των οποίων τα πενήντα δισεκατομμύρια είναι του ΙΚΑ; Είναι "φούσκες" τα ασφαλιστικά ταμεία; Αν είναι να μας το πουν αυτοί που λένε ότι κυρίως έχασαν αυτοί που επένδυσαν στις "φούσκες".

Ας πάρουμε όμως και μια άλλη πλευρά. Ένα μέρος των μετοχικών εταιρειών λέγεται ότι είναι φούσκες. Η ιστορία δείχνει ότι από την πρώτη στιγμή του Χρηματιστηρίου ως θεσμού ακόμα από 15ο και 16ο αιώνα, η ύπαρξή του συνδυάστηκε με τη δημιουργία μετοχικών εταιρειών. Δεν μπορώ να πω ότι οι σημερινές εταιρείες είναι ίδιες με τις τότε γιατί η μεγάλη ανάπτυξη του καπιταλισμού δημιουργεί και αναπτύσσει και τις μετοχικές εταιρείες. Δεν υπάρχει χρηματιστήριο σε καμιά χώρα της Ευρώπης όταν εμφανίστηκε που δεν συνδυάστηκε με τις μετοχικές εταιρείες. Ήταν ο αγωγός. Σήμερα έχουμε και τις εισηγμένες μετοχικές εταιρείες, όχι μόνο σήμερα αλλά και πιο πριν. Πάντως οι μετοχικές εταιρείες είναι ο χώρος εκείνος που διευκολύνει και τη λειτουργία του Χρηματιστηρίου.

Με ποια κριτήρια κρίνονται αν είναι φούσκες ή όχι; Αυτό δεν το έχω καταλάβει. Ελπίζω βέβαια να πάρουμε μια απάντηση. Επίσης δε μπορούμε να μιλάμε για Χρηματιστήριο χωρίς να τοποθετηθεί το κάθε Κόμμα στην έννοια της μετοχής. Τι είναι αυτή η περίφημη μετοχή; Αγοράζει -και δεν είναι χαρτιά, έχουν και κάποιο αντίκρισμα- τις μετοχές μιας επιχείρησης παραδείγματος χάριν με την προσδοκία ότι θα πραγματοποιηθεί κέρδος, είτε συλλογικό είτε ατομικό, μιλάω για τον απλό αγοραστή. Από πού θα βγει αυτό το κέρδος; Για μας κέρδος σημαίνει ότι υπάρχουν οι πλούσιοι και οι φτωχοί, ότι υπάρχει εκμετάλλευση. Για να πάμε και παραπέρα όποιος δεν δέχεται ας πούμε την υπεραξία και την ταξική εκμετάλλευση, γιατί μερικοί ενώ ξέρουν ότι είναι η κινητήρια δύναμη του συστήματος δεν θέλουν να το δεχθούν. Έχουμε ακόμη τη συγκέντρωση πλούτου. Εδώ έχουμε τις μετοχικές επιχειρήσεις, καπιταλιστικές και τις τράπεζες που κερδίζουν. Ακόμα κερδίζουν και οι βιομηχανίες. Οποσδήποτε υπάρχει εκείνος ο κύκλος των κερδοσκοπών που είναι κοντά σ' αυτούς που παίρνουν τις πληροφορίες, και δεν είναι τυχαίο που βρίσκονται κοντά, γιατί κερδίζουν και αυτοί. Πάντως μετοχή σημαίνει συγκέντρωση πλούτου, αφαίρεση από κάποιους. Επένδυση σε μετοχή σημαίνει ότι μπαίνω έμμεσα ή άμεσα και με την άγνοιά μου, στο σκληρό παιχνίδι του ανταγωνισμού ανάμεσα σε καπιταλιστικές επιχειρήσεις και εγχώριες και διεθνείς. Αυτό το παιχνίδι είναι πολύ σκληρό, αδυσώπητο με όλα τα μέσα.

Εμείς δε δεχόμαστε από τη μια τις υγιείς επιχειρήσεις και από την άλλη τις "φούσκες". Εξ' άλλου ποιος είναι αυτός που μπορεί να πει ότι σε μια δοσμένη χρονική στιγμή οι μετοχές με πιο κριτήριο θα βγάλει ότι έχουν πραγματικό και αντίστοιχο αντίκρισμα; Ποιος μπορεί να το πει και από εκεί και μετά να υποστηρίξει ότι από εδώ αρχίζει η "φούσκα"; Αφού εκεί μέσα υπάρχει η προσδοκία της εξέλιξης, της εκμετάλλευσης των εργαζομένων και του ανταγωνισμού. Βέβαια σε άλλους η προσδοκία θα υλοποιηθεί και σε άλλους όχι.

Ακούστηκε εδώ ότι η άνοδος ή η πτώση του Χρηματιστηρίου εξαρτήθηκε από τις δηλώσεις του κ. Παπαντωνίου, του κ. Σημίτη

και του κ.Καραμανλή. 'Όχι εμείς δε θεωρούμε ότι ήταν η βασική αιτία. 'Όχι ότι δεν έπαιξαν ρόλο σε ένα κλίμα, αλλά αλίμονο αν ένα χρηματιστήριο ανεβοκατεβαίνει γιατί ένας πολιτικός αρχηγός λέει τη μια κουβέντα ή την άλλη. Εμείς λέμε ας πούμε ότι το Χρηματιστήριο είναι χώρος της πιο σκληρής καπιταλιστικής αναδιανομής. Από τις δηλώσεις που ανεβαίνει ή κατεβαίνει; Οι δηλώσεις αν θέλετε υποκρύπτουν και τη διάθεση πολιτικής αξιοποίησης του Χρηματιστηρίου. Εδώ έχουν γίνει δηλώσεις και δηλώσεις που κοροϊδεύουν κυριολεκτικά το λαό και κανένας δε φωνάζει. Δεν είναι εκεί το ζήτημα. Μέσα στην καπιταλιστική οικονομία βρίσκονται οι βασικοί λόγοι αυτής της πορείας του Χρηματιστηρίου.

Το είπα από την αρχή ότι δεν πρόκειται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία να πάει η συζήτηση τόσο βαθιά. Θα πάρουμε όμως και μια άλλη πλευρά. Οπωσδήποτε η Κυβέρνηση έχει βαρύτατη ευθύνη γιατί χρησιμοποίησε και προπαγανδιστικά το επιχείρημα για να ξεγελάσει κόσμο, όπως και η Νέα Δημοκρατία σύνδεσε την άνοδο του χρηματιστηρίου με την επιστροφή της στην Κυβέρνηση, ενώ είμαστε βέβαιοι ότι τα οικονομικά επιτελεία δεν πιστεύουν σ' αυτό το επιχείρημα, γιατί ξέρουν πολύ καλά πως λειτουργούν οι νόμοι του καπιταλισμού.

Ας δούμε όμως και κάποιες άλλες πλευρές. Πώς προσελκύστηκε αυτός ο απλός κόσμος, όπως λένε; Κι ας μην λέμε τώρα ότι είναι ο εργάτης, ο μισθοσυντηρητός. Είναι κάποια τμήματα της κοινωνίας που έχουν ένα μεγαλύτερο εισόδημα ή ως αν θέλετε, βρέθηκαν αγρότες, πούλησαν τα κτήματα αφού δεν μπορούν να παράγουν και είπαν, πήραν κάποια ποσά και σου λένε, τι θα τα κάνω;

Εδώ, λοιπόν, δημιουργήθηκε ένας μηχανισμός με πολιτική επιλογή που κάθησε και σκέφθηκε το εξής:

Υπάρχει ένα τμήμα του πληθυσμού που έχει ένα διαθέσιμο προϊόν το οποίο δεν μπορεί να το καταναλώσει ή σκέφτεται να το καταναλώσει έτσι ή αλλιώς. Το διαθέσιμο αυτό προϊόν σε χρήμα, που έχει ένα τμήμα του πληθυσμού, αν το ψάξει κανείς, δεν είναι δείκτης αναδιανομής και ανόδου της οικονομίας, αλλά προέρχεται από πολλές πλευρές. Ξαναλέμε, προέρχεται από αποζημιώσεις, από απολύσεις και μία σειρά άλλους παράγοντες που είναι δείκτης καθοδικής πορείας του λαϊκού εισοδήματος ή αν θέλετε συγκυριακής ανόδου. 'Η ακόμα έχεις ένα διαθέσιμο προϊόν, με το οποίο δεν μπορείς να αγοράσεις σπίτι, να λύσεις το πρόβλημα της στέγης σου ή αν θέλετε και της αναγκαίας σήμερα δεύτερης εξοχικής στέγης, δεν μπορείς να το επενδύσεις και να κάνεις μία μικροεπιχείρηση, και κάπου πρέπει να το καταναλώσεις. Ταυτόχρονα, έχεις την αβεβαιότητα ότι αύριο μπορεί να βρεθείς χωρίς δουλειά, έχεις τα παιδιά σου, ότι αύριο μπορεί να αντιμετωπίσεις τεράστια προβλήματα υγείας και πρέπει να έχεις κάτι στην πάντα. Έχεις, λοιπόν, ένα διαθέσιμο προϊόν, το οποίο μπορεί να είναι αρκετά σημαντικό αλλά δεν έχει μεγάλη πρακτική αξία και κυρίως έχεις την ανασφάλεια.

Σκέφτηκε, λοιπόν, η Κυβέρνηση και τα οικονομικά επιτελεία ότι αυτό το προϊόν πρέπει να πάει σε ένα κανάλι που να εξασφαλιστεί αναδιανομή. Και να υπάρχει παραπλάνηση περί λαϊκού καπιταλισμού, που καλλιεργήσε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και κατά διαστήματα βγήκε και η Νέα Δημοκρατία να μιλάει για λαϊκό καπιταλισμό -που κάποτε έβγαζε μπιμπικία- και να δημιουργηθεί και η συγκέντρωση, αναδιανομή του πλούτου από άλλα κανάλια πέρα από τη γνωστή και χαρακτηριστική λιτότητα και από την άλλη μεριά να υπάρχει αυταπάτη και παραπλάνηση.

Ας πάρουμε και άλλη μία πλευρά, που δεν δικαιώνει το επιχείρημα της φούσκας. Ποιοι ξεκίνησαν να μοιράζουν τις μετοχές με την προσδοκία της αύξησης των μετοχών; Ο ΟΤΕ, οι επιχειρήσεις που πήγαιναν για ιδιωτικοποίηση, οι τράπεζες. Οι φούσκες είναι αυτές και τα τυχαία "παπαγαλάκια" που δεν τα ξέρουμε; Τα μεγαλύτερα "παπαγαλάκια" ήταν αυτοί οι οργανισμοί, οι οποίοι δεν είναι φούσκες οργανισμοί ούτε οι τράπεζες, ούτε ο ΟΤΕ ούτε άλλες επιχειρήσεις.

Οι τράπεζες δεν μοιράζουν υποχρεωτικά ένα πακέτο μετοχών στους εργαζόμενους αντί των αυξήσεων μισθών ή δεν λένε στο τέλος του χρόνου, θα σου δώσω ένα ποσό που δεν στον έδωσα όλους αυτούς τους μήνες με τη μορφή της μετοχής ή άλλες μορφές; Διότι τώρα στην αγορά έχουν μπει άλλα προϊόντα, που

δυστυχώς πολλές φορές δεν μπορώ να θυμηθώ ούτε τους τίτλους τους.

Αυτή, λοιπόν, όλη την καλλιέργεια του εδάφους την έκανε ο κ. Καραμανλής, ο κ. Παπαντωνίου και ο κ. Σημίτης με τις δηλώσεις τους; 'Όχι. Την έκανε η Κυβέρνηση, αλλά την ενθαρρύνουν και όλα εκείνα τα κόμματα, που λένε ότι μπορεί να έχουμε ένα υγιές Χρηματιστήριο. Και δεν υπάρχει μεγαλύτερος αποπροσανατολισμός από το ότι μπορεί να υπάρχει ρύθμιση της λειτουργίας του Χρηματιστηρίου, που να ωφελεί και την πλουτοκρατία και το λαό.

Ρυθμίσεις έχει κάνει η Κυβέρνηση, βελτίωση της λειτουργίας του Χρηματιστηρίου, ακριβώς για να δημιουργηθούν μηχανισμοί ασφαλέστερης συγκέντρωσης πλούτου και όχι ανακατανομής ή αν θέλετε, να αμβλύνει τις εντυπώσεις στα περί τζόγου. Και κυριότερα οι ρυθμίσεις που έκανε τελευταία η Κυβέρνηση ήταν αναγκαίες για να προσαρμοστεί και να εναρμονισθεί με τα άλλα χρηματιστήρια.

Τι έχουν να κερδίσουν οι εγκλωβισμένοι από αυτό; Με το εκσυγχρονισμένο Χρηματιστήριο δεν θα υπάρχουν χαμένοι πάλι; Πάλι θα υπάρχουν χαμένοι. Επειδή δηλαδή θα έχουμε ένα εκσυγχρονιστικό Χρηματιστήριο, η χασούρα θα είναι πιο νόμιμη, πιο έντιμη;

Ακούσαμε κάποια πράγματα εδώ και πραγματικά μου έκαναν εντύπωση. Διότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παραμένει ένα κόμμα σοσιαλιστικό και μάλιστα πάρα πολλά στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν το Μάρξ στην πρώτη ζήτηση, τον έχουν ακόμα ψηλά, μαρξιστές, νεομαρξιστές κλπ. Τα άκουσα σήμερα αυτά, για να μην πω ότι μου μεταδόθηκε και δεν μεταδόθηκε καλά. Αν και οι Βουλευτές του ΚΚΕ καταλαβαίνουν. Τρία ακούνε, πέντε καταλαβαίνουν, αλλά εν πάση περιπτώσει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Άκουσα από τον κ. Χριστοδουλάκη -και η κ. Παπανδρέου το επανέλαβε- ότι στα θέματα της αγοράς εκεί πρέπει να σταματάνε λίγο πολύ οι πολιτικοί ότι δεν είναι ζήτημα πολιτικής η αγορά. Μα, κατ' εξοχήν πολιτικό ζήτημα είναι η αγορά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Πολιτικές σκισμαχίες.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Άκουσα πάρα πολύ καλά, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι εδώ δεν μπορούν να παίζουν τα κόμματα με την αγορά. Κατ' εξοχήν πολιτικό ζήτημα είναι η αγορά, η οικονομία. Όταν συζητάμε τη παιδεία είναι εθνικό ζήτημα, μην πολιτικοποιούμε. Όταν συζητάμε την υγεία είναι λαϊκό ζήτημα, μην πολιτικοποιούμε, όταν συζητάμε την εξωτερική πολιτική είναι εθνικό θέμα, μην πολιτικοποιούμε, δηλαδή πού θα πολιτικοποιούμε; Αν μας αρέσει το τάδε ρεύμα ζωγραφικής ή όχι; Εκεί μπορεί να συμφωνήσουμε ανάκατα. Αλλά εδώ τουλάχιστον, από τη δική μας τη πλευρά θα κάνουμε πόλεμο. Και αυτό που θα πούμε και το λέμε στον ελληνικό λαό και εμείς δεν έχουμε καμιά ευθύνη -όχι όλοι ευθυνόμαστε- σ' αυτό το ζήτημα. Το είπαμε και το λέμε η καλύτερη στάση που πρέπει να δείξουν τα λαϊκά στρώματα είναι να μην προσβλέπουν σε τίποτα στο χρηματιστήριο. Δεν μπορούμε εμείς να απαγορεύσουμε ούτε να κάνουμε ηθικό ζήτημα το να πας στο Χρηματιστήριο, αλλά να ξέρεις πάρα πολύ καλά ότι θα χάσεις. Και κυρίως πρέπει να ξέρουν ότι δεν μπορεί να υποκαταστήσουν τον αγώνα τους για τα δικαιώματά τους με την ελπίδα του χρηματιστηρίου. Να δεχθούμε ότι και κάποιοι μπορεί να μη χάσουν ποτέ. Μα, θα είναι ελάχιστοι αυτοί. Εμείς δεν μπορούμε να κοιτάξουμε τους ελάχιστους με γιό τους με χαρά τους. Και δεν ξέρω πόσα χέρια που θα ήθελαν να δαγκώσουν θα φιλήσουν προκειμένου να κερδίσουν κάτι. Μιλάμε για τον απλό κόσμο, για τα λαϊκά στρώματα.

Μ' αυτήν την έννοια εμείς τι σύστημα ρυθμίσεων να προβάλουμε; Είναι ονειροπόλημα και ας μου επιτραπεί να το πω αυτό. Μελέτησα και έχω ξαναμελετήσει τις προτάσεις του Συνασπισμού. Αν δεν είναι συνειδητή η επιλογή παραπλάνησης του κόσμου είναι ονειροπόλημα, είναι στη σφαίρα της φαντασίας.

Άκουσα σήμερα και τον κ. Αβραμόπουλο. Σίωπή λέει τα κόμματα ως προς το Χρηματιστήριο. Δηλαδή, υπάρχει η μεγαλύτερη υποκρισία; Να αφήνουμε δηλαδή το μεγάλο ψάρι να τρώει

το μικρό και να μη μιλάμε. Διότι στο Χρηματιστήριο συντελούνται σήμερα διαδικασίες που άλλοτε συντελούνταν μέσω του τραπεζικού συστήματος. Απλώς είναι ένας χώρος που υπάρχει εδώ και πεντακόσια χρόνια και πραγματικά έχει αναβαθμιστεί ως θεσμός διότι εκεί μπορεί να συντελεστούν πολύ περισσότερα πράγματα. Εκεί διευκολύνεται η κερδοσκοπία του κεφαλαίου στο πεδίο της κυκλοφορίας. Ακούμε άλλα πράγματα τα οποία είναι παράξενα όχι με την έννοια ότι δεν συμφωνούμε εμείς μ' αυτά που λένε, αλλά δεν μπορεί να τα λένε άνθρωποι ως το πω έτσι πέρα από πολιτική, επιστήμονες ότι το φοβερό λέει του Χρηματιστηρίου είναι ότι δεν κάνει επενδύσεις, ότι δεν επενδύει στη βιομηχανία, αλλά επενδύει έξω από τη βιομηχανία. Κατ' αρχήν είναι δυνατόν; Πότε το κεφάλαιο μέσα στη καπιταλιστική κοινωνία το βιομηχανικό γινόταν όλο βιομηχανικό; Μα, δεν είναι δυνατόν. Το κεφάλαιο ρίχνει επενδύσεις και στη σφαίρα της κυκλοφορίας. Πώς θα πραγματοποιηθούν τα κέρδη; Επενδύει στη σφαίρα ως το πω έτσι του ανταγωνισμού. Ενιαίο είναι το κεφάλαιο.

Μερικοί ανακάλυψαν ότι το Χρηματιστήριο είναι τζόγος γιατί δεν γίνονται επενδύσεις στη παραγωγή. Κι όμως, δε με παίρνει ο χρόνος αλλά υπάρχουν στοιχεία του κ. Θωμαδάκη, που έχει δώσει και ο οποίος λέει ότι βεβαίως δεν επενδύθηκαν όλα τα κεφάλαια, ένα μεγάλο μέρος επενδύθηκε στην παραγωγή, ένα μεγάλο μέρος πήγε σε αποπληρωμή χρεών άλλο για εκσυγχρονισμό. Και εδώ υπάρχει και ένα κριτήριο: Ακόμη και αν επενδυθεί όλο στο τομέα της παραγωγής τι έχει να κερδίσει ο απλός λαός από τις επενδύσεις αυτές; Θα επενδυθεί εκεί που βγαίνει το περισσότερο κέρδος και εκεί που χρειάζεται λιγότερη εργατική δύναμη. Ακόμη και μ' αυτό το κριτήριο να το πάρουμε όλη αυτή η συζήτηση που έγινε σήμερα, μπορεί να ευαισθητοποιήσει έναν κόσμο, αλλά με την ευαισθητοποίηση δεν λύνεις τα προβλήματα.

Για μας κατ' εξοχήν το θέμα με το Χρηματιστήριο σχετίζεται με τη πολιτική απέναντι στο μεγάλο κεφάλαιο και απέναντι στο λαό. Και όπως πρέπει κανείς να πολεμήσει όλους τους άλλους "θεσμούς" του συστήματος πρέπει να πολεμήσει και το Χρηματιστήριο.

Εμάς τουλάχιστον η συνεισφορά μας είναι να αποκαλύψουμε το χαρακτήρα του, τι μηχανισμός είναι, ποιος κερδίζει, ποιος χάνει και είναι στην ευθύνη πια του απλού ανθρώπου να εκτιμήσει αν θα πάρει την ευθύνη του και θα αγωνιστεί εναντίον αυτής της πολιτικής ή αν θα προσδοκά ότι θα μπει μέσα στο κλαμπ των λίγων που κερδίζουν. Αυτό είναι θέμα πραγματικά πολιτικής επιλογής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Βουλγαράκης, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ: Κατ' αρχάς ποιος είπε στον κ. Παπαντωνίου ότι η συνέντευξη του Προέδρου απευστήρη από το Διαδίκτυο το οποίο μας είχε προηγουμένως στην τοποθέτησή του εδώ; Όσα είπε ο κ. Παπαντωνίου είναι απολύτως ψευδή. Στη δε συνέντευξη αυτή, στην οποία αναφέρεται και την οποία θα καταθέσω σε λίγο στα Πρακτικά, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κάνει έξι προτάσεις για τη βελτίωση της πορείας του Χρηματιστηρίου. Ο ίδιος ο κύριος Υπουργός προηγουμένως κατηγορώντας τη Νέα Δημοκρατία είπε, ότι μία σειρά από προτάσεις, που κατά καιρούς κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο και με τη μία μορφή ή με την άλλη, τις έκανε αποδεκτές και άρχισε να μας λέει για την απούλοποίηση των τίτλων κλπ.

Είχα την αίσθηση, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι λέτε ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έχει θέσεις. Φαίνεται ότι αυτό το χρησιμοποιείτε κατά το δοκούν. Εν πάση, όμως, περιπτώσει, αφού αναφέρεστε στις θέσεις που η Νέα Δημοκρατία κατά καιρούς σας έχει προτείνει -και είναι πράγματι πολλές αυτές οι θέσεις και σε πολλές των περιπτώσεων υπήρξαν επερωτήσεις όπου σας ελέγχουμε γι' αυτά- έπρεπε να αναφερθείτε και στη βασικότερα των θέσεων, στη θέση, δηλαδή, που σας έλεγε, από την εποχή που μόλις είχε ξεκινήσει η παράλογη άνοδος του Χρηματιστηρίου, να ενισχύσετε την εποπτεία και τον έλεγχο. Αυτό σας έλεγε η Νέα Δημοκρατία.

Και δεν αναφερόμαστε μόνο σ' εκείνη την περίοδο. Αναφερό-

μαστε και στη σημερινή περίοδο όπου και σήμερα, παρά τους δεκαέξι μήνες συνεχούς πτώσης του Χρηματιστηρίου, παρά το γεγονός ότι αυτό έχει ενσωματωθεί στην πραγματική οικονομία, παρά το γεγονός ότι αυτό έχει αρχίσει να δημιουργεί ουσιαστικά προβλήματα στους καταναλωτές και γενικώς στους ανθρώπους οι οποίοι δραστηριοποιούνται στον οικονομικό χώρο, ακόμα και σήμερα παραλείπετε να πάρετε μέτρα και σε πολλές των περιπτώσεων ευνοείτε μετοχές των οποίων το μέλλον, φοβάμαι ότι μπορεί να αποδειχθεί για άλλη μία φορά φούσκα!

Και εξηγούμαι: Πρόσφατα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπήκε στο Χρηματιστήριο η Αγροτική Τράπεζα, τράπεζα η οποία ελέγχεται από το κράτος. Στο prospectus το οποίο συνόδεψε την παρουσίαση της Αγροτικής Τραπεζής στους θεσμικούς επενδυτές και με βάση το οποίο έγινε το λεγόμενο book building, αλλά εκλήθη και το επενδυτικό κοινό να συμμετέχει στη διαδικασία αυτή -το οποίο επίσης θα σας καταθέσω στα Πρακτικά- αναφέρεται περιγραφικά ότι η θυγατρική εταιρεία ΑΤΕ Συμμετοχών Α.Ε. έχει λάβει δάνειο ύψους 200.000.000.000 δραχμών με εγγύηση ελληνικού δημοσίου, η οποία δεν έχει προηγουμένως γνωστοποιηθεί στην ευρωπαϊκή επιτροπή, ούτε συνακόλουθα έχει εγκριθεί από την τελευταία. Σύμφωνα με σχετική οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η εγγύηση του δημοσίου θεωρείται κρατική ενίσχυση και συνεπώς είναι παράνομη.

Και λέει σε επόμενη σελίδα, στη σελίδα 29 του ιδίου prospectus, η έκθεση των Ορκωτών Λογιστών σε υποσημείωσή της ότι στην ανωτέρω ενοποιημένη καθαρή θέση της τράπεζας -αφού έχει τον ισολογισμό- "δεν περιλαμβάνονται οικονομικά στοιχεία της εταιρείας Αγροτική Συμμετοχών" -αυτή δηλαδή που μιλούσαμε προηγουμένως- θυγατρικής σε ποσοστό 99,9% η οποία δημιουργήθηκε στη χρήση του 1999 και η πρώτη υπερδωδεκάμηνη χρήση αυτής κλείνει την 31.12.2000. Εάν στην ανωτέρω ενοποιημένη περιλαμβανόταν και αυτή η θυγατρική εταιρεία, τότε το ενοποιημένο αποτέλεσμα και η καθαρή θέση της τράπεζας θα ήταν μειωμένο κατά 127,8 δισ. δραχμές αντίστοιχα".

Αυτήν την κρατική εταιρεία την βάλτε μόλις προ ενός μηνός στο χρηματιστήριο. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γ. Βουλγαράκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Σας ερωτώ κατόπιν τούτου: Εξακολουθείτε να έχετε ακόμη το θράσος να μιλάτε για ευθύνες άλλων κομμάτων πέραν των δικών σας; Και ποιος φταίει γι' αυτήν την πορεία του χρηματιστηρίου; Ερωτηθείς ο κ. Παπαντωνίου από ξένο δημοσιογράφο, μη ομιλών προφανώς στις κομματικές οργανώσεις του ΠΑΣΟΚ, απήντησε με περισπούδαστο ύφος: "Μυστήριο. Είναι μυστήριο το τι φταίει για την πτώση του χρηματιστηρίου". Σε άλλη συνέντευξη υποδιοικητής της Εθνικής Τραπεζής, ομίλου δηλαδή που έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη των πραγμάτων στο Χρηματιστήριο Αθηνών, ισχυρίζεται ότι πρέπει να γίνει γκάλοπ για να δούμε τι είναι αυτό που φταίει για το χρηματιστήριο.

Γιατί κύριοι της Κυβέρνησης δεν πάτε μια βόλτα μέχρι τη Σοφοκλέους για να διαπιστώσετε τι φταίει; Γιατί δεν ρωτάτε τους επενδυτές να σας εξηγήσουν από κοντά τι είναι αυτό;

Επαίρεσθε για οικονομικά αποτελέσματα. Και εδώ πράγματι ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας αράδιασε προηγουμένως μια σειρά επιτεύγματά του, τα οποία θεωρεί σημαντικά.

Να εξηγήσετε, λοιπόν, σε αυτούς που έχουν χάσει το εφάπαξ τους ότι πρέπει να είναι ευχαριστημένοι γιατί εσείς έχετε πληθωρισμό 2,5%.

Να εξηγήσετε σε αυτούς που αυτοκτονούν ότι πρέπει να είναι ευτυχείς γιατί η ανεργία δεν είναι εκεί, αλλά στο 12,5%.

Να εξηγήσετε σε όσους έχουν έρθει σε δεινή θέση λόγω των δανείων ότι πρέπει να είναι πάρα πολύ χαρούμενοι γιατί καταφέρατε να βάλετε τη χώρα στην ΟΝΕ.

Σ' αυτήν τη χώρα, αλλά και γενικώς, λίγη σοβαρότητα ποτέ δεν έβλαψε κανέναν. Γι' αυτό εγκαλείσθε σήμερα. Και αυτός είμαι ο λόγος φανερά ή λιγότερο εμφανώς, όπου -και είναι εντυπωσιακό- από τους εκατό και πλέον ομιλητές που έχουν γραφτεί για να μιλήσουν στη διάρκεια αυτής της πρότασης μομφής, είκοσι ένας Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ ζήτησαν να εγγρα-

φούν. Αυτό είναι πρωτοφανές. Νομίζω, όμως, ότι τα λέει όλα. Τι λέει δηλαδή; Λέει ότι η Νέα Δημοκρατία στην πραγματικότητα είναι καλός αγωγός των όσων πιστεύει ο κόσμος για την πορεία του χρηματιστηρίου και τις ευθύνες, για την πορεία της οικονομικής πολιτικής και το ποιοι φταίνε, για τον ίδιο τον κύριο Υπουργό. Λέει, ακόμα, ότι αν αυτό το ερώτημα της προτάσεως μομφής απευθυνόταν στον ελληνικό λαό, κατά πάσα βεβαιότητα, η απάντηση που θα ελάμβανε θα είναι πολύ διαφορετική απ'αυτήν που θα λάβει σε λίγο. Και λέει ακόμα ότι πέραν όλων των άλλων, αν η ψηφοφορία εδώ ήταν μυστική, τότε ήδη προφανώς ο Πρωθυπουργός θα είχε ψάξει να βρει τον αντικαταστάτη του κυρίου Υπουργού.

Γιατί μας ελέγχει η κυβερνητική παράταξη, αλλά και τα έντυπα του χώρου σας αυτές τις δυο μέρες που συζητάμε; Λένε ότι εξαιτίας της συμπεριφοράς της Νέας Δημοκρατίας δεν είναι δυνατόν να απομακρυνθεί ο κ. Παπαντωνίου, αλλά αυτό θα τον κρατήσει στην Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός δεν μπορεί να κάνει καμία μετακίνηση. Τι ομολογεί εμμέσως σε δεύτερη ανάγνωση; Ομολογεί σε δεύτερη ανάγνωση ότι έχουμε να κάνουμε με έναν προφανώς αποτυχημένο Υπουργό -κρατήστε τη λέξη "αποτυχημένος"- ο οποίος τώρα, έτσι όπως ήρθαν τα πράγματα, δεν μπορεί να αλλάξει.

Όμως, κυρίες και κύριοι, αυτό που θα συμβεί σε λίγες ώρες στην Αίθουσα αυτή μετά την ψηφοφορία θα είναι ουσιαστικά μία "πύρρειος νίκη". Και αυτό, παρά τα ιδεολογικά σχήματα ή θα αναλάβετε το κόστος της αποπομπής του κυρίου Υπουργού, με την ελπίδα ενδεχομένως της αναστροφής του δυσμενούς κλίματος ή θα αποφασίσετε τη διατήρησή του, αναλαμβάνοντας επίσης και το κόστος της πολιτικής, που κατόντησε το λαό ράκος και τους Υπουργούς ρακοσυλλέκτες και ρακοράπτες. Αλλά και στη μία και στην άλλη περίπτωση το πρόβλημα εξακολουθεί να παραμένει.

Τι συνέβη στο χρηματιστήριο; Έχει λεχθεί με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους και σε όλους τους τόνους. Η Κυβέρνηση το προγραμματίσει, το κατηύθυνε και ανέχθηκε όλη αυτήν τη διαδικασία που έγινε. Το προγραμματίσει και φάνηκε στα σποτ των τηλεοράσεων, φάνηκε στις προεκλογικές αφίσες, φάνηκε και στις δεκάδες δηλώσεις, οι οποίες αναγνώστηκαν στην Αίθουσα αυτή. Το πραγματοποιήσε και φαίνεται από τη συμπεριφορά όλων των πρακτικών χαρτοφυλακίων της ΔΕΚΑ, αλλά και άλλων. Και το αποδέχθηκε, γιατί παρέλειψε να κάνει οποιοδήποτε έλεγχο.

Είναι ατυχείς οι χαρακτηρισμοί ή οι αναλογίες ότι και άλλα χρηματιστήρια είχαν πτώσεις. Έχετε ζητήσει ποτέ να δείτε ποια είναι η στάθμευση των εταιρειών μικρής, μεσαίας και μεγάλης κεφαλαιοποίησης στις εταιρείες, στο δείκτη παραδείγματος χάρι της Πορτογαλίας, της Ισπανίας, της Ιρλανδίας ή και αλλού;

Γνωρίζετε ότι η συμμετοχή αυτών των εταιρειών είναι πάρα πολύ μικρή στο δικό μας δείκτη; Γνωρίζετε δηλαδή ότι αν γίνει η αναλογία τότε υπάρχουν εταιρείες των οποίων η πτώση είναι 100% και αν πάμε πιο πίσω είναι έως και 150%;

Ετέθη κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και νομίζω ότι είναι σωστό, η ερώτηση: Δεν υπάρχει ούτε ένας άνθρωπος από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να ζητήσει συγνώμη επιτέλους για ό,τι έγινε; Δεν υπάρχει ούτε ένας άνθρωπος; Μην αναρωτιέστε μετά γιατί η εφημερίδα "ΕΣΤΙΑ" πολύ επιτυχημένα αποκάλεσε τον κ. Παπαντωνίου, Γιάννο Αλαζονείου!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Μαγκριώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω από αυτό που είπε για την τέχνη η κ. Παπαρήγα και από τους χαρακτηρισμούς που έκανε για τη χρηματαγορά.

Πράγματι, όσον αφορά τη χρηματαγορά έχει μια ορθόδοξη στρατηγική. Απορρίπτει κάθε μηχανισμό της οικονομίας της αγοράς. Όσον αφορά όμως την τέχνη παρεξέκλινε και φοβάται πως θα χαρακτηριστεί ως ρεφορμίστρια, γιατί όπως γνωρίζετε - και ο Γκόργκι αυτό μας έχει διδάξει στον σοσιαλιστικό ρεαλισμό - η τέχνη εκφράζει κοινωνικές ανάγκες, ρεύματα και αιτήμα-

τα. Γι' αυτό και η τέχνη στα τέλη του προηγούμενου αιώνα και στις αρχές του νέου ήταν επαναστατική και στρατευμένη και γι' αυτό η τέχνη τις τελευταίες δεκαετίες, η μεταμοντέρνα τέχνη, εκπροσωπώντας την αποϊδεολογικοποίηση και την παγκοσμιοποίηση, δημιουργεί και σπέρνει τη σύγχυση.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Άρα συμφωνεί. Να θέμα να σας απασχολήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Άρα να την ονομάσουμε ρεβίζιονίστρια (αναθεωρητική).

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, πίστευα και εκτιμούσα ότι η συζήτηση γύρω από τις εξελίξεις στο Χρηματιστήριο θα ήταν δύσκολη, αλλά πίστευα παράλληλα πως θα ήταν και ουσιαστική γιατί διαφορετικά, στο κλείσιμο αυτής της συνεδρίας θα πρέπει να ζητήσουμε όλοι μαζί συνγνώμη, αγαπητέ συνάδελφε Βουλγαράκη, από τους εγκλωβισμένους της ελληνικής χρηματαγοράς, γιατί δεν τους προσφέραμε λύσεις και απαντήσεις στα δικά τους προβλήματα. Δεν διατυπώσαμε προτάσεις για το πώς αυτοί θα βγουν από τα δικά τους προσωπικά αδιέξοδα. Απλώς αναλωθήκαμε σε κομματικούς ή προσωπικούς διαξιφισμούς. Γιατί αυτά περιμένουν από μας οι πολίτες. Διαψεύστηκα όμως. Δεν αντέξατε και ο Αρχηγός σας πρώτος εξ όλων δεν άντεξε στον καταγισμό των επιχειρημάτων του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και αναγκάστηκε να αποχωρήσει για πρώτη φορά στην ιστορία της αρχηγικής του διαδρομής, από την Αίθουσα του Κοινοβουλίου. Και νομίζω ότι ήδη θα έχει μετανιώσει για την πράξη του αυτή.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ : Για τις ύβρεις έφυγε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, πρόθεσή σας ήταν η στιγμιαία εκταμίευση της δυσφορίας μέρους της ελληνικής κοινωνίας για τα τεκτονόμενα στην ελληνική χρηματαγορά. Και πρέπει να πω στον αξιότιμο Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι πράγματι οι ύβρεις επιστρέφουν πίσω αλλά και η μομφή θα επιστρέψει πίσω από τους εγκλωβισμένους της χρηματαγοράς προς εσάς, ως μπορούμε να νιώθουν ότι εμπορεύεσθε το πρόβλημα, την πικρία και τα προβλήματά τους.

Αναρωτήθηκε ο κ. Καραμανλής πού αλλού κυβέρνηση ταυτίστηκε με την πορεία της οικονομίας και με την πορεία του Χρηματιστηρίου;

Εγώ θα αντιστρέψω το ερώτημα. Πού αλλού κυβέρνηση δεν ταυτίστηκε με την πορεία της οικονομικής της πολιτικής και τα αποτελέσματα αυτής όπως αποτυπώνονται σε ένα τμήμα, σε ένα θεσμό της οικονομικής της πολιτικής, όπως είναι η χρηματαγορά;

Μήπως πριν από μερικούς μήνες και είναι χαρακτηριστικό και πρόσφατο το παράδειγμα του δημοκρατικού κόμματος των ΗΠΑ, η πορεία της αμερικάνικης χρηματαγοράς ήταν από τα πρώτα επιχειρήματα της προεκλογικής τους στρατηγικής; Εκεί όμως πρόκειται για αναπτυγμένη χρηματαγορά, για αναπτυσσόμενη χώρα και μπορούν βεβαίως οι ηγεσίες των κομμάτων να ομιλούν για την πορεία της χρηματαγοράς, γιατί και ο διεκδικών την εκλογή στο αξίωμα του Προέδρου των ΗΠΑ και εκλεγείς - με τον τρόπο που έχει εκλεγεί - κ. Μπους, στήριζε τη χρηματαγορά και έλεγε βεβαίως ότι "αν εγώ κερδίσω θα έχει ακόμη καλύτερη εξέλιξη, ακόμη καλύτερη πορεία".

Αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και εδώ μας μιλήσατε για την προεκλογική αφίσα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και την αναφορά του στο Χρηματιστήριο, αλλά διακοσμείτε και τους δρόμους της Αθήνας και δεν ξέρω πόσο δυσφορεί γι' αυτό ο κ. Αβραμόπουλος, μήπως δηλαδή το κάνετε σκόπιμα για να ρυπαίνετε την Αθήνα. Πιστεύετε πως μέσα απ' αυτό θα δημιουργήσετε πρόβλημα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Εμείς το κρίνουμε θετικό ως πρωτοβουλία. Τουλάχιστον έχει χιούμορ και πρωτοτυπία αυτή η πρωτοβουλία σας, αν τη συγκρίνουμε με τη γκρίζα διαφήμιση της προεκλογικής περιόδου, που αναφερόσασταν στην τραγωδία Οτσαλάν, αναφερόσασταν στα 'Ιμια, αναφερόσασταν σε μια σειρά άλλα γεγονότα. Απλώς, φοβόμαστε μήπως μας στείλετε το τιμολόγιο της εργασίας για την αφισοκόλληση των συγκεκριμένων αφισών και τότε θα είμαστε στη δύσκολη θέση να σας αρνηθούμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής) : Λέτε το ταμείο να

είναι μείον;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ : ...την αποπληρωμή του.

Ο κ. Μητσotάκης από του Βήματος της Βουλής είπε πριν από λίγες ώρες πως εδώ πρέπει να αποδοθούν πολιτικές ευθύνες και δεν πρέπει να ζητούμε ποινικές ευθύνες. Πόσο ευγενικά "άδειαζε" το συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας, που σήμερα το πρωί κομπορρημονώντας κατέθεσε αγωγή και ποινική δίωξη ενάντια στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας για την πορεία της μετοχής μιας εταιρείας! Μήπως αυτή η αναφορά του ήταν μομφή σε μία σειρά συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, που πέρασαν από το Βήμα ως εισαγγελείς και όχι ως πολιτικά στελέχη;

Από την άλλη πλευρά ο κ. Μητσotάκης και πάλι μας κατηγορήσε γιατί ρυθμίζοντας τις εργασιακές σχέσεις επιβαρύνουμε το κόστος της παραγωγής. Και αυτή η μομφή σε εμάς απευθύνεται ή μήπως και πάλι στον Αρχηγό του, στην ηγεσία του δικού του κόμματος; Ποιον κτυπά και πάλι ο κ. Μητσotάκης; Λέει ο κ. Μητσotάκης: "Οι εγκλωβισμένοι του χρηματιστηρίου δεν έχουν ξεσηκωθεί ακόμα, βρίσκονται στο δρόμο για τον ξεσηκωμό". Θέλουμε να του πούμε και σε όλους τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, που συνυπογράφουν και συμφωνούν με αυτήν την εκτίμηση του κ. Μητσotάκη, πως οι εγκλωβισμένοι ζουν με την ελπίδα της ανάκαμψης του Χ.Α.Α. και δυστυχώς η Νέα Δημοκρατία με την ελπίδα του ξεσηκωμού τους.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, αγωνιζόμαστε για να φέρουμε στον 21ο αιώνα όλη την Ελλάδα, όλες τις περιφέρειες, να τις βγάλουμε από το τέλμα και την υπανάπτυξη, να μην υπάρχουν αδύναμοι και απροστάτευτοι πολίτες. Αντίθετα, εσείς έχετε κάνει την καταστροφολογία δεύτερης φύσης σας. Εσείς όλα στην Ελλάδα τα βλέπετε μαύρα ή γκριζα. Πετάξετε τους παραμορφωτικούς φακούς και δείτε γύρω σας την αλήθεια. Δεν υπάρχει μόνο το μαύρο χρώμα και το γκριζό είναι περιορισμένο. Υπάρχουν πολλά, πλούσια χρώματα και μπορείτε πολύ εύκολα να τα διαπιστώσετε.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αν δεχθούμε την πρώτη διαπίστωση που κάνατε πως όποιος εμπιστεύεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. χάνει ενώ όποιος είναι δύσπιστος κερδίζει, αναφερόμενο σε αυτούς που έπαιξαν στο Χρηματιστήριο τον προηγούμενο χρόνο, τότε πρέπει να παραδεχθείτε πως αποτελείτε μοναδική εξαίρεση. Μονίμως είστε δύσπιστοι απέναντί μας και μονίμως είστε χαμένοι.

Αν δεχθούμε τη δεύτερη διαπίστωσή σας πως μας πιστεύατε και πρώτα απ' όλους ο κ. Καραμανλής και προεκλογικά από του βήματος της Σοφοκλέους, μέσα από την αίθουσα του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών δήλωνε αισιόδοξος πως αν κερδίσει τις εκλογές η πορεία του Χρηματιστηρίου μόνο ανοδική θα είναι, γιατί εσείς είσθε οι αυθεντικοί εκφραστές της αγοράς και εσείς βεβαίως γνωρίζετε πως να οδηγήσετε το Χρηματιστήριο υψηλότερα, ποιο συμπέρασμα τότε μπορούμε να βγάλουμε, αγαπητοί συνάδελφοι; Πως χαμένοι είστε και όταν μας πιστεύετε, χαμένοι και όταν είσθε δύσπιστοι απέναντί μας. Αυτό που σε εμάς μένει είναι να μη σας χάσουμε, γιατί πάντοτε σας κερδίζουμε.

Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα σας θυμίσω ότι πριν τις γιορτές ο κ. Μητσotάκης και πάλι σε μια συζήτηση για το Χρηματιστήριο είχε πει πως αν τον άκουγε ο κ. Καραμανλής και προεκλογικά μας κατήγγειλε, είχε κάνει τότε δηλαδή τη μομφή ενάντια στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, θα ήταν άλλο το αποτέλεσμα των εκλογών. Φαίνεται πως άργησε αλλά έπεισε τον κ. Καραμανλή και τον οδήγησε σ' αυτήν τη μομφή, που σήμερα τον έχει παγιδέψει και τον ανάγκασε να φύγει γιατί δεν άντεξε τα επιχειρήματα του Υπουργού της Εθνικής Οικονομίας.

Σήμερα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οι πολίτες απαιτούν από εμάς μία νηφάλια αποτίμηση και μια ουσιαστική συζήτηση για τις εξελίξεις στο Χρηματιστήριο με κοινό στόχο τη στήριξη του χρηματιστηρίου, γιατί νομίζω πως αυτό απαιτούν οι πολίτες και ιδιαίτερα οι παγιδευμένοι σε αυτό πολίτες.

Είναι καλό να συμφωνήσουμε σε μερικά βασικά θέματα γιατί εδώ ασεληγήσαμε γύρω από το θεσμό του χρηματιστηρίου και τους νόμους που το διέπουν κάνοντας άλλοι μαθήματα πολιτικής οικονομίας και άλλοι μαθήματα πολιτικής δικονομίας.

Το ΧΑΑ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -πρέπει να πούμε μερι-

κές απλές αλήθειες- αντανακλά την πραγματικότητα της οικονομίας σε γενικές γραμμές. Δεν μπορεί κανείς να το αμφισβητήσει αυτό. Είναι θεσμός της οικονομίας της αγοράς. Είναι θεσμός άντλησης φθηνού χρήματος για τις επιχειρήσεις. Είναι πεδίο επενδυτικής δράσης μικρών και μεσoίων επενδυτών και αποταμιευτών. Αυτά ισχύουν στις ώριμες αγορές και πάλι όμως με επιφυλάξεις.

Χαρακτηριστικά τα παραδείγματα που ανέπτυξε και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, αλλά και πολλοί αγορητές από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ για το πώς συμπεριφέρθηκαν τα προηγούμενα χρόνια πολλές ώριμες αγορές με πρώτο και κύριο το Χρηματιστήριο της νέας τεχνολογίας της Αμερικής με τον υποδιπλασιασμό μέσα σε εννιά μήνες του δείκτη Nasdaq.

Στις αναδυόμενες αγορές το χρηματιστήριο είναι ανοικτό σε πολλούς κινδύνους και μέχρι σήμερα ακόμη το δικό μας χρηματιστήριο είναι σε αυτήν την περιοχή των αναδυόμενων αγορών. Πολύ σύντομα βεβαίως αναβαθμίζεται σε ώριμη αγορά και τότε θα περιοριστούν πάρα πολλοί από τους κινδύνους αυτούς.

Είναι ανοικτό, λοιπόν, πρώτα στο διεθνές κερδοσκοπικό κεφάλαιο και πρέπει να παραδεχθείτε πως το δικό μας Χρηματιστήριο, όπως όλα τα χρηματιστήρια του κόσμου, δέχθηκε το καλοκαίρι και το φθινόπωρο του 1999 επίθεση από το χρηματιστικό κεφάλαιο. Όποιο θεσμικό οπλοστάσιο κι αν είχε, γνωρίζετε πολύ καλά ότι σε μια τέτοια οργανωμένη επίθεση του διεθνούς χρηματιστικού κερδοσκοπικού κεφαλαίου, λίγες αντοχές έχει ένα χρηματιστήριο, όπως το δικό μας, μία αναδυόμενη χρηματιστηριακή αγορά. Μην κρύβετε αυτήν την αλήθεια από το επενδυτικό κοινό.

Δεύτερον, εξαρτάται από το εσωτερικό πολιτικό σκηνικό, αλλά και από τις διεθνείς εξελίξεις. Πάντοτε επηρεάζουν την χρηματαγορά οι διεθνείς εξελίξεις, αλλά και η εσωτερική πολιτική σταθερότητα ή αστάθεια. Στο έλλειμμα επενδυτικής κουλτούρας που υπάρχει πάντα στα χρηματιστήρια των αναδυόμενων αγορών και ακόμη περισσότερο στη δική μας περίπτωση στο αναλογικώτερο θεσμικό πλαίσιο, γιατί αυτό παραλάβαμε από τις δικές σας κυβερνήσεις. Και από το 1995, με δώδεκα θεσμικές παρεμβάσεις και με τη δική σας συνεισφορά, με τις δικές σας προτάσεις μαζί διαμορφώσαμε το σύγχρονο ισχυρό θεσμικό πλαίσιο της ελληνικής χρηματαγοράς. Βεβαίως και από απόρροια εσωτερικά και εξωγενή γεγονότα και τα ξέρουμε όλοι αυτά πώς επιδρούν στη χρηματαγορά.

Με αυτά τα μέτωπα και πολλά άλλα, ήταν ανοικτό το ελληνικό χρηματιστήριο τα προηγούμενα χρόνια και ακόμη μέχρι σήμερα.

Θα ήθελα να παρακολουθήσω τώρα τις ημερομηνίες που ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης διατύπωσε από του βήματος αυτού περιλαμβάνοντας μόνο τις δηλώσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και του Πρωθυπουργού της χώρας. Τις δικές του δηλώσεις τις διέγραψε και αυτος βρισκόταν εκτός τόπου και εκτός χρόνου. Δεν ζούσε σ' αυτήν τη χώρα, δεν πολιτευόταν σ' αυτήν τη χώρα, δεν αναφερόταν, δεν ομιλούσε για την ελληνική χρηματαγορά.

Στις αρχές της άνοιξης του 1998 η χρηματιστηριακή αξία των εισηγμένων ήταν κάτω από τα δέκα τρισεκατομμύρια, αγαπητοί συνάδελφοι. Με την προσαρμογή της δραχμής το Μάρτη και τον Απρίλη του 1998 και την έναρξη των διαρθρωτικών αλλαγών αρχίζει η ραγδαία άνοδος του χρηματιστηρίου και ήταν επόμενο να συμβεί αυτό. Κλείνει το 1998 το ελληνικό χρηματιστήριο στα 22,8 τρισεκατομμύρια χρηματιστηριακή αξία. Το Σεπτέμβριο του 1999 η άνοδος γίνεται καλπάζουσα, φτάνει στα 80 τρισεκατομμύρια η χρηματιστηριακή αξία των εισηγμένων μετοχών για να κλείσει το Δεκέμβριο του 1999 στα 67 τρισεκατομμύρια.

Αυτά τα τρισεκατομμύρια που ανεβοκατεβαίνουν και είναι η χρηματιστηριακή αξία των εισηγμένων και όχι η πραγματική αξία είναι που σας μπερδεύουν και κάθε φορά ομιλείτε για 43 τρισεκατομμύρια στην αρχή που χάθηκαν, για 35 τρισεκατομμύρια στη συνέχεια, για 23 τρισεκατομμύρια την επόμενη φορά, για 18 τρισεκατομμύρια στην έναρξη της συζήτησης της πρότασης δυσπιστίας απέναντι στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας για να φτάσετε σήμερα και ο Αρχηγός σας να μιλήσει για 15 τρισεκα-

τομύρια. Να δούμε τώρα το παιχνίδι των δηλώσεων που ακολούθησαν αυτές τις ημερομηνίες.

Ιούνης 1999: Ο δείκτης περίπου στις 3000 μονάδες και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας μιλάει για ανοδική προοπτική. Τι άλλο μπορούσε να δηλώσει εκείνη τη στιγμή ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, όταν μπροστά μας έχουμε την ένταξη στην ΟΝΕ, όταν μπροστά μας έχουμε το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, όταν έχουμε μπροστά μας τους Ολυμπιακούς Αγώνες, την πτώση των επιτοκίων; Τι άλλο μπορεί να δηλώσει ένας Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, αγαπητοί συνάδελφοι, εκείνη τη στιγμή;

Αρχές Σεπτεμβρίου 1999, δηλώσεις στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Γιάννος Παπαντωνίου: "Ευνοϊκή η προοπτική του Χρηματιστηρίου".

Κώστας Καραμανλής: "Σε καλή φάση το Χρηματιστήριο. Η συνέχειά του μπορεί να είναι ανθηρή".

Βρίσκετε καμιά διαφορά ανάμεσα στις δύο δηλώσεις, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες; Απλώς ο κ. Καραμανλής είναι πιο αισιόδοξος, γιατί έχει κερδίσει τις ευρωεκλογές και προεξοφλεί την άνοδό του στην εξουσία. Επενδύει στην προδοκία της δικής του κυβερνητικής εξουσίας απέναντι στους επενδυτές του χρηματιστηρίου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Και παρακάτω τι λέει. Έχει και συνέχεια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ : Θα μου επιτρέψετε εδώ να διευκρινίσω και πάλι τον παράδοξο χορό των τρισεκατομμυρίων και την ιδιότυπη αριθμητική της Νέας Δημοκρατίας. Όλα αυτά τα τρισεκατομμύρια που περνούν μπροστά μας -το έχω πει ήδη- είναι η χρηματιστηριακή αξία και όχι η πραγματική αξία του ΧΑΑ. Ούτε χάθηκαν 45 τρισεκατομμύρια. Ούτε 35, ούτε 23, ούτε 18, ούτε 15, όπως κλιμακωτά ισχυρίζεται η Νέα Δημοκρατία.

Στα τέλη του Σεπτεμβρίου του '99 υπάρχουν δηλώσεις κυβερνητικών και άλλων παραγόντων της οικονομίας για παράδοση άνοδο του ΧΑΑ. Τότε με ομαδικά πυρά από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και από ιδιώτες επενδυτές και χρηματιστηριακές εταιρείες, καταγγέλλονται τα κυβερνητικά και κρατικά στελέχη για ιδιότητα, ότι κάνουν αυτές τις δηλώσεις, γιατί τα βαριά καρφιά δεν ανεβαίνουν με τους ρυθμούς που ανεβαίνει η περιφέρεια, οι μετέπειτα "φούσκες".

Την ίδια περίοδο, ιδιώτες τραπεζίτες -και το γνωρίζετε πολύ καλά- ομιλούν πως πολύ γρήγορα ο γενικός δείκτης θα φτάσει στις 7.500 μονάδες. Γι'αυτούς δεν σας άκουσα ποτέ να ομιλείτε. Γι'αυτούς ποτέ δεν μιλήσατε για ποινικές ή άλλες διαχειριστικές ευθύνες. Γιατί αυτός ο διαχωρισμός των κρατικών λειτουργιών από τους διοικητές των ιδιωτικών τραπεζών και των μεγάλων ιδιωτικών επιχειρήσεων; Είναι η ιδεολογική σας συγγένεια, είναι κάτι άλλο ή η μονομανία της πολιτικής καταγγελίας και η επένδυση στιγμιαία στη δυσφορία της κοινής γνώμης συναδέλφισσες και συνάδελφοι;

Ποιος θα ωφεληθεί από την απαξίωση της Κυβέρνησης, από την απαξίωση των κρατικών λειτουργιών των δημόσιων επιχειρήσεων; Βεβαίως η εθνική μας οικονομία. Βεβαίως οι εκατοντάδες χιλιάδες των επενδυτών που έχουν επενδύσει στις δημόσιες επιχειρήσεις και αυτοί που επένδυσαν στις δημόσιες επιχειρήσεις, εάν δεν έχουν κέρδη, έχουν τουλάχιστον τις μικρότερες απώλειες. Γιατί θέλετε να αποσταθεροποιήσετε αυτήν τη σχέση του επενδυτικού κοινού με τους κολοσσούς της εθνικής μας οικονομίας, όπως είναι οι δημόσιες επιχειρήσεις;

Μίλησαν οι αγορητές της Νέας Δημοκρατίας για τη μεγάλη πτώση του ΧΑΑ μέσα στο 2000. Αυτή η μείωση είναι 39% μέσα στο 2000 σε μια αύξηση 102% το 1999. Θα μπορούσα και εγώ να χρησιμοποιήσω τα διεθνή στοιχεία, το έχουν κάνει άλλοι αγορητές, δεν μου το επιτρέπει ο χρόνος.

Θα σας θυμίσω, όμως, τι έγινε στο ελληνικό χρηματιστήριο την περίοδο '90-'92. Το 1992 η αύξηση του γενικού δείκτη, είναι 103%. Είναι η πρώτη χρονιά της διακυβέρνησής σας. Είναι η προσδοκία των επενδυτών σε μια νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση ότι θα αναπτύξει την οικονομία, και το Χρηματιστήριο ανεβαίνει εκρηκτικά. Οι χρονιές που ακολουθούν και αφού εφαρμόζετε την οραματική σας πολιτική, έχουν ως εξής: Το 1991 ο δείκτης πτώση 13%. Το 1992 πτώση 17%. Αθροιστικά 30%. Αναλο-

γικά, βλέπουμε τα ίδια ποσοστά ανόδου και πτώσεων ανάμεσα στο 1999 και στο 2000, το 1991 και το 1992. Όπως βλέπετε, αντίστοιχα σκαμπανεβάσματα του χρηματιστηρίου συμβαίνουν και στις ισχυρές οικονομίες, συνέβησαν δυστυχώς και στην Ελλάδα της Νέας Δημοκρατίας την περίοδο 1990-1992.

Είπαν οι αγορητές της Νέας Δημοκρατίας πως για την πτώση του ΧΑΑ, φταίει η πραγματική οικονομία. Αυτά μας ανέπτυξε ο κ. Αλογοσκούφης. Ζήτησε αλλαγή πολιτικής. Μα, αυτή η πολιτική μας έφερε στην ΟΝΕ, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Αυτή η πολιτική έχει εγκριθεί από τον ελληνικό λαό, αυτή η πολιτική έχει εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μόνο εσείς δεν την εγκρίνετε. Γι'αυτό και ο ελληνικός λαός δεν σας έχει εγκρίνει χρόνια τώρα να κυβερνήσετε τη χώρα και σας κρατά στα έδρανα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δεν μπορείτε να ζητάτε αυτήν την τριπλή έγκριση με την ανατρέψετε με μια πρόταση μομφής προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας.

Μιλάτε για χρέη και ελλείμματα τα προηγούμενα χρόνια και στο τρέχον οικονομικό έτος. Ξεχνάτε τη μαύρη τρύπα του προϋπολογισμού του 1993; Ένα τρισεκατομμύριο έψαχνε η Κυβέρνηση τον Δεκέμβριο του 1993 μόλις γίναμε κυβέρνηση για να πληρώσει μισθούς και συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων για τις γιορτές των Χριστουγέννων και για την Πρωτοχρονιά του 1994. Μιλάτε εσείς για δημόσιο χρέος; Μας το παραδώσατε 132% του ΑΕΠ το 1993. Μιλάτε για πληθωρισμό; Στο 12% το πήρατε το 1989, στο 25% το εκτινάξατε και εκεί πραγματοποιήθηκε η μεγαλύτερη αφαίμαξη της αγοραστικής δύναμης των λαϊκών στρωμάτων. Γιατί γνωρίζετε πολύ καλά ότι η πιο δόλια αφαίμαξη, του λαϊκού εισοδήματος, εκεί που δεν μπορεί να αντισταθεί ο εργαζόμενος και ο συνταξιούχος, είναι μέσα από τον πληθωρισμό. Και εμείς που φέραμε τον πληθωρισμό στο 2,5% δεχόμαστε τη μομφή και την κατηγορία σας. Για πρώτη φορά σταθεροποιήσαμε και ενισχύουμε έστω οριακά την πραγματική αγοραστική δύναμη των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων.

Μιλάτε για φοροπληχτική πολιτική. Μα, για πρώτη φορά έχουμε αλλαγή στην αναλογία έμμεσων και άμεσων φόρων δέκα ποσοστιαίες μονάδες. Δεν φτάσαμε στο επιθυμητό. Για πρώτη φορά όμως ψηφίσαμε νομοσχέδια φοροαπαλλαχτικά για τα λαϊκά στρώματα.

Θα τελειώσω, συναδέλφισες και συνάδελφοι, λέγοντας πως γι' αυτό όλοι πρέπει σήμερα να σταματήσουμε να επενδύουμε στιγμιαία στη δυσφορία μερίδας της ελληνικής κοινωνίας. Και το τονίζω αυτό. Όλοι πρέπει να σταματήσουμε. Να σκύψουμε πάνω στα προβλήματα και του χρηματιστηρίου και των εγκλωβισμένων. Αυτό απαιτούν από εμάς και όχι πολιτική καπηλία. Όχι πολιτική εκμετάλλευση του δικού τους προβλήματος. Να προσφέρουμε λύσεις και απαντήσεις για να τους ξαναδώσουμε την ελπίδα και την αισιοδοξία. Γιατί μόνο έτσι θα σταθούν ικανοί για να προχωρήσει και το χρηματιστήριο και οι ίδιοι σε μία προοπτική χρόνου να ξανακερδίσουν πίσω τα χαμένα τους χρήματα. Έτσι προστατεύουμε το χρηματιστήριο. Έτσι ενισχύουμε την οικονομία, έτσι ενισχύουμε τους μικροεπενδυτές, ιδιαίτερα αυτούς που έχασαν τις αποταμιεύσεις τους την τελευταία περίοδο.

Συναδέλφισσες της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, έχουμε πολλά μέτρωπα να συγκρουστούμε και να συγκριθούμε. Και πάλι θα κερδίσουμε, γιατί εσείς δυσπιστείτε απέναντί μας, αλλά ο λαός, όπως και πρόσφατα έχει επιβεβαιώσει, μας εμπιστεύεται για το τιμόνι της χώρας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ήθελε ο κύριος Κοινοβουλευτικός να πει, "συναδέλφισσες και συνάδελφοι", αλλά παρέλειψε τη δεύτερη λέξη λόγω της πιέσεως του χρόνου. Διαγράφεται η πρώτη λέξη.

Ορίστε, κύριε Κατσαρέ, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα κάνω ειδική αναφορά στην αγόρευση του μόλις κατελθόντος του Βήματος κ. Μαγκριώτη, διότι εμπριέχονται αυτά τα οποία θα έλεγα και για τη δική του αγόρευση, σε εκείνα τα οποία θα πω για όλους τους υπερασπιστές του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας κ. Παπαντωνίου.

Παρακολούθησα τις ομιλίες των περισσότερων Βουλευτών της Συμπολίτευσης με πολλή προσοχή. Μου έδωσαν την εντύπωση ότι συναγωνίζονταν ο ένας τον άλλον σε βαρύγδοπους λόγους, επιχειρήματα υπέρ του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας. Μου έδωσαν την εντύπωση στρατευμένων υπερασπιστών οι οποίοι είχαν σαν στόχο να υποστηρίξουν και να περάσουν την άποψη ότι ο μόνος ανεύθυνος για τις περιπέτειες του χρηματιστηρίου, ο τέλειος, και ο ολοκληρωμένος και εν μηδενί λυπόμενος έναντι αυτού είναι ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας. Άλλοι ευθύνονται για την κατάσταση που εκεί επικρατεί.

Κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα τα επιχειρήματά σας. Σχεδόν όλα είχαν σαν δικαιολογία τους καλούς δείκτες της ελληνικής οικονομίας τα τελευταία χρόνια. Και κατέληγαν στο συμπέρασμα ότι ένας πολύ επιτυχημένος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας δεν μπορεί να ευθύνεται, δεν μπορεί να τον βαρύνουν παραλείψεις οι οποίες και να οδήγησαν στις περιπέτειες του χρηματιστηρίου.

Θα μου επιτρέψετε όμως, κύριοι συνάδελφοι, να κρίνω την εμφάνισή σας ως υπερασπιστών του κ. Παπαντωνίου. Λυπάμαι αλλά πρέπει να το πω: Υπήρξατε κακοί υπερασπιστές. Σας θυμίζω γιατί και αυτά θα τα έχετε ξεχάσει, τα εξής:

Στον κ. Παπαντωνίου αποδίδονται ευθύνες για ένα οικονομικό έγκλημα κακούργημα το οποίο στοίχισε σε ενάμισι εκατομμύρια περίπου Έλληνες πολίτες τριάντα πέντε τρισεκατομμύρια δραχμές. Και μη μου πείτε ότι αποδέχεστε εκείνο το πομπώδες επιχείρημα του κ. Παπαντωνίου ότι μπορεί να έχασαν τα τριάντα πέντε τρισεκατομμύρια δραχμές κάποιοι, αλλά κέρδισαν παράλληλα και άλλοι πενήντα τρισεκατομμύρια.

Δηλαδή, βγαίνουμε και κερδισμένοι, απ' όλη την ιστορία. Δεν νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι μπορεί να το αποδεχθείτε και μπορεί να τολμήσετε, να το μεταφέρετε αυτό στις εκλογικές σας περιφέρειες.

Ο κ. Παπαντωνίου καταγγέλλεται ότι τον βαρύνουν ορισμένες ευθύνες, γιατί από αμέλειά του, από παραλείψεις του, δεν έλαβε όλα εκείνα τα μέτρα που ήταν επιβεβλημένα να ληφθούν για να μην ακολουθήσει αυτή η καταστροφή στο Χρηματιστήριο. Και μάλιστα βαρύνεται ακόμα περισσότερο γιατί για όλα αυτά τα μέτρα τα οποία υπεδείχθησαν από την Νέα Δημοκρατία, από τα άλλα κόμματα και από ομόφωνες αποφάσεις της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, εκείνος "αγρόν ηγόρασε", ή έλαβε κάποια μέτρα, "για να ρίξει στάχτη στα μάτια". Τα βασικά μέτρα, όμως, εκείνα τα οποία μπορούσαν να θωρακίσουν θεσμικά το Χρηματιστήριο για να μην υπόκειται σε διάφορες πιέσεις και εύκολες αλλαγές προς τα επάνω ή προς τα κάτω ανάλογα ακόμα και με διάφορες δηλώσεις, δεν τα έλαβε και δεν θωράκισε το Χρηματιστήριο.

Κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Παπαντωνίου κατηγορήθηκε και για ορισμένες άλλες συγκεκριμένες ενέργειες, συγκεκριμένες πράξεις. Κατηγορείται για τις δηλώσεις του. Αναφέρονται όλες στην πρόταση δυσπιστίας, την οποία κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία. Κατατέθηκαν και άλλα στοιχεία, που αποδεικνύουν πολλά περισσότερα και από εκείνα που περιλαμβάνονται στην πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας.

Επίσης, κατηγορείται και για ορισμένα άλλα, περισσότερο συγκεκριμένα γεγονότα. Του αποδίδονται παραλείψεις, που ανέφερα, για τη θεσμική θωράκιση του Χρηματιστηρίου. Για τη μη αποκομματικοποίηση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Προέκυψε από τη συζήτηση εδώ ότι είναι η μόνη ανεξάρτητη διοικητική αρχή που είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, υποκείμενο στην εποπτεία του ιδίου του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας.

Έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία αυτή η εποπτεία και ο έλεγχος, η πειθαρχία της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, αν κρίνει κανείς από τη συμπεριφορά της σ' όλο αυτό το διάστημα που οι περιπέτειες του Χρηματιστηρίου είχαν διογκωθεί.

Κατηγορείται επίσης ο κ. Παπαντωνίου γιατί ακριβώς δεν αποδέχθηκε καμία από τις πολλές προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας. Δυστυχώς, την υποβολή αυτών των προτάσεων της Νέας Δημοκρατίας προσπαθείτε να την παρεξηγήσετε κιόλας, λέγοντας ότι ίσως με το να προτείνει κάποιες λύσεις και κάποια μέτρα η Νέα Δημοκρατία, συνέβαλε στη δυσφήμιση του Χρηματι-

στηρίου με τα γνωστά αποτελέσματα. Δυστυχώς κι αυτό ακόμα το επιχειρείτε.

Και ενώ είναι συγκεκριμένες οι κατηγορίες εις βάρος του κ. Παπαντωνίου, τι είπατε σεις, κύριοι υπερασπιστές του κυρίου Υπουργού; Κανείς δεν αναφέρθηκε σε καμία απ' αυτές. Ακροθιγώς ίσως να πιάσατε κάποια κάποιοι ομιλητές. Μπορεί από μερικούς αυτά και να ξέφυγαν, γιατί δεν ήταν στο καλούπι της υπεράσπισης το οποίο αποφασίσατε ή το οποίο σας είπαν να ακολουθήσετε. Αυτή είναι η προσωπική μου πεποίθηση.

Δεν ξέρω σήμερα πώς αισθάνεσθε, όσοι μιλήσατε, μετά την αγόρευση του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας. Δεν ξέρω πώς αισθάνεσθε όσοι υπερασπισθήκατε τον κ. Παπαντωνίου. Σας παρακαλώ, θυμηθείτε τι είπατε στις αγορεύσεις σας. Νομίζω ότι θα ήταν ένα πάρα πολύ χρήσιμο συμπέρασμα και για σας τους ίδιους να συγκρίνετε αυτά τα οποία είπατε και να τα αντιπαραβάλετε με τα στοιχεία στα οποία αναφέρθηκε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και με τα οποία θεμελίωσε κατά τρόπο πλήρη και απόλυτο, νομίζω, την ευθύνη του κ. Παπαντωνίου.

Θα δείτε πόσο υστερήσατε ως υπερασπιστές.

Κύριοι συνάδελφοι, για σας ένα θέμα υπήρχε, η καλή πορεία της ελληνικής οικονομίας. Έστω ότι τα πράγματα είναι όλα έτσι όπως εσείς τα λέτε, αν και η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Αποκλείει, έστω η πολύ καλή κατάσταση της οικονομίας, ευθύνες για το χρηματιστήριο του συγκεκριμένου Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, επειδή ακολούθησε μία εσφαλμένη χρηματιστηριακή πολιτική, δεν άκουσε κανέναν και έκανε εκείνο που ίσως εξυπηρετούσε τα συμφέροντα κάποιων που ακριβώς επεδίωκαν και επέτυχαν αυτήν την πορεία του χρηματιστηρίου; Σε αυτό δεν α- κήλτησε απολύτως κανένας. Σας φθάνει να λέτε ότι όλα πάνε καλά και άρα καμία ευθύνη δεν βαρύνει τον κ. Παπαντωνίου.

Η προσπάθειά σας δε να επιρρίψετε την ευθύνη στη Νέα Δημοκρατία, δεν νομίζω ότι στηρίχθηκε σε κάποια επιχειρήματα. Αναζητήσατε να βρείτε μία δήλωση του Προέδρου της ΝΔ και για να μπορέσει να ταιριάσει στο σχεδιασμό σας την παραποιήσατε και αυτή. Διαβάσατε μόνο ένα τμήμα της και κόψατε το υπόλοιπο που έθετε προϋποθέσεις. Σας πρότεινε ο Πρόεδρος της ΝΔ ότι για να πάει καλά το χρηματιστήριο και ακόμα καλύτερα, πρέπει να γίνουν ορισμένα πράγματα, τα οποία και κατονόμασε. Αυτά τα ξεχάσατε και σταματήσατε μόνο στο πρώτο σημείο της.

Κύριοι συνάδελφοι, για να γνωρίσετε καλύτερα τον Υπουργό τον οποίο υποστηρίζετε, θα ήθελα να σας πω ότι η τραγικότερη συνέπεια στην ιστορία του Χρηματιστηρίου είναι οι αυτοκτονίες. Και περιέργως υπάρχει και ένα άλλο πάρα πολύ σοβαρό ζήτημα που απασχολεί σήμερα τον ελληνικό λαό που έχουμε και εκεί αυτοκτονίες. Είναι η περίφημη ιστορία των πανωτοκίων. Και αυτό το ζήτημα είναι της αρμοδιότητας του κ. Παπαντωνίου. Και αυτό το πρόβλημα θέλησε εκείνος να το επιλύσει. Ψηφίστηκαν τρεις νόμοι μέχρι τώρα και δεν επιλύθηκε. Και τώρα μας καλεί την ερχόμενη Τρίτη το απόγευμα να ξαναδούμε το θέμα.

Ξέρετε γιατί δεν λύθηκε; Γιατί ψηφίσαμε, κύριοι συνάδελφοι, ορισμένους νόμους οι οποίοι μπορεί να είναι νόμοι που να φέρουν την υπογραφή μας, τις χείρες Ισαύ, αλλά είναι η φωνή Ιακώβ, είναι η φωνή των τραπεζών. Ψηφίσαμε ό,τι ήθελαν οι τράπεζες. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και βεβαίως προσασίσαμε τα συμφέροντα των τραπεζών. Και πάλι δεν θα λυθεί αυτό το πρόβλημα. Θα έχουμε συνέχεια της ίδιας ιστορίας των αυτοκτονιών και ίσως περισσότερες ακόμα εδώ. Και θέλει μετά ο κ. Παπαντωνίου, να θεωρηθεί αξιόπιστος και να τον εμπιστευθεί ο ελληνικός λαός, να πάει καλά το χρηματιστήριο και να λυθούν και τα άλλα προβλήματα.

Είναι καιρός να μας απαλλάξει από την παρουσία του στο ΥΠΕΘΟ. Εμείς του δείξαμε το δρόμο. Δεν τον βοηθάτε με τη θετική ψήφο την οποία θα του δώσετε. Είμαι βέβαιος ότι, όταν γυρίσετε στις εκλογικές σας περιφέρειες δεν θα έχετε που να κρυφθείτε. Το πιστεύω απόλυτα αυτό. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής) : Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Δρυς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνεται σε λίγο η

συζήτηση επί της προτάσεως μομφής της Νέας Δημοκρατίας κατά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Παπαντωνίου, για την αρνητική πορεία του χρηματιστηρίου τους τελευταίους δεκαέξι μήνες, δηλαδή, από το Σεπτέμβριο του 1999 μέχρι τον Ιανουάριο του 2001.

Η κοινοβουλευτική αυτή πρωτοβουλία της Νέας Δημοκρατίας είναι πρωτοφανής για τα κρατούντα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στις ΗΠΑ και όλες τις άλλες αναπτυγμένες χώρες. Σε καμία ευρωπαϊκή χώρα, η αξιωματική αντιπολίτευση δεν προέβη σε τέτοιες απονενοημένες πράξεις προκειμένου να τονώσει την αντιπολιτευτική δράση της.

Μόνο στην Ελλάδα και μόνο η Νέα Δημοκρατία, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά την αδυναμία της να ασκήσει σύγχρονη αντιπολιτευτική πολιτική.

Παρόμοια φαινόμενα με τα συμβαίνοντα στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών συμβαίνουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε πολλές άλλες χώρες. Και βεβαίως, σε καμία χώρα η αξιωματική αντιπολίτευση δεν έκανε πρόταση μομφής στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών. Αν η Νέα Δημοκρατία πράγματι ήθελε να βοηθήσει σοβαρά την ελληνική οικονομία, αν πράγματι ήθελε να βοηθήσει σοβαρά την αναστροφή της αρνητικής πορείας του χρηματιστηρίου, αν πράγματι ήθελε να εκφράσει την ουσιαστική συμπαράστασή της για τις απώλειες των μικροεπενδυτών, θα μπορούσε, αν είχε να υποβάλει μια δέσμη προτάσεων για την ανάκαμψη του χρηματιστηρίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν άκουσα από την τηλεόραση ότι η Νέα Δημοκρατία υπέβαλε πρόταση μομφής για τα θέματα του Χρηματιστηρίου, σκέφθηκα αμέσως ότι η Νέα Δημοκρατία ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, θα είχε να υποβάλει δέσμη προτάσεων ή τουλάχιστον θα έκανε κάποιες συγκεκριμένες καταγγελίες για την πολιτική της Κυβέρνησης στο Χ.Α.Α.. Αντ' αυτού, είδα στο τριήμερο των συζητήσεων, ανυπαρξία προτάσεων, φτώχεια στη φαντασία της Νέας Δημοκρατίας να αναπτύξει ένα συγκεκριμένο αντιπολιτευτικό λόγο.

Ουδεμία πρόταση, κύριοι συνάδελφοι, έκανε η Νέα Δημοκρατία για την έξοδο από την αρνητική πορεία του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών. Ουδεμία πρόταση μόνο κραυγές διαμαρτυρίας. Και στόχος βέβαια δεν είναι, κύριοι συνάδελφοι, το χρηματιστήριο. Στόχος, κύριοι συνάδελφοι, αυτήν τη στιγμή είναι να πληγεί η ελληνική οικονομία και μέσω αυτής να πληγεί η Κυβέρνηση, αφού δεν υπάρχει βέβαια άλλος τρόπος η Νέα Δημοκρατία να αντιπολιτευθεί τις επιτυχίες της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ στον οικονομικό τομέα.

Και βέβαια δεν είναι η πρώτη φορά που το κάνει αυτό η Νέα Δημοκρατία. Να θυμίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις δηλώσεις του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας για "οικονομία-τραβεστί"; Να θυμίσω, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας ότι δεν θα μπορούμε στην ΟΝΕ; Να θυμίσω, κύριοι συνάδελφοι, ότι τα ελλείμματα και το χρέος θα αυξηθούν; Είσατε μονίμως η Κασσάνδρα των πολιτικών εξελίξεων στην Ελλάδα.

Και το χειρότερο απ' όλα, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι δεν διδάσκεσθε από τις αποτυχίες σας. Είσατε στα είκοσι τελευταία χρόνια, τα δεκαεπτά στην Αντιπολίτευση. Και δεν διδαχθήκατε τίποτε απολύτως. Και όχι μόνο αυτό, αλλά συνεχώς επαναλαμβάνετε την ίδια αποτυχημένη αντιπολιτευτική τακτική. Και αυτή η τακτική βεβαίως μην περιμένετε ποτέ να σας οδηγήσει να κεδρίσετε την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού για να σας αναθέσει κάποτε τη διακυβέρνηση της χώρας.

Κύριοι συνάδελφοι, απόδειξη για τους πραγματικούς στόχους της προτάσεως μομφής προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών αποτελεί η κριτική σχεδόν ολόκληρου του ημερήσιου Τύπου. Αν διαβάσει κανείς και το χθεσινό Τύπο, αλλά κυρίως το σημερινό Τύπο θα διαπιστώσει ότι η κριτική είναι αυστηρότατη και αποκαλύπτει τους πραγματικούς λόγους για τους οποίους η Νέα Δημοκρατία προέβη στην πρόταση μομφής.

Να σας θυμίσω μόνο επιλεκτικά τέσσερα πρωτοσέλιδα: Της "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ", της "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ" των "ΝΕΩΝ" και του "ΒΗΜΑΤΟΣ". Οι τίτλοι είναι οι εξής: "Η Νέα Δημοκρατία επενδύει στη πτώση του χρηματιστηρίου", γράφει η "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ". Για κοινοβουλευτική φούσκα μιλάει το "ΒΗΜΑ". Και πα-

ρόμοιοι είναι οι τίτλοι που έχει και η "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ" και τα "ΝΕΑ".

Η Νέα Δημοκρατία, κύριοι συνάδελφοι, κατηγορεί την Κυβέρνηση ότι εκμεταλλεύθηκε την άνοδο του χρηματιστηρίου κατά τη διάρκεια της ταχύτατης ανόδου του, το καλοκαίρι ή ολόκληρο το 1999. Η Νέα Δημοκρατία όμως αγνοεί ή προσποιείται πως αγνοεί τι έκανε διά του πλέον επισημού εκπροσώπου της κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή. Ακούστε. Η Νέα Δημοκρατία είναι συνεπής και κατά την άνοδο του χρηματιστηρίου και κατά την πτώση του: Επενδύει στην άνοδο, επενδύει πολιτικά βεβαίως και στην πτώση.

Τι έλεγε ο κ. Καραμανλής; Το είπε χθες ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και προσπάθησε, ανεπιτυχώς σήμερα ο εκπρόσωπος Τύπου της Νέας Δημοκρατίας να διορθώσει, αλλά δυστυχώς τα γραπτά δεν αλλάζουν.

Αυτά τα οποία είπε ο κ. Καραμανλής έχουν καταγραφεί. Τι είπε λοιπόν; Θα σας το θυμίσω άλλη μια φορά για έναν και μόνο λόγο: Για να διπιστώσετε ότι τα στοιχεία, τα οποία χρησιμοποίησε η Κυβέρνηση, τα επιβεβαίωσε σήμερα επακριβώς, κατά λέξη και ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

Είπε λοιπόν ο κ. Καραμανλής την 1η Σεπτεμβρίου 1999 στο Ζάππειο σε συνέντευξη Τύπου, την οποίαν έδωσε: "Πιστεύουμε ότι το Χρηματιστήριο είναι σε μια φάση έντονης ανάπτυξης και ότι στο μέλλον (κοντινό και απώτερο) θα είναι πιο ανθηρό". Τι έλεγε άραγε ο κ. Καραμανλής μ' αυτήν την τοποθέτησή του στους επενδυτές το Σεπτέμβριο του 1999; Ο δείκτης ήταν τότε στις 6.000 μονάδες, άρα θα μπορούσε να πάει ακόμα ψηλότερα. Αυτή ήταν η πρόβλεψη, την οποίαν έκανε η Νέα Δημοκρατία. Και βεβαίως την έκανε διότι ήθελε να επενδύσει στην άνοδο που είχε το χρηματιστήριο την περίοδο εκείνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω για άλλη μια φορά να τονίσω τα εξής: Ο δείκτης του Χρηματιστηρίου δεν μπορεί ν' ακολουθεί μια σταθερά ανοδική πορεία για μεγάλα χρονικά διαστήματα. Βέβαια πρέπει να σας πω, ότι όσον αφορά στις προβλέψεις, κατηγορείτε εμάς, διότι δεν βγήκαμε να πούμε ότι, ξέρετε σε λίγο θ' αρχίσει η πτώση του δείκτη του ΧΑΑ (το καλοκαίρι του 1999).

Και επειδή δεν σας αρέσει ν' ακούτε την κυβερνητική πολιτική, θα σας θυμίσω τι έλεγαν οι διεθνείς οίκοι σχετικά με την πορεία του χρηματιστηρίου, οι πλέον επίσημοι οίκοι που υπάρχουν σήμερα και οι οποίοι ειδικεύονται σε θέματα προβλέψεων. Η Deutsche Bank τι έλεγε, κύριοι συνάδελφοι; Οι διοικητές ιδιωτικών τραπεζών τι έλεγαν για την πορεία του δείκτη την περίοδο αυτή; Τι θέλατε άραγε; Να βγει ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και να πει, ξέρετε θ' αναστραφεί η πορεία του χρηματιστηρίου;

Μα αν το έκανε αυτό ο Υπουργός περισσότερο φανερά απ' όσο το έκανε με τις πολύ εύστοχες παρατηρήσεις και τις συνελεύσεις του σε εφημερίδες, τότε θα κατηγορούσατε την Κυβέρνηση ότι παρεμβαίνει στη λειτουργία του Χρηματιστηρίου και καταβαρυνώνει το δείκτη. Άρα ζημιώνει τους μικροεπενδυτές κι έτσι θα είχαμε απώλειες των ανθρώπων που επένδυσαν στο Χρηματιστήριο.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πούμε μερικά πράγματα με το όνομά τους, να πούμε την αλήθεια. Είναι ανάγκη να καταλάβουν όλοι ότι το Χρηματιστήριο για μεγάλα χρονικά διαστήματα δεν μπορεί να έχει μόνο θετική πορεία. Θα έχει και θετική και αρνητική πορεία. Εξάλλου σας λέω μόνο ότι το 1998 το Χρηματιστήριο είχε μια άνοδο της τάξεως του 20%, το 1999 άνοδο 110%. Το 2000 είχε μια απώλεια της τάξεως του 50%. Άρα στο διάστημα των τριών τελευταίων ετών το Χρηματιστήριο έχει συνολικά θετική πορεία.

Κύριοι συνάδελφοι, το χρηματιστήριο δεν είναι το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο για να έχει μια σταθερή και εγγυημένη πορεία των αποδόσεών του. Πρέπει, λοιπόν, να πούμε την αλήθεια στους επενδυτές: Ότι η προσμονή για γρήγορα κέρδη, τα οποία δεν ανταποκρίνονται στη δυναμική της ελληνικής οικονομίας, ήταν εκείνη η οποία οδήγησε ορισμένους εξ αυτών να έχουν σήμερα αυτά τα αρνητικά και άκρωτα, επικίνδυνα κοινωνικά και οικονομικά φαινόμενα, τα οποία όλοι γνωρίζουμε.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι αυτά τα μηνύματα δεν έ-

πρεπε να περιμένει κανείς μόνο το ελληνικό χρηματιστήριο για να τα πάρει. Εάν πρόσεχε λίγο τον οικονομικό Τύπο, θα έβλεπε ότι παρόμοια φαινόμενα έχουν αναπτυχθεί σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες: Στο Βέλγιο, στην Πορτογαλία, στην Αυστρία, στις Ηνωμένες Πολιτείες, στην καρδιά αν θέλετε της χρηματιστηριακής αγοράς.

Ο δείκτης NASDAQ σε εννέα μήνες είχε πτώση 40%. Πριν από λίγες μέρες στη Σύνοδο Υπουργών Οικονομικών των χωρών της Ασίας και της Ε.Ε. είχα την ευκαιρία να μιλήσω με το συνάδελφό μου Υφυπουργό Οικονομικών της Ιαπωνίας για το ίδιο πρόβλημα. Ούτε εκεί υπάρχει δυνατότητα να παρέμβει η Ιαπωνική κυβέρνηση για να διορθώσει το δείκτη του χρηματιστηρίου του Τόκιο.

Εμείς λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, λέμε για άλλη μια φορά ότι η Κυβέρνησή μας οφείλει να διασφαλίσει το πλαίσιο για ένα σύγχρονο χρηματιστήριο, για ένα διαφανές πλαίσιο λειτουργίας του χρηματιστηρίου. Δεν είναι όμως αρμοδιότητα καμιάς κυβέρνησης και κανενός Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών να ανεβάσει ή να κατεβάσει κατά τη βούλησή του το δείκτη του χρηματιστηρίου.

Είναι αληθές ότι τα τρία τελευταία χρόνια βελτιώθηκε σημαντικά το πλαίσιο λειτουργίας του χρηματιστηρίου.

Θέλω, κύριοι συνάδελφοι, να σας ρωτήσω το εξής: Γιατί αυτή η μεροληπτική κριτική σας για την αρνητική πορεία του χρηματιστηρίου και για κάποιες άλλες ελλείψεις; Είναι για τη βέλτιστη οργάνωση του χρηματιστηρίου; Όταν ο δείκτης ήταν στις 6.300 μονάδες, η λειτουργία και οι δομές του χρηματιστηρίου ήταν καλύτερες από αυτές που είναι σήμερα; Προφανώς, όχι.

Και σας λέω ότι το 1993, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς είχε τρία στελέχη αποσπασμένα από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών. Σήμερα έχει ογδόντα εξειδικευμένα στελέχη και πράττει ένα πολύ σημαντικό, επιτελικό και ελεγκτικό έργο. Μόνο το 1999 έχειβάλει πρόστιμα της τάξεως των πέντε δισεκατομμυρίων δραχμών. Τα ίδια και το 2000.

Μη βιάζεστε, κύριοι συνάδελφοι, εμείς θα είμαστε Κυβέρνηση για αρκετό χρόνο ακόμη. Σας διαβεβαιούμε ότι πριν από το τέλος αυτού του χρόνου θα έχει αναβαθμιστεί ακόμα περισσότερο η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, έτσι ώστε να λειτουργεί στα πρότυπα της Αμερικανικής επιτροπής κεφαλαιαγοράς. Έτσι θα σταματήσουν και οι αιτιάσεις της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, ότι δηλαδή δεν υπάρχει σύγχρονο πλαίσιο λειτουργίας του Χρηματιστηρίου.

Ισχυρίζεται η Νέα Δημοκρατία ότι οι απώλειες των επενδυτών στο Χρηματιστήριο ανέρχονται σε τριάντα πέντε, σε είκοσι, σε δεκαοκτώ τρισεκατομμύρια. Και σήμερα βέβαια ο κ. Καραμανλής "άδειασε" όλους τους ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας και μίλησε για δεκαπέντε τρισεκατομμύρια δραχμές. Για άλλη μία φορά η Νέα Δημοκρατία αρέσκεται στη χρησιμοποίηση της "παιδικής λογιστικής".

Το ίδιο έκανε κατά τη διάρκεια του Προϋπολογισμού, όταν έκανε την διαίρεση του συνόλου της αύξησης των φορολογικών εσόδων (περίπου 1 τρις δραχμές) διά του συνόλου των φορολογούμενων (περίπου 4 εκατομμύρια). Και είπε, ότι κάθε φορολογούμενος θα επιβαρυνθεί το 2001 με 250.000 δρχ.!!! Τώρα η παιδική λογιστική της επεκτείνεται στις "απώλειες" του Χρηματιστηρίου.

Λέει, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία: Τριάντα πέντε τρισεκατομμύρια δραχμές είναι οι απώλειες στο Χρηματιστήριο, το διαιρούμε διά του δέκα εκατομμύρια Έλληνες, άρα, όπως είπε ο εκπρόσωπός της, 3,5 εκατομμύρια έχασε κάθε Έλληνας πολίτης στο Χρηματιστήριο.

Μα, είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Θεωρείτε πως είναι δυνατόν να σας πιστέψει ο ελληνικός λαός; Πιστεύετε ότι μπορείτε να θεμελιώσετε αντιπολιτευτική κριτική θέση, στάση και προοπτική προς την Κυβέρνηση μας με τέτοιες παιδικές, κυριολεκτικά, πρακτικές;

Κύριοι συνάδελφοι, να κάνετε έναν πραγματικό υπολογισμό. Ακούστε τι λένε οι υπεύθυνοι χειριστές του θέματος αυτού.

Τις προηγούμενες ημέρες -νομίζω τη Δευτέρα ή την Τρίτη- ήταν στο ΜΕΓΑ ο Βουλευτής σας κ. Γιώργος Βουλγαράκης, ο οποίος επανέλαβε τα επιχειρήματα που προέβαλε στο ΜΕΓΑ.

Λέγω, λοιπόν, ότι ο πλέον αρμόδιος για τα θέματα αυτά είναι ο κ. Αλεξάκης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να τελειώσω.

Ο κ. Αλεξάκης, δεν δέχεται τους αριθμούς αυτούς. Σε καμία απολύτως περίπτωση.

Πρέπει, κύριοι συνάδελφοι, να κάνετε σωστούς υπολογισμούς. Πρέπει να δώσουμε εντολή στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και στο Χρηματιστήριο Α.Ε. να μας ενημερώσει -διότι υπάρχει η δυνατότητα αυτή- ποιοι πούλησαν την περίοδο της πτώσεως του χρηματιστηρίου και ποιοι αγόρασαν την περίοδο της ξέφρενης ανόδου του. Τότε θα διαπιστώσουμε ποιοι είναι εκείνοι οι οποίοι κέρδισαν αυτά τα τρομακτικά ποσά που αναφέρατε. Έτσι μπορούμε να προσδιορίσουμε ποια είναι η συγκεντρωτική και η συντελεσθείσα αναδιανομή.

Γιατί δεν ερωτάτε, κύριοι συνάδελφοι, για τη συγκεντρωτική την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς; Γιατί δεν αναφέρετε στο Κοινοβούλιο ποιοι είναι αυτοί οι ολίγοι; Είπατε μάλιστα ότι είναι φίλοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Πείτε τουλάχιστον ποιοι είναι αυτοί οι ολίγοι οι οποίοι αγόρασαν τις μετοχές των μικροεπενδυτών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, μπορείτε να μου δώσετε δύο-τρία λεπτά ακόμη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Θα σας δώσω ένα λεπτό, όσο δίνουμε σε όλους τους ομιλητές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ερωτώ, λοιπόν, το εξής: Γιατί δεν ζητά η Νέα Δημοκρατία να συγκροτηθεί μία επιτροπή η οποία να ελέγξει αυτές τις "αλλαγές" των μετοχών; Μετά να έλθει εδώ με συγκεκριμένες, τεκμηριωμένες απόψεις και να καταγγείλει τους υπεύθυνους; Δυστυχώς έωλα είναι όλα όσα λέει η Νέα Δημοκρατία.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να τελειώσω με το εξής. Η φούσκα-μομφή την οποία υπέβαλε η Νέα Δημοκρατία προώρως έσκασε και δημιούργησε ήδη για την ίδια σοβαρά προβλήματα. Η Νέα Δημοκρατία από κατηγορούσα την Κυβέρνηση για τις "παρεμβάσεις" της στο χρηματιστήριο είναι απολογούμενη, διότι και πάλι απέδειξε ότι επενδύει στην αρνητική πορεία του δείκτη του χρηματιστηρίου για να κερδίσει πολιτικά. Αλλά αγνοεί ότι κανένα κόμμα δεν μπορεί να ελπίζει να έχει την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού παίζοντας με τις αρνητικές εξελίξεις της οικονομίας.

Η χώρα χρειάζεται μια σοβαρή και υπεύθυνη Αξιοματική Αντιπολίτευση και όχι μια ανεύθυνη Αντιπολίτευση, μία Αντιπολίτευση που πολιτεύεται με στόχους στενά κομματικούς, με πολιτικές που δεν προωθούν και δεν στηρίζουν τα συμφέροντα του ελληνικού λαού.

Η φούσκα-πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, όπως την απεκάλεσε ο Τύπος, έσκασε πριν ακόμα φθάσει στο Κοινοβούλιο. Η πολιτική ανευθυνότητα της Νέας Δημοκρατίας καταγράφεται στη λίστα των ερασιτεχνισμών της ηγεσίας της. Ο ελληνικός λαός σας χρεώνει την πολιτική αυτή, μια πολιτική επικίνδυνη για το μέλλον του τόπου, μια πολιτική για την οποία θα λάβετε το κατάλληλο μάθημα όταν έλθει η ώρα των εκλογών. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Βασιλείου Θεόφιλος έχει το λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράξη ύψιστης πολιτικής ευθύνης είναι η κατάθεση πρότασης μομφής, πρότασης δυσπιστίας κατά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας από τη Νέα Δημοκρατία και αυτό τούτο απέδειξε η τριήμερη συζήτηση ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας, με σαφή και συγκεκριμένα επιχειρήματα.

Επιπλέον η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε αυτήν την πρόταση μομφής διότι ακούμε πάρα πολύ καλά τον παλμό της ελληνικής κοινωνίας, γιατί με βάση τις κατευθύνσεις της ελληνικής κοινωνίας πορευόμαστε, γιατί στους Έλληνες πολίτες δίνουμε λόγο. Δεν έχουμε προϊσταμένους, ούτε θα αποκτήσουμε ποτέ. Δεν είμαστε υπάλληλοι κανενός.

Διατυπώθηκε η άποψη ότι πουθενά σε όλο τον κόσμο δεν έγινε πρόταση μομφής κατά Υπουργού και κατά Κυβέρνησης όταν υπήρξαν κάμψεις του Χρηματιστηρίου. Τούτο το επιχείρημα χρησιμοποιήσε και ο άρτι κατελθών του Βήματος Υφυπουργός Οικονομικών κ. Δρυς. Πουθενά όμως σε όλο τον κόσμο δεν συντελέστηκε τέτοια λεηλασία. Πουθενά 35 τρισεκατομμύρια δεν έφυγαν από τόσους πολλούς για να πάνε στις τσέπες τόσο ολίγων.

Θέλω να σας διορθώσω, κύριε Υπουργέ, γι' αυτό που αναφέρατε πριν από λίγο και όποιους το ανέφεραν ότι ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Καραμανλής αναφέρθηκε σε 35 τρισεκατομμύρια απόψε και επιτέλους ας αφαιρεθεί ήσυχο το Ελληνικό Κοινοβούλιο...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεκαοκτώ είπε ο κ. Αλογοσκούφης.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Είπατε για τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, το επαναλάβατε εσείς, το επανέλαβαν ομιλητές, πρόκειται για 35 τρισεκατομμύρια αφαίμαξη από τις τσέπες και την αποταμίευση του φτωχού Έλληνα. Τέτοια λεηλασία δεν συντελέστηκε πουθενά σε όλο τον κόσμο. Μόνο στην Αλβανία έγινε αυτό και ο κόσμος ξεσηκώθηκε και έριξε τον Μπερίσα.

Ήκουσα συναδέλφους εδώ να μιλούν και την ίδια άποψη εξέφρασαν έγκριτες εφημερίδες ότι η πρόταση μομφής που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία ισχυροποίησε τη θέση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και συσπειρώσε την Κυβέρνηση Σημίτη και το κίνημα. Τη χαρακτήρισαν μάλιστα απρόσμενο δώρο. Αυτή η πολιτικάντικη λογική δεν διακατέχει τη δική μας φιλοσοφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Μάνο, παρακαλώ μη μιλάτε στο κινητό τηλέφωνο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Δεν χτύπησε. Εγώ απλά μιλάω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ακούμε εμείς τη φωνή σας όμως.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Κάνουμε χρήση του δικαιώματος αυτού σαν κορυφαίας αντιπολιτευτικής πρακτικής προς το δημόσιο συμφέρον. Επιπλέον κάνουμε χρήση του δικαιώματος αυτού, γιατί ακούμε πολύ καλά τον παλμό της ελληνικής κοινωνίας.

Κατά πάσα πιθανότητα σήμερα η κυβερνητική πλειοψηφία θα απορρίψει την πρόταση μομφής και θα υπερψηφίσει την παραμονή του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας. Έτσι γίνεται άλλωστε και με κάθε πρόταση που υποβάλλεται, είτε αφορά εξεταστικές επιτροπές είτε αφορά ενδεχομένως και την αυριανή συζήτηση, κατά την οποία η Εθνική Αντιπροσωπεία θα συζητήσει το πόρισμα του εισαγγελέα Ντογιάκου. Θα απορριφθεί η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, θα παραμείνει ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, αλλά θα έχει υποστεί η Κυβέρνηση Σημίτη τεράστια ηθική ήττα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ να μην χτυπάτε το χέρι σας στο έδρανο. Μπορείτε να έχετε έντονο τόνο, την φωνή σας, αλλά το έδρανο μην το χτυπάτε. Σας το λέω με αγάπη, ως νέος Βουλευτής που είστε. Είναι πάγια πρακτική του Κοινοβουλίου.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Συγγνώμη κύριε Πρόεδρε.

Ας συσπειρωθεί η κυβερνητική παράταξη. Ας συσπειρωθεί, λοιπόν, το ΠΑΣΟΚ απέναντι στον ελληνικό λαό. Η Κυβέρνηση Σημίτη έτσι και αλλιώς στη συνείδηση του ελληνικού λαού είναι πλέον υπόλογη. Εάν υπήρχε πολιτική ευθιξία δεν θα μπορούσε να οδηγηθεί η συζήτηση σ' αυτά τα επίπεδα. Θα μπορούσατε να είχατε παραπληθεί, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας.

Ήκουσα με πολλή προσοχή την αγόρευση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας χθες. Ως νεφεληγερέτης Ζεός απεφάνθη: "Η Νέα Δημοκρατία είναι υπεύθυνη για την πτώση του χρηματιστηρίου".

Κύριε Υπουργέ, κυβερνάμε εμείς; Η Νέα Δημοκρατία κυβερνάει; Μήπως συγκυβερνάμε; Τι διαστροφή επιτέλους είναι αυτή; Τι θεώρημα είναι τούτο επίρριψης ευθύνης στην Αντιπολίτευση; Ποιος έχει την πολιτική της εικοσαετίας; Ποιος έχει την αποκλειστική ευθύνη; Για την κατάντια του χρηματιστηρίου θα δώσετε εσείς λόγο, κύριε Υπουργέ, και ακόμη περισσότερο για τη λαθροχειρία που επιχειρήθηκε χθες το βράδυ εις βάρος του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Προέδρου της

Νέας Δημοκρατίας κ. Καραμανλή, όπου αναφερθήκατε σε λόγια που δεν είπε.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Ποιος το είπε αυτό;

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Ποιος καθορίζει, κύριε Υπουργέ, τη διοίκηση του χρηματιστηρίου; Ποιος καθορίζει, κύριε Υπουργέ, την Επιτροπή της Κεφαλαιαγοράς; Ποιος φτιάχνει το θεσμικό πλαίσιο; Πού είναι ο έλεγχος των εισηγμένων εταιρειών; Που πήγαν τα κεφάλαια που αντλήθηκαν για αυξήσεις κεφαλαίων; Ελέγξατε εάν επανεπενδύθηκαν; Ελέγξατε αν δημιούργησαν νέες θέσεις εργασίας; Είμαστε βέβαιοι ότι δεν έφτιαξαν νέες θέσεις εργασίας.

Πώς, κύριε Υπουργέ, λειτούργησαν την τελευταία τριετία οι ΑΧΕ, οι ΑΧΕΠΕΙ, οι ΑΕΛΔΕ; Με ποιο τρόπο λειτούργησαν και πώς διείσδυσαν στην ελληνική κοινωνία οι ΑΕΛΔΕ, που ξεφύτρωσαν σαν μανιτάρια, σαν τα βιντεοκαταστήματα της παλαιότερης εποχής;

Γιατί, κύριε Υπουργέ, εξωθήσατε τόσο κόσμο στην αίσθηση του ανικανοποίητου ονείρου; Γιατί εγκαταλείψατε μετά αυτό τον κόσμο ρίχνοντας τις ευθύνες πάνω του και με κυνισμό του είπατε για δική του ευθύνη, που ανέλαβε το ρίσκο της αγοράς μετοχών;

Γιατί, κύριε Υπουργέ, τους οδηγήσατε σε τραπεζικό δανεισμό από το τραπεζικό τέρας; Ποιος θα πληρώσει τους τόκους σήμερα; Ποιος θα πληρώσει τα κεφάλαια που δεν υπάρχουν;

Δυστυχώς, μετατρέψατε το κόμμα του χρηματιστηρίου σε κόμμα μαρτυρίου για τους Έλληνες πολίτες.

Αναφερθήκατε και στην ΟΝΕ. Οι αριθμοί ευημερούν, οι Έλληνες πένονται και σήμερα βρίσκονται στη δεινότερη θέση που θα μπορούσε να υπάρξει ποτέ. Ξέρετε πολύ καλά ότι η επιτυχία στον ΟΝΕ είναι κάτω από την ονομαστική σύγκλιση που εσείς αποκαλέσατε. Δεν είναι πραγματική η σύγκλιση. Έχετε μία ιδιαίτερη έπαρση για την επιτυχία στους μακροοικονομικούς δείκτες. Αναφερθήκατε πάρα πολλές φορές σ' αυτό. Την πραγματικότητα την ξέρετε. Για την ανεργία μήπως ακούσατε τίποτα, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας; Για τους αγρότες ακούσατε τίποτα και για την αγροτική οικονομία; Για τη νεολαία μας και τους συνταξιούχους ακούσατε ποτέ; Τι αντιλαμβάνονται; Εάν η ελληνική οικονομία ευημερεί όπως ευημερούν και οι αριθμοί θα ευημερούσαν και αυτοί. Μπήκατε σε ένα καφενείο να ρωτήσετε την τύχη των Ελλήνων πολιτών; Ασφαλώς και δεν το κάνατε.

Είπε ο κ. Σημίτης ότι από το 1999 είναι καθρέφτης της ελληνικής οικονομίας η πορεία του χρηματιστηρίου και η ανοδική του τάση δείχνει δείκτες ανόδου της ελληνικής οικονομίας, δείκτες σταθερότητας της ελληνικής οικονομίας.

Τώρα πού είναι η ελληνική οικονομία; Στις 3.000 μονάδες ο δείκτης από 6.400. Μαύρα χάλια υπάρχουν στην ελληνική οικονομία, αλλά κάνατε μια σημαντική προσπάθεια. Τον τελευταίο καιρό την αποδεσμεύσατε, δεν κάνετε λόγο για το ελληνικό χρηματιστήριο, δεν βγάξετε μιλά. Απετάξατε και εξορίσατε το θεσμό-εργαλείο της οικονομικής ανάπτυξης μέσα σε μια ελεύθερη αγορά. Αυτό κάνατε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως νέος Βουλευτής περίμενα από την Κυβέρνηση και από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας που είναι ο ηγέτης της οικονομικής προσπάθειας ότι θα προβληματιζόταν από την τριήμερη συζήτηση που έγινε στη Βουλή των Ελλήνων. Δυστυχώς διαψεύσθηκα. Η αλαζονεία της εξουσίας και ο πολιτικός αμοραλισμός δεν σας επιτρέπουν να δείτε την πραγματικότητα. Χρησιμοποιείτε τα πάντα προκειμένου να διαστρεβλώσετε τα πάντα.

Η κοινωνία, όμως, είναι εδώ. Οι πολίτες είναι εδώ. Γνωρίζουν πολύ καλά και γνωρίζετε εσείς ακόμα καλύτερα ότι ξεπεράσατε πλέον και στα μάτια και στη συνείδησή τους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Δασκαλάκης έχει το λόγο για δέκα λεπτά. Θα σας παρακαλέσω, όσο μπορείτε, να κάνετε οικονομία του χρόνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ: Θα προσπαθήσω να μιλήσω λιγότερο από δέκα λεπτά.

Κατ' αρχήν, λόγω του σεβασμού που νιώθω για τους θεσμούς και για τα θεσμικά πρόσωπα, δεν θα απευθυνθώ στον κ. Καραμανλή, αλλά στη Νέα Δημοκρατία και θα ρωτήσω: Γιατί τόσο τα-ραχή για μια κουβέντα που είπε ο κύριος Υπουργός; Εμείς εδώ και τριάντα χρόνια περίπου και τι δεν έχουμε ακούσει: Τριτοκο-σμικοί, μέλη της 17 Νοέμβρη, κανταφικοί. Για όνομα της Πανα-γίας! Ψυχραιμία, κύριοι.

Βιώνουμε μια περίοδο έντονης κρίσης και επώδυνη για ό-λους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Νομίζω ότι κανείς δεν δι-καιούται να είναι περισσότερο ή λιγότερο ευαίσθητος. Είμαι βέ-βαιος ότι όλους μας απασχολεί η πορεία από την οποία εξαρτά-ται ένα μεγάλο μέρος μικροεπενδύτων κυρίως, για τους οποί-ους όλοι κοπτόμεθα και ενδιαφερόμαστε.

Φοβάμαι ότι η Νέα Δημοκρατία εγκλωβίστηκε αποκλειστικά σε καταγγελτικές λογικές, ίσως γιατί νομίζει ότι μπορεί να ει-σπράξει ωφέληματα μικροκομματικά. Εγώ εκτιμώ ότι απλά "ρί-χνουμε λάδι στη φωτιά" με τέτοιες διαδικασίες. Κανείς δεν είναι υπέρ του κουκουλώματος. Κανείς δεν είναι υπέρ της σιωπής, αλλά υπάρχουν διαδικασίες πολλές και τρόποι πολλοί για να ο-δηγήσεις μια κατάσταση σε λύση και σε απαντήσεις και όχι να οξύνεις μια κατάσταση, με αποτέλεσμα, αντί της ηρεμίας που α-παιτείται, να διευρύνεται το πρόβλημα. Οι συνέπειες που εύχο-μαι να μην προκύψουν, εάν προκύψουν θα είναι περισσότερο ε-πώδυνες και θα τις πληρώσουμε όλοι. Δεν υπάρχουν διαχωρι-στικές γραμμές στις τελικές ευθύνες.

Βεβαίως, η Νέα Δημοκρατία είχε αναφαίρετο δικαίωμα να κα-ταθέσει την πρόταση μομφής. Όμως, νομίζω ότι υποκρίνεται ό-ταν λέει ότι επιδιώκει μέσα από το ξεκαθάρισμα των ευθυνών να ξεκινήσει από μια νέα αφετηρία, να αρχίσει μια νέα πορεία για το Χρηματιστήριο.

Επικράτησαν, πιστεύω, πονηρές σκέψεις και για μικροκομμα-τική εκμετάλλευση, αλλά ίσως και για πάγωμα των όποιων πρω-τοβουλιών όφειλε και οφείλει να πάρει η Κυβέρνηση και ο Πρω-θυπουργός για να ξεπεράσουμε τη κρίση και το αδιέξοδο.

Πραγματικά διερωτώμαι γιατί η Νέα Δημοκρατία αναιρεί τον εαυτό της. Το κατ'εξοχήν φιλελεύθερο κόμμα με έντονα νεοφι-λελεύθερα στοιχεία δημιουργεί προϋποθέσεις κρίσης σε ένα θεσμό τον οποίο εδώ και πολλά χρόνια τον έχει αναγάγει αναμ-φισβήτητα για την ολοκλήρωση της θεσμικής θωράκισης -από το 1992-1993 διαφαίνεται αυτό- της έκρηξης του τζίρου και άρα της υποδοχής αυτού του μεγάλου τζίρου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ανήκω σε αυτούς που θα αρνηθούν την ύπαρξη ευθυνών. Πράγματι υπήρξε έλλειψη διο-ρατικότητας για την ολοκλήρωση της θεσμικής θωράκισης -από το 1992-1993 διαφαίνεται αυτό- της έκρηξης του τζίρου και άρα της υποδοχής αυτού του μεγάλου τζίρου.

Επίσης ούτε θα αρνηθώ ότι αναπτύχθηκαν προσδοκίες υπέρ-μετρης. Βεβαίως μετά Χριστόν έγιναν εδώ μέσα πολλοί προφή-τες. Όλοι τα είχαν υπενθυμίσει, όλοι τα είχαν πει. Εγώ λέω ότι αυτό είναι μεγάλο ψέμα. Όλοι προσπάθησαν να αντλήσουν και προσωπικά οφέλη και κομματικά οφέλη. Αυτή είναι η πραγματι-κότητα.

Τώρα ζητάμε εξλαστήρια θύματα. Τα πολιτικά στελέχη δεν α-ποτελούν προϊόν προς κατανάλωση. Δικαιώνονται ή όχι από την κρίση και την εκτίμηση του λαού. Με ενοχλεί βαθύτατα το γεγο-νός ότι κάποιοι παριστάνουν τον Πόντιο Πιλάτο. Εμφανίζονται ως άμοιροι ευθυνών. Ένα πρόβλημα που είναι οικονομικό και κοινωνικό γίνεται προσπάθεια από τη Νέα Δημοκρατία να γίνει και πολιτικό και όχι μόνο. Με παρεμβάσεις κομματικών στελε-χών επιδιώκεται και η ποινικοποίηση της χρηματιστηριακής ζω-ής λες και δεν είναι ζήτημα αν υπάρχουν ποινικές ή αστικές ευ-θύνες, των συναλλασσόμενων ή και της αυτεπάγγελτης παρου-σίας της ανεξάρτητης δικαστικής αρχής. Δηλαδή, γιατί θα πρέ-πει με το ζόρι εκβιαστικά να πιέζετε η δικαιοσύνη; Εκτός αν δε-χθούμε ότι δεν λειτουργεί η δικαστική εξουσία στην Ελλάδα.

Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να συνεργαστούμε σήμερα γιατί αύριο θα είναι αργά. Αυτό το επιχείρημα το αντλώ από την πεί-ρα που έχω από το συνδικαλιστικό και το μαζικό κίνημα. Αν σή-μερα δεν βρούμε λύση και κοινή συμφωνία για να οδηγήσουμε τα πράγματα σε ανάκαμψη, αύριο πολλοί από μας θα κρυβόμα-στε. Και αυτό γιατί ίσως διαφεύγει από πολλούς και από την κυ-

βέρνηση δυστυχώς και από την Αντιπολίτευση ο διαφαινόμενος κίνδυνος κοινωνικών αντιδράσεων και εκρήξεων. Και η τυχόν α-νάπτυξη απρόβλεπτων κοινωνικών αντιδράσεων μπορεί να οδη-γήσει σε ρήγμα στον κοινωνικό ιστό. Αυτό θα αποτελέσει βαρύ πλήγμα κατά της προοπτικής της ομαλής κοινωνικής εξέλιξης και ανάπτυξης της χώρας, αλλά και πλήγμα κατά της ομαλής πολιτικής εξέλιξης. Ήδη σωτήρες και πεφωτισμένοι άρχισαν να εμφανίζονται.

Είναι μερικές περιόδους στην ελληνική πραγματικότητα στις ο-ποίες χάνουμε το δάσος και κυνηγάμε το δένδρο. Η συμφωνία όμως που προτείνω δεν μπορεί να περιλαμβάνει μόνο τα κόμμα-τα. Πρέπει να περιλαμβάνει και όσους νομίμως άντλησαν τερά-στιους πόρους από το χρηματιστήριο και τώρα παρακολουθούν σαν θεατές τα τεκτονόμενα και караδοκούν και καιροσκοπούν για να ξενακερδίσουν.

Πρέπει να γίνει συνείδηση όλων μας ότι η κοινωνική γαλήνη αφορά κατεξοχήν τους έχοντες. Η προστασία και η ηρεμία του λαού δεν είναι υπόθεση μόνο των πολιτικών. Οι πολιτικοί και οι πολιτικές οφείλουν να σχεδιάζουν και να θωρακίζουν τους θε-σμούς προς τη σωστή κατεύθυνση. Είναι όμως και υπόθεση ό-λων όσων εμπλέκονται στην παραγωγική διαδικασία.

Και πρέπει να πω ότι οι επιτυχίες τα τελευταία χρόνια είναι δεδομένες. Δεν πρέπει να γκρεμίσουμε ό,τι χτίσαμε με θυσίες του λαού. Οι επιθετικές πρωτοβουλίες δεν πρέπει να εξαπλω-νται στα πλαίσια της κομματικής αντιπαράθεσης. Υπάρχουν το-μείς που και ρήξεις απαιτούνται και ανατρεπτικές πολιτικές εί-ναι επιβεβλημένες. Σε κάθε περίπτωση το δόγμα η καλύτερη ά-μυνα είναι η επίθεση δεν μπορεί να ισχύει και ιδιαίτερα όταν μι-λάμε για την οικονομία, για την ελεύθερη αγορά και το χρημα-τιστήριο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Α-ντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**).

Κλείνω και κάνω ακόμα μια έκκληση, σκεφτείτε και να σκε-φτούμε όλοι να δώσουμε απαντήσεις για να ικανοποιήσουμε το ένα εκατομμύριο διακόσιους χιλιάδες Έλληνες πολίτες για τους οποίους όλοι κοπτόμαστε, αλλά όχι μόνο γι' αυτούς, γιατί αν υπάρξει κάμψη στην ανάπτυξη και στην ομαλή κοινωνική ε-ξέλιξη το ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες συμπολίτες μας θα διευρυνθεί δραματικά. Θα γίνουν περισσότεροι αυτοί που θα πονούν και θα πάσχουν και θα έχουν αγανακτήσει.

Όσοι, λοιπόν, οραματίζονται και οραματίζομαστε μια άλλη Ελλάδα ας αφουγκραστούμε τα βογκητά όλων αυτών των Ελλή-νων που κινδυνεύουν από τέτοιου είδους κρίσεις και αντιπαρ-θέσεις, να περιθωριοποιηθούν ακόμα περισσότερο.

Ας αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας, αλλά όλοι. Μ' αυτό ή-θελα να κλείσω και ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Η κ. Κανέλλη έχει το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνεχής αναφορά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας στην ανίερη επίθε-ση που υφίσταται κάνει και μας οδηγεί όλους ειλικρινά σε μια μαρξιστική υπέρβαση. Δεν είναι πορνείο, είναι ιερό πορνείο του καπιταλισμού το χρηματιστήριο. Ύστερα με την πρόταση της μομφής πρέπει να είναι και διαφανές, να γνωρίζουμε οφθαλμο-πορνούντες τα τεκταινόμενα. Είναι αδύνατον. Μπορούμε να κα-ταφύγουμε στον Κρέοντα. Στην Αντιγόνη και στο Σοφοκλή, όχι στη Σοφοκλέους. Θα σας πω εκείνος τι λέει και το λέει χιλιάδες χρόνια πριν, ίσως για να ακουστεί και κάτι διαφορετικό από τρι-τοκοσμικά, πρωτοκοσμικά, δευτεροκοσμικά, πρωτοκλασάτα ή τριτοκλασάτα εδώ μέσα. Γιατί δεν κρίνεται βεβαίως ένας Υ-πουργός, γιατί κρίνεται μια ολόκληρη οικονομική και πολιτική φιλοσοφία.

Λέει ο Κρέοντας στίχοι 295-303 -κρατήστε το- όταν απαγο-ρεύει να παφεί το σώμα του Πολυνίκη και ψάχνει να βρει πού εί-ναι ο τάφος, όπως ψάχνουμε εμείς να βρούμε τώρα πού είναι οι τάφοι των μικροεπενδύτων, κύριε Υπουργέ: "Κανένα νόμιμο κα-κό δεν φύτρωσε σε ανθρώπους σαν το χρήμα, αυτό και πολιτεί-εσ χαλάει και ανθρώπους ξεσπινώνει. Αυτό διαφθείρει τους άν-δρες τους χρηστούς, στην αχρειότητα τους στρέφει, τους ξεγε-λά, τους δείχνει κάθε πανουργία κι ασέβεια να έχουν. Όσοι ό-

μως μίσθαρνοι τόπραξαν αυτό σαν έρθει ο καιρός τους σκληρά θα το πληρώσουν". Όμως δεν θα το πληρώσετε με μια μομφή, γιατί είναι ζήτημα γενικότερης πολιτικής.

Στα αλήθεια παρακαλώ να μου πείτε: Δεν υπάρχουν πολιτικές ευθύνες; Αυτές τις μέρες, κύριε Υπουργέ, ακούμε όχι μόνο από το στόμα το δικό σας και πολλών άλλων ότι πρέπει βοηθούμενοι εσείς η Κυβέρνηση από τις εποπτικές και διοικητικές αρχές, το ίδιο το πλαίσιο που φτιάξατε για να στηρίξετε το χρηματιστήριο, να καλείτε τις εισηγμένες εταιρείες να χρησιμοποιήσουν τα διαθέσιμα κεφάλαιά τους για να στηρίζουν τις μετοχές τους. Και σας το έκαναν χθες, σας το έκαναν χάρη πέντε μεγάλα εκδοτικά συγκροτήματα και ένα τηλεοπτικό. Ποιο το αποτέλεσμα; Σήμερα έχασαν τα μισά γιατί υπήρξαν και άλλοι έξυπνοι που μπήκαν και ληστέψανε.

Επίσης θα ήθελα να ξέρω: Δεν είναι γενική σας πολιτική τα δάνεια; Μας χρεώσατε όλους στις τράπεζες. Αυτή είναι η κοινωνική σας πολιτική και οικονομική. Έχουμε τα αγροτοδάνεια, τα μετοχοδάνεια, τα σπιτοδάνεια, τα σπουδασικοδάνεια, τα ε-ορτοδάνεια, τα αυτοκινητοδάνεια με ημερομηνία αρχής αποπληρωμής την 1.1.2001. Γι' αυτό είμαστε το Γενάρη εδώ και συζητάμε αυτά τα πράγματα. Είσατε η ίδια Κυβέρνηση που πολιτικά χωρίσατε τους εργαζόμενους σε δύο κατηγορίες.

Έχετε το ΙΚΑ. Εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα, αγαπητοί συνάδελφοι, ψηφίστηκε όχι 12% αλλά 23% των αποθεματικών των ταμείων να μπορούν να παichτούν στο χρηματιστήριο. Και αφού βγαίνει σήμερα ο Διοικητής του ΙΚΑ και λέει πόσα δισεκατομμύρια έχει χάσει και αυτός αλλά νομοτελειακά θα περιμένει την άνοδο που είναι δισεκατομμύρια των εργαζομένων. Στην Ελλάδα, όποιος προσλήφθηκε μετά την 1.1.1993 δικαιούται σύνταξη αναπηρική άμα του κοπεί το χέρι, σαράντα χιλιάδες, κύριε Υπουργέ. Και πρέπει να ζησει με σαράντα χιλιάδες το μήνα. Και θα πάει να πάρει ένα εκατομμύριο δάνεια από τις τράπεζες, γιατί μόνο οι τράπεζες κρατάνε το χρηματιστήριο.

Και δεν κρατάνε μόνο οι τράπεζες το χρηματιστήριο. Μόνο εννέα εταιρίες σας δίνει η Citygroup σε κοινό διεθνών επενδυτών να πάτε να μαζέψετε. Να σας τις πω; Αυτό θα είναι για πάντα το χρηματιστήριο μετά τις φούσκες. Και τη λέξη "φούσκες" δεν την έβγαλαν ούτε οι Κομμουνιστές ούτε οι υπόλοιποι Βουλευτές στον αέρα, αλλά την έβγαλε ο κ. Παπαδήμας δύο μήνες μετά τα δώδεκα limit up της Τράπεζας της Ελλάδας.

Μας λέτε τι έκαναν τα άλλα χρηματιστήρια. Η Budesbank έχει κάνει ποτέ δώδεκα απανωτά limit up; Έπαιξε κανείς ποτέ με την Κεντρική Κρατική Τράπεζα; Δώδεκα απανωτά limit up τα έκανε η Budesbank ή τα έκανε η Τράπεζα της Αγγλίας; Και αφού βγήκε και δεν ήξερε τίποτα ο κ. Παπαδήμας, μετά από δύο μήνες μίλαγε για φούσκες.

Η τράπεζα η Εθνική μήπως δεν είναι κρατικώς ελεγχόμενη; Μας μιλάτε για διαφάνεια; Υποδιοικητές της Εθνικής μετέχουν σε διοικητικά συμβούλια εισηγμένα στο χρηματιστήριο Εταιρειών. Είναι διαφάνεια αυτό; Ποια διαφάνεια; Πιάσατε τέσσερις πέντε. Μαζέψατε τον Κονταλέξη, τον Ζούλοβιτς και καθάρισε το χρηματιστήριο.

Δεν μου λέτε: "Οι Γενικές Αποθήκες", κύριε Υπουργέ, δεν είναι θυγατρική της Εθνικής Τράπεζας; Βέβαια είναι! Ένα τετραγωνικό μέτρο της "Αποθήκης" έχει όσο το σπίτι του Πρωθυπουργού στο Κολωνάκι. Τόσο είχε στην εποχή τη μεγάλη του limit up και της δόξας. Και ποιος μίλαγε για τη δόξα και τη διαφήμιζε; Ο κ. Λαλιώτης. Να σας πω τι έλεγε; Γιατί δεν υπήρχε πολιτική ανάμειξη στην άνοδο του Χρηματιστηρίου. Έλεγε "οι πολίτες, η συντριπτική πλειοψηφία του ενός εκατομμυρίου επενδυτών θα αναδείξουν με την ψήφο τους, με την ετυμηγορία τους, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως πρώτο κόμμα και θα του δώσουν μια νέα νίκη, γιατί ξέρουν ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν είναι και θα είναι εγγυηση για τα κεκτημένα και τις προσδοκίες τους". Στις 9.6.1999.

Για να καταλάβει κανείς, γιατί μόνο παρόντες μπορούμε να είμαστε σε διαφανές πορνείο του καπιταλισμού εμείς του Κομμουνιστικού Κόμματος, ο κ. Σπηλιωτόπουλος δήλωνε μόλις την 1.3.2000, αγαπητέ Αριστόβουλε δηλώνατε, ότι το να γίνονται κάποιες ενέσεις στο χρηματιστήριο προκειμένου να μη χάσουν κάποιοι τα χρήματά τους είναι αναμενόμενο και αποδεκτό. Κοινή πολιτική έχετε απέναντι στο χρηματιστήριο, τόσο κοινή που

βεβαίως περνάμε εδώ απέναντι!

"Λάιψας", Μεγάλη Βρετανία. Τι είναι αυτή; Πάλι θυγατρική της "Εθνικής" είναι, στην εποχή της αποτίμησης ενάμιση εκατομμύριο. Δε μας νοιάζουν αυτά, αλλά μας νοιάζει κάτι άλλο. Τι κάνετε για τους αγρότες; Αγροτοδάνειο δεν τους δίνετε και τα τυπώνετε προεκλογικά, όταν μιλάμε για γενική πολιτική;

Με ποιον κατεβαίνει, κύριε Υπουργέ, στο χρηματιστήριο η "Αγροτική Τράπεζα" συνεταιίρος 45%; Με την Bank of Nova Scotia. Τριακόσια πενήντα δισεκατομμύρια ίδια κεφάλαια και άλλα τριακόσια πενήντα η "Αγροτική". Ξέρετε όμως ότι η Bank of Nova Scotia ήταν υπό πτώχευση; Γιατί ήταν υπό πτώχευση, κύριε Υπουργέ; Γιατί υπάρχουν τρία δισεκατομμύρια απαιτήσεις από δάνεια σε δεκαπέντε εφοπλιστές του Πειραιά. Θα πάρετε από τους αγρότες για να τα δώσετε σε δεκαπέντε εφοπλιστές.

Χρηματοδοτείτε, λέει. Δίνετε μετοχοδάνεια σε μεγάλους επενδυτές. Ξέρετε γιατί τους τα δίνετε; Να κρατήσουν τις μετοχές τους, το 51%. Και δίνετε στον πολίτη και πείθετε για τις τράπεζες. Οι τράπεζες μας λήστεψαν. Αυτές είναι που κάνουν το παιχνίδι στο χρηματιστήριο και λήστεψαν τον ελληνικό λαό.

Θα σας πω έναν αριθμό που δεν μπορείτε να διαψεύσετε. Ένα εκατομμύριο προσωπικό καταναλωτικό δάνειο, για να επιζηήσει κάποιος ή για να πληρώσει τη δόση του από τις μετοχές που τον κυνηγάνε. Ελάχιστη καταβολή εννέα χιλιάδες δραχμές το μήνα. Ξέρετε πόσα θα πληρώσει; Ένα εκατομμύριο εννιακόσιες ογδόντα χιλιάδες. Ξέρετε πότε θα ξεφύγει; Μετά από επτά χρόνια και δυο μήνες, παραμονές της Ολυμπιάδας του 2008. Και αν καθυστερήσει και μια δόση των εννιά χιλιάδων δραχμών, πού θα πάει; Ξέρετε; Συν εξακόσιες ογδόντα χιλιάδες δραχμές δικαστικά έξοδα και ποινή. Έτσι λειτούργησαν οι τράπεζες και μάζεψαν τα υπέρογκα κέρδη. Μας πείσατε, λοιπόν, πείσατε τον κόσμο τον αφελή, ότι δεν έχει άλλον τρόπο. Πού να πάει τα λεφτά του; Στις τράπεζες; Αποκλείεται! Να περιμένει αυξήσεις; Ποιες αυξήσεις; Με 2,5% που θα του δώσει η Κυβέρνησή σας; Και μόλις αναγγείλατε ότι θα του δώσετε 2,5%, ανεβάσατε τα τιμολόγια.

Ο ΟΤΕ βεβαίως είναι μία από τις εταιρείες τις εννέα που διαπραγματεύεσθε έξω για να μαζέψετε λεφτά. Μόλις του βάλατε την αύξηση από τα ταξί, από τα λεωφορεία, από το ένα, από το άλλο, του πήρατε πίσω το 2,5% και άλλα 2,5%. Τίποτα δεν έμεινε από αυτήν την αύξηση.

Είναι γενικότερη οικονομική πολιτική. Έχουμε δύο κατηγορίες εργαζομένων, δύο κατηγορίες πολιτών, δύο κατηγορίες μετοχών. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. των μη προνομιούχων τώρα μιλάει μόνο για προνομιούχους και μη μετοχές.

Και η Νέα Δημοκρατία που σήμερα κόπτεται γιατί η Σοφοκλέους δεν έγινε Wall Street πριν από πέντε χρόνια τέτοιες μέρες αποχωρούσε από την Αίθουσα για τα "Ίμια και το "ευχαριστώ" στους Αμερικάνους. Και τώρα, αναρωτιόμαστε σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα γιατί δεν γίναμε τόσο Αμερικάνοι όσο η Wall Street αυτή καθ'εαυτή.

Ήλθε, λοιπόν, ο καιρός να πείτε μια αλήθεια και ήταν ευκαιρία αυτή η συζήτηση μόνο για ένα λόγο: Δεν πρόκειται να πάρει κανένας εργαζόμενος φράγκο πίσω απ' αυτά που έχασε. Δεν πρόκειται να ελπίσει ποτέ να πάρει τίποτα από το χρηματιστήριο. Είναι η έσχατη έντιμη αλήθεια που μπορείτε να βγείτε να πείτε στον ελληνικό λαό. Όσο και να δουλέψει χρεωμένος θα είναι μ' αυτήν την οικονομική πολιτική και θα χρεώνεται για να σπουδάσει τα παιδιά του, θα χρεώνεται για να αγοράσει τάφο. Και αν ο τάφος θα είναι αποτέλεσμα αφοκτισμού αυτοκτονικού θανάτου λόγω απώλειας στο χρηματιστήριο, αυτό είναι ένα κρίμα που θα βαρύνει τους μίσθαρνους που δοκίμασαν με δήθεν λαϊκό καπιταλισμό να πείσουν τους ανθρώπους ότι θα σηκώσουν κεφάλι. Ούτε λαϊκός είναι ούτε καπιταλισμός είναι. Και αυτός ο συνδυασμός δεν καταλήγει παρά μόνο σε μια αίσθηση πικρίας τέτοιας που δεν σας επιτρέπει αυτήν τη συζήτηση να την παρακολουθεί ολόκληρος ο ελληνικός λαός γιατί μετά πώς θα σηκωθούν οι άλλοι να πάνε στις επαρχίες τους να μιλούν;

Ξέρετε γιατί θα ψηφίσουμε "παρών" και θα με συγχωρέσετε γιατί είναι κωμειδύλλιο του περασμένου αιώνα και δεν έχει καμία προσωπική μομφή; Έχει μικρή σημασία σε μια οικονομική πολιτική αν θα φύγει ο Γιάννος και θα'ρθει η Παγώνα. Το κωμει-

δύλλιο της οικονομίας θα συνεχίζεται.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Κουρουμπλής έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποκαθλώνεται και καταρρακώνεται ο χρυσός κανόνας του "παν μέτρον άριστον" απ' όλους μας τα τελευταία δύο χρόνια. Με υπερβολές που χρησιμοποιήθηκαν κατά την άνοδο του χρηματιστηρίου, με υπερβολές του Τύπου και ιδιαίτερα του οικονομικού Τύπου που δημιουργούσε πολλές φορές μια ψευδή-πίγραφη κατάσταση μ' ένα αμώκ στο οποίο διολίσθησε και με μια παραζάλη εύκολου χρήματος ένα σημαντικό τμήμα της κοινωνίας με υπερβολές και καταστροφολογίες σε μια περίοδο δύσκολη όπου το χρηματιστήριο βρίσκεται σε μια διακύμανση φθίνουσα η Αντιπολίτευση και κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιχειρεί να αντλήσει πολιτικά συμφέροντα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το δράμα που παρακολουθούμε αυτά τα χρόνια σε μικρότερη βέβαια διάσταση, το είχαμε και το 1990 αλλά ανακόπηκε εκείνη η ιστορία και τα κόλπα που χρησιμοποιήθηκαν τότε για να αρπάξουν κάποιοι τα χρήματα των μικροεπενδυτών ξεπλύθηκαν από τα νερά του πολέμου στον Κόλπο. Και έτσι χρεώθηκε ο Κόλπος τότε τη φθίνουσα πορεία του χρηματιστηρίου.

Ο τότε Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου είχε πει ότι η φούσκα του χρηματιστηρίου 1990-1991 θα σκάσει στο πρόσωπο των μικροεπενδυτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το 1993 μέχρι και σήμερα, ένας σεβόμενος τον εαυτό του πολίτης, ομολογεί και αναγνωρίζει ότι με επίπονο και επώδυνο τρόπο η Κυβέρνηση αλλά κυρίως ο ελληνικός λαός, με μόχθο και θυσίες εξασφάλισαν μια σειρά δεικτών ώστε να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις ένταξης της χώρας στην ΟΝΕ. Αναγκάστηκε η Κυβέρνηση να φλετάρει με πολιτικές και ιδεολογικές αρχές για τις οποίες είχε λόγους να έχει αντιρρήσεις και αυτό το φλερτ είχε επιπτώσεις στο κοινωνικό της πρόσωπο και στα κοινωνικά της αντανάκλαστικά. Όμως, έχοντας ευθύνη για την πορεία του τόπου σε μια συγκεκριμένη συγκυρία όπου η παγκοσμιοποίηση επέβαλλε ορισμένες τέτοιες επιλογές, αναγκάστηκε να ακολουθήσει έναν τέτοιο δρόμο για να εξασφαλίσει αυτό που με εύκολο τρόπο ειπώθηκε ότι ήταν αυτονόητη η ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ.

Όμως οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι ενώ κατορθώσαμε να δαμάσουμε εκείνο το μεγάλο τέρας που απειλούσε όπως είχε πει ο Ανδρέας Παπανδρέου το έθνος, τον πληθωρισμό, ενώ είχαμε εξασφαλίσει θετικούς δείκτες σε άλλους τομείς της οικονομίας, σε δύο τομείς δεν είχαμε τα αποτελέσματα που θέλαμε. Στον τομέα της ανεργίας δεν είχαμε τα αποτελέσματα που προσδοκούσαμε, με πελώριες κοινωνικές επιπτώσεις τις οποίες βιώνει η κοινωνία και βεβαίως σε ό,τι αφορά το χρηματιστήριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε με ειλικρίνεια και με σεβασμό σε αυτό που συντελείται σήμερα μέσα στην κοινωνία να αποφλοιώσουμε την πραγματικότητα και να δεχτούμε ότι υπήρξαν προβλήματα, υπήρξαν ενδεχομένως και λάθη στα αδιονύμια και αιφνιδιασμοί που έδωσαν τη δυνατότητα σε ορισμένους επιτηδείς να αρπάξουν τεράστια ποσά διαμορφώνοντας μία κατάσταση μεταφοράς πλούτου από τους πολλούς στους λίγους.

Καλλιεργείται και περιρρέει μία ομιχλώδης και μελαγχολική κατάσταση στην ελληνική κοινωνία. Η απελπισία, η αγωνία και η ανασφάλεια είναι κακοί σύμβουλοι και φοβούμαι είναι πυρίτιδα κοινωνική επικίνδυνη, την οποία οφείλουμε με νηφαλιότητα και σεβασμό όλοι μαζί να εκτονώσουμε και να αποκαταστήσουμε το απαραίτητο κλίμα στη χρηματαγορά αποκαθιστώντας το περί δικαίου αίσθημα. Οφείλουμε, λοιπόν, να συνεργαστούμε. Και σας έκανε, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο προλαλήσας Υφυπουργός μία πρόταση να συσταθεί μία επιτροπή από όλους και να ερευνηθεί σε βάθος και σε πλάτος πώς δόθηκαν τα πιστοποιητικά από τους αναδόχους σε ορισμένες εταιρείες, γιατί υπήρξαν εταιρείες "φούσκες" στο χρηματιστήριο, πώς έγινε η διαδικασία εισαγωγής του στο κρίσιμο αυτό χρονικό διάστημα. Να κληθούν αυτοί οι κύριοι να δικαιολογήσουν γιατί δεν

έχουν επανεπενδύσει με βάση τα επενδυτικά σχέδια τα χρήματα και αν δεν το πράξουν, αν δεν πράξουν ουσιαστικά, δηλαδή, επενδύσεις και όχι αυτά που ακούγονται και περιρρέουν, θα πρέπει να κληθούν να πληρώσουν φόρους τέτοιους για τα κέρδη αυτά που θα χρησιμοποιηθούν για κοινωνικές δαπάνες.

Αν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν προχωρήσουμε με ένα τέτοιο πλαίσιο, φοβάμαι ότι θα γευτούμε δύσκολες καταστάσεις που κανένας πιστεύω δεν τις θέλει, γιατί έστω και αν διαφωνούμε πιστεύω ότι όλοι αγαπούμε και ενδιαφερόμαστε γι' αυτόν τον τόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν στιγμές όπου η ιστορία έχει αναδείξει ανθρώπους που είχαν το μεγάλο ηθικό κουράγιο και να θυσιάσουν και να αυτοθυσιάσουν. Οφείλουμε να επιστρατεύσουμε αυτό το ηθικό κουράγιο όλοι μαζί, προκειμένου να διαμορφώσουμε ένα κλίμα αξιοπιστίας στην αγορά, να προχωρήσουμε τις διαρθρωτικές αλλαγές γιατί φαίνεται ότι αυτό περιμένει η αγορά και να διαμορφώσουμε εκείνες τις συνθήκες αξιοπιστίας της λειτουργίας των θεσμών, ώστε να μη δώσουμε τη δυνατότητα για άλλη μια φορά να λειτουργήσουν υπανάπτυκτοι και πρώτοι τρόποι καταπιεσμού, χρησιμοποίησης δηλαδή ευκαιριών από εκείνους που κάθε φορά караδοκούν για να αρπάξουν και ό,τι έχει απομείνει.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι θα πρέπει να δώσουμε πειστικές απαντήσεις στην κοινωνία, απαντήσεις που θα πείθουν ότι έχουμε το πολιτικό κουράγιο όλοι μαζί να προστατεύσουμε τον κόσμο, την κοινωνία και το πολιτικό σύστημα από αυτούς τους ενδεχόμενα τυχοδιώκτες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φίλοι -όσοι είχαν αρμοδιότητες σε όλα τα επίπεδα από την κεφαλαιαγορά, τους αναδόχους, σε όσους δηλαδή είχαν αρμοδιότητες σε ό,τι αφορά το χρηματιστήριο- φίλοι, φιλότιμη όμως η πατρίδα και η κοινωνία. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτα από όλα πιστεύω ότι χρειάζεται μία διευκρίνιση. Μομφή κατά Υπουργού οποιασδήποτε Κυβέρνησης που αφορά την κυβερνητική πολιτική, είναι μομφή κατά της Κυβέρνησης, είναι πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης. Γι' αυτό και η ψηφοφορία που θα ακολουθήσει έχει ως ερώτημα, εάν η Κυβέρνηση έχει ή όχι την εμπιστοσύνη της Βουλής. Αυτά είναι αυτονόητα.

Άκουσα λίγο πριν τον κ. Μητσοτάκη να ισχυρίζεται ότι υπέβαλαν μομφή κατά του κ. Παπαντωνίου και όχι της Κυβέρνησης, για να περιγράψουν τη σχετική διάταξη του Συντάγματος, δηλαδή τη διάταξη που ορίζει ότι η πρόταση δυσπιστίας μπορεί να υποβληθεί μόνο μετά την πάροδο εξαμήνου, αφότου η Βουλή απέρριψε πρόταση δυσπιστίας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ : Όμοια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Όμοια. Το "όμοια" το ξεχάσατε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Το Σύνταγμα υπάρχει για να εφαρμόζεται και όχι για να περιγράφεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κίνηση της Νέας Δημοκρατίας για πρόταση δυσπιστίας κατά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας είναι μία κίνηση προσχηματική. Στόχο έχει τις εντυπώσεις, την ένταση και την αποσταθεροποίηση, τη χωρίς ενδοιασμούς πολιτική εκμετάλλευση. Βοηθάει έτσι η Νέα Δημοκρατία στην επίλυση του προβλήματος του χρηματιστηρίου; Βοηθάει στην ανάκαμψη του χρηματιστηρίου, στην αποκατάσταση των ζημιών των επενδυτών; Προφανώς όχι. Γιατί καταθέτει τότε την πρόταση μομφής; Ελπίζει ότι, οξύνοντας το κλίμα, σωρεύοντας πρόσθετα προβλήματα στους επενδυτές του χρηματιστηρίου, θα οδηγήσει σε επιδείνωση της κατάστασης, για να την εκμεταλλευθεί περαιτέρω. Απλοϊκό σχέδιο, που υποτιμά τη μνήμη

και την ωριμότητα του ελληνικού λαού.

Η Νέα Δημοκρατία αναζητεί εξιλαστήρια θύματα στην Κυβέρνηση. Την ίδια στιγμή όμως θυσιάζει με αυτόν τον τρόπο την αξιοπιστία των θεσμών. Προσπαθεί να γκρεμίσει ό,τι φτιάχθηκε με κόπο και σκληρή δουλειά, διατυπώνοντας αβάσιμες κατηγορίες που προκαλούν σύγχυση και φόβο και βεβαίως έχουν αρνητική επίδραση στη λειτουργία του χρηματιστηρίου.

Ακούσατε πριν στη συζήτηση ότι σημαντικές πτώσεις χρηματιστηριακών δεικτών το 2000 είχαμε και στην υπόλοιπη Ευρώπη, στην Αυστρία, στην Ισπανία, στην Πορτογαλία, στο Λουξεμβούργο, στη Σουηδία, στη Φινλανδία. Πουθενά όμως δεν υπήρξε τέτοια ανεύθυνη αντιμετώπιση από την πλευρά της Αντιπολίτευσης. Η συμπεριφορά αυτή που επιδεικνύει η Νέα Δημοκρατία αποτελεί διεθνή πρωτοτυπία και κάνει κακό στην εικόνα της χώρας. Γιατί η εικόνα της χώρας διαμορφώνεται, όχι μόνο από την συμπεριφορά της Κυβέρνησης, αλλά και από τη συμπεριφορά της Αντιπολίτευσης. Δυσφημίζεται η Ελλάδα, κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, με τον τρόπο με τον οποίο ασκείτε την αντιπολίτευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μας το χρηματιστήριο δεν είναι αυτοσκοπός. Καταδικάζαμε και καταδικάζουμε την νοοτροπία του εύκολου πλουτισμού. Το χρηματιστήριο δεν είναι τζόγος, είναι ένας θεσμός υποστηρικτικός στην ανάπτυξη. Είναι μία διεξοδος μακροπρόθεσμης τοποθέτησης των αποταμιεύσεων των νοικοκυριών.

Είναι όμως και πηγή άντλησης κεφαλαίων από τις επιχειρήσεις για επενδύσεις και ανάπτυξη.

Αυτά, ίσως κάποιοι σκεφθούν ότι τα λέω τώρα, τα έλεγα και προ καιρού. Στις 5 Σεπτεμβρίου 1998, πιστεύω σε ανύποπτο χρόνο, ανέφερα στην ομιλία μου στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης -επιτρέψτε μου να τα διαβάσω- τα εξής:

“Οι μέρες αυτές όπου στο επίκεντρο της προσοχής είναι οι εξελίξεις στα χρηματιστήρια, όπως και η πρωτοφανής άνοδος των τιμών του χρηματιστηρίου της Αθήνας από την αρχή του χρόνου, δημιούργησαν σε πολλούς την εντύπωση ότι η πρόοδος της οικονομίας βασίζεται στα χρηματιστηριακά κέρδη. Η ανάπτυξη και τα εισοδήματα καθορίζονται από την παραγωγική προσπάθεια. Η ευημερία όλων μας βασίζεται στην ικανότητα της οικονομίας να προσφέρει αγαθά και υπηρεσίες σε καλύτερη ποιότητα και ανταγωνιστικές τιμές.

Στο σημείο αυτό πρέπει να δώσουμε την ιδιαίτερα προσοχή μας. Όσο πιο δυναμική είναι η αναπτυξιακή μας διαδικασία, όσο αυξάνει η ανταγωνιστική μας ικανότητα τόσο καλύτερα θαωρακισμένοι είμαστε, τόσο καλύτερα είμαστε θαωρακισμένοι απέναντι σε κρίσεις. Οι επιδόσεις του χρηματιστηρίου έρχονται από μόνες τους μετά.

Επίκεντρο της προσπάθειάς μας είναι η αναπτυξιακή διαδικασία. Αυτό άλλωστε προκύπτει από την επιδίωξή μας να διαμορφώσουμε μια κοινωνία έργου και δημιουργίας. Θέλουμε σταθερή πρόοδο και όχι παραπλανητικά, εύκολα κέρδη”.

Την επομένη, αφού έδωσα αυτή την ομιλία, ρωτήθηκε σχετικά από τους δημοσιογράφους στην συνήθη συνέντευξη και απάντησα:

“Εγώ χθες στην ομιλία μου στάθηκα απέναντι σε αυτήν την νοοτροπία του χρηματιστηρίου και είπα ότι η νοοτροπία της ανάπτυξης δεν απορρέει από μια νοοτροπία κερδών στο χρηματιστήριο. Δεν συνδυάζεται με τη νοοτροπία κερδών στα χρηματιστήρια. Ανεβαίνουν οι μετοχές, κατεβαίνουν οι μετοχές. Γίνονται κέρδη, χάνονται κέρδη. Είναι σαφής ποια είναι η θέση μας. Το χρηματιστήριο είναι ένας αναπτυξιακός θεσμός”.

Ήμασταν και είμαστε αισιόδοξοι για την μακροχρόνια πορεία του χρηματιστηρίου, επειδή είμαστε αισιόδοξοι για τα αποτελέσματα της οικονομικής μας πολιτικής. Εμείς επικεντρωνόμαστε στην πολιτική μας και πιστεύουμε ότι αργά ή γρήγορα το χρηματιστήριο θα ακολουθήσει. Εμείς θα πράξουμε αυτό που πρέπει για τον πολίτη, τον αγρότη, τον συνταξιούχο, τον εργαζόμενο και δεν θα αλλάξουμε αυτήν την πολιτική υπό τις κραυγές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για το χρηματιστήριο.

Θέλουμε να ακούσουμε την Αντιπολίτευση, αλλά στις σοβαρές προτάσεις της για τα ζητήματα του τόπου. Τέτοιες δεν υπάρχουν.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Δεν λέτε αλήθεια. Σας κάναμε επανειλημμένα προτάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ ησυχία. Οι πρακτικογράφοι να μη γράφουν τις διακοπές. Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή Κυβέρνηση που βγήκε από τις εκλογές του περασμένου Απριλίου έχει ένα συγκεκριμένο όραμα, την πραγματική και κοινωνική σύγκλιση της χώρας με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την πιο δίκαιη κοινωνία, την πιο ανεπτυγμένη κοινωνία.

Οι στόχοι μας την επόμενη τετραετία είναι η παγίωση των συνθηκών που επιτρέπουν την ισόρροπη και βιώσιμη ανάπτυξη. Είναι η επίτευξη υψηλών ρυθμών ανάπτυξης. Είναι η αύξηση του ποσοστού των νέων και των γυναικών στην αγορά εργασίας. Είναι η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων, η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου και της ποιότητας ζωής όλων των Ελλήνων.

Τα τελευταία χρόνια δημιουργήσαμε μια πρωτόγνωρη δυναμική ανάπτυξη στον τόπο. Δημιουργήσαμε νέες δυνατότητες που δεν υπήρχαν πριν. Το τοπίο είναι διαφορετικό όσον αφορά τις επενδύσεις, τις υποδομές, τις διασυνδέσεις με τον εξωτερικό χώρο, τη συμμετοχή στις τεχνολογικές εξελίξεις.

Η Ελλάδα και η ελληνική οικονομία είναι αυτές τις μέρες και για το χρόνο που έρχεται συμμετοχος στη μεγαλύτερη νομισματική αλλαγή που έγινε στην Ευρώπη. Είμαστε τμήμα μιας οικονομίας, που είναι από τις μεγαλύτερες οικονομίες του κόσμου και δεν υπάρχουν διαχωρισμοί σε βάρους και.

Τα τελευταία έξι χρόνια οι ρυθμοί ανάπτυξης της Ελλάδας είναι ταχύτεροι από τους μέσους ρυθμούς ανάπτυξης της Ευρώπης και η τάση αυτή θα συνεχιστεί τα χρόνια που έρχονται. Θέλουμε το 2004 να φθάσουμε το 80% περίπου του βιοτικού επιπέδου του μέσου Ευρωπαίου πολίτη. Θέλουμε η ανάπτυξη να διαχυθεί σε όλους τους πολίτες. Η συμμετοχή μας στην ΟΝΕ είναι το πρώτο βήμα για την επίτευξη των στόχων μας και δεν ήταν κάτι απλό και αυτονόητο, όπως ακούσαμε κατά κόρον σε αυτή και σε άλλες συζητήσεις, από τη Νέα Δημοκρατία. Γιατί εκ των υστέρων όλοι γίνονται προφήτες του παρελθόντος, όλα τα επιτεύγματα μπορούν να βαπτισθούν ως αυτονόητα. Τίποτα δεν είναι αυτονόητο στην οικονομία και δεν υπάρχει αυτόματος πιλότος και το είδαμε το '90 μέχρι το '93 πώς πήγε η οικονομία όταν κυβέρνηση ήταν η Νέα Δημοκρατία.

Δεν θέλω, όμως, να σταθώ στο παρελθόν. Θέλω να σας μιλήσω για το δεύτερο βήμα, αυτό που τώρα κάνουμε για να πετύχουμε τους στόχους της πραγματικής και της κοινωνικής σύγκλισης. Το πλαίσιο για την πραγματοποίηση των στόχων μας καθορίζεται από την πολιτική που διαμορφώνεται στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις αποφάσεις που πάρθηκαν ιδίως στη Λισαβόνα. Οι αποφάσεις αυτές αφορούν κοινούς στόχους για την Ευρώπη: Την αύξηση της απασχόλησης, τη σύνδεση της εκπαίδευσης και κατάρτισης των εργαζομένων με τις ανάγκες της νέας ψηφιακής οικονομίας και τη νέας τεχνολογίας, την ενδυνάμωση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, την ανταγωνιστικότητά τους, την απογείωση της επιχειρηματικότητας.

Βασική προϋπόθεση για τη σύγκλιση που επιδιώκουμε είναι η σταθερότητα και η ανάπτυξη. Και εδώ προχωρούμε με συγκεκριμένο σχέδιο για την τετραετία. Τα μεγέθη αυτά τα οποία επιδιώκουμε αποτυπώνονται στο σχέδιο ανάπτυξης και σταθερότητας για την περίοδο 2000-2004. Έχουμε θέσει φιλόδοξους, αλλά πιστεύουμε ρεαλιστικούς στόχους. Ρυθμοί ανάπτυξης της τάξης του 5% περίπου πιστεύουμε ότι είναι επιτεύξιμοι. Ο πληθωρισμός θα διατηρηθεί κάτω από το 2,5% περίπου ετησίως. Θα έχουμε πλεονασματικούς προϋπολογισμούς της Γενικής Κυβέρνησης και ο λόγος του δημοσίου χρέους προς το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν θα μειώνεται σταθερά. Το πρόγραμμα αυτό το θέλουμε, για να εξοικονομήσουμε πόρους για την κοινωνική μας πολιτική.

Θέλω να σας αναφέρω και μερικά ενδεικτικά παραδείγματα στον τομέα της οικονομίας από τις δραστηριότητές μας τους τελευταίους δέκα μήνες. Πρώτον, μετά την απόφαση για την εί-

σοδο στην ONE, στις 18 Ιουνίου, τα ελληνικά επιτόκια έπρεπε να μειωθούν στα αντίστοιχα επιτόκια στην Ευρώπη, χωρίς να υπάρχει αναταραχή στην αγορά συναλλάγματος. Έτσι και έγινε. Και μειώθηκαν τα επιτόκια και αναταραχή στην αγορά συναλλάγματος, που προέβλεπαν μερικοί, δεν υπήρξε. Και αυτό οφείλεται, μεταξύ άλλων, στην αξιοπιστία της πολιτικής μας.

Δεύτερον, όπως ξέρετε όλοι, υπήρχε η κρίση του πετρελαίου, υπήρχε επίσης ο κίνδυνος αυξημένου πληθωρισμού από τη διολίσθηση της δραχμής και τη μείωση των επιτοκίων και ο πληθωρισμός ανέβηκε στο ίδιο περίπου επίπεδο με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περιορίστηκε τώρα και βρίσκεται σε καθοδική πορεία. Και μάλιστα, φροντίσαμε να ελαφρύνουμε το βάρος της αύξησης της τιμής του πετρελαίου για ορισμένες ομάδες του πληθυσμού ενισχύοντας την αγορά του πετρελαίου θέρμανσης. Πιστεύουμε ότι είναι μία μεγάλη επιτυχία.

Τρίτον, δημιουργείται ο μηχανισμός απορρόφησης των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Ο νόμος ψηφίστηκε από τη Βουλή, έχουν εκδοθεί οι απαραίτητες υπουργικές αποφάσεις, στελεχώνονται οι διαχειριστικές επιτροπές και εν τω μεταξύ με τα έργα-γέφυρες που προνοήσαμε να εντάξουμε στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης απορροφούμε τους πόρους με ομαλό τρόπο για τα επόμενα δύο χρόνια και τους διοχετεύουμε σε έργα με αποδοτικότητα.

Ήκουσα εκπληκτος από τη συζήτηση ότι χάθηκαν ήδη οι πόροι φέτος από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Πού το βρήκαν αυτό και το λένε; Πολλά από τα έργα δεν φαίνονται. Άλλα όμως είναι ορατά επειδή έχουν τελειώσει. Η επέκταση του μετρό, για παράδειγμα, στη Δάφνη είναι πραγματικότητα. Το νέο αεροδρόμιο των Σπátων θα λειτουργήσει και συγχρόνως με αυτό μεγάλο μέρος της Αττικής Οδού.

Τέταρτον, προχωρούμε σταθερά στις διαρθρωτικές αλλαγές στην ελληνική οικονομία. Ανάμεσα στις διαρθρωτικές αλλαγές είναι η απελευθέρωση των αγορών από τις γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, επειδή θέλουμε υγιή ανταγωνισμό. Ο ανταγωνισμός πιστεύουμε εμείς συμβάλλει στην αύξηση της απασχόλησης, στην προσφορά καλύτερων προϊόντων και υπηρεσιών και σε ανταγωνιστικές τιμές προς τον πολίτη. Συμβάλλει έτσι και στη μείωση του πληθωρισμού.

Αναφέρθηκε ήδη από τους αρμόδιους Υπουργούς ότι φέτος απελευθερώσαμε πλήρως τις τηλεπικοινωνίες. Προσφέρθηκαν νέες άδειες σταθερής ασύρματης τηλεφωνίας μετά από διαγωνισμό που διεξήγαγε με επιτυχία η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων. Η ίδια ρυθμιστική αρχή προγραμματίζει για τον Απρίλιο το διαγωνισμό για την κινητή τηλεφωνία τρίτης γενιάς. Συγχρόνως στο χώρο των τηλεπικοινωνιών βάζουμε τάξη στην αναρχία των ραδιοσυχνοτήτων για μεγαλύτερη ασφάλεια και ποιότητα υπηρεσιών. Μέσα στον τρέχοντα μήνα απελευθερώνουμε και μεγάλο μέρος της αγοράς ενέργειας όπου δημιουργήσαμε ανεξάρτητη ρυθμιστική αρχή. Υπάρχει ιδιαίτερο επενδυτικό ενδιαφέρον από τον ιδιωτικό τομέα και αυτό θα αυξήσει τον ανταγωνισμό. Και τα εργοστάσια της Κομοτηνής και της Φλώρινας προχωρούν, χτίζονται. Η Κομοτηνή τελειώνει σύντομα. Οι μετοχοποιήσεις και οι ιδιωτικοποιήσεις είναι σημαντικές. Επιμένουμε σε αυτές. Αλλά δεν τις κάνουμε για να κερδίσουμε εντυπώσεις και ούτε σκοπεύουμε βέβαια να πουλήσουμε όσο όσο τις δημόσιες επιχειρήσεις, όπως μας συνιστούν μερικοί επειδή πιστεύουν ότι έτσι θα ανέβει το χρηματιστήριο.

Η ταχύτητα των μετοχοποιήσεων και ιδιωτικοποιήσεων είναι συνάρτηση των συνθηκών της αγοράς. Σήμερα οι διεθνείς επενδυτές είναι περισσότερο επιλεκτικοί απ' ό,τι ήταν πριν από ένα χρόνο. Η ενίσχυση της διαρθρωτικής προσαρμογής των επιχειρήσεων αυτών αποτελεί εγγύηση για τη μελλοντική πορεία τους. Θέλουμε να πάνε καλά. Και βεβαίως θέλουμε να πετύχουμε καλούς όρους και σε διεθνείς διαγωνισμούς.

Τέλος, θα αναφέρω τη φορολογική μεταρρύθμιση που αναγγείλαμε. Ξεκίνησε ήδη η σχετική επιτροπή εργασίας. Θέλουμε να απλοποιήσουμε το φορολογικό καθεστώς και να το κάνουμε πιο ανταγωνιστικό. Στόχος μας είναι η ακόμα μεγαλύτερη φορολογική δικαιοσύνη, αλλά και σωστά κίνητρα για αποταμίευση και επενδύσεις. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μίλησα για τα

στενά οικονομικά, θέλω να αναφερθώ και πολύ σύντομα και στις μεταρρυθμίσεις που έχουμε δρομολογήσει στην υγεία, την πρόνοια και την κοινωνική ασφάλιση γιατί χρειαζόμαστε σύγχρονες ρυθμίσεις κοινωνικής προστασίας.

Συζητείται αυτές τις μέρες στη Βουλή το νέο νομοσχέδιο για το Εθνικό Σύστημα Υγείας, αναπτύσσει την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, εξορθολογίζει τη διαχείριση των πόρων, αναβαθμίζει το ανθρώπινο δυναμικό και φέρνει το στόχο για καλύτερη υγεία πιο κοντά σε όλους.

Στον τομέα της εργασίας και απασχόλησης κεντρικό μέλημά μας είναι η αύξηση της απασχόλησης και αντιμετώπισης της ανεργίας. Πιστεύουμε ότι αυτό επιτυγχάνεται κυρίως με τους ρυθμούς ανάπτυξης για τους οποίους μίλησα, αλλά υπάρχουν και μεταρρυθμιστικές τομές. Θυμόμαστε το εργασιακό νομοσχέδιο, το οποίο ψηφίστηκε από τη Βουλή και αποβλέπει στη δημιουργία περισσότερων θέσεων εργασίας.

Στην κοινωνική ασφάλιση αναδιοργανώνεται και εκσυγχρονίζεται το ΙΚΑ. Συγχρόνως ετοιμάζουμε και τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος για το νέο αιώνα. Θέλουμε ένα ασφαλιστικό σύστημα που είναι βιώσιμο, κοινωνικά δίκαιο, που διευκολύνει την κινητικότητα των εργαζομένων και δίνει επιλογές στον πολίτη. Και βασική επιδίωξή μας είναι αυτές οι ρυθμίσεις να γίνουν με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συναίνεση από τους πολίτες και τα κόμματα, γιατί η συμφωνία εξασφαλίζει τη διαχρονική σταθερότητα του συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια παρατήρηση διαφορετική από το χρηματιστήριο. Μίλησα για την οικονομία, για την κοινωνική πολιτική, για τις προοπτικές, γιατί ήθελα στη συζήτηση αυτή να υπενθυμίσω το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινούμαστε και το τι πετύχαμε με την προσπάθειά μας, ποιες είναι οι προοπτικές και πού οδηγούμαστε. Τα επιτεύγματα της οικονομίας μας δεν μπορούν να αμφισβητηθούν και γι' αυτό η Αξιοματική Αντιπολίτευση επικεντρώνει την ψηφοθηρική στρατηγική της στο χρηματιστήριο. Τώρα που το χρηματιστήριο γύρισε σε επίπεδα που βρίσκονται στο επίπεδο της αρχής του 1999, η Νέα Δημοκρατία εντελώς κερδοσκοπικά και πιστεύω απόλυτα απερίσκεπτα όσον αφορά τον θεσμό εξαπολύει μύδρους. Δεν διατάζει να κτυπήσει ακόμη και τους ίδιους θεσμούς εποπτείας, την ίδια την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.

Ακούσαμε τον κ. Καραμανλή και θα παρατηρήσω ότι είναι ευφάνταστος. Καλό είναι να αποτυπώνει την αλήθεια με ακρίβεια. Ο κ. Παπαντωνίου αναφέρθηκε σε μία συνέντευξή του, εγώ θα επισημάνω διάφορα άλλα σημεία. Όπως θυμόσαστε ακούσαμε ότι οι εταιρείες έμπαιναν πολύ πρόχειρα στο χρηματιστήριο. Έπρεπε να υπάρχει μεγαλύτερος έλεγχος, μεγαλύτερη δυσκολία, απλά πιο σιγά ίσως.

Θα σας διαβάσω μία συνέντευξη του κ. Καραμανλή, 25.9.99. Τα λόγια του: "Αναφέρω χαρακτηριστικά πως σήμερα μπορεί να εισάγεται στο χρηματιστήριο μόλις μία νέα επιχείρηση κάθε μήνα, λόγω ανεπάρκειας του μηχανισμού του. Η κατάσταση αυτή λόγω του μεγάλου χρόνου αναμονής έχει σαν αποτέλεσμα τη στρέβλωση του ανταγωνισμού εισαγμένων και μη εταιρειών. Ο στόχος μας λοιπόν της Νέας Δημοκρατίας σ' αυτό το σημείο είναι απόλυτα ξεκάθαρος. Δυνατότητα εισαγωγής στο χρηματιστήριο δημόσιας εγγραφής μιας νέας εταιρείας κάθε μέρα".

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Στο τέλος του '99 ήταν 282 εταιρείες στο χρηματιστήριο. Σήμερα είναι 427, σε ένα χρόνο μπήκαν περίπου άλλες 130-140 επιχειρήσεις. Εάν ακούγαμε τη συνταγή της Νέας Δημοκρατίας θα είχαμε σήμερα πάνω από 700.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ας έρθω τώρα και σε ένα άλλον ισχυρισμό τον οποίο ακούσαμε όλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Κατά την ομιλία του ο Αρχηγός της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης κατήγγειλε την Κυβέρνηση για συνεχείς παρεμβάσεις και έλεγε ότι με τον τρόπο αυτό έοπρωνε το χρηματιστήριο προς τα κάτω. Δεν θα μπω στην αλήθεια των ισχυρισμών του. Επειδή, όμως, ο κ. Καραμανλής πρέπει να μιλά σε κάποια γαλαρία απογοητευμένων, οι οποίοι θέλουν και να ακούνε πράγματα τα οποία τους ικανοποιούν, θα σας διαβάσω ένα απόσπασμα από επίσης μία συνέντευξή του στο MEGA.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Δεν είναι σωστό, κύριοι συνάδελφοι, αυτό που κάνετε και το ξέρετε και το ξέρουν και αυτοί που σας ακούν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης) : “Τώρα κάνετε μια αναφορά”, λέει στον κ. Παναγόπουλο που τον ρωτάει, “τώρα κάνετε μία αναφορά σε σχέση με μια δήλωση που έκανα πριν από λίγες μέρες”.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι! Δεν μπορώ να κάνω τίποτε άλλο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα τον κ. Καραμανλή σε ένα συνεχές υβρεολόγιο. Δεν είπα τίποτε. Να κάνετε και σας σιωπή σας παρακαλώ. Όπως συμπεριφέρεται το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνηση, καλό είναι να συμπεριφέρεσθε, όσον αφορά τη Βουλή. Το είδαμε πριν, όταν δεν σας αρέσει κάτι, σηκώνεστε και φεύγετε.

“Τώρα κάνετε μία αναφορά σε σχέση με μία δήλωση που έκανα πριν λίγες μέρες. Ως ζήτημα αρχής επιμένουμε στη μη παρέμβαση. Όταν όμως εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας έχουν καεί -και μεταχειρίζομαι μια λέξη σκληρή, η οποία όμως αποσκοπεί απόλυτα στην πραγματικότητα- από κακές παρεμβάσεις ή παραλείψεις της Κυβέρνησης, τότε νομίζω ότι μπορούμε να έχουμε μια σχετική ανοχή σ’ αυτό που απεκάλεσα μικροενέσεις κατ’ εξαίρεση”. Λοιπόν, όχι παρεμβάσεις, αλλά μικροενέσεις κατ’ εξαίρεση, από τη Νέα Δημοκρατία.

Ας αναφερθώ και σε μια τρίτη περίπτωση. Το Φεβρουάριο του 1997 η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς έκανε μια δήλωση και εφιστούσε την προσοχή των επενδυτών στις ταχείες ανατιμήσεις και στις φήμες. Συνιστούσε να μη σπεύδουν οι επενδυτές σε βιαστικές κινήσεις, να κάνουν ψύχραιμες και ισορροπημένες επιλογές και να διεκπεραιώνουν τις συναλλαγές τους μόνο μέσω εταιρειών που έχουν άδεια να πραγματοποιούν τέτοιες συναλλαγές. Είπε κάτι λάθος; Είπε κάτι αρνητικό η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς; Έτσι φαίνεται για τη Νέα Δημοκρατία, γιατί αφού βγήκε αυτή η ανακοίνωση, η Νέα Δημοκρατία πρότεινε να παραιτηθεί.

Κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, μετατρέπετε τα ανεύθυνα λόγια σε ανεύθυνες πράξεις. Παρασύρετε τώρα το μικροεπενδυτή με τη στάση σας να πουλήσει και να χάσει τώρα που το χρηματιστήριο είναι σε χαμηλά επίπεδα. Δεν νοιάζεστε γι’ αυτόν. Τα χρηματιστήρια έχουν υψηλές διακυμάνσεις το ξέρετε. Το χρηματιστήριο μας θα ακολουθήσει τους κανόνες που ακολουθούν όλα τα χρηματιστήρια. Την πτώση ακολουθεί η άνοδος, την άνοδο η πτώση κ.ο.κ. Εκείνο, λοιπόν, που έχει σημασία ο Έλληνας αποταμιευτής να έχει επενδυτική παιδεία, σωστές συμβουλές, δεν θέλει δημαγωγία και δεν χρειάζεται δημαγωγία. Δεν χρειάζεται μικροκομματική εκμετάλλευση. Καμία κυβέρνηση δεν θέλει να βλέπει το χρηματιστήριο να πέφτει. Τους επενδυτές και ιδιαίτερα τους μικροεπενδυτές τους σκεφτόμαστε πρώτοι εμείς που έχουμε ευθύνη για την πορεία αυτού του τόπου. Καμία Κυβέρνηση όμως δεν έχει μαγικό ραβδί για να επεμβαίνει στη λειτουργία των αγορών σε φαινόμενο με παρατεταμένη διάρκεια και δεν πρέπει άλλωστε να το κάνει. Το έχω πει πολλές φορές. Αν κανείς έθετε το ερώτημα, θέλει η κυβέρνηση τη θετική πορεία του χρηματιστηρίου και επιδιώκει στο θεσμικό επίπεδο να είναι κατά το δυνατόν η πορεία αυτή διασφαλισμένη; Η απάντηση θα ήταν από όλους καταφατική. Αν κάνουμε όμως την ίδια ερώτηση για τη Νέα Δημοκρατία, αν ρωτήσουμε οποιονδήποτε αν η Νέα Δημοκρατία θέλει τη θετική πορεία του χρηματιστηρίου, πολύ φοβόμαστε ότι πάρα πολλές απαντήσεις θα ήταν αρνητικές, λόγω της στάσης σας.

Οι διακυμάνσεις των αγορών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι φαινόμενο το οποίο συναντάται συχνά σε όλες τις αγορές.

Είδαμε για παράδειγμα, το ανέφεραν και οι συνάδελφοι, ότι στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης ο δείκτης Nasdaq έπεσε σε σημαντικό ποσοστό και οι μετοχές έχασαν τις αξίες τους. Ξέρουμε όμως από τη διεθνή εμπειρία ότι οι αγορές έχουν πάντα τη δυνατότητα ανάκαμψης, αλλαγής προς το καλύτερο. Τι πρέ-

πει να γίνει;

Πρέπει να διαφυλαχθεί η ακεραιότητά τους, πρέπει ο ιστός τους να διαφυλαχθεί, να λειτουργήσουν οι εποπτικοί θεσμοί και θα έρθει η ώρα της εξισορρόπησης. Να διαφυλάξουμε, αυτός πρέπει να είναι ο στόχος, τη σωστή λειτουργία της αγοράς.

Δεν αναπτύσσονται γραμμικά οι αγορές, δεν πάνε μονίμως προς τα πάνω. Υπάρχουν κύκλοι και εναλλάσσονται οι κύκλοι αυτοί και ως προς το μέγεθος και ως προς την ταχύτητα. Και αυτό εξαρτάται από εξωγενείς παράγοντες, εξαρτάται από την ωριμότητα των αγορών.

Οι πτώσεις των χρηματιστηριακών δεικτών του έτους 2000, που ανέφερα την Πορτογαλία, την Ιρλανδία, την Ιαπωνία, την Ελλάδα, έχουν η κάθε μία βέβαια άλλες αιτίες. Όμως, υπάρχει ένα κοινό συμπέρασμα, ότι οι κυβερνήσεις δεν μπορούν να επηρεάσουν την πορεία των αγορών με άμεσες παρεμβάσεις, μόνο με την οικονομική πολιτική και με τα αποτελέσματα της οικονομικής πολιτικής σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα. Και αυτό κάνουμε. Κάνουμε μία οικονομική πολιτική η οποία θα επιτρέψει την ανάκαμψη. Θα έρθει πάλι η ανάκαμψη. Και η αιτία στην Ελλάδα, την ανέλυσε ο κ. Παπαντωνίου για την εξέλιξη αυτή, είναι μία από τις αιτίες, σημαντική αιτία το γεγονός ότι μετατάχθηκε το χρηματιστήριο από ένα χρηματιστήριο αναδυόμενης αγοράς σε ένα χρηματιστήριο ώριμης αγοράς. Και αυτό συνεπάγεται την κίνηση των επενδυτών που επενδύουν στις αναδυόμενες αγορές και επένδυναν εδώ στην Αθήνα, σε άλλες αγορές. Και πρέπει να έρθουν οι νέοι επενδυτές οι οποίοι βέβαια επειδή βρίσκονται σε άλλες πιο ανταγωνιστικές αγορές δεν έρχονται με τους ίδιους ρυθμούς που φεύγουν οι άλλοι.

Σε λίγο το ελληνικό χρηματιστήριο θα συγκρίνεται με τα πιο ώριμα χρηματιστήρια της Ευρώπης. Αυτό κάνει ακόμα πιο επιτακτική την ανάγκη να προστατεύσουμε και να ισχυροποιήσουμε τους θεσμούς. Αναγκαία προϋπόθεση είναι η ηρεμία.

Θέλω επίσης να αναφέρω, επειδή ασκήθηκε κατά κόρον κριτική στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, ότι η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς έχει πάρει μία σειρά από μέτρα για να υπάρχει περισσότερη διαφάνεια, για να βοηθήσει σε μία καλύτερη εκτίμηση των εξελίξεων από το επενδυτικό κοινό.

Όλη αυτή η δουλειά απαιτεί επιμονή, ψυχραιμία και βούληση για θεμελίωση των αγορών. Η Αντιπολίτευση θέλει η δουλειά αυτή να διακοπεί και να ανατραπεί. Προβάλλει το επιχείρημα να αλλάξουμε τα πρόσωπα. Έτσι θα αλλάξει το κλίμα. Αλλά αυτό δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα. Γιατί όλοι ξέρουν -και όλοι εκείνοι που εργάζονται συστηματικά τόσα χρόνια στις αγορές- ότι οι αγορές δεν εντυπωσιάζονται εύκολα. Μπορεί αυτό να έχει επίπτωση μία με δύο μέρες, αλλά εκεί σταματά. Το αποτέλεσμα έρχεται μετά από συστηματική και σκληρή δουλειά, με ξεκάθαρο στόχο. Και αυτό δεν θέλει να αναγνωρίσει η Νέα Δημοκρατία ότι χρειάζεται και γίνεται συστηματική δουλειά και ότι η συστηματική αυτή δουλειά ανεβάζει το επίπεδο της οικονομίας μας και το επίπεδο όλων των θεσμών.

Υπάρχει το ενδεχόμενο κάποιοι να παρανομούν στο χρηματιστήριο; Βεβαίως, υπάρχει αυτό το ενδεχόμενο. Αυτές είναι περιπτώσεις οι οποίες ερευνώνται και τιμωρούνται με συντεταγμένο τρόπο και όχι με γενικούς αφορισμούς και διώξεις οι οποίες δημιουργούν ανησυχίες σε όλη την αγορά και τη δυσφημούν.

Θέλω και πάλι να αναφερθώ στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Στα χρόνια που πέρασαν η Επιτροπή στελεχώθηκε και έχει διερευνήσει εκατοντάδες υποθέσεων. Έχει παραπέμψει στη δικαιοσύνη δεκάδες πρόσωπα. Έχει επιβάλει διοικητικές κυρώσεις σε εκατοντάδες φυσικά και νομικά πρόσωπα, έχει αφαιρέσει πολλές άδειες από χρηματιστηριακές εταιρείες και ΕΛΔΕ.

Και ο ΟΟΣΑ δεν είχε κανένα λόγο να πει για την εποπτική αρχή της Ελλάδας ότι είναι μια αρχή που λειτουργεί με ανεξαρτησία και αποτελεσματικότητα. Εντάσσεται ο ΟΟΣΑ μήπως στο κυβερνητικό στρατόπεδο; Όχι βέβαια. Είναι μια αντικειμενική κρίση. Γιατί το έκανε; Γιατί έτσι είναι τα πράγματα. Υπάρχουν και ελλείψεις, αλλά γίνεται και έργο.

Πιστεύω ότι πρέπει να ενισχύουμε τους θεσμούς, να τους αφήσουμε να λειτουργούν. Αλλά όχι μόνο η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, αλλά και το ίδιο το χρηματιστήριο είναι θεσμός που πρέπει να προστατεύσουμε. Έχουν επιβληθεί κανόνες διαφάνειας,

έχει γίνει ένα χρηματιστήριο το οποίο θέλουν να προσεταιριστούν τα ξένα χρηματιστήρια και η διεθνής χρηματοοικονομική αγορά, μέσα απ' αυτούς που είναι οι φορείς της ή οι εκφραστές της, αναγνώρισε ότι είναι ένα ώριμο πια χρηματιστήριο. Γιατί το αναγνώρισε; Το είδε ως ένα χρηματιστήριο αποκλειστικά τζόγου και απάτης; Αν ήταν κάτι τέτοιο, δεν θα το αναγνώριζε.

Κυρίες και κύριοι συναδελφοί, θα μπορούσα να πω πολλά α-κόμη. Κλείνω λέγοντας ότι θλίβομαι με την τακτική που ακολούθησε η Νέα Δημοκρατία. Θλίβομαι γιατί βρήκε έναν τρόπο να προωθήσει την κομματική της απήχηση που δεν ενδεικνύεται για την οικονομία, δεν ενδεικνύεται για τους θεσμούς.

Το θέμα του χρηματιστηρίου είναι ένα θέμα που χωράει βεβαίως πολιτική συζήτηση -απαντών εδώ στην κ. Παπαρήγα, δεν είπαμε ποτέ να μη γίνεται πολιτική συζήτηση- αλλά δεν χωράει μικροπολιτικές αντιπαραθέσεις, δεν χωράει εκμετάλλευση και απαιτεί υπευθυνότητα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ : Ποιο είναι το αυθεντικό κριτήριο διαχωρισμού μεταξύ μικροπολιτικής και πολιτικής;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Μικροκομματική εκμετάλλευση, κύριε που παρεμβαίνετε -δεν είδα ποιος είσθε- είναι το γεγονός ότι λέμε σήμερα ότι δεν έπρεπε να μπαίνουν εταιρείες και λίγο χρόνο πριν λέγαμε να βάζουμε μια κάθε μέρα. Αυτό είναι μικροκομματική εκμετάλλευση, αυτό είναι δημαγωγία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Δημαγωγία είναι να βλέπουμε ότι είναι ανθρωπό το χρηματιστήριο και μετά από λίγους μήνες να λέμε ότι βρίσκεται στη καταστροφή. Έτσι δεν γίνεται συζήτηση αν αλλάζουμε μέρα με τη μέρα για να ευχαριστήσουμε κάποιους οι οποίοι διαμαρτύρονται και για να κερδίσουμε ψήφους.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ, μη διακόπτετε. Ο διακόπτης δεν ακούγεται. Απλώς δέχεται απάντηση η οποία ακούγεται όμως. Δεν έχει όφελος.

Συνεχίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης) : Κύριοι συνάδελφοι, εμείς μένουμε προσηλωμένοι στο έργο μας. Ας ακολουθήσουν οι κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ας ακολουθήσει η Αξιωματική Αντιπολίτευση τον ολισθηρό δρόμο της εύκολης δημαγωγίας. Ένα είναι βέβαιο και το ξέρουμε όλοι μας. Στο τέλος θα κριθούμε από τις πράξεις και το έργο μας. Στο τέλος θα κριθούμε από το αποτέλεσμα. Στο τέλος θα κριθούμε από το πόσο προχωρήσαμε την Ελλάδα. Στο τέλος θα κριθούμε από το πόσο ανεβάσαμε το βιοτικό επίπεδο. Το 1996 και το 2000 έκρινε ο ελληνικός λαός ότι κάναμε έργο. Έτσι θα κρίνει και την επόμενη φορά, γιατί δουλεύουμε σκληρά με πρόγραμμα και σχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της προτάσεως δυσπιστίας η οποία υπεβλήθη από τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστα Καραμανλή και ενενήντα έξι (96) Βουλευτές του Κόμματός του, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 142 του Κανονισμού της Βουλής προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.

Θα προχωρήσουμε σε ονομαστική ψηφοφορία σύμφωνα με το άρθρο 142, παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής, σε συνδυασμό με το άρθρο 141, παράγραφος 5 αυτού.

Καλούνται επί του καταλόγου ο κ. Νικόλαος Λεβονιάνης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η κ. Παρθένα Φουντουκίδου από τη Νέα Δημοκρατία.

Οι δεχόμενοι την πρόταση δυσπιστίας λέγουν "ΝΑΙ".

Οι μη δεχόμενοι την πρόταση δυσπιστίας λέγουν "ΟΧΙ".

Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν "ΠΑΡΩΝ".

Έχουμε επιστολές ή τηλεγραφήματα από τους συναδέλφους κυρίου Παρασκευά Αυγερινό, Σήφη Βαλυράκη, Θανάση Μάτη, Βασίλη Μιχαλολιάκο, στον οποίο ευχόμαστε και όλοι περαστικά, Νικόλαο Κορτσάρη, Αναστάσιο Σπηλιόπουλο, Παναγιώτη Καμμένο και Αριστοτέλη Παυλίδη.

Όλοι, εάν ήσαν εδώ, θα ψήφισαν αναλόγως με τη θέση του

κόμματός τους, υπέρ ή κατά της πρότασης. Δεν είναι εδώ και δεν λαμβάνεται υπόψη η θέση τους στην καταμέτρηση των ψήφων.

Παρακαλώ τώρα να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(Ψ Η Φ Ο Φ Ο Ρ Ι Α)

(Κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Υπάρχει κάποιος κύριος συνάδελφος που δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(Κ Α Τ Α Μ Ε Τ Ρ Η Σ Η)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο

Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας επί της προτάσεως δυσπιστίας των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας κατά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.

"ΝΑΙ", ψήφισαν 125 Βουλευτές.

"ΟΧΙ", ψήφισαν 154 Βουλευτές.

"ΠΑΡΩΝ", ψήφισαν 9 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

	ΝΑΙ	ΟΧΙ ΑΠΩΝ
Αυγερινός Παρασκευάς		
Λαϊού Αγγελική		+
Χριστοδουλάκης Νίκος		+
Σπυράκη Χριστίνα		+
Βούγιας Σπυρίδων		+
Τσουκάτος Θεόδωρος		+
Έρβετ Μιλτιάδης	+	
Βαρβιτσιώτης Ιωάννης	+	
Μολυβιάτης Πέτρος	+	
Παπαθανασίου Ιωάννης	+	
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)	+	
Ψαχαρόπουλος Γεώργιος	+	

Α' ΑΘΗΝΩΝ

Παπανδρέου Γεώργιος		+
Γεννηματά Φωτεινή (Φώφη)		+
Σκανδαλίδης Κων/νος		+
Παπαντωνίου Ιωάννης (Γιάννος)		+
Παπουτσής Χρήστος		+
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)		+
Αρσένης Γεράσιμος		+
Μανίκας Στέφανος		+
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)	+	
Αλογοσκούφης Γεώργιος	+	
Παυλόπουλος Προκόπιος	+	
Μάνος Στέφανος	+	
Βουλγαράκης Γεώργιος	+	
Λυκουρέζος Αλέξανδρος - Λέων	+	
Γιαννάκου-Κουτσίκου Μαριολή (Μαριέττα)	+	
Κακλαμάνης Νικήτας	+	
Μπενάκη - Ψαρούδα Άννα	+	
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)	"ΠΑΡΩΝ"	
Κωνσταντόπουλος Νικόλαος	+	

Β' ΑΘΗΝΩΝ

Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)		+
Κακλαμάνης Απόστολος		+
Λοβέρδος Ανδρέας		+
Κούρκουλα Ελένη		+
Γείτονας Κων/νος		+
Πρωτόπαπας Χρήστος		+
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης		+

Κουλούρης Κίμων	+	Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος	+
Μαντέλης Αναστάσιος (Τάσος)	+	Θωμά Μαρία	+
Δασκαλάκης Γεώργιος	+	Θωμάς Γεώργιος	+
Ασκητής Αθανάσιος (Νάσος)	+	Σπηλιόπουλος Κων/νος	+
Κοντογιαννόπουλος Βασίλειος	+	Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος	+
Κατσέλη Ελεωνόρα (Νόρα)	+	Νικολόπουλος Νικόλαος	+
Ανωμερίτης Γεώργιος	+	Βασιλείου Θεόφιλος	+
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	Κοσιώνης Παναγιώτης	"ΠΑΡΩΝ"
Γιαννόπουλος Ευάγγελος	+		
Κατσανέβας Θεόδωρος	+	ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ	
Χαραλαμπίδης Ιωάννης	+	Αποστολίδης Λουκάς	+
Μητσαστάκης Κων/νος	+	Ακριβάκης Αλέξανδρος	+
Τζαννετάκης Τζαννής	+	Μπασιάκος Ευάγγελος	+
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)	+	Τσιπλάκος Αριστείδης	+
Μεϊμαράκης Ευάγγελος - Βασίλειος	+		
Πολύδωρας Βύρων	+	ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ	
Λιάπης Μιχαήλ - Γεώργιος	+	Τζιόλας Ελευθέριος	+
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης	+		
Πετραλιά-Πάλλη Φάνη	+	ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ	
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)	ΑΠΩΝ	Κωνσταντίνου Φλώρος	+
Καρατζαφέρης Γεώργιος	"ΠΑΡΩΝ"	Παπαδόπουλος Σταύρος	+
Κασσίμης Θεόδωρος	+	Δαϊλάκης Σταύρος	+
Γιακουμάτος Γεράσιμος	+		
Παπακώστα - Σιδηροπούλου Κατερίνα	+	ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	
Ανδρεουλάκος Απόστολος	+	Κρεμασπινός Δημήτριος	+
Καρράς Κώστας	+	Σφυρίου Κοσμάς	+
Παπαρήγα Αλεξάνδρα	"ΠΑΡΟΥΣΑ"	Παπανικόλας Βασίλειος	+
Κολοζώφ Ορέστης	"ΠΑΡΩΝ"	Παυλίδης Αριστοτέλης	ΑΠΩΝ
Σκυλλάκος Αντώνιος	"ΠΑΡΩΝ"		
Δαμανάκη Μαρία	+	ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ	
Κουβέλης Φώτιος - Φανούριος	+	Φωτιάδης Απόστολος	+
		Ζαμπουνίδης Νικόλαος	+
ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ		Δημοσχάκης Θεοφάνης	+
Μακρυπιδής Ανδρέας	+	Λυμπερακίδης Λεωνίδα	+
Βερελής Χρήστος	+		
Κουρουμπλής Παναγιώτης	+	ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ	
Σμυρλής - Λιακατάς Χρήστος	+	Θεοδώρου Χρήστος	+
Βαϊνάς Ιωάννης	+	Παπαγεωργίου Γεώργιος	+
Σαλμάς Μάριος	+	Πιπεργιάς Δημήτριος	+
Αγγελόπουλος Νικόλαος	+	Κεδίκογλου Βασίλειος	ΑΠΩΝ
Στριφτάρης Σπυρίδων	"ΠΑΡΩΝ"	Λιάσκος Αναστάσιος	+
		Παπαγεωργόπουλος Ελευθέριος	+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ			
Θωμόπουλος Ιωάννης	+	ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	
Τσούρνος Γεώργιος	+	Τσίμπρας Βασίλης	+
Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)	+		
ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ		ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ	
Ρέππας Δημήτριος	+	Γκούσκος Διονύσιος	+
Σπυρόπουλος Ροβέρτος	+		
Τατούλης Πέτρος	+	ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ	
Κωστόπουλος Δημήτριος	+	Ζαφειρόπουλος Ιωάννης	+
		Γεωργακόπουλος Δημήτριος	+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ		Αντωνακόπουλος Παναγιώτης	+
Κολιοπάνος Θεόδωρος	+	Σκουλαρίκης Ιωάννης	+
Κοσσυβάκης Δημήτριος	+	Αδρακτάς Παναγιώτης	+
Καραμπίνας Κων/νος	+	Κορκολόπουλος Βασίλης	+
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ		ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ	
Πάγκαλος Θεόδωρος	+	Χρυσοχοϊδης Μιχαήλ	+
Βρεττός Κων/νος	+	Γικόνογλου Μόσχος	+
Γιαννάκης Ιωάννης	+	Χαλκίδης Μιχαήλ	+
Παπαηλίας Ηλίας	+	Φωτιάδης Ηλίας	+
Φωτιάδης Παναγιώτης	+		
Βλάχος Γεώργιος	+	ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	
Κατσίκης Θεόδωρος	+	Αποστολάκης Δημήτριος	+
Κατσιγιάννης Αθανάσιος	+	Ματζαπετάκης Στυλιανός	+
Αμπατζόγλου Γεώργιος	+	Κουράκης Ιωάννης	+
		Σχοιναράκη - Ηλιάκη Ευαγγελία	+
ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ		Στρατάκης Εμμανουήλ	+
Φούρας Ανδρέας	+	Βρέντζος Σταύρος	+
		Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	+

Δεικτάκης Γεώργιος	+		Παπαδόπουλος Μιχάλης	+	
			Βύζας Βασίλειος	+	
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ			ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ		
Παπαδόπουλος Αλέξανδρος	+	+	Κοτσώνης Θεόδωρος		+
Μπέζας Αντώνιος	+		Χωρέμης Αναστάσιος		+
Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ			Δήμας Σταύρος	+	
Τζοχατζόπουλος Απόστολος-Αθανάσιος		+	Παπαληγούρας Αναστάσιος	+	
Βενιζέλος Ευάγγελος		+			
Καστανίδης Χαράλαμπος		+	ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ		
Παπαθεμελής Στυλιανός - 'Αγγελος		+	Παπαζώη Ελισάβετ		+
Μαγκριώτης Ιωάννης		+	Λεβογιάννης Νικόλαος		+
Γκεσούλης Νικόλαος		+	Χωματάς Ιωάννης	+	
Καραμανλής Κων/νος	+		ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ		
Ψωμιάδης Παναγιώτης	+		Γρηγοράκος Λεωνίδα		+
Ορφανός Γεώργιος	+		Σκανδαλάκης Παναγιώτης	+	
Σπηλιόπουλος Αναστάσιος	ΑΠΩΝ		Δαβάκης Αθανάσιος	+	
Κούβελας Σωτήριος	+				
Χουρμουζιάδης Γεώργιος	ΑΠΩΝ		ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ		
Ξηροτύρη - Αικατερινάρη Ασημίνα	+		Νασιώκας Έκτορας		+
Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ			Φλώρος Νικόλαος		+
Γερανίδης Βασίλειος		+	Χατζημιχάλης Νικόλαος - Φώτιος		+
Τσιόκας Θεοχάρης		+	Φαρμάκης Νικόλαος		+
Κίρκος Γεώργιος		+	Γαρουφαλιάς Γεώργιος	+	
Διαμαντής Κων/νος		+	Ζώης Χρήστος	+	
Ρεγκούζας Αδάμ	+		Κατσαρός Νικόλαος	+	
Σαλαγκούδης Γεώργιος	+		Πατάκης Ιωάννης	ΑΠΩΝ	
Τζέκης 'Αγγελος	"ΠΑΡΩΝ"		ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΗΘΙΟΥ		
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ			Καρχιμάκης Μιχαήλ		+
Αργύρης Ευάγγελος		+	Ιωαννίδης Φοίβος		+
Μαλέσιος Ευάγγελος		+	ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ		
Παπούλιας Κάρολος		+	Σηφουνάκης Νικόλαος		+
Τασούλας Κων/νος	+		Παπαδέλλης Φραγκλίνος		+
Καλογιάννης Σταύρος	+		Σκοπελίτης Σταύρος		ΑΠΩΝ
ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ			ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ		
Τσακλίδης Ιωάννης		+	Βλασσόπουλος Ευάγγελος		+
Τσίμας Κων/νος		+	ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ		
Καλαντζής Γεώργιος	+		Ζήση Ροδούλα		+
Παναγιωτόπουλος Γεώργιος	+		Τζανής Λεωνίδα		+
ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ			Βούλγαρης Αλέξανδρος		+
Σαλαγιάννης Νικόλαος		+	Νάκος Αθανάσιος	+	
Τσιλίκας Βασίλειος		+	Μακρή Ζωή (Ζέττα)	+	
Αναγνωστόπουλος Θεόδωρος	+		Γκατζής Νικόλαος	"ΠΑΡΩΝ"	
Σιούφας Δημήτριος	+		ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ		
Ταλιαδούρος Σπυρίδων	+		Κατσιλιέρης Πέτρος		+
ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ			Μπένος Ιωάννης - Σταύρος		+
Πετσάλνικος Φίλιππος		+	Γιαννακόπουλος Ιωάννης		+
Αγγελής Ανέστης	+		Καλαντζάκου Σοφία	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ			Παπανικολάου Ελευθέριος	+	
Δρυς Γεώργιος		+	Λαμπρόπουλος Ιωάννης	+	
Κοντομάρης Ευτύχιος		+	ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ		
Σπύρου Σπυρίδων	+		Σγουρίδης Παναγιώτης		+
ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ			Στολίδης Σωτήριος		+
Καλαφάτης Αλέξανδρος		+	Κοντός Αλέξανδρος	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ			Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		
Φλωρίδης Γεώργιος		+	Σημίτης Κων/νος		+
Τσιπουρίδης Σάββας	+		Φασούλας Παναγιώτης		+
Κιλτίδης Κων/νος	+		Μπεντενιώτης Εμμανουήλ		+
ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ			Σουμάκης Σταύρος		+
Αθανασιάδης Αλέξανδρος		+	Καλός Γεώργιος	+	
Λωτίδης Λάζαρος		+	Μελάς Παναγιώτης	+	
Τσιαρτσιώτης Νικόλαος	+		Μιχαολιάκος Βασίλειος	ΑΠΩΝ	

Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Λαλιώτης Κων/νος	+
Νιώτης Γρηγόρης	+
Λιντζέρης Δημήτριος	+
Κρητικός Παναγιώτης	+
Διαμαντίδης Ιωάννης	+
Νεράντζης Αναστάσιος	+
Μπαρμπαγιάννης Βασίλειος	+
Λαφαζάνης Παναγιώτης	+

ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ

Πασχαλίδης Γεώργιος	+
Βοσνιάκης Χρήστος	+
Καρασμάνης Γεώργιος	+
Φουντουκίδου - Θεοδωρίδου Παρθένα	+
Τζαμπζής Ιορδάνης (Δάνης)	+

ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Τσερτικίδης Παντελής	+
Αρσένη Μαρία	+
Κωνσταντόπουλος Γεώργιος	+
Πολύζος Ευάγγελος	+

ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Τσεκούρας Ιωάννης	+
Τρυφωνίδης Γεώργιος	+

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Λουκάκης Μανώλης	+
Κεφαλογιάννης Ιωάννης	+

ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ

Γκαλήπ Γκαλήπ	+
Μεχμέτ Αχμέτ	+
Στυλιανίδης Ευριπίδης	+

ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ

Βαρδίκος Πυθαγόρας	+
--------------------	---

ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ

Ανθόπουλος Ιωάννης	+
Βασιλακάκης Βασίλειος	+
Λεονταρίδης Θεόφιλος	+
Καραμανλής Αχιλλέας	+
Κόλλια - Τσαρουχά Μαρία	+
Χαϊτίδης Ευγένιος	+
Τσιπλάκης Κων/νος	+

ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Μαγκούφης Χρήστος	+
Μάτης Αθανάσιος	ΑΠΩΝ
Σκρέκας Θεόδωρος	+
Χατζηγιάκης Σωτήριος	+
Λέγκας Νικόλαος	+

ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

Παπαδήμας Λάμπρος	+
Βαθειάς Ιωάννης	+
Αλαμπάνος Δημήτριος	+
Γιαννόπουλος Αθανάσιος	+
Χειμάρας Αθανάσιος	+
Καλλιώρας Ηλίας	+

ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Λιάνης Γεώργιος	+
Κορτσάρης Νικόλαος	ΑΠΩΝ

ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ

Θάνος Δημήτριος	+
Γκελεστάθης Νικόλαος	+

ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Πάχτας Χρήστος	+
Πάππας Βασίλειος	+
Φλωρίνης Αθηναίος	+

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Σκουλάκης Εμμανουήλ	+
Δαμιανάκης Ευτύχιος	+
Βαλυράκης Ιωσήφ	ΑΠΩΝ
Μαρκογιαννάκης Χρήστος	+

ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ

Τσουρή Ελπίδα	+
Βαρίνος Αθανάσιος	+

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ "ΝΑΙ"	125
" " "ΟΧΙ"	154
" " "ΠΑΡΟΝ"	9
" " ΑΠΟΝΤΕΣ:	12
ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ:	288

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ**ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ"**

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεπώς η πρόταση δυσπιστίας των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας κατά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών απορρίπτεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Πέμπτης 18 Ιανουαρίου και της Παρασκευής 19 Ιανουαρίου 2001 και ερωτάται το Σώμα αν επικυρώνεται.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Πέμπτης 18 Ιανουαρίου και της Παρασκευής 19 Ιανουαρίου 2001 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.45' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Παρασκευή 2 Φεβρουαρίου 2001 και ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: Συζήτηση επίκαιρης προτάσεως που κατέθεσαν ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστας Καραμανλής και 118 Βουλευτές του Κόμματός του, με την οποία προτείνουν "να κινηθεί η διαδικασία περί πρότασης κατηγορίας, η οποία προβλέπεται από τα άρθρα 86 παρ. 2 του Συντάγματος, 154 και 155 του ΚτΒ και τις διατάξεις του ν. 2509/1997, προκειμένου η Βουλή να αποφασίσει αφ' ενός ως προς την τέλεση αξιόποινων πράξεων κατά την άσκηση των καθηκόντων τους εκ μέρους των Υπουργών κυρίων Δημητρίου Ρέππα και Θεόδωρου Πάγκαλου, καθώς και των τυχόν συμμετόχων τους, ήτοι των πράξεων της παράβασης καθήκοντος και της ψευδούς βεβαίωσης αντιστοίχως και, αφ' ετέρου, αν πρέπει να γίνει περαιτέρω σχετική απόφαση σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 156 επ. του ΚτΒ και του ν. 2509/1997", σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ**ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**

